

ONSDAG DEN 17. DECEMBER 2008

FORSÆDE: Martina ROURE

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Valgs prøvelse: Se protokollen

3. Forslag til det almindelige budget 2009, modificeret af Rådet (alle sektioner) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0486/2008) af Jutta Haug og Janusz Lewandowski for Budgetudvalget om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009, modificeret af Rådet (alle sektioner) (16257/2008 – C6 0457/2008 – 2008/2026(BUD)).

Jutta Haug, ordfører. – (DE) Fru formand, fru kommissær! Formanden for Rådet er tilsyneladende endnu ikke til stede. Andenbehandlingen af EU's budget er under alle omstændigheder på dagsordenen i morgen. Afstemningen vil formentlig ikke tage lang tid. Der er kun få punkter tilbage at stemme om og endnu færre punkter, hvorom der er uenighed, og det skyldes det konstruktive samarbejde mellem alle de involverede medlemsstater – både i ekspertudvalgene og Budgetudvalget – hvilket glæder mig meget. Det glæder mig endnu mere, fordi jeg er klar over, at det ikke er noget, man kan tage for givet. Dette gælder også det grundlæggende arbejde, som Budgetudvalgets team har ydet, indsatsen fra alle de involverede i gruppen og støtten fra de personlige assistenter, og det vil jeg gerne takke for!

Jeg ønsker endvidere at takke Kommissionen for dens samarbejdsvilje. Kommunikationen med Kommissionen har ikke altid været tilfredsstillende for alle, men Kommissionen har altid været hjælpsom og helt overordnet været til at tale med på alle niveauer, hvilket man ikke kan sige om Rådets formandskab. Rådets franske formandskab har indtil nu ikke henvendt sig til mig som hovedordfører en eneste gang. Ikke en eneste gang! Jeg har ikke en gang modtaget svar på den skrivelse, som jeg indgav inden trepartsforhandlingerne den 13. november – og det er meget mærkeligt, meget bekymrende.

Hvad der ikke var spor mærkeligt eller bekymrende var Rådets indstilling på forligsmødet. Rådets opførsel og indstilling var helt, som vi forventede. For det første kan der slet ikke være tale om at foretage en revision, uanset omfanget heraf. For det andet skal betalingerne under alle omstændigheder reduceres, selv om tidsrummet mellem betalinger og forpligtelser eventuelt vil være meget langvarigt. For det tredje skal de uindfriede bevillinger fra det nuværende regnskabsår overføres straks. Under alle omstændigheder vil 4,9 mia. EUR blive kanaliseret tilbage til de nationale finansministres pengekasser. Parlamentet glæder sig over, at det er lykkedes at overtale Kommissionen til at love at afsætte 700 mio. EUR til udvikling af landdistrikter. Vi mener endvidere, at bindende fælles erklæringer om forenkling af proceduren og fremskyndelse af gennemførelsen af strukturfondsprogrammerne og løftet om, at der hurtigst muligt vil blive stillet forslag om at afsætte flere midler, hvis det er nødvendigt, vil være en stor hjælp i forbindelse med løsningen af opgaverne i det kommende regnskabsår.

Disse opgaver vil ikke ligefrem være rutineprægede. Virkningen af finanskrisen og krisens konsekvenser for realøkonomien vil kunne mærkes i alle medlemsstaterne. Parlamentet er derfor helt parat til at frigøre midler til jobskabelse eller bevaring af arbejdspladser og til fremme af det økonomiske momentum – ud over de instrumenter, der allerede er til rådighed i EU. Vi vil gøre alt, hvad der er nødvendigt, og hurtigst muligt, naturligvis ikke uden overvejelse, men hvis det tydeligt fremgår, hvilke projekter der skal have bevilget midler, og hvor relevante de er, vil ingen af os blive ladt i stikken. Parlamentet er endvidere indstillet på at revidere det finansielle program på mellemlang sigt. Først og fremmest skal Rådet dog fastlægge en fælles holdning.

Vi skal godt nok stemme ved andenbehandlingen i morgen, men jeg har en fornemmelse af, at det, vi skal stemme om, blot er de budgetmæssige rammer. Der vil blive krævet tilføjelser til budgettet lidt efter lidt i løbet af året.

Janusz Lewandowski, *ordfører*. – (PL) Fru formand! Andenbehandlingen af forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget vil i princippet være en gentagelse af førstebehandlingen, og det er op til mig at forklare, hvorfor det forholder sig således.

Med hensyn til Rådet respekterer vi vores "gentlemen's agreement" og bifalder Rådets tilbageholdenhed med hensyn til budgetudgifterne for 2009 og anerkender samtidig det yderligere behov for midler i relation til Refleksionsgruppen. Hvad angår de øvrige institutioner er det værd at bemærke, at Revisionsrettens stigende behov for støtte skyldes udbetalingen til det nye hovedkvarter (i sidste ende vil denne metode til finansiering af det nye hovedkvarter være omkostningseffektiv for de europæiske skatteydere), og hvad angår Revisionsretten vil der være brug for støtte til den nye hasteprocedure, hvortil der kræves midler til ansættelse af yderligere personale.

Hvad angår Europa-Parlamentet afprøvede vi pilotprojektet i år. Pilotprojektet har givet opmuntrende resultater takket være det fremragende samarbejde mellem Parlamentets administrative tjenester, for hvilket der skal også rettes en tak til generalsekretæren, hr. Rømer. Pilotprojektet var ikke uvæsentligt, da dette år vil være et særligt år for Europa-Parlamentet på grund af det kommende valg, behovet for at finansiere valgkampagnen og den helt nye statut for parlamentsmedlemmerne samt større gennemsigtighed i forbindelse med pensionsfonde og nye regler for ansættelse og finansiering af assistenter. Det er meget positivt i et valgår, at spørgsmålet om parlamentsmedlemmer og deres assistenter behandles.

Det vil naturligvis involvere yderligere omkostninger i forbindelse med Europa-Parlamentets budget. Til trods for dette har vi ydet en indsats og opfyldt den målsætning, som vi har arbejdet hen imod i flere år, nemlig målsætningen om at sikre, at budgettet uanset Europa-Parlamentets specifikke behov ikke overstiger 20 % af EU's administrative udgifter. Generelt ser det ud til, at afstemningen på torsdag vil være hurtigt overstået takket være det gode samarbejde mellem koordinatorene og det fremragende samarbejde i Europa-Parlamentets sekretariat – og i denne sammenhæng ønsker jeg især at nævne Marianna Pari og Richard Wester. Disse personer bør nævnes ved en sådan lejlighed.

Dalia Grybauskaitė, *medlem af Kommissionen*. – (LT) Fru formand! Jeg ønsker at understrege, at budgetforhandlingerne for 2009 har været meget specifikke, meget vigtige og vanskelige som aldrig før. I budgettet fokuseres der især på vækst og beskæftigelse. I år er der i udarbejdelsen af budgettet også fokuseret på finansieringen af instrumentet for fødevarefaciliteten i udviklingslandene. Sammen har vi indgået en afbalanceret aftale om at afsætte 1 mia. EUR til dette instrument.

Et budget er ikke tilstrækkeligt i sig selv. Vi skal gennemføre budgettet korrekt og rettidigt. I denne sammenhæng har Parlamentet i lyset af, at samhørighed er en væsentlig faktor til fremme af økonomisk vækst, understreget betydningen af effektiv gennemførelse af budgettet og behovet for forbedringer og forenkling. Vi var alle enige om dette under forhandlingerne. Kommissionen deler denne målsætning og fremlagde den 26. november forslag om at fremskynde gennemførelsen og forenklingen af forvaltningen af strukturfondene.

I sidste uge undertegnede Det Europæiske Råd fuldt ud denne strategi, og jeg håber nu, at de påkrævede ændringer af de relevante retsakter vil blive foretaget uden problemer.

Vi skal i relation til den nærmeste fremtid erkende, at vi om kort tid vil stå over for andre udfordringer med hensyn til at afhjælpe finanskrisen og den økonomiske krise i Europa. Kommissionens genopretningsplan for den europæiske økonomi omfatter elementer, der vil have betydning for EU's budget næste år. Det Europæiske Råd støttede i sidste uge genopretningsplanen. Kommissionen stillede derfor et forslag om revision af den flerårige finansielle ramme i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale.

Aftalen skal godkendes af både Parlamentet og Rådet i de kommende måneder, og jeg regner som sædvanlig med et godt samarbejde, især fra Parlamentets side.

Jeg ønsker at slutte af med at minde om, at forhandlingerne om budgettet for 2009 har krævet kompromiser fra alle sider. Forhandlingerne har også vist, at de bedste resultater opnås med et godt og retfærdigt samarbejde mellem institutionerne. Dette samarbejde ville ikke have været muligt uden Parlamentets konstruktive og ansvarlige rolle igennem hele forhandlingsprocessen. Jeg ønsker endvidere at understrege den vigtige rolle, som formandskabet har spillet i forbindelse med håndteringen af medlemsstaternes holdning.

Endelig ønsker jeg at takke Parlamentets forhandlingsteam og især formanden, hr. Borg, ordførerne for 2009, fru Haug for hendes innovative tilgang i år og hr. Lewandowski samt alle de politiske koordinatører for Europa-Parlamentets budgetudvalg, der har støttet Kommissionen og Parlamentet meget.

Jeg vil ønske alle en god afstemning i morgen, og jeg ønsker alle et bedre nytår, end man måske forventer.

László Surján, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Vi har hørt om de problemer, der skal løses. Vi har efter min opfattelse løst disse problemer på bedste vis under ledelse af Jutta Haug. Hun fortjener vores tak for indsatsen og for den omstændighed, at alle de politiske grupper kan føle, at de har medindflydelse på dette budget.

Udarbejdelsen af et budget er politik udtrykt i tal. Jeg spekulerer på, hvilket budskab Gruppen for Det Europæiske Folkeparti ser i dette budget. Vi skal efter vores opfattelse skabe større sikkerhed for borgerne, og EU er rede til og har muligheden for at skabe denne sikkerhed. Ca. en tredjedel af budgettet fokuserer på punkter, som kan medvirke til at skabe større sikkerhed. Med ændringsforslagene fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater er budgettet steget med ca. 1 mia. EUR, hvorved profilen styrkes. Jeg tænker hermed på støtte til de små virksomheder, jobskabelse og -bevaring, hvor det er muligt, udvikling af underudviklede regioner, energiforsyningsikkerhed og planlægningsprojekter som f.eks. Nabucco. Fødevarerikkerhed er imidlertid også et meget vigtigt punkt, især i denne tid, for ikke at nævne forsvaret af Schengenområdet og forebyggelse af ulovlig indvandring.

Naturligvis er budgettet langt fra perfekt, selv om det er godt. Nogle af manglerne skyldes medlemsstaterne. Det er uacceptabelt, at medlemsstaterne ikke bruger de midler, som EU afsætter til dem, og at milliarder af euro fra EU's bevillinger fortsat er uindfriede. Nogle af medlemsstaterne skaber kunstige forhindringer, f.eks. ved at stille større krav til udbudsrunder, end vi selv gør. Vi bifalder Europa-Kommissionens bestræbelser på at forenkle disse processer, men vi skal ikke lade medlemsstaterne stille krav eller foretage ændringer, der er i strid med disse bestræbelser.

Skylden ligger dog ikke udelukkende hos medlemsstaterne. EU er ikke i stand til at reagere hurtigt på udfordringerne i en verden i forandring. Vi har naturligvis løst problemet med fødevarerhjælp, men ikke uden meget anstrengende forhandlinger! Og nu, hvor vi burde se fremad, står vi oven i købet over for den vanskelige håndtering af finanskrisen. Vi skal efter min opfattelse foretage betydelige forenklinger i de kommende år, både inden for de eksisterende rammer og med henblik på at opnå større fleksibilitet. Mange tak for Deres opmærksomhed, jeg håber, at vi ender med et godt budget.

Catherine Guy-Quint, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru kommissær! Jeg ønsker at påpege Rådets manglende tilstedeværelse og det franske formandskabs manglende tilstedeværelse, som er noget helt nyt. Jeg ønsker at påpege, at det franske formandskab har undladt at svare på alle henvendelser fra Jutta Haug, som mener at det skyldes ligegyldighed. Jeg mener ganske enkelt, at den manglende tilstedeværelse viser formandskabets eller i hvert fald nogle af ministrenes ligegyldige holdning til EU-budgettet.

Jeg ønsker ikke at gennemgå ordførernes forslag, men jeg ønsker at dvæle ved et par punkter. Jeg ønsker igen i år at gentage, at budgettet er utilstrækkeligt, og at den flerårige finansielle ramme er uegnet. Der er mangel på midler til økonomiske genopretningspolitikker, forskning, livslang læring, netværk og støtte til små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder. Det er vanskeligt at gennemføre politikken om territorial solidaritet og især Samhørighedsfonden, og derfor er der milliarder af euro tilbage i uindfriede betalingsbevillinger. Alt for mange midler er øremærket til landbruget, og det resulterer i udnyttede marginer på grund af retsgrundlag, som forbyder nye forpligtelser. Der er problemer med udnyttelsen af de midler, som er afsat til udvikling af landdistrikter og miljøet. Der afsættes mange midler til sikkerheds- og justitspolitikker, som slet ikke indgår i Rådets offentlige forpligtelser, og der er ingen midler til politikker om borgerskab og oplysning, og der er således ingen reel mulighed for kommunikation med de europæiske borgere.

De løfter, der er afgivet inden for rammerne af eksterne aktioner, er dråben, der får bægeret til at flyde over, i forhold til manglende realitetssans. Der er stigende behov for hjælp, der er konflikter og fattigdom over hele verden – Somalia, Darfur, Asien, tyfoner, cykloner, sult, krig i Palæstina, Kosovo og nu også i Georgien – og der ændres ikke på fordelingen af de afsatte midler. For hvert år, der går, bliver den umulige mission endnu mere umulig.

Der har blot været et lille glimt af håb i forbindelse med oprettelsen af en fond med milliarder af euro, som er afgørende for forsøget på at genoplive subsistenslandbrug. Vi stolede på de finansielle overslag og håbende, at vi fortsat kunne gennemføre de traditionelle politikker og finde tilstrækkeligt med midler inden for de eksisterende marginer til at reagere på denne nye nødsituation, som nu også omfatter bekæmpelse af klimaændringer. Dette svarer til at ignorere den omstændighed, at budgetaftalen forhandles med Rådet, og at Rådet eller snarere de 27 medlemsstaters regeringer ud over deres generelle problemer skal løse problemerne i forhold til finanskrisen, som truer den europæiske økonomi, men som opleves som 27 nationale budgetkriser.

Derfor er vi tvunget til at vedtage et budget, der ikke lever op til medlemsstaternes forventninger, et budget hvor afstanden mellem forpligtelser og betalinger giver anledning til voksende bekymring med hensyn til budgetprocedurernes troværdighed. Ønsket om at bidrage så lidt som muligt til EU's indtægter får medlemsstaterne til at vedtage enkle og uproduktive holdninger. Først og fremmest holder medlemsstaterne betalingerne på så lavt et niveau som muligt – og derfor er betalingsbevillingerne under 0,9 % af bruttonationalproduktet – med løfter om forpligtelser, som aldrig kontrolleres, og medlemsstaterne støtter ikke den nationale gennemførelse af EU-politikkerne for at undgå samfinansiering og dermed sikre, at uindfrie bevillinger ryger tilbage i medlemsstaternes statskasser.

EU's almindelige politikker gennemføres dog fortsat i overensstemmelse med forventningerne. Kommissionen gennemfører innovative aktioner, som ofte fremmes af vores pilotprojekter, og træffer forberedende foranstaltninger. EU-budgettet karakteriseres imidlertid af løfter om alt muligt og utilstrækkelig investering af midler til gennemførelsesprocedurer med medlemsstaternes samtykke.

Vi står endnu en gang over for to nye store udfordringer i år. Den første udfordring er bekæmpelse af klimaændringer, og Rådets konklusioner om emnet er tøvende, men Rådet har i det mindste draget nogle konklusioner. Der skal foretages investeringer i år og yderligere investeringer i 2010. Den anden udfordring er afsættelsen af 200 mia. EUR til fremme af økonomien. Der er kun brug for 5 mia. EUR af dette beløb til nye investeringer. Det finansielle overslag skal derfor revideres noget.

I går fortalte formanden os, at man har indset nødvendigheden af en sådan revision, men Rådet fortæller, at der er blokeret for en sådan revision. Hvordan ligger landet så? Den Socialdemokratiske Gruppe er klar til handling.

Jeg vil slutte af med at understrege, at vi ikke kan fortsætte ad denne kurs, for det politiske Europa falder sammen om ørerne på os. Tiden er inde til at gennemgå det finansielle overslag og genskabe balancen mellem Europas indtægter og udgifter, droppe nogle af de uforanderlige politikker og finansiere dynamiske politikker med henblik på effektivt at opfylde den globale befolknings reelle behov.

Endelig vil jeg ønske Kommissionen held og lykke. Det er op til Kommissionen at gennemføre dette budget på den rette måde og uden at spilde en eneste euro. Det er op til Kommissionen at forklare og overbevise de skeptiske medlemsstater om den merværdi, som EU giver, både politisk og i budgetmæssig sammenhæng.

(Bifald)

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. – (DA) Fru formand, jeg vil gerne starte med at takke de to ordførere, fru Haug og hr. Lewandowski, for en rigtig dygtig og professionel indsats med budgettet. Jeg vil også gerne takke vores formand, Reimer Böge, og fru Grybauskaitė, kommissæren, fordi man har været så gode til at finde løsninger. Budgettet er jo ret ufleksibelt. Budgetrammen er ufleksibel – man flytter ikke bare ledige penge fra rammen for landbrugsbudgettet over til andre dele af budgettet. Og Kommissionen har på det seneste nærmest gjort det til en vane at udfordre denne fleksibilitet – udfordre denne stivhed. Det skal Kommissionen ikke have utak for. Jeg synes, det er godt at vi prøver nye veje, og jeg vil sige, at vi i ALDE-Gruppen bakker varmt op om dette budget og om den løsning, der er fundet for fødevarerfaciliteten, den ene milliard, der er fundet til at skaffe flere fødevarer i ulandene. Det vi er glade for er, at det kunne lykkes at finde en løsning, der ikke betød store nedskæringer på andre programmer. Men vi fandt midlerne i fleksibilitetsinstrumentet og nødhjælpsreserven.

Jeg er også glad for kommissærens tilsagn om at ville se på strukturfondsprogrammerne, og at de kan forenkles. Det er den historiske opgave, vi har i disse år – at sikre, at vi får den fornødne udvikling i de nye medlemslande. Jeg synes, det er noget af det allervigtigste på EU's budget.

Så har vi jo undervejs klaget over, at der er mangel på tiltag vedrørende energi i budgettet. Og det er så kommet i tolvte time med oplægget, der følger på finanskrisen, hvor man jo vil sætte vækst i gang også med EU's budget. Vi har forslaget om fem milliarder til forskellige initiativer inden for energiområdet. Og jeg vil godt sige fra min gruppes side, at vi er indstillet på at finde en løsning på det her – indstillet på at finde finansieringen og også arbejde hurtigt, men når vi skal se på, hvordan de enkelte programmer sættes sammen – flere penge til TEN-e, flere penge til forskningsprogrammerne og flere penge til CIP, altså programmer, vi godt kender – så skal vi også tage os god tid, så vi gør det på en god og fornuftig måde. Men jeg ser frem til et godt samarbejde om disse ting, og jeg vil takke Kommissionen for initiativet. Det er måske lidt trist, at det er kommet så sent, men vi vil gerne arbejde konstruktivt for disse ting.

Helga Trüpel, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Budgettet for 2009 er intet mindre og heller ikke mere end et kompromis. Det kommer, som vi netop har hørt, heller ikke som nogen overraskelse. Det finansielle overslag giver ikke mulighed for store armbevægelser. Strukturen for EU-budgettet er alt for stift og ufleksibelt, som situationen er på nuværende tidspunkt.

Budgettet for 2009 sender ikke desto mindre nogle vigtige signaler. Det er f.eks. lykkedes os at afsætte yderligere 1 mia. EUR til fødevarebistand, dvs. til de fattigste af de fattige og forhåbentlig til en bæredygtig landbrugspolitik i de fattigste lande. Vi skal også afsætte flere midler til små og mellemstore virksomheder – meget vigtigt for den økonomiske udvikling – og lidt flere midler til bekæmpelse af klimaændringer.

Der er dog brug for nye prioriteter. Vi skal foretage en revision af EU-budgettet, og jeg ønsker især at rette opmærksomheden imod medlemsstaterne, herunder regeringen i Tyskland. Vi skal reagere på krisen på kort sigt, men naturligvis også på mellemlang og lang sigt. EU-budgettet kan naturligvis ikke erstatte de nationale budgetter eller politikker, men enhver, der ikke tilpasser sig eventuelle kriser, vil få store problemer.

Jeg så for nylig i tv den pressekonference, hvorpå direktøren for General Motors appellerede til Kongressen i USA om yderligere lån. Direktøren understregede, at det var nødvendigt at producere grønne biler og investere i grønne teknologier, og han har ret. Desværre var der andre, som var lidt for længe om at forstå problematikken, og nu hober lagrene af amerikanske lastbiler sig op. Det er helt korrekt, at vores økonomi skal omstruktureres. Europa skal producere nye, miljøvenlige, højteknologiske og økologiske produkter, hvis vi ønsker økonomisk fremgang inden for de næste par år, både på det indre marked og det globale marked.

Vi skal reducere emissionerne betydeligt. Vi skal reducere vores afhængighed af olie. Vi skal investere mere i vedvarende energi og langt mere i forskning. Dette vil skabe muligheder for nye produkter og dermed også for arbejdspladser. Vi skal helt klart ændre vores landbrugspolitik. Den skal være forbundet med økologisk energiudvinding. Det vil også skabe nye muligheder for de europæiske landmænd.

Vi skal endvidere afsætte flere midler til velfunderet udviklingsbistand – ikke som velgørenhed, men som en intelligent, strategisk politik til indførelse af retfærdig handel globalt og udvikling af en strategisk tilgang med henblik på at mindske velstandskløften på globalt plan. Vi skal endvidere erkende, at det er nødvendigt at samle miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer under ét. Vi har brug for en ny model for fremme af økonomisk vækst, og det gælder ikke kun for Europa, men også for de nye økonomier som f.eks. Indien og Kina, samt USA naturligvis.

Vi håber meget, at den nye Obama-regering vil kunne ændre den amerikanske tankegang og revurdere situationen med hensyn til efterfølgeren til Kyoto-protokollen. Alle disse forhold skal imidlertid også være afspejlet i EU-budgettet, hvorfor det er nødvendigt at fastlægge nye prioriteter. Vi skal besvare spørgsmålet om, hvor midlerne skal komme fra. Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance er af den opfattelse, at der er behov for flere miljøafgifter. CO₂-forbruget skal være beskattet, og der skal være afgifter på jetbrændstof. Det vil udgøre en stor andel af midlerne i EU-budgettet.

Alt, hvad vi hører fra Kommissionen i øjeblikket – dvs. de sidste par måneder – viser imidlertid, at alt tyder på, at det er nødvendigt at revidere EU-budgettet for at vise borgerne, at vi faktisk har forstået situationens alvor, at vi ønsker at ændre forholdene, at vi har brug for nye prioriteter, at vi skal afsætte flere midler til forskning og udvikling, og at vi skal udvikle nye fremdriftsteknologier.

Vi skal naturligvis fremme forskningen på dette område, der er ingen vej uden om. Som vi allerede har drøftet, hører kornprodukter til på morgenbordet og ikke i tanken – og det skal EU også understrege. Under den økonomiske krise skal vi også afsætte flere midler til uddannelse – til Erasmus Mundus-programmet med henblik på fremme af mobilitet og udvekslingsprogrammer for studerende og til livslang læring. Det er den eneste måde, hvorpå man kan skabe nye muligheder for unge mennesker i Europa – på det fremtidige arbejdsmarked og i deres privatliv.

Vi skal investere mere i kulturel mangfoldighed – det er EU's rigdom, og borgerne vil takke os for det, når de oplever, at EU-midlerne virkelig når ud til deres lokalområder. Hvis vi ønsker at være ansvarlige, skal vi også gøre mere på området for forebyggende eksterne politikker frem for kun at reagere, når det er for sent. Også dette hører under vores politiske ansvar. Det er vigtigt at handle i god tid, og derfor har vi brug for flere midler til stabilitetsinstrumentet.

I lyset af det kommende valg i juni skal vi vise de europæiske borgere, at vi har forstået situationen, at vi har modet og viljen til at ændre den europæiske politik, herunder med de relevante ændringer i forhold til EU-budgettet. Jeg håber og tror, at borgerne vil sætte pris på dette, når valget skal afholdes.

Wiesław Stefan Kuc, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg bifalder, at der kun er få ændringsforslag til budgettet tilbage. Det er svært at bedømme, hvem der har ret, og det er ikke til at vide med sikkerhed før slutningen af 2009. Det er heldigt, at vi efter godkendelsen af budgettet vil kunne foretage ændringer i starten af året, som vi gør hvert år.

I går udtalte formanden for det franske formandskab, præsident Sarkozy, at der er mindre debat om de store spørgsmål end om de mindre spørgsmål. Det var muligvis det samme kommissær Grybauskaite mente, da hun erklærede, at vi i fremtiden skal udarbejde et helt anderledes budget og ikke blot ændre udgiftsområderne, men også sikre, at de er bedre integreret.

Det nuværende fragmenterede budget, der indeholder mange udgiftsområder, er ikke let at overskue. Det tager lang tid at udarbejde og skaber stor debat. Faktisk er det kun relevant i et par dage eller et par timer. Det var tilfældet med budgettet for 2008, hvor der allerede blev foretaget ændringer på første møde i Budgetudvalget. Det vil være en fordel at indføre bredere udgiftsområder og definere de formål, hvortil midlerne kan anvendes. Det vil gøre gennemførelsen af budgettet betydeligt mere fleksibel og give Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet bedre muligheder, da de således kan overvåge, hvordan midlerne anvendes i den pågældende periode og umiddelbart reagere på de behov, der måtte opstå.

Den nylige forhøjelse af bevillinger foretaget af Rådet i 2008 eller forhøjelsen af budgettildelinger med 200-250 mia. EUR for de kommende år viser, at det ikke er nødvendigt med årelange debatter om budgettet for det følgende år.

Esko Seppänen, for GUE/NGL-Gruppen. – (FI) Fru formand, fru kommissær! Det samlede beløb til betalingsbevillinger i næste års budget er lavere end nogensinde. Der vil være nok kontanter til betalingerne, hvis man følger samme betalingspolitik som i de seneste år. Kommissionen vil ikke gennemføre budgettet fuldt ud.

I går besluttede Parlamentet at betale næsten 5 ud af de 6 mia. EUR tilbage til medlemsstaterne, som ikke er anvendt i år, selv om midlerne skulle have været brugt i henhold til budgettet. Der blev tilføjet en milliard til næste års budget til fødevarebistand. Siden Kommissionen fremlagde dette forslag, er fødevarepriserne halveret, og EU vil snart være nødt til at gribe ind over for sin egen produktion. Der er en million mennesker i verden, der sulter, og bistanden vil naturligvis være rettet imod de områder, hvor der er størst behov for bistand, men argumenterne for Kommissionens forslag er i løbet af seks måneder forældede.

I sidste uge kunne man opleve Kommissionen benytte sig af PR og propaganda i forbindelse med udarbejdelsen af budgettet for at fremme sin økonomiske genopretningsplan for medlemsstaterne. Der er tale om budgetmæssige krumspring og skalkeskjul. EU's bidrag på 5 mia. EUR betyder, at midlerne er flyttet fra et punkt til et andet, uden at medlemsstaterne har bevilget yderligere midler til EU. Der er ikke tale om reelle genopretningsforanstaltninger for at afbøde den skade, som globaliseringen har forårsaget. Vi har brug for målrettede aktioner for at undgå det, der kaldes "funny money", og EU leverer simpelthen ikke varen. Europa-Kommissionen og Rådet er ikke indstillet på at træffe beslutninger om disse aktioner.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! Vi står som sædvanlig med et dokument, der er et eksemplarisk parlamentarisk stykke arbejde, fra de personer, som har udarbejdet budgettet. Samtidig befinder vi os i den absurde situation, at vi er i færd med at gøre noget, vi ikke burde. Vi er i færd med at drøfte, hvordan vi skal bruge flere penge. Parlamentet repræsenterer ikke skatteyderne, forsøger ikke at begrænse udgifterne, men er derimod bekymret over, at der ikke bruges nok penge. Ikke blot anvendes to tredjedele af midlerne til formål, som vi ikke burde være involveret i som parlament, men de anvendes også til helt forkerte formål. Midlerne anvendes stadig til landbrugspolitik, udvikling af landdistrikter og regionalpolitik, dvs. alle formål, som er medlemsstaternes eget ansvar, og som de selv burde betale for.

Der er også – og helt korrekt – talt meget om, at 2009 er et kriseår i Europa, USA og faktisk resten af verden, og så er det, at vi må spørge os selv: Hvad skal vi gøre? Og hvad kan vi gøre her? Mit svar er, at vi ikke kan gøre noget ved det her. EU-medlemsstaterne bruger måske 40-45 % af deres midler til offentlige udgifter. En procent sendes til EU og anvendes til de forkerte formål. Vi marginaliserer os selv med denne strategi.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Fru formand! Jeg vil gerne udtrykke min glæde over teksten i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for 2009 fra Budgetudvalget og ordføreren, Jutta Haug. I forslaget beskrives de risici, der indgår i næste års EU-budget, på en grundig og omfattende måde.

Efter min opfattelse er det vigtigste spørgsmål, som stadig er åbent, de budgetmæssige hensyn til virkningen af EU-planen om at håndtere konsekvenserne af finanskrisen. Vi kender stadig ikke omfanget af krisen, eller

den retning, som krisen vil tage. De vigtigste initiativer vil være rettet imod bæredygtig udvikling, fremme af beskæftigelsen og ydelse af støtte til små og mellemstore virksomheder samt til samhørighed mellem regionerne, som er en vigtig faktor til stimulering af den økonomiske vækst i Europa.

I 2009 kan vi forvente hurtigere udnyttelse af midlerne fra strukturfondene og Samhørighedsfonden, især i de nye medlemsstater. Det er derfor relevant at understrege budgetmyndighedernes forpligtelse til at aktivere supplerende betalinger rettidigt. En eventuel kilde til disse betalinger kan være reserven på 7,7 mia. EUR op til betalingsloftet for den flerårige finansielle ramme. I denne sammenhæng er det uhyre vigtigt at træffe foranstaltninger med henblik på at forenkle mekanismerne for strukturfondene og Samhørighedsfonden, således at det vil være lettere for EU-medlemsstaterne at trække på disse fonde.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg ønsker især at takke repræsentanten for det franske formandskab, hr. Sorel, for den fremragende samarbejdsvilje, som han har udvist over for Budgetudvalget, ved at deltage i alle forhandlingerne.

Parlamentets arbejde med forslaget til EU-budgettet vil endnu en gang resultere i en endelig konklusion i år. Vi har haft brug for mange års erfaringer med forhandling mellem Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet. Vi kender alle institutionernes begrænsninger, og vi er nået til enighed om de grundlæggende punkter, således at afstemningen i morgen kan præsenteres som en institutionel succes for EU.

Alle disse år med kendskab til hinanden viser imidlertid også, at aftalen om de grundlæggende punkter i år ikke lever op til de grundlæggende punkter, vi normalt kan kræve.

Problemet er, at budgetforslaget er udarbejdet for mange måneder siden, i marts eller april, uden hensyntagen til den store økonomiske og finansielle krise. Det er således ikke ualmindeligt, at der ikke planlægges langt nok frem i tiden, for det er der også eksempler på i medlemsstaterne.

Vores budgetprocedure er grundlæggende meget ufleksibel og giver ikke mulighed for rettelser hen ad vejen. Parlamentet stillede nogle forslag under førstebehandlingen, som havde til formål at fremme den økonomiske genopretning og skabe et sikkerhedsnet for borgerne, hovedsageligt gennem ændringsforslag stillet af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa. Nogle af ændringsforslagene blev vedtaget af Rådet, andre blev ikke vedtaget.

Det er først i slutningen af processen – efter forligsproceduren – at Rådet og Kommissionen endelig kommer med gode idéer til anvendelse af EU-budgettet med henblik på at fremme den økonomiske vækst. Kombinationen af improvisering og hastværk giver ofte skuffende resultater.

Reaktionen på den økonomiske krise vil til syvende og sidst blive fastlagt på nationalt plan frem for EU-plan, og EU-budgettet vil desværre ikke være det stærke økonomipolitiske instrument, som det skulle have været.

Hvad jeg ikke kan forstå er, hvorfor de finansielle overslag, som blev godkendt i de fremgangsrige år i 2005-2006, var så ufleksible og begrænsede, at den årlige budgetpolitik ikke kunne anvendes som konjunkturudlignende våben.

Vi hindres af de årlige lofter, og den flerårige finansielle ramme er ikke til nogen hjælp i krisetider.

Jeg har en sidste kommentar. De to fællesskabsprogrammer, der rammes hårdest af det godkendte finansielle overslag fra 2006 – de transeuropæiske netværk og udvikling af landdistrikter – er de programmer, der nu er valgt til at fremme Europas økonomiske vækst fra Bruxelles.

Mit spørgsmål er følgende: Hvem skal bære ansvaret for at have nedprioriteret disse programmer så voldsomt i 2006?

Göran Färm (PSE). – (SV) Fru formand, mine damer og herrer! Som ordfører for budgettet i Udvalget om Industri, Forskning og Energi ønsker jeg at fremhæve, at vi på udvalgsplan på et meget tidligt tidspunkt enedes om især at prioritere klima- og energiforanstaltninger og små og mellemstore virksomheder. Vi er nu nået frem til samme konklusion som Budgetudvalget, og jeg ønsker at takke ordførerne for deres usædvanligt konstruktive samarbejde i forbindelse med budgettet i år. Vi ønsker endvidere at understrege, at det er nødvendigt at koncentrere sig om fælles vækst og infrastrukturer.

Jeg lyttede til hr. Lundgren fra Gruppen for Selvstændighed og Demokrati for lidt siden. Han har naturligvis helt misforstået situationen. Der er ingen, som tror, at vi har så stort et EU-budget, at EU selv kan klare

bestræbelserne på at forbedre den økonomiske situation. De foranstaltninger, som vi skal træffe, er fælles foranstaltninger, som de enkelte medlemsstater ikke kan klare, for at opbygge et fælles marked, et reelt fælles marked. Nu, hvor vi har fjernet handelshindringerne, skal vi også etablere en fælles infrastruktur, en fælles energiinfrastruktur og fælles forskning, således at vi kan tage føringen globalt. Det er naturligvis det, som det handler om. Det handler ikke om at tage noget fra medlemsstaterne.

Jeg talte for første gang under budgetforhandlingerne i 1999. Hvad talte vi om dengang? Vi talte faktisk om de samme ting, som vi taler om i dag – beskæftigelse, vækst, forenkling, øget fleksibilitet i budgettet med henblik på at fremme EU's evne til at reagere hurtigt på nye udfordringer. Men vi taler desværre stadig alt for meget om ting, som vi har talt om tidligere. Jeg bifalder derfor Kommissionens initiativ i forbindelse med genopretningsplanen, selv om initiativet er udarbejdet meget hurtigt.

Jeg mener under alle omstændigheder, at det vigtigste på nuværende tidspunkt vil være at forsøge at foretage mere reelle og stabile ændringer af EU's budgetpolitik. Resultaterne af Kommissionens åbne samarbejde om budgettet på lang sigt viser, hvad det hele handler om: en stabil og langsigtet investering i vækst og miljø- og klimapolitik. Det betyder også, at vi kan komme videre i forhold til de mange ad hoc-forsøg på at revidere budgetplanen. Vi har nu brug for en ny struktur for budgettet på lang sigt. Det er det vigtigste, som Kommissionen kan sørge for.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I år har budgetproceduren endnu en gang tvunget Parlamentet til at forhandle det samlede budget for 2009 samt de prioriteter, som vi selv har fastsat for at opnå målene for både vækst og beskæftigelse, inden for rammerne af en velgennemtænkt økonomi, men også under hensyntagen til en global krise og i forbindelse med ekstern politik og de politikker, hvortil der henvises under udgiftsområde 3: "Borgerskab, frihed, sikkerhed, retfærdighed".

Som vi allerede har nævnt og gentaget flere gange, er den flerårige finansielle ramme uflexibel og kræver helt klart en grundlæggende reform, da den heller ikke i fremtiden vil give os mulighed for at opfylde de mange vigtige behov, der eksisterer i et udvidet Europa med 27 medlemsstater.

I denne sammenhæng er det budget, som ordførerne har forelagt, grundlæggende lige så godt som det kan være, og det glæder mig meget, at kommissæren i morges meddelte, at der er indgået en aftale om at foretage den uhyre vigtige revision af den flerårige ramme. Jeg bifalder, at hun har været til stede under alle forhandlinger, og jeg beklager den budgetansvarlige ministers manglende tilstedeværelse, der blev meddelt helt kort på den elektroniske skærm i starten af mødet. Ministeren ønskede åbenbart ikke at deltage.

Med hensyn til budgettet bifalder jeg især bestræbelserne på at bekæmpe den globale opvarmning, støtte de små og mellemstore virksomheder, behandle spørgsmålet om energifafhængigheden samt de foranstaltninger, der skal træffes for at opnå et mere humant og humanistisk Europa, som er bedre i stand til at tackle de grundlæggende udfordringer i forbindelse med migrationspolitikkerne.

Jeg ønsker stadig at give udtryk for min bekymring om bevillingerne til udviklingen af landdistrikter, og jeg beklager endnu en gang den vægt, der er lagt på denne politik til fordel for landdistrikterne.

Mange tak til fru Haug, hendes team, hr. Lewandowski og formanden for Budgetudvalget.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Fru formand! Jeg ønsker at henlede opmærksomheden på tre spørgsmål i forhandlingen.

I en tid med voksende finansiell og økonomisk krise i EU er budgettet exceptionelt lille. Forpligtelser, der beløber sig til lige over 1 % af bruttonationalindkomsten, betalinger, der beløber sig til 0,9 %, og især marginen på 3,2 mia. EUR viser, at de største medlemsstater ikke ønsker at støtte EU's vigtigste målsætninger.

Derudover påtager EU sig meget hurtigt yderligere forpligtelser, som ikke er forudset i de finansielle overslag. For nylig er yderligere 1 mia. EUR øremærket til bekæmpelse af hungersnød i den tredje verden, og der er afsat 0,5 mia. EUR til genopbygningsfasen i Georgien. Disse helt berettigede udgifter skal finansieres på bekostning af andre vigtige aktiviteter, som EU lang tid forinden havde forpligtet sig til at finansiere.

Med hensyn til at overvinde den økonomiske krise har de enkelte medlemsstater, især de mindre fremgangsrigge medlemsstater som f.eks. Polen, sat deres lid til forudfinansiering af projekter gennem strukturfondene. Jeg håber, at dette usædvanligt beskedne budget alligevel vil give os mulighed for at finansiere store investeringsprojekter på denne måde.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Fru formand! Som vi understregede i oktober, var det de politiske foranstaltninger og tilhørende budgetposter med henblik på at reagere effektivt på den voksende økonomiske krise, der skulle have præget EU-budgettet for 2009.

I stedet for at målrette og afsætte flere midler til at fremme økonomisk og social samhørighed og styrke arbejdstagernes købekraft indeholder budgettet for 2009 imidlertid et forslag om at reducere betalingerne til et uhørt lavt niveau (4 mia. EUR under det beløb, der blev vedtaget for budgettet for 2008). Beløbet er endda under det beløb, der var planlagt i den flerårige finansielle ramme for 2007-2013, og som i forvejen var helt utilstrækkeligt. Forholdsmæssigt svarer dette til det laveste budget, siden Portugal tiltrådte Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Det foreslåede EU-budget for 2009 støtter tilsyneladende den europæiske genopretningsplan og det, der skal forestille at være den europæiske solidaritet. Sandheden er, at mottoet er hver mand for sig selv, med indførelsen af en politik, der yderligere vil understrege forskellene mellem de lande, der er økonomisk mere udviklede, og samhørighedslandene.

Det, vi virkelig har brug for, er budgetforanstaltninger med det formål at yde effektiv støtte til små landbrugsbedrifter og familielandbrug, fiskeri, tekstil- og beklædningsindustrien, skibsbygningsindustrien, mikrovirksomheder og de små og mellemstore virksomheder. Formålet med disse foranstaltninger er at forsvare de produktive sektorer i hver medlemsstat, især samhørighedslandene, og fremme beskæftigelsen med rettigheder og anstændige lønninger til arbejdstagerne.

Jeffrey Titford (IND/DEM). – (EN) Fru formand! "Arrogance" er det ord, der bedst kendetegner denne omfattende betænkning, for den er i den grad præget af arrogance. F.eks. beklages det i punkt 25, at de midler, der er til rådighed, "ikke giver EU mulighed for at påtage sig sin rolle som global aktør". I samme punkt henvises der til EU's "kapacitet for at påtage sig sin rolle som global partner". Hvem i alverden ville ønske, at EU havde en sådan rolle? Hvorfor skal EU have en så stærkt overdreven forestilling om sin egen betydning? Der er i hvert fald ingen i Det Forenede Kongerige, der har stemt om EU's kapacitet for at påtage sig rollen som en global aktør. Vi fik at vide, at der var tale om et fælles marked, som ville gøre det muligt at købe billig vin og tage på gode ferier.

Jeg bemærker endvidere, at den "globale aktør" ønsker at få sit varemærke anvendt i alle kommunikationer med masserne og ønsker en omfattende informationskampagne i forbindelse med valget i 2009. Man skal erstatte "information" med "hjernevask", for EU vil utvivlsomt sælge sig selv som den største fordel for menneskeheden siden opfindelsen af penicillin frem for et EU med en grotesk fjendtlig indstilling til demokrati og retten til at tænke frit, som EU i virkeligheden står for.

Førnævnte arrogance går igen overalt. Der er intet bedre eksempel end den respektløse behandling af præsident Klaus, et af Europas statsoverhoveder, på et møde i Prag for nylig. Jeg ønsker at understrege, at EU overhovedet ikke har noget demokratisk mandat til den form for imperialisme, som er skitseret i dette budget.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Fru formand! Små drenge får til jul røde biler, så de kan lege brandmænd, og små piger får Barbie-dukker, så de kan lege alt mulig andet.

På samme måde har Kommissionen og Ministerrådet et lille budget, hvor de kan lege med de offentlige finanser. Vi leger så, at budgettet er ligesom et teselskab, hvor vi serverer lidt for Galileo, lidt for Kosovo eller lidt for Palæstina. Der er endda også penge til at servere lidt frugt i skolerne.

Automobilindustrien, ejendomsmarkedet og markedet for tjenesteydelser er ramt af en finansiel og økonomisk tsunami, og vi leger med et budget på 116 mia. EUR, der svarer til hele det spanske budget for 42 millioner borgere eller snarere 45 millioner, og vi har 400 millioner borgere. Jeg vil ikke en gang nævne det amerikanske budget på 2 000 mia. EUR.

Et helt kontinent vil snart stå over for en recession, og vi prøver at fordele krummerne. Vi bliver også ved med at tale om reglen om 1 % af bruttonationalindkomsten og underskud, der ikke må overstige 3 %.

Der er to ting, man kan lære heraf. Når man ikke kan vurdere prisen på en tønde olie, der falder fra 100 til 40, og som Goldman Sachs havde beregnet til 200, og når man ikke kan fastlægge prognoser for et par måneder, hvordan kan man så fastlægge en flerårig finansiell ramme for de næste syv år? Det er helt absurd.

Man kan også lære følgende: Budgettets historie viser, at lovmæssige lofter, Gramm-Rudman-Hollings-loven i USA og reglen om 1 % af bruttonationalindkomsten alle er tåbelige regler. Offentlige finanser er drevet af empirisme og ikke af dogmatisme. Det, vi havde brug for, var en budgetmæssig energiplan for at ændre det

økonomiske klima. Det blev kaldt for et stort europæisk lån. Vi havde brug for en mulighed for at foretage ændringer, med hvis dette skulle lykkes, var der brug for ambitioner.

Formanden. – Jeg ønsker at minde alle medlemmerne om ikke at tale for hurtigt, så tolkene ikke kan følge med.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg ønsker at starte med at takke ordførerne, hr. Lewandowski og fru Haug, og koordinatorene og Sekretariatets ansatte og gruppen. Især sidstnævnte har til tider næsten været for overbebyrdet med arbejde, sådan som det forholder sig for gruppen hvert år. Jeg ønsker endvidere at takke det franske formandskab for de konstruktive og retfærdige forhandlinger. Jeg er klar over, at formandskabet ville have været rede til at gå lidt længere, hvis flertallet i Rådet havde tilladt det. Jeg ønsker også at understrege, at Kommissionen har ydet et meget konstruktivt bidrag til forhandlingerne. Fru kommissær – hvis jeg må sige det, som det er – har vi haft så godt et arbejdsforhold, at jeg ikke ville have noget imod, at De stillede op som kandidat igen næste år.

Mine damer og herrer, budgettet for 2009 er opdelt i tre trin. Vi skal stemme om det første trin i morgen. Vi finansierer EU's grundlæggende behov med 133,7 mia. EUR i forpligtelser og 116 mia. EUR i betalinger, og det er lykkedes os at få fødevarerfaciliteten i gang ved hjælp af en nødoperation: ændring af den interinstitutionelle aftale ved anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet og omlægning inden for udgiftsområde 4. Det er positivt, at faciliteten er etableret, men det skal også slås fast, at en revision af de eksisterende udviklingsinstrumenter, både i forbindelse med budgettets udviklingssamarbejdsdel og Den Europæiske Udviklingsfond, også er en del af pakken, hvis vi skal opnå bedre resultater, også på lang sigt, herunder forsyningssikkerhed for fødevarer i udviklingslandene. Betydningen af, at der hurtigst muligt foretages en grundlæggende revision af udgiftsområde 4 – "EU som global partner" – skal også understreges.

Andet trin skal drøftes, når de økonomiske fordele af den vedtagne erklæring kan gøres op, dvs. fremskyndelsen og forenklingen af de eksisterende procedurer for strukturfondene og gennemførelsen af udviklingen af landdistrikterne. Hvis vi alle gør vores hjemmearbejde på dette område i det første kvartal, bør og skal det resultere i tillægsbudgetter med større betalinger til strukturfondene og landbrugsfondene, som også vil fremme den økonomiske udvikling. Hvis det så ikke lykkes os at overskride 120 mia. EUR i betalinger i løbet af året, vil der være administrative og politiske konsekvenser. Alt andet vil være utænkeligt.

Tredje trin omhandler den økonomiske genopretningspakke. De tal, vi drøfter fra EU-budgettet, har naturligvis en tendens til ikke at være helt endelige, og jeg vil sige to ting i denne sammenhæng. Det første er, at det er korrekt og af afgørende betydning, at Den Europæiske Investeringsbank involveres, men der skal ikke være noget nyt skyggebudget uden for EU-budgettet på lang sigt – det er uacceptabelt. Det andet er, at vi er rede til at sikre gennemførelsen af den foreslåede revision på grundlag af de rette projekter og de nødvendige procedurer, herunder i sammenhæng med nødvendigheden af at forbinde energinettene af solidaritetshensyn som fastsat i Lissabontraktaten inden for energipolitikken, og etablere bredbåndsforbindelse i ugunstigt stillede landdistrikter – som supplement til alle de øvrige nødvendige foranstaltninger, der allerede er på dagsordenen.

Costas Botopoulos (PSE). – (EL) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Først og fremmest ønsker jeg at sige, at den manglende tilstedeværelse i dag af repræsentanten for det franske formandskab viser en anden side af et formandskab, der ellers i høj grad bifaldes for sin politiske succes. Denne anden side af formandskabet, der ikke deltager på lige fod med os andre, står også i stærk kontrast til holdningen hos udvalget og ordføreren, fru Haug, som har deltaget beredvilligt i alle drøftelser af budgettet.

(EL) Mine damer og herrer! Jeg vil gerne påpege, at det budget, som vi drøfter i dag, og som vi skal stemme om i morgen, indeholder en succeshistorie, som blot mangler at blive gennemført, og tre store problemer. Succeshistorien er naturligvis, at det – godt nok i sidste øjeblik – er lykkedes os at inkludere fødevarerbestand i budgettet. Det var der behov for, og det viser, at Europa har forståelse for tidens problemer.

Der er dog også tre store problemer. Det første problem er, at budgettet i en tid med økonomisk krise, der – vil jeg lige minde Parlamentet om – ikke startede i september 2008, som mange af talerne har nævnt, idet vi så skriften på væggen for et år siden, slet ikke afspejler de vanskelige forhold. Budgettet er urealistisk. Vi har meget få forpligtelser og forpligtelser, som måske slet ikke vil blive gennemført. Det andet problem (som flere talere har nævnt) er det problem, der er opstået med strukturfondene. Det er utroligt, at så mange midler er returneret fra strukturfondene fra det foregående års budget, og at der ikke gøres noget for at sikre, at vi i det mindste får løst problemet for det efterfølgende år. Hele ordningen skal revideres. Det tredje problem er den tvivl, der omgærdter den økonomiske bistand, de berømte 200 milliarder, hvoraf 30 milliarder kommer

fra EU-budgettet. Desværre er der igen intet, der indikerer at man kan finde disse midler, og de skal findes, for vi har brug for dem.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Fru formand! Jeg ønsker også at starte med at takke alle de involverede for den rolle, som de har spillet i dette års budgetproces. Det er endnu en gang lykkedes os at udarbejde et budget for 2009. Rådet har endnu en gang gennemgået det sædvanlige ritual – i form af én dags møde.

Et af de spørgsmål, der opstod, da jeg så tilbage, er den betydning, som nogle grupper tillægger en vis procentdel af betalingsbevillingerne. Jeg kan ikke forstå, at det betyder noget, om det er 0,88, 0,92 eller 0,9 procent. Det, der betyder noget, er, at det er tilstrækkeligt. Vi kan ikke vide, om bruttonationalproduktet falder næste år, i hvilket tilfælde det vil være højere end de 0,9, som er fastsat på nuværende tidspunkt. Vil det virkelig give de forskellige grupper i Parlamentet en form for tilfredsstillelse? Det fatter jeg ikke. Procentdelene for betalingerne skal således være tilstrækkelige, hverken mere eller mindre. Hvis det værste skulle ske, kunne man udarbejde et tillægsbudget til senere på året.

Der er ét pilotprojekt, som jeg ønsker at henlede opmærksomheden på, hvor der som led i projektet foretages en undersøgelse af berettigelsen af ekstra bevillinger efter 2013. Jeg ønsker indtrængende at opfordre Kommissionen til at se nøjere på dette, for hvis vi indleder forhandlinger herom næste år, vil det efter min opfattelse være vigtigt, at vi er klar over, hvorfor vi giver disse ekstrabevillinger. Er det reelle betalinger for ydede tjenester? Ja eller nej.

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Hr. formand! Jeg bifalder henstillingerne i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for næste år. Jeg bifalder især henstillingen til fredsprocessen i Nordirland. Der ydes økonomisk støtte til programmet, PEACE III, og Den Internationale Fond for Irland.

Det glæder mig endvidere, at der i budgettet ydes økonomisk støtte til fredsprocessen i Balkanområdet og Palæstina. EU vil endvidere yde støtte til genopbygningen af Georgien, som viser at det er den mest omfattende fredsproces i verden. EU yder også økonomisk støtte til de fattige lande, og vi forsøger at opretholde denne tradition. EU skal gå forrest i gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene inden udgangen af 2015.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Hr. formand! En af de mest elementære opgaver for et parlament er at kontrollere økonomien. Det kræver selvfølgelig, at parlamentet har mulighed for at gennemskue de forskellige poster. Og derfor er det også fuldstændigt uacceptabelt, at Rådet forsætter med sin lukkede holdning over for Parlamentet. Vi har i dag hørt, hvordan det franske formandskab har undladt at svare på enhver henvendelse fra Parlamentets ansvarlige ordfører for budgettet for 2009. Og som ordfører for COCOBU for decharge til Rådet for 2007 kan jeg tilføje, at Rådet heller ikke har vilje til at svare på mine henvendelser. Så Rådet er ikke bare lukket, når det gælder fremtiden, men også når det gælder fortiden. Det er ikke bare et problem med det franske formandskab. Det er et problem med Rådet mere generelt. Deres argument er bl.a. en henvisning til en såkaldt "gentlemen's agreement" mellem Rådet og Parlamentet fra 1970. Undskyld mig, 1970! Det var dengang, EU hed EF. Det var dengang, EF bestod af en håndfuld lande, og det var dengang, Parlamentet ikke blev valgt – men udpeget! Denne "gentlemen's agreement" tilhører derfor fortiden og er uden værdi i dag. Som Parlament må vi kræve åbenhed, fuld indsigt og samarbejde fra Rådets side.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Revisionsretten har i 14 år i træk nægtet at godkende EU's budget.

Selv om Kommissionens regnskabsprocedurer bifaldes af Revisionsretten – som ikke desto mindre er det mindste af det hele – vil man kunne se, at kun 8 % af EU's regnskaber er godkendt. Vi er alle klar over, at ingen private selskaber ville kunne overleve en sådan kritik. Det betyder, at 92 % af EU-budgettet, dvs. over 100 mia. EUR, fortsat er præget af alt for mange fejl og uregelmæssigheder.

Jeg har bare citeret fra betænkningen. Disse uregelmæssigheder ledsages af mange uforsvarlige handlinger. Når man f.eks. tænker på, at et kommunikationsagentur har et budget på 15,4 mio. EUR til at sende en stemmeboks ud i rummet med sloganet "Du kan stemme alle vegne", kan borgerne forståeligt nok føle sig til grin.

I den nuværende situation, hvor husholdningerne og medlemsstaterne skal spænde livremmen ind, på et tidspunkt, hvor Frankrig yder 7 mia. EUR netto i bidrag, må vi holde op med at betragte de franske og europæiske skatteydere som EU's julemænd, for det vil de ikke længere være, når vi når til juni måned.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Ved konstant at gentage dogmet om det selvregulerende marked har EU ikke blot undladt at fastlægge klare grænser og regler og føre tilsyn, men også undladt at frigøre sig fra USA's finansielle markeder. Ved at undlade at træffe disse foranstaltninger har EU ikke opfyldt sin forpligtelse til at beskytte de europæiske borgere imod de negative konsekvenser af globaliseringen.

Vi har i årevis fået at vide, at der ikke var midler til de sociale og sundhedsmæssige områder, og alligevel er der brugt mange millioner euro på prestigeprojekter, f.eks. Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, hvis budget næsten er firedoblet trods massiv kritik fra Revisionsretten. Nu, hvor borgerne føler sig svigtet af EU endnu en gang og står over for endnu større arbejdsløshed, præsenterer EU et nyt budget med en økonomisk genopretningspakke på 200 mia. EUR, som efter min opfattelse slet ikke holder.

Til syvende og sidst vil størrelsen på de beløb, der er anvendt, formentlig ikke betyde nær så meget som virkningen af de foranstaltninger, der rent faktisk er truffet.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Hr. formand! Jeg ønsker at takke ordførerne, fru Haug og hr. Lewandowski, og koordinatorene for deres fremragende og meget ansvarlige indsats. Jeg ønsker ligeledes at takke hr. Böge, der som formand har ydet en energisk indsats for at sikre sådan et positivt resultat.

Vi lever i en betydningsfuld tid. Vi står over for en økonomisk krise, og vi skal finde ud af, hvordan Europa-Parlamentet kan sende det rette signal til borgerne. Jeg ønsker at takke ordføreren, hr. Lewandowski, for ikke at have brugt hele stigningen på 20 % op. Det er en indikation af, at vi erkender vores ansvar over for skatteyderne. Når vi tager i betragtning, at næste år er et valgår, og at der vil blive fastsat en ny statut for medlemmerne, har det været en meget udfordrende opgave, og det endelige resultat er fremragende.

Jeg ønsker at rejse et sidste spørgsmål om Haug-betænkningen, der drejer sig om det nye udgiftsområde for strategien for Østersøregionen. Der har været nogen diskussion om dette spørgsmål, og det glæder mig, at der er truffet en beslutning, for det skaber muligheder. Det er et stort skridt i retning af en forbedring af situationen i Østersøområdet.

Mens Kommissionen udarbejder sin strategi for Østersøområdet for næste år, er det vigtigt, at der også er et udgiftsområde for strategien i budgettet. Strategier betyder ingenting, hvis de kun eksisterer på papiret. Det er derfor også nødvendigt at have et indhold for strategien, og efter at Kommissionen er færdig med sit arbejde, vil det naturligvis være lettere for os at fastlægge indholdet for det relevante udgiftsområde.

Da vi også ved, at Sverige, som vil have formandskabet, har fastsat strategien for Østersøområdet som prioritet, er det det helt rigtige tidspunkt at inkludere strategien i budgettet. Derfor ønsker jeg at takke alle for den vægt, de har lagt på dette spørgsmål og en af prioriteterne for næste år.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi er nået til vejs ende i den vanskelige og komplicerede budgetproces. Vi skal stemme i morgen, og jeg håber på et positivt resultat.

Hele verden er ramt af en alvorlig krise, som er centreret om det finansielle system, og som allerede har kontamineret realøkonomien. Der skal derfor foretages politiske ændringer for at omlægge vores økonomiske model, stoppe ødelæggelsen af vores produktive struktur og forhindre yderligere negative sociale og klimamæssige konsekvenser.

Vi skal påtage os vores del af ansvaret og sikre, at budgettet for 2009 er et relevant instrument, der kan hjælpe os ud af krisen og lade os komme videre med oprettelsen af et Europa for borgerne, et socialt Europa og et Europa med rettigheder, der er i overensstemmelse med vores historie. Vi ønsker et integreret Europa, og jeg vil gerne give som eksempel inkluderingen i budgettet af pilotprojektet, der er udformet til at afhjælpe integrationen af Romanibefolkningen. Vi ønsker et solidarisk Europa, både internt og eksternt, til at starte med over for vores naboer i Syd og Øst.

Jeg ønsker at nævne den budgetmæssige dimension af Barcelonaprocessen, nu Middelhavsunionen, som vi har så store forhåbninger til. Vi ønsker et Europa, der fortsat kan føde de europæiske borgere og afværge krige, der opstår på grund af sult og social udstødelse, rundt om i verden. Formålet er at fremme en bæredygtig og fredelig udvikling for hele jordens befolkning.

Mine damer og herrer, hvis De vedtager budgetforslaget i morgen, vil EU's budget for 2009 træde i kraft. Derefter skal det klarlægges i detaljer, gennemføres og om nødvendigt revideres. Vi skal være meget opmærksomme.

Jeg ønsker at benytte lejligheden til at ønske alle det bedste for det kommende år.

Daniel Dăianu (ALDE). – (RO) Hr. formand! EU-budgettet drøftes på et tidspunkt, hvor der er voksende bekymring om den økonomiske krise, der har ramt medlemsstaterne. Krisen har fået Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet til at tænke over, hvordan man med EU's budgetmidler kan medvirke til at bekæmpe den økonomiske recession.

Under disse nye forhold er det uhyre vigtigt at udbetale midlerne fra strukturfondene til de nye medlemsstater hurtigere, og Kommissionens intentioner i denne sammenhæng hilses velkommen. Disse intentioner skal imidlertid omsættes til konkrete handlinger, og EU-budgettet skal være klart, hvis der er behov for yderligere betalingsbevillinger, som det helt korrekt fremhæves i betænkningen. Og dette afhænger helt klart af, at procedurene forenkles.

For de nye medlemsstater uden for euroområdet er spillerummet for at udnytte budgetstimuleringen med egne midler meget begrænset på grund af finanskrisen, og der vil fortsat være strenge kreditvilkår på de internationale markeder i 2009. Der er derfor stort behov for EU-midler og andre former for EU-støtte inden for rammerne af det, man kan kalde "kreditforbedring", for at bekæmpe den alvorlige økonomiske nedgang, som man kan forvente.

Donorlandene vil måske foretrække lavere udbetalinger fra EU's strukturfonde med henblik på omlægning af disse midler til anden anvendelse, men vi skal ikke narre os selv. Hvis de nye medlemsstater rammes hårdere af denne krise, end det burde være tilfældet i forhold til deres svagheder, vil konsekvenserne være store for EU generelt.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Hr. formand! Forhandlingen i dag om budgettet er vigtigere end tidligere. Meget afhænger af EU's budget, budgettets størrelse og fordelingen af midlerne, især på et tidspunkt med alvorlig økonomisk krise og i lyset af den truende fødevarekrise.

Ud over økonomien og fødevare- og energiforsyningsikkerheden skal vi også fokusere på udviklingen af ugunstigt stillede regioner, f.eks. den østlige del af EU. Vi skal endvidere forbedre den måde, hvorpå vi forvalter vores midler, herunder forvaltningen af omstrukturingsfondene. Budgettet mangler helt tydeligt midler til kultur, uddannelse, videnskab og bekæmpelse af fattigdom. Dette skyldes de begrænsede midler i budgettet og viser, at 1 % af bruttonationalproduktet ikke er tilstrækkeligt til at løse de pågældende opgaver.

Budgetforslaget er omfattende, detaljeret og derfor ikke særlig let at overskue. Det er på høje tid, at vi tænker over dette problem og fremover vedtager et andet format.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Budgetforslaget for 2009 viser, at de konservative politiske prioriteter, fastsat af EU, ikke svarer til EU-borgernes behov. På et tidspunkt med akut økonomisk krise og stigende arbejdsløshed udgør betalingerne ikke en gang 50 % af forpligtelserne med hensyn til EU-midler. Ikke blot anvendes udviklingssektoren ikke som værktøj til at løse problemerne, men i nogle tilfælde anvendes midlerne efter de forhold, der eksisterede inden krisen. Derimod er der ikke skåret i budgettet i sikkerhedssektoren, FRONTEX, hvis handlinger ifølge uafhængige undersøgelser overtræder individuelle rettigheder og frihedsrettigheder. I forskningssektoren støttes rumforskningen med henblik på global overvågning, hvorimod det overvældende flertal af aktioner vedrørende social integration, social udstødelse og unge mennesker har fået mindre støtte. Inden for landbruget følger budgettet for 2009 den fastlagte finansielle ramme, hvis vigtigste punkt er udgiftsnedskæringer. Med hensyn til landbrugsudvikling vil betalingerne i 2009 svare til eller ligge under forpligtelserne i 2007, på et tidspunkt hvor små og mellemstore bedrifter skærer ned. Denne omstændighed er i strid med selve budgettets titel, som handler om at bevare naturressourcerne.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Budgettet må være deprimerende læsning for interesserede europæere og vil forhåbentlig vække forargelse i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet i juni, for det er endnu et ord for fiasko fra en union, der desværre ikke er i stand til at overbringe budskabet: Ja, vi har forstået det!

Hvis budskabet var forstået, ville det have betydet, at man endelig ville have analyseret hver omfattende blok grundigt – der er konsulenter og økonomiske forskningsinstitutter netop til dette formål – og gennemgået budgettet i forhold til de fastlagte målsætninger. Dette ville have ført til den konklusion, at en tredjedel, måske

endda halvdelen, af de 114 eller 116 mia. EUR kunne være anvendt fornuftigt til at afhjælpe denne store krise uden problemer. I stedet ødsles der fortsat med midlerne, som bruges på de forkerte områder, og som vigtigst af alt spildes på at fremme et ufatteligt bureaukrati og politisk kastesystem. Det er tragisk for Europa.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Jeg ønsker først og fremmest at ønske ordførerne tillykke med deres fremragende indsats. Jeg vil henvise til budgetområdet for retlige og indre anliggender, især på indvandringsområdet, og jeg vil i denne sammenhæng især fokusere på to punkter. Vi har først og fremmest øget budgettet for FRONTEX for tredje år i træk, og det er efter min opfattelse meget positivt. Vi har øget budgettet, ikke fordi vi er tilfredse med det arbejde, som FRONTEX udfører, men fordi vi rent faktisk er utilfredse. Vi ønsker, at agenturet yder en større og mere effektiv indsats. Vi har derfor tildelt tilstrækkelige midler til f.eks. at sikre, at FRONTEX' maritime missioner vil blive udført permanent. Derudover har vi øremærket yderligere 5 000 000 EUR til Den Europæiske Flygtningefond for at oprette et europæisk baseret program om intern omfordeling i EU-medlemsstaterne, således at personer, der ankommer til medlemsstater, som allerede bærer en uforholdsmæssig stor byrde, kan overføres til en anden EU-medlemsstat. Jeg henviser her til genbosættelses- eller omfordelingsprogrammet. Denne fond og disse midler vil gøre det muligt for os at iværksætte programmet for første gang, og jeg håber, at programmet nu vil fungere, for det er nødvendigt at hjælpe lande med uforholdsmæssigt store byrder. Jeg mener derfor, at vi nu, hvor vi har investeret penge på disse to områder i næste års budget, endelig vil være i stand til at gøre fremskridt.

Brigitte Douay (PSE). - (FR) Hr. formand, fru kommissær! Jeg ønsker først og fremmest at takke vores ordførere, der under vanskelige omstændigheder har udarbejdet dette budget for 2009, det sidste budget inden valget i juni.

Samhørighedspolitikken er med en tildeling på 36 % af budgettet en af de vigtigste EU-politikker, et reelt værktøj til opnåelse af solidaritet og økonomisk og social lighed, som vi skal styrke, effektivisere og fremme. Det er nemlig det håndgribelige udtryk for solidaritet i Europa, der er mest synligt på stedet og så tæt på som muligt i forhold til borgerne og de regioner, hvor de bor, og hvor EU kan nå ud til hver enkelt. Fru Guy-Quint har netop fremhævet de problemer, der er forbundet med anvendelsen af årlige budgetter, især budgettet for strukturfondene.

Hvad angår samhørighed ved alle involverede, hvor vanskeligt det er at aktivere europæiske midler på stedet. Samlingen af dokumenter er en kompliceret og langvarig proces, der kan medføre fejl, som er til skade for modtagerne, EU's image og endda fremtiden for denne politik. Forenklingsprocedurer, bedre formidling af oplysninger, bedre uddannelse af de nationale og lokale aktører i forbindelse med den nye samhørighedspolitik og udveksling af erfaringer og bedste praksis vil tilsammen medføre bedre udnyttelse af de pågældende bevillinger. I en tid med krise og udpræget euroskepsis kan fornuftig gennemførelse af samhørighedspolitikken og relevant anvendelse af EU-midler trods alt gøre det muligt for os at genskabe tilliden hos og involveringen af de europæiske borgere, hvis de føler sig som en del af processen, men det vil være under forudsætning af, at vi kan forbedre synligheden af og gennemsigtigheden i forbindelse med fordelene af denne politik, hvor den gennemføres. Ansvarer herfor ligger hos alle EU's institutioner i det bedst mulige partnerskab.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Hr. formand! Problemet med vores budget har i årevis været den store forskel mellem de midler, der er bevilget, og de reelle betalinger. Forskellen er i år uacceptabelt stor og dermed sættes hele budgetprocessens troværdighed og betydning i fare. I 2009, hvor vi oplever en økonomisk og finansiel krise, kan vi ganske enkelt ikke tillade dette. Det er Kommissionen og medlemsstaternes fælles ansvar at fremskynde og forenkle betalingerne og dermed genoprette tilliden til EU's budget.

Derudover ønsker jeg at takke mine kolleger for støtten til de mange vigtige henstillinger, jeg har udarbejdet i forbindelse med budgetpakken. Pakken indeholdt fem vigtige prioriteter: den mest avancerede miljøbeskyttelse (herunder en stigning på 10 % til Life-programmet), innovativ erhvervsudvikling, bekæmpelse af korruption, progressiv socialpolitik og en betydelig udvidelse af verdens største udvekslingsprogram for studerende, Erasmus Mundus. Mange tak for støtten til de efter min opfattelse vigtige punkter.

Endelig føler jeg mig hvert år forpligtet til at henlede opmærksomheden på den utilstrækkelige støtte til vores udenrigspolitiske målsætninger. Støtten er endnu mere tvivlsom i næste års budget. Det var udelukkende ved hjælp af kreativ regnskabsføring, at vi kunne sikre midlerne til de vigtigste målsætninger. Der er kun ét betryggende aspekt i forbindelse med denne uheldige situation: en reel og omfattende midtvejsrevision. Hvis vi ikke foretager en midtvejsrevision, vil det være vanskeligt at tage EU's ambitioner om at være en global aktør alvorligt.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! EU-budgettet starter med nul. 0,89 % af bruttonationalindkomsten skal bruges til betalinger næste år - 116 mia. EUR. Nationale

budgetter har generelt to tal før decimalpunktet. Vi har efter min opfattelse i de sidste år vist, at der kan opnås meget med en ekstremt økonomisk anvendelse af skatteydernes midler.

Imidlertid oplever vi i øjeblikket en budgetkrise, og jeg mener ikke, at de 5 mia. EUR, som Kommissionen foreslog, vil være tilstrækkeligt til at skabe det nødvendige momentum. Derfor bør vi sammen med Rådet denne gang gøre alt for at undgå at sende midler frem og tilbage og tilbageføre midler til medlemsstaterne. Parlamentet skal enstemmigt vedtage en pakke, der dækker det transeuropæiske net, forskning og udvikling, Det Europæiske Teknologiiinstitut, Eureka, Erasmus-programmet og uddannelse. Vi bør sammen fastlægge en pakke hurtigt og effektivt, en pakke der virkelig når ud til de små og mellemstore virksomheder.

Det er også grunden til, at Parlamentet insisterer på at indføre en separat budgetpost for lovinitiativet "Small Business Act" og ikke mindst en budgetpost for klimaændringerne. Især på området for energieffektivitet kan der umiddelbart iværksættes et intensivt program, som vil gøre det muligt for os at lancere en større offensiv over for den truende store arbejdsløshed næste år og dermed bevare arbejdspladserne.

To tredjedele af vores arbejdstagere er beskæftiget i små og mellemstore virksomheder – og genererer 50 % af vores bruttonationalprodukt – og der kan skabes millioner af nye arbejdspladser i forbindelse med denne foranstaltning i forbindelse med energieffektivitet.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Hr. formand! Jeg ønsker at takke Jutta Haug, hr. Lewandowski og koordinatoren for deres fremragende indsats. De er tydeligvis helt klar over, at der er ændringer på vej i budgetåret 2009, og at vi skal være fleksible i forhold til finanskrisens udvikling.

På området for samhørighedspolitik vil det være meget vigtigt for os at udvise fleksibilitet i sikringen af de nødvendige midler. Vi skal være klar til hurtig iværksættelse af yderligere betalinger fra budgetmidlerne, især i tilfælde af fremskyndet gennemførelse af strukturpolitikken.

Hvad angår de nye medlemsstaters nationale økonomier med relativt begrænset økonomisk udvikling vil samhørighedspolitikken skabe mulighed for at indhente de udviklede stater hurtigere. På grund af finanskrisen er det især vigtigt for os at udnytte instrumentet effektivt. Analytikere i nogle af medlemsstaterne har beregnet den negative virkning af forsinkede betalinger på beskæftigelsen, arbejdsproduktiviteten og den økonomiske vækst i de pågældende regioner. Hvis det var lykkedes os at aktivere de finansielle midler med den hastighed, der var beregnet i den flerårige finansielle ramme, ville de nye medlemsstater have oplevet en stigning i arbejdsproduktiviteten på over 2 % mere end den, de oplever i dag, en økonomisk vækst på over 2 % mere og en beskæftigelse på over 1 % mere. Ud fra dette perspektiv bør vi overveje at støtte samhørighed som en vigtig faktor i stimuleringen af afgørende makroøkonomiske indikatorer i EU.

De forskellige grader af bureaukrati i medlemsstaterne har negative konsekvenser for aktiveringen af de finansielle midler. Det er derfor afgørende for os i EU at mindske bureaukratiet i hele EU i forbindelse med aktivering af EU-midlerne.

Mine damer og herrer, De ville formentlig ønske, at vi kunne konfrontere de nuværende globale problemer ud fra principperne om solidaritet og inden for rammerne af hele EU. Vi skal derfor sikre, at de midler, der er brug for i fremtiden i relation til samhørighedspolitikken, er til rådighed.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Hr. formand, fru kommissær! Mange af mine kolleger har fremhævet – også i denne sammenhæng – den utilstrækkelige udnyttelse af budgettet, især hvad angår strukturfondene. Det er derfor af afgørende betydning, at vi afhjælper situationen ved at træffe relevante praktiske foranstaltninger. Det glæder mig, at budgettet inkluderer et beløb på 2 mio. EUR til Erasmus-pilotprojektet for folkevalgte embedsmænd i lokale og regionale organer, et projekt som jeg personligt stillede forslag om for flere måneder siden.

Inkluderingen i budgettet er en opfølgning på de specifikke forslag i min betænkning om forvaltning, som blev vedtaget i oktober i Parlamentet med stort flertal.

For at gennemføre vores regionale udviklingspolitikker optimalt, er det ikke tilstrækkeligt at vedtage bestemmelser og budgetter. Det er uhyre vigtigt, at de folkevalgte embedsmænd, der varetager de lokale og regionale projekter, kan yde en konstruktiv indsats for at opfylde målsætningerne fastsat i Lissabon og Gøteborg ved hjælp af deres viden og dygtighed. Med Erasmus-ordningen for folkevalgte embedsmænd i regionale og lokale organer kan vi både styrke de menneskelige forbindelser og helt overordnet sørge for midler til hurtigere og mere effektiv anvendelse af strukturfondene.

Mange sammenslutninger af folkevalgte embedsmænd har allerede oplyst, at de venter sig meget af Erasmus-ordningen for folkevalgte embedsmænd i regionale og lokale organer. Derudover vil vi med støtte fra generaldirektøren for regionalpolitik kunne lancere dette nye instrument og dermed anvende følgende slogan: *Der skal tænkes globalt, men handles lokalt.*

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). - (LV) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Med hensyn til forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for 2009 ønsker jeg at understrege, at det vigtigste i budgettet ikke er det, der er gjort, men det, der endnu ikke er gjort. Budgetforslaget for 2009 har allerede sat beløbet for betalingsbevillinger 3 % lavere end i år, og derudover har Europa-Kommissionen stillet et forslag om at reducere beløbet for betalingsbevillinger yderligere – med 3,5 mia. EUR i år og med 1,1 mia. EUR næste år. Jeg tvivler på, at det reducerede niveau for EU-budgettets betalingsbevillinger er den mest effektive reaktion på den finansielle og økonomiske krise. I EU's økonomiske genopretningsplan afspejles de fastlagte foranstaltninger for strukturfondene og Samhørighedsfonden, forenklingen af procedurerne for fonden til udvikling af landdistrikter og fremskyndelsen af modtagelsen af midler, udbetalingen af forskud af EU-midler og stigningen i andelen af EU's samfinansiering endnu ikke i beløbet for betalingsbevillinger, som er fastsat i EU-budgettet for 2009. Sandheden er imidlertid, at netop disse foranstaltninger og spørgsmålet om, hvor meget EU virkelig vil forøge betalingsbevillingerne, vil være afgørende for, om næste års budget kan betragtes som en fornuftig reaktion fra EU's side på den finansielle og økonomiske krise. Jeg håber, at EU-institutionerne vil vise deres evne til at reagere hurtigt på udfordringer og ikke blive opslugt i det sædvanlige bureaukrati. Vi bør generelt bifalde Europa-Kommissionens forslag om at tildele yderligere 5 mia. EUR til fremme af EU's konkurrenceevne. Finansieringskilden – midler fra den fælles landbrugspolitik – er imidlertid vanskelig at forstå. Hvis der er 5 mia. EUR tilbage i EU's fælles landbrugspolitik, hvorfor gør Europa-Kommissionen så ikke noget for at sikre retfærdig konkurrence inden for det fælles landbrugsmarked og heller ikke bare lidt for at udjævne de urimelige forskelle mellem niveauerne for direkte betalinger til landmænd i de forskellige EU-medlemsstater?

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand, fru kommissær! Jeg vil begynde med at lykønske ordførerne og koordinatorene og understrege den fremragende indsats, de har gjort i forbindelse med deres håndtering af proceduren til vedtagelse af budgettet.

Der er gjort et meget seriøst forsøg på at nå den størst mulige grad af forpligtelser og forlig, samtidig med at man har holdt sig så tæt som muligt på loftet for den flerårige finansielle ramme. Der er naturligvis masser af udfordringer. Vi kunne betragte dette budget som EU's indledende svar på den internationale finansielle og økonomiske krise. Det er det, der gør det så vanskeligt.

Det er helt naturligt, at vi ser på budgettet med udgangspunkt i de nøgleprioriteringer, vi har for gennemførelsen af EU's politik. Desværre vil der, for så vidt angår prioritering 1B, som drejer sig om bæredygtig udvikling og samhørighed for vækst og beskæftigelse, ikke være tilstrækkelige ressourcer til rådighed til at tage fat på medlemsstaternes store, højt prioriterede projekter. Det er specifikt Samhørighedsfondens rolle at give de økonomisk svage medlemsstater mulighed for at modtage støtte, så de kan få hjælp til at løse deres infrastrukturproblemer, forbedre deres konkurrenceevne og opnå et højere regionalt udviklingsniveau.

Det er den fond, der medvirker til at øge levestandarden, især i de nye medlemsstater. Hvis disse lande ikke får tildelt nogle midler, vil deres fremgang blive betydelig langsommere, især i disse krisetider. Det er derfor, at jeg kommer med en alvorlig kritik af budgettets manglende evne til at hjælpe på dette område. Det er også vigtigt, hvordan budgettet bliver gennemført. Den indledende forhandling om en forenkling af procedurerne for at opnå større gennemførlighed og minimere risikoen for forsømmelighed og misbrug bør fremskyndes. Vi er også nødt til at indsnævre kløften, ligesom det samlede niveau for betalinger bør øges.

Forslaget om at revidere den flerårige finansielle ramme er ikke dårligt, og det tildeler yderligere midler til vækst i 2009-2010. Det er godt at forsøge at nå målene om et lavt kulstofbrug, men det er næppe afgørende. Vi er nødt til at udvise meget større fleksibilitet.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi bør vedtage budgettet, men med forebyggende foranstaltninger for at tackle den finansielle og økonomiske krise. Selv om det er vanskeligt, er det vigtigt og nødvendigt at nå til enighed. Vi er nødt til at støtte det.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil begynde med at takke ordførerne, fru Haug og hr. Lewandowski, for deres fremragende indsats. Jeg vil også gerne takke kommissær Grybauskaitė og hendes nærmeste assistent, hr. Romero, for deres fremragende samarbejde gennem hele året samt formandskabet for dets konstruktive deltagelse i forberedelsen af budgettet.

Jeg vil blot komme ind på ét spørgsmål, nemlig strukturfondene. I år har vi betalt penge tilbage til medlemsstaterne som uudnyttede bevillinger, under den ene eller anden form. I forbindelse med ændringsbudget nr. 2 omlagde vi 2,8 mia. EUR, og i forbindelse med ændringsbudget nr. 9 tilbagebetalte vi 4,5 mia. i form af uudnyttede betalinger.

På denne baggrund er det overraskende, at Kommissionen foreslår en genopretningspakke på 5 mia. EUR, samtidig med at den ikke engang har brugt de midler, der var afsat til strukturpolitik. Årsagen er kontrol- og overvågningssystemet, der er yderst komplekst. I mange lande er det stadig ikke vedtaget.

Europa-Parlamentet blev enig om at foreslå en fælles beslutning, som anerkendte, at der var behov for en forenkling, og at der var strukturelle mangler. Kommissionen og Rådet ønskede ikke at fremme denne beslutning. Det Europæiske Råd har imidlertid netop foreslået at vedtage bogstavelig talt den samme holdning, og der er i høj grad brug for at understrege behovet for forenkling og større effektivitet.

Margaritis Skinas (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Budgettet er det sidste i det nuværende Europa-Parlaments embedsperiode, og det første budget, vi skal stemme om, efter at finanskrisen har banket på vores dør. Det har derfor en særlig betydning, idet det er et budget, som de europæiske borgere vil granske nøje.

For mig personligt har budgettet en bittersød smag, fordi det indeholder succeser, men også har sine skyggesider. Personligt tæller jeg med blandt succeserne, at vi, om end marginalt, har været i stand til at øge betalingerne i forhold til Rådets holdning, at vi har fundet relativt flere midler til konkurrenceevnen, miljøet og sikkerheden, og at vi for første gang har en særskilt holdning til håndtering af den ulovlige indvandring langs EU's sydlige grænser, hvor lande som mit hvert år modtager hundredtusindvis af desperate mennesker, som banker på Europas dør langs de sydlige grænser. Af alle disse årsager har vi grund til at være tilfredse.

Jeg er dog meget skuffet over, at dette første krisebudget ikke har været i stand til at sende et budskab om, at Europa er villig og parat. Ud af et budget på 200 mia. forsøger vi stadig at finde ud af, hvordan vi skal bruge 5 mia., som nogle medlemsstater ønsker at få tilbage i stedet for at bruge dem på konkurrenceevnen. Det er en forspildt chance. Jeg tror, at vi kunne have gjort mere i år. Jeg sætter stadig min lid til, at de sædvanlige personer i Rådet, der gerne vil tilbagebetale overskuddene til de nationale ministerier, vil gøre endnu en indsats, så vi i det mindste til næste år vil have en mere ambitiøs tilgang.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Hr. formand! Jeg lykønsker ordføreren, fru Haug, med hendes fremragende indsats samt mange af kollegerne for deres bidrag. Jeg vil gerne tale om fiskerisektoren og dens positive og negative aspekter.

De samlede bevillinger er mere eller mindre de samme som i de tidligere finansår. Det er et negativt aspekt, eftersom de tidligere budgetter allerede udgjorde det nødvendige minimum for at kunne gennemføre en fælles fiskeri- og søfartspolitik med de fornødne ressourcer. Nedgangen i betalingsbevillingerne og det u hensigtsmæssige svar på de perifere regioners behov og specifikke aspekter er også negativt.

Stigningen i det eksterne økonomiske pres på grund af den aktuelle finanskrisen og de betydelige ændringer i brændstofpriserne forværrer det nuværende pres på grund af underkapacitet i flåden og ødelæggelse af ressourcegrundlaget.

Selv om Kommissionen foreslår en omstrukturering af fiskerisektoren i tråd med den nuværende makroøkonomiske situation, er der brug for konkrete foranstaltninger for at sikre den europæiske fiskerflåde og eksistensgrundlaget for dem, der ofrer så meget, så vi kan have adgang til en af de mest grundlæggende fødevarer.

Som et første skridt glæder jeg mig over vedtagelsen af mit initiativ om at etablere et observatorium for fiskepriser i størrelsesordenen 4 mio. EUR. Jeg glæder mig også over den stigende støtte til forvaltning af fiskebestandene, det ikkeobligatoriske bidrag til internationale projekter, styrkelsen af dialogen inden for den meget vigtige fiskerisektor, som vi noterede os under Fiskeriudvalgets besøg på Madeira, et portugisisk randområde, pilotprojektet om networking og udveksling af bedste praksis, og afslutningen af det sjette rammeprogram. Fastholdelsen af bevillingerne til samarbejde inden for området bio-økonomisk udvikling, til EF-Fiskerikontrolagenturet og til den forberedende foranstaltning om den europæiske søfartspolitik er også positiv.

Endelig glæder jeg mig over Kommissionens oprettelse af en budgetpost, indtil videre uden nogen bevillinger, til et finansielt ad hoc-instrument for at tilpasse fiskeflåden til de økonomiske konsekvenser af brændstofpriserne. Det er én årsag ...

(Formanden afbrød taleren)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Som jeg allerede bemærkede ved førstebehandlingen i oktober som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, glæder jeg mig over EU's budget for 2009 af flere årsager. På den ene side er det allerede et vigtigt og positivt faktum, at der til næste år vil være 14 mia. EUR til rådighed til miljøbeskyttelse og naturbevaring, og herunder først og fremmest til LIFE+-målsætningerne. På den anden side er det værd at bemærke sig, at dette beløb er ca. 10 % højere end sidste år, hvilket er en god indikation af, at der i dag ikke er nogen, der sætter spørgsmålstegn ved dette områdes betydning, især med hensyn til klimaændringer. Sidstnævnte emne er desuden også en af budgetprioriteringerne for næste år. Alt dette hænger naturligvis tæt sammen med afstemningen kl. 12 i dag, hvor vi skal træffe beslutning om klimapakken.

Selv om disse forslag til direktiver måske ikke lever helt op til vores oprindelige forventninger på flere områder, er de ambitiøse i forhold til Kommissionens forslag fra januar sidste år. Det vil kræve penge og politisk vilje at nå de mål, der er sat i dem. Beløbet er måske lille, men det er vigtigt at understrege, at de pilotprojekter, der starter næste år, har en værdi på 7,5 mio. EUR. Det væsentlige arbejde, der omfatter udarbejdelse og offentliggørelse af udbudene, kan forventes tidligt næste år, men Kommissionen har ved flere lejligheder antydnet, hvor vigtigt det anser gennemførelsen af disse projekter for at være, og den har garanteret os sit fulde samarbejde. Siden plenarmødet i oktober er Det Europæiske Fødevarerikkerhedsagentur (EFSA) den eneste myndighed, som ikke har gjort væsentlige fremskridt. Vi er derfor nødt til at blive ved med at anbefale fastholdelsen af en reserve på 10 %, men jeg håber også, at dette problem snart vil blive løst. Dette er mine bemærkninger og anbefalinger, som i det væsentlige er i overensstemmelse med mine kommentarer ved førstebehandlingen. Jeg opfordrer medlemmerne til også at stemme for ved andenbehandlingen af forslaget. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at lykønske Jutta Haug med betænkningen.

Maria Martens (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at lykønske ordføreren, fru Haug. Vores samarbejde har virkelig været behageligt, og Udviklingsudvalget er tilfreds. Der var tre ting, der var vigtige for os. Først og fremmest at vi skulle se på fødevarerikkeren, og vi er glade for, at udvalgets forslag er blevet tilpasset, og at der er blevet fundet et kompromis, som både Parlamentet og Rådet har støttet, og som har betydet, at der er stillet 1 mia. EUR til rådighed for fødevarerikkeren.

I sidste instans er det vigtigste, at der findes en bæredygtig løsning, dvs. fødevarerikkeren for udviklingslandene selv, og det er det, vores pilotprojekt handler om. I denne forbindelse er det et stort problem, at de små landmænd ikke har adgang til mikrolån. Det er vanskeligt for dem at få fat i god såsæd og gødning og investere i vanding, hvis de ikke kan betale kontant. Vi glæder os derfor over, at vores forslag om et pilotprojekt om mikrolån til småbønder har opnået bred støtte, og vi er sikre på, at udvalget er parat til at gennemføre dette pilotprojekt.

For det andet kan vi, hvad angår evalueringen, fremkomme med meget kritik af udviklingssamarbejdet i disse dage. For at opnå støtte er vi ikke kun nødt til at forklare, hvad vi mener, men især hvad vi har opnået. Det er uheldigt, at udvalgets betænkninger fortsat er så fokuseret på hensigter. Det er derfor, at vi har talt for mere kapacitet i udvalget for at forbedre evalueringen af resultaterne. Vi glæder os over Parlamentets støtte til disse forslag.

For det tredje bliver vi ved med at argumentere for en forøgelse af budgettet for kapitel 4, udgifter til eksterne forbindelser. Hvis vi ønsker at realisere vores ambitioner og ansvar, hvilket er berettiget, når det drejer sig om Kosovo, Mellemosten mv., hvor hovedproblemet ikke kun er udviklingssamarbejde, men også konfliktløsning, er det tydeligt, at der er brug for flere midler og større fleksibilitet.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg har to korte bemærkninger. Jeg vil gerne takke ordføreren for hendes indsats.

Angående udviklingsbistanden mener jeg, at det er vigtigt at påpege, at Europa, selv om processen med at finde 1 mia. EUR var anspændt, gør noget for at komme med et svar på problemet. Det er dog værd at huske på, at råvarepriserne faktisk er styrtstykket ligesom energipriserne, så vi kan gøre endnu mere med de 1 mia. EUR, end vi havde kunnet håbe på, under forudsætning af at den bliver brugt ordentligt. Jeg synes, at der er behov for tæt opfølgning for at sikre, at pengene ender dér, hvor det er meningen, og hvor behovet er størst, nemlig blandt almindelige mennesker, så der bliver produceret fødevarer på steder, hvor disse fødevarer kan blive produceret.

Min anden bemærkning drejer sig også om landbrugssektoren, men vedrører i højere grad fremtiden end dette særlige budget. Jeg er lidt bekymret over kommissærens bemærkninger om den såkaldte manglende

merværdi, når der bruges penge på landbruget. Jeg ved, at vi vil få lejlighed til at drøfte det fremover, men det skal være en stringent og effektiv drøftelse. Efter min mening er de europæiske landmænd bedst tjent med en fælles politik, ikke en hvor medlemsstaterne selv kan vælge, for borgerne vil blive taberne med hensyn til fødevarer og -sikkerhed.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Budgetvedtagelser indebærer altid et sammenstød mellem vores forventninger og virkeligheden. Rammen for budgettet er ikke særlig fleksibel, og det er vanskeligt at omfordele midlerne. Selv om dette afspejler, hvor stabil finansieringen af specifikke aktiviteter er, betyder det også, at det er vanskeligt at reagere på en virkelighed, der er i konstant forvandling.

Med hensyn til den aktuelle situation afspejler det nuværende budget ikke de ønsker, som mange af parlamentsmedlemmerne har, f.eks. behovet for at kunne reagere på den voksende økonomiske krise eller for at finansiere nye teknologier, der kan anvendes til at forbedre miljøet og bekæmpe klimaændringer. Budgettet lever ikke op til de unges, skolebørnenes eller de studerendes forventninger med hensyn til finansiel støtte til ungdomsudvekslinger, adgang til uddannelse og studier i udlandet.

Endelig vil jeg gerne sige, at rækken af budgetter og finansielle overslag har været mere gearret mod at fortsætte de tidligere budgetplaner og mål end på at reagere på nuværende og kommende udfordringer. Det er derfor, at vi behøver regelmæssige revisioner af de finansielle overslag, da syv år er for lang tid i forbindelse med budgetplanlægning.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne vende tilbage til et punkt, som blev rejst af min østrigske kollega, hr. Rübigen, for lidt siden. Vi bruger mindre end 1 % af BNP på Europa, og samtidig kræver vi, at EU skal klare flere og flere opgaver for flere og flere medlemsstater. Det hænger ikke sammen! I det lys er det virkelig utroligt, at vi har haft en økonomisk fremdrift i mange år, som ikke kun har indebåret en økonomisk anvendelse af vores midler, men også at finansministrene grundlæggende har krævet penge og kanaliseret dem ind i deres nationale budgetter ved årets udgang.

Der er mange nye opgaver, vi burde bruge vores penge på. Der er også opgaver, som vi ikke rigtig har tildelt nok budgetmidler i årevis. Udgiften til EU's informationspolitik burde være blevet forhøjet betydeligt, hvis vi ønsker at drage de europæiske borgere tættere på Europa. Der er en hel del opgaver i forbindelse med udveksling af studerende og praktikanter, hvor Europa kunne blive involveret.

Jutta Haug, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle de medlemmer, der har deltaget i drøftelsen her i Parlamentet, og som har holdt indlæg, selv om budgettet for 2009 i flere tilfælde blot var anledningen til at holde indlægget og ikke emnet for det. Når det er sagt, vil jeg gerne takke de medlemmer, der har været her fra start til slut sammen med os og deltaget i forhandlingen.

Den Europæiske Økonomiske Genopretningsplan, som Kommissionen har forelagt for os, er blevet omtalt i mange indlæg og nager mange mennesker. Jeg kan kun gentage det, jeg har sagt mange gange før, nemlig at den europæiske drivkraft for medlemsstaternes økonomier er den europæiske samhørighedspolitik. Hvis vi gennemfører den ordentligt og anstændigt, vil det blive muligt for os at komme videre, og det vil uden tvivl betyde, at økonomien ikke vil volde os større problemer det næste års tid. Vi vil naturligvis ikke kunne klare os med vores 116 mia. EUR i betalinger, men hele Parlamentet vil stå bi for at sikre de relevante betalinger i forbindelse med tillægs- og ændringsbudgetterne.

Det, som kommissæren sagde, er naturligvis sandt, nemlig at et budget altid er et kompromis. Budgettet for 2009 er ikke anderledes end de tidligere budgetter på dette område. Vi har været nødt til at bevilge Rådet dette lave niveau for betalinger, Kommissionen har været nødt til at omfordele et beløb på 700 mio. EUR til os til regional udvikling, og vi har været nødt til at skære ned på vores prioriteringer. Ikke desto mindre har vi formået at bevare en hel del af disse prioriteringer, nemlig flere betalinger til bekæmpelse af klimaændringerne, flere betalinger til den sociale dimension for så vidt angår skabelse af flere og bedre jobs og mere for støtte til SMV'erne. Det har vi opnået, og det er jeg alle mine kolleger taknemmelig for.

(Bifald)

Janusz Lewandowski, ordfører. – (PL) Hr. formand! I den sektion af budgettet, som jeg er ansvarlig for, er det eneste, der stadig er uklart, fremtiden for Lissabontraktaten, som ændrer Parlamentets beføjelser og kan få indflydelse på budgettet. I betragtning af at de øvrige problemer er blevet løst, vil jeg gerne støtte de tidligere talere, der har krævet en revision af de finansielle overslag. Det havde vi allerede klart brug for i andet år af det nuværende overslag, hvis vi ønsker at være i stand til at finansiere EU's internationale mål og forpligtelser.

Det er også uheldigt, at forligsproceduren med Rådet indebærer forhandlinger om millioner af euro, når der samtidig var blevet stillet milliarder af euro i udsigt i en uklar krisepakke. Derfor vil det budget, vi sandsynligvis vedtager i morgen, blive genstand for flere ændringer end nogensinde før.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Talerne har været så disciplinerede, at vi er sluttet i god tid, og det er et godt budskab for budgetdisciplinen i fremtiden.

Afstemningen finder sted i morgen torsdag den 18. december 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Gábor Harangozó (PSE), skriftlig. – (EN) Vi burde i tråd med vores ordfører være bekymrede for de negative virkninger for de europæiske borgere, som vil opstå som følge af den globale recession. Vi bør særlig bekymre os om de dårligst stillede blandt vores borgere, som uden tvivl er dem, der vil komme til at lide mest under virkningerne af den finansielle uro. EU bør gøre sit yderste for at give adgang til de tilgængelige midler – inden for det loft, der blev aftalt for den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 – for støttemodtagere blandt almindelige mennesker, og vi bør derfor især forbedre og forenkle foranstaltningerne for at fremskynde anvendelsen af struktur- og samhørighedsfondene. De lave niveauer for betalinger i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken afspejler ikke behovet blandt almindelige mennesker, når vi står over for udfordringer, der har deres rod i den nuværende økonomiske krise. Samhørighedspolitikken er EU's største solidaritetsinstrument, og det spiller en vigtig rolle, når vi skal håndtere de negative virkninger ved en global krise af dette omfang.

(Mødet udsat kl. 10.50 og genoptaget kl. 11.30)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

4. Fibromyalgi (skriftlig erklæring): se protokollen

*

* *

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Hr. formand! I går var det ikke muligt for en lang række besøgende, som havde foretaget reserveringer, at komme ind i Parlamentet. Jeg vil gerne komme med en særlig tak til Parlamentets tjenestegrene, som forsøgte at give gæsterne adgang til trods for politiets modstand. Politiet tillod det dog ikke, da de besøgende bar røde jakker. Et af vores medlemmer var også nødt til at tage jakken af for at få lov til at komme ind i Parlamentet.

Jeg synes, at vi skal klage til politiet og fortælle dem, at det er forbudt at forhindre besøg. Jeg vil gerne gentage, at Parlamentets tjenestegrene forsøgte at lade besøgende med reservationer komme ind, men politiet forhindrede det, til trods for de besøgendes fredelige adfærd. Jeg anmoder om, at vi informerer politiet om, at de ikke bør udvise Parlamentet en sådan modstand.

Formanden. – Mange tak, hr. Swoboda. Vi vil se nærmere på sagen. Jeg takker Dem for Deres indlæg.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand! Tak, fordi De giver mig ordet. Jeg vil blot byde hr. Mohamed Abdelaziz, præsident i Den Arabiske Sahariske Republik og generalsekretær for Polisario, og den ledsagende delegation, hjertelig velkommen. De er vendt tilbage til Parlamentet for at minde os om vigtigheden af at beskytte deres folks rettigheder og selvbestemmelse.

Jens Holm, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Jeg taler på vegne af min gruppe som helhed. Vi er imod den procedure, der nu er blevet foreslået. Vores ordfører, hr. Wurtz, har allerede på mødet mellem gruppeordførerne sagt, at det er fuldstændig uacceptabelt. Afstemningen om klimapakken, en af de vigtigste afstemninger i år, burde foregå på samme måde som alle andre afstemninger. Det er udemokratisk og forfærdeligt, at vi ikke stemmer særskilt om hver betænkning. Vi skal kunne stemme om de enkelte betænkninger, og vi skal have ret til at stille ændringsforslag, som vi kan stemme om.

Riv forslaget i stykker, og lad os stemme om hver betænkning for sig og om de stillede ændringsforslag.

Formanden. – Alle har ret til at give deres mening til kende her i Parlamentet, og flertallet bestemmer.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Hr. formand! Ved afslutningen af den fem timer lange forhandling i går om klima- og energipakken fik Parlamentet et velovervejende svar af minister Borloo på vegne af formandskabet og af kommissær Dimas og kommissær Piebalgs på vegne af Kommissionen. Til trods for at mellem 50 og 60 medlemmer havde deltaget i forhandlingen, talte de for et Parlament, hvor der kun var fire medlemmer til stede.

Jeg synes, at dette er udtryk for en vis uhøflighed over for såvel Kommissionen som formandskabet, og at det reducerer Parlamentets indflydelse. Jeg vil gerne bede Dem om at tage spørgsmålet op med deres partiledere, hvorvidt vi burde overveje sanktioner mod medlemmer, der deltager i forhandlingerne, men som ikke gider gøre sig den ulejlighed at være til stede her og høre Kommissionens og formandskabets svar.

(Bifald)

Formanden. – Hr. Davies, jeg er enig med Dem i substansen, men vær venlig at sikre, også ved at tjekke op med Deres gruppe, at der er sikkerhed for, at medlemmerne vil være til stede.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne komme med en anmodning i forlængelse af gårsdagens forhandling med det franske formandskab. Der er gruppeformænd, som har vigtige ting at sige i denne vigtige forhandling, hvilket er godt og helt i orden. Men der er også gruppeformænd, altid de samme, som helt generelt overskrider deres taletid med et eller to minutter.

Måske kunne denne tid simpelthen blive fratrukket deres gruppes tid, for det er uacceptabelt, at den korrekte tildeling af tid siden hen bliver ændret?

5. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

5.1. Fremme af anvendelse af vedvarende energikilder (A6-0369/2008, Claude Turmes) (afstemning)

5.2. Ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (A6-0406/2008, Avril Doyle) (afstemning)

– Før afstemningen:

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Min begrundelse er følgende: Der blev desværre ikke afholdt nogen plenarforhandling om emissionshandelsordningen, som vi derefter kunne have afholdt en trilog om. Trilogforhandlinger, der alene har fundet sted på grundlag af udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, er ikke repræsentative for Parlamentet. Vi forventes nu at vedtage ændringerne til Kommissionens forslag, men det, vi forventes at beslutte i dag, er fuldstændig magen til Rådets papir. Parlamentet har ikke ændret noget som helst, ikke engang et komma. Hvad er årsagen til dette tidspres? Vi taler trods alt om perioden 2013 og fremefter.

Forslaget om emissionshandelsordningen vil i sin nuværende form betyde, at den manglende konsekvens og de stærkt stigende omkostninger vil indhente os. Spørgsmålet om emissionshandelen er den vigtigste industripolitiske beslutning i mange år, måske endda i årtier. Vi vil ikke aflevere vores demokratiske ret til medbestemmelse i Parlamentets garderobe. Når alt kommer til alt, hvad er det så, at mange medlemmer med stor succes har kæmpet for her i Parlamentet i næsten 30 år? Har de kæmpet blot for at se, at klimapolitikken bliver overladt næsten udelukkende til Rådet via en forenklet procedure? Som et valgt parlament ønsker vi at deltage i den demokratiske forhandling, ikke mindst på grund af konsekvenserne af vores handlinger.

(Parlamentet forkastede forslaget)

5.3. Fælles indsats for reduktion af drivhusgasemissionerne (A6-0411/2008, Satu Hassi) (afstemning)

5.4. Geologisk lagring af kuldioxid (A6-0414/2008, Chris Davies) (afstemning)

5.5. Overvågning og nedsættelse af emissionerne af drivhusgasser som følge af brug af brændstoffer (vejtransport og fartøjer på indre vandveje) (A6-0496/2007, Dorette Corbey) (afstemning)

5.6. Præstationsnormer for nye personbilers emissioner (A6-0419/2008, Guido Sacconi) (afstemning)

– Efter afstemningen:

Avril Doyle, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Som ordfører havde jeg ønsket at tale før min betænkning, men jeg takker Dem for muligheden for at tale nu, for det er vigtigt for vores alles skyld, at der er et par ting, der bliver ført til protokols.

Der er formentlig ét spørgsmål, der vil kunne forene os alle i Parlamentet her til formiddag, og det er, at aftaler opnået ved førstebehandling hverken yder respekten for den parlamentære procedure eller lovgivningens substans retfærdighed, især når spørgsmålet er meget komplekst og teknisk.

(Bifald)

Aftaler opnået ved førstebehandling skal derfor være undtagelsen, og det er kun usædvanlige omstændigheder, der fortjener et så usædvanligt svar.

Mit andet proceduremæssige synspunkt er, at der ikke er noget retsgrundlag for at involvere statsoverhovederne i medbestemmelsesprocessen.

(Bifald)

Da aspekterne i forbindelse med klimapakken var på dagsordenen på topmødet i sidste uge, og da det var et krav fra topmødet, at alle fremtidige revisioner om ændringer til indholdet af EU's ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner skal være tilgængelige med henblik på drøftelse på kommende topmøder, tilføjede jeg i forbindelse med den efterfølgende trilog lørdag morgen i Bruxelles, med fuld opbakning fra alle skyggeordførerne, en ny betragtning i min betænkning – efter topmødet – som blev accepteret af Coroper lørdag eftermiddag. I betragtningen blev EU's ETS-lovgivnings unikke og transformative karakter understreget, men det blev påpeget, at denne høring af stats- og regeringscheferne under ingen omstændigheder må danne præcedens for anden lovgivning.

Det har været en episk lovgivningsrejse. Jeg vil gerne takke kommissær Dimas og hans team, og minister Borloo og hans team, samt komme med en særlig tak til ambassadør Léglise-Costa for hans enorme arbejdsindsats. Jeg vil gerne takke Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerheds personale – og lad mig særligt fremhæve Virpi Köykkä, der har gjort en kæmpe indsats – hele vores gruppes personale, min personlige assistent, Kavi, for hendes utrættelige indsats, men først og fremmest de øvrige skyggeordførere og deres personale for et særdeles godt samarbejde.

(Bifald)

Miroslav Ouzký, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed*. – (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte denne lejlighed ved afslutningen af næsten et års arbejde til at takke alle deltagerne. Jeg vil især gerne takke ordførerne og skyggeordførerne. Jeg vil ikke gentage, hvad ordføreren, Avril Doyle, har sagt. En helt igennem usædvanlig situation kræver usædvanlige foranstaltninger, og det franske formandskab har gjort sig usædvanlig store bestræbelser for at opnå et kompromis. Jeg er overbevist om, at det faktum, at hverken de mere ambitiøse eller de mindre ambitiøse holder af klimapakken, beviser, at vi virkelig har opnået et kompromis.

Formanden. – Mange tak. Mine damer og herrer, jeg håber, at jeg taler på alles vegne, når jeg siger, at Europa-Parlamentet har udvist meget stor samarbejdsvilje over for Rådet, og også når jeg officielt udtaler, at den måde, vi er nået frem til en beslutning herom på, skal være undtagelsen til reglen, og at vi i fremtiden principielt skal insistere på en førstebehandling her i Parlamentet for at gøre Parlamentets holdning klar.

(Bifald)

5.7. Tilrettelæggelse af arbejdstiden (A6-0440/2008, Alejandro Cercas) (afstemning)

– Efter afstemningen:

Alejandro Cercas, ordfører. – (ES) Jeg vil udtrykke mig i korthed, hr. formand! Jeg vil først takke alle mine kolleger og lykønske dem med denne sejr, som tilkommer alle Parlamentets grupper. Det er en sejr for Parlamentet som helhed.

(Bifald)

Jeg vil gerne takke de 2 mio. europæiske læger og 1 mio. medicinstuderende for deres indsats, og jeg vil også gerne takke Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation og alle de nationale fagforeninger for deres kæmpe indsats.

Hr. formand, det er vigtigt at minde Rådet om, at dette ikke er et tilbageslag, men snarere en mulighed til at ændre en forkert beslutning. Rådet burde se det som en mulighed til at bringe vores dagsorden tættere på borgerne. Vi bør bede Kommissionen om at tage sit dommertøj på og tage Rådets trøje af, som den har haft på de sidste tre år. Når den har taget sin dommertøje på, kan vi gå over til forligsforhandlingen, så det bliver muligt at forene arbejdslivet og familielivet og det sociale Europa.

(Kraftigt bifald)

Jan Andersson (PSE). – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne komme med en oprigtig tak til Alejandro og alle andre, der har arbejdet med dette spørgsmål. Jeg kan ikke se Rådet her i dag. Vi har forsøgt at komme i forhandling med Rådet undervejs, men det har ikke været parat til at komme til forhandlingsbordet. Nu kan vi se et stort flertal her i Parlamentet. Lad os sætte os til forhandlingsbordet, så vi kan udarbejde et godt arbejdstidsdirektiv. Nu fremgår det med stort flertal, hvad Parlamentet mener.

5.8. Retshåndhævelse på trafikikkerhedsområdet (A6-0371/2008, Inés Ayala Sender) (afstemning)

6. Velkomstord

Formanden. – Mine damer og herrer, jeg vil gerne bede Dem om også at deltage i det højtidelige møde om et øjeblik, hvilket kun er ret og rimeligt i betragtning af vores gæster, der er modtagere af Sakharov-prisen. Inden jeg udsætter mødet et par minutter, indtil vores gæster er ankommet, vil jeg gerne byde en delegation fra det syriske parlament velkommen. Delegationen ledes af hr. Suleiman Haddad, formand for Folkeforsamlingens udenrigsudvalg, der er til stede her som en del af vores 10. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Syrien. Jeg ønsker vores syriske gæster hjertelig velkommen!

Jeg må sige, at dette besøg finder sted under gunstige omstændigheder. Associeringsaftalen mellem Syrien og EU blev paraferet for nylig og vil blive fremsendt til Europa-Parlamentet med henblik på vedtagelse hurtigst muligt.

Europa-Parlamentet er overbevist om, at Syrien kan spille en positiv rolle i Mellemøsten, og i særdeleshed i Middelhavsunionen. Jeg ønsker delegationen et behageligt ophold i Strasbourg og en frugtbar udveksling af synspunkter, hvilket kun kan være godt for vores forbindelser. Jeg ønsker Dem endnu engang hjertelig velkommen.

Jeg udsætter hermed mødet i et par minutter, og så mødes vi igen om et øjeblik til det højtidelige møde.

(Mødet udsat kl. 12.05 og genoptaget kl. 12.15)

7. Overrækkelse af Sakharov-prisen – 20-årsdagen for indstiftelse af Sakharov-prisen (Højtideligt møde)

Formanden. – Mine damer og herrer, det højtidelige møde er åbnet.

Mine damer og herrer, lad os byde velkommen til følgende tidligere modtagere af Sakharov-prisen:

1990: Aung San Suu Kyi, repræsenteret ved Zoya Phan

1991: Adem Demaçi
 1992: Mødrene fra Plaza de Mayo, repræsenteret ved Hebe Pastor de Bonafini
 1993: Oslobodenje, repræsenteret ved Lidija Korać
 1994: Taslima Nasreen
 1995: Leyla Zana
 1996: Wei Jingsheng
 2000: ¡BASTA YA!, repræsenteret ved José María Alemán Amundarain
 2001: Dom Zacarias Kamwenho
 2002: Oswaldo José Payá Sardiñas, repræsenteret ved Adam Mascaró Payá
 2004: Den hviderussiske journalistforening, repræsenteret ved Zhanna Litvina
 2005: Kvinder i hvidt, repræsenteret ved Blanca Reyes, samt
 Hauwa Ibrahim, samt
 Journalister uden Grænser, repræsenteret ved Jean-François Julliard
 2006: Aleksandr Milinkevitj
 2007: Salih Mahmoud Mohamed Osman.

En særlig velkomst til Elena Bonner, Andrej Sakharovs enke.

(Vedvarende bifald)

Formanden. – Fru Bonner, tidligere modtagere af Europa-Parlamentets Sakharov-pris for åndsfrihed, kommissær Ferrero-Waldner, mine damer og herrer – lad mig i dag sige ”kære venner”! I dag er ikke nogen almindelig dag for Europa-Parlamentet. Det er en dag, hvor vi mindes et af EU’s centrale anliggender, nemlig indsatsen for fred, fremskridt og menneskerettigheder eksemplificeret ved modtagerne af Sakharov-prisen. Med Andrej Sakharovs ord ”er det umuligt at opnå ét af disse mål [fred, fremskridt og menneskerettigheder], hvis de øvrige to bliver ignoreret”.

Vi er samlet her i dag, 20 år efter den første overrækkelse af Sakharov-prisen og et par dage efter 60-årsdagen for den internationale menneskerettighedserklæring, for at hylde en række mænd og kvinder, der har udvist særligt mod – menneskerettighedsaktivister, advokater, journalister, religiøse ledere, organisationer – der har kæmpet for menneskerettighederne med mod, engagement og lidenskab. Vi hylder også de kvinder, mødre og familier, der kæmper for deres familiemedlemmers rettigheder.

Jeg vil gerne komme med en særlig velkomst til alle de tidligere års modtagere af Sakharov-prisen, som bærer os med deres tilstedeværelse i dag. Vi ser frem til et endnu tættere samarbejde med Dem inden for rammerne af Sakharov-netværket, som vi undertegnede og vedtog i går. Der er nogle prismodtagere, der gerne ville have været til stede her sammen med os i dag, men som beklageligvis ikke kan være det på grund af diktaturstyret i deres lande. Aung San Suu Kyi er stadig ...

(Bifald)

... i husarrest i Burma/Myanmar. Oswaldo Payá og repræsentanterne for Kvinder i hvidt, Laura Pollán og Berta Soler, fik forbud mod at forlade deres land af de cubanske myndigheder, selv om alle de nødvendige procedurer blev sat i værk for mere end to måneder siden. Dette forbud er en klar påvisning af de omstændigheder, som de demokratiske kræfter i Cuba er tvunget til at arbejde under. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at dette hverken svarer overens med ånden i den nyligt genoptagne politiske dialog eller med samarbejdet mellem Cuba og EU.

(Bifald)

Andrej Sakharov gjorde Europa-Parlamentet en særlig ære, da han for mere end 20 år siden takkede Parlamentet for dets beslutning om at opkalde prisen efter ham, og han gav sit samtykke. Andrej Sakharov

så med rette denne pris som en opmuntring til alle dem, der har forpligtet sig over for menneskerettighedssagen i hele verden.

Jeg vil nu også gerne byde Elena Bonners datter Tatjana hjertelig velkommen til Parlamentet. Vi glæder os meget over, at du er her hos os, Tatjana!

I 1988, da prisen blev uddelt for første gang, var prismodtager Nelson Mandela i fængsel. Samme år blev der stillet en tom stol frem til Andrej Sakharov, ligesom der er blevet stillet en tom stol frem til Hu Jia i dag. Nu som dengang hylder vi disse mennesker for deres heroiske engagement til trods for deres påtvungne fravær. Nu som dengang misbruger autoritære styre deres magt til at lukke munden på dem, der forsøger at udøve deres grundlæggende ret til ytrings- og åndsfrihed. Nu som dengang mislykkes det for undertrykkerne at få disse modige stemmer til at tie.

I dag skal vi lytte til to meget modige kvinder, der begge er hustruer og mødre, og som har viet deres liv til friheden i deres land, og som derfor bærer på håbet for millioner af mennesker i deres hjemlande og i hele verden.

Fru Bonner, Deres indsats for Deres mand, Andrej Sakharov, og for Deres lands frihed bidrog til de historiske forandringer i Europa, og de var en betingelse for bestræbelserne for at forene vores kontinent. Jeg vil aldrig glemme, hvordan De modtog mig i Deres lejlighed i Moskva, efter at jeg havde besøgt Deres mands gravsted i februar 1990. Det var en bevægende oplevelse. Det er dejligt at se Dem her i Europa-Parlamentet i dag.

Vi ved, hvor mange anstrengelser De har gjort for at være her hos os i dag. Jeg er sikker på, at De er klar over, hvor meget mine kolleger værdsætter Deres tilstedeværelse. Vi byder endnu engang Deres datter Tatjana velkommen. Hun har gjort meget for at hjælpe Dem og videreføre den yderst humane og værdige arv efter Deres mand. Jeg vil gerne bede Dem om at tale til os efter næste del af denne prisuddelingsceremoni.

Mine damer og herrer, mod og selvopofrelse har altid været afgørende for udviklingen af menneskerettighederne ned gennem århundrederne. Hu Jias beslutning om at sige et par få ord til deltagerne på et møde i vores Underudvalg om Menneskerettigheder var et eksempel på dette store mod. Det budskab, han vil give os i dag via sin hustru Zeng Jinyan, er en lignende uselvisk handling. Dagens cyberdissidenter – som Zeng Jinyan er en af – kan sammenlignes med de sovjetiske dissidenter, der i deres tid udbredte og skaffede ørenlyd for deres idéer via samizdatlitteraturen.

Modtageren af Sakharov-prisen 2008, Hu Jia, blev nomineret som repræsentant for de stille stemmer i Kina og Tibet, men i dag skal vi høre en af disse stemmer. Jeg er sikker på, at vi en dag også kommer til at høre Hu Jia selv tale her i Europa-Parlamentets mødesal.

(Bifald)

Nu vil jeg gerne bede om at få afspillet det budskab, vi modtog for et par dage siden fra Hu Jias hustru, Zeng Jinyan.

Zeng Jinyan, Hu Jias hustru. – (EN) Kære venner, jeg er Hu Jias hustru, Zeng Jinyan. Hu Jia er for øjeblikket fængslet og kan derfor ikke være til stede ved ceremonien for at modtage sin Sakharov-pris.

Jeg har ikke noget pas, så jeg kan heller ikke komme til Europa for at deltage i ceremonien i anledning af 20-årsdagen for indstiftelsen af Sakharov-prisen. Det er vi meget kede af.

Den gode nyhed er, at Hu Jia den 10. oktober blev overført fra Chaobai-fængslet i Tianjin til Beijings kommunale fængsel, og de betingelser, han lever under nu, er blevet forbedret. Hvad angår hans helbred, ser han lidt bedre ud. Han ser ud til at være i lidt bedre form, end da han var i Chaobai-fængslet.

Han har dog fået taget to blodprøver i løbet af en måned, og vi kender ikke resultatet af disse. Selv om vi har spurgt efter det, har familien ikke fået besked om resultatet af testene. Denne adfærd bekymrer os. Det får os til at frygte, at hans cirrhose er forværret.

Jeg besøgte Hu Jia i Beijings kommunale fængsel den 21. november 2008. Før vores møde blev vi hver især af fængselsmyndighederne advaret om, at det var forbudt for os at tale om det faktum, at han var blevet tildelt Sakharov-prisen.

Så under mit besøg kunne ingen af os tale om prisen. Vi kunne heller ikke drøfte den pr. brev, da al vores korrespondance bliver tjekket. Selv om det eneste, vi gør, er at give udtryk for synspunkter om sociale forhold, eller hvis Hu Jia taler om fængslet, og fængselsmyndighederne ikke bryder sig om det, bliver vores breve

konfiskeret, eller også bliver Hu Jias breve returneret til ham. Vi håber meget, at vi får mulighed for at kommunikere mere normalt, men for øjeblikket er det meget hårdt.

I slutningen af oktober 2008 eller i begyndelsen af november, jeg er ikke helt klar over, hvornår det var, fortalte det statslige sikkerhedspolitik Hu Jia, at han var blevet tildelt Sakharov-prisen.

Og da jeg så ham den 21. november, kunne jeg fornemme, at han var meget glad over det. Jeg ved, at Hu Jia talte med sin mor og politimændene om det. Dette er mere eller mindre hans ord:

”Måske tænkte Europa-Parlamentet på det arbejde, som jeg har udført inden for områder som aids og miljø. Med hensyn til menneskerettigheder er mit arbejde langt fra tilstrækkeligt, og jeg bliver nødt til at arbejde dobbelt så hårdt.”

Han sagde også, at Sakharov-prisen var meget vigtig for Kina, og at han var sikker på, at det i fremtiden vil vise sig, at han har ret. Jeg håber naturligvis selv, at han kommer hjem så hurtigt som muligt. Hu Jia sagde, at han håbede, at han blev Kinas sidste samvittighedsfange, men virkeligheden er en ganske anden. Siden den 3. april, hvor han fik sin dom, er der flere andre, f.eks. Huang Qi, Zeng Honglin og Chen Daojun, der er blevet arresteret af myndighederne, fordi de gav offentligt udtryk for deres synspunkter, og nogle af dem er blevet retsforfulgt og idømt fængselsstraffe.

Det viser, at situationen for åndsfriheden stadig er forfærdelig, og at der ikke er grund til optimisme.

Men selv under disse omstændigheder er der nu en lang række enestående og velmenende mennesker i det kinesiske samfund, som gør en stor indsats for at udbrede kendskabet til de faktiske forhold i Kina og give udtryk for deres dybtfølte synspunkter, og internettet giver dem en meget interessant platform. Men desværre skal der nogle gange betales en meget høj pris.

Hvis sandheden skal frem, så er ens mod ikke altid nok. Nogle gange er den pris, der skal betales, meget, meget høj. Der har været tilfælde, hvor slægtninge til menneskerettighedsaktivister, forfattere og andre, der har brugt deres åndsfrihed, også er blevet chikaneret af politiet, har mistet deres jobs eller er blevet sat i husarrest. Hvad værre er, nogle er endda blevet retsforfulgt og dømt.

Hu Jia selv var blevet ulovligt kidnappet af politiet flere gange siden 2004, uden nogen form for retslig procedure. Han blev konstant forfulgt, og til sidst blev han idømt en fængselsstraf, og jeg, hans hustru, bliver ofte chikaneret af politiet.

Andre, der er i samme situation, f.eks. Chen Guangchen og hans kone, Guo Feixiong og hans kone, og selv deres barn, der er blevet nægtet adgang til uddannelse. Takket være mange opfordringer fra forskellige sider fik Guo Feixions barn senere mulighed for at vende tilbage til skolen, selv om det sker under utilfredsstillende omstændigheder.

Af alle disse årsager vil jeg gerne respektere det ønske, som Hu Jia har givet udtryk for ved flere lejligheder. Han har ofte sagt, at han gerne vil oprette et netværk, der skal hjælpe menneskerettighedsaktivisternes familier. Det skal yde familierne moralsk opbakning og lette det mentale pres, de lever under, så de bliver bedre rustet til at klare myndighedernes pres på en mere aktiv og optimistisk måde, og det skal afholde myndighederne fra at tage grusom hævn over familierne.

Jeg kan ikke gøre meget lige nu. Jeg vil gerne bruge de 50 000 fra Hu Jias Sakharov-pris som opstartspenge til etablering af en fond, der skal støtte menneskerettighedsaktivisternes familier. Det har altid været Hu Jias ønske.

Hvorfor er Hu Jias arbejde for menneskerettighederne så vanskeligt?

Jeg tror først og fremmest, at det skyldes, at Kinas retsvæsen ikke er tilfredsstillende. Der er love, der er alle mulige paragraffer og reguleringer, men de bliver ikke brugt.

I virkeligheden er situationen for retsstatsprincippet katastrofal. Retsvæsenet er ikke uafhængigt. Indtil 2004 brugte Hu Jia det meste af sin tid på aids- og miljøproblemer. Han tilbragte meget tid i felten, på kampagner, hvor folk behøvede ham til at iværksætte konkrete handlinger.

Siden 2004 har politiet regulært nægtet ham at nyde godt af sin bevægelsesfrihed, og han havde intet andet valg end at deltage i menneskerettighedsbevægelserne hjemmefra, skrive artikler og offentliggøre rapporter fra feltarbejdet.

Jeg synes, at det vigtigste og mest interessante, han gjorde gennem alle disse år, var, at han altid blev ved med at sige sandheden. Han holdt aldrig op med at skrive om det, han observerede. Han holdt aldrig op med at beskrive de realiteter, den ene efter den anden, som de kinesiske medier ikke kan sige noget om. Han holdt aldrig op med at offentliggøre alt dette på websites, så offentligheden kunne lære om den kinesiske virkelighed og forstå den.

Efter min mening er det hans største bidrag.

Hvis man ser på Kina nu, ser man, at alle taler, men det er meget almindeligt at lyve. Der er dog mennesker, der fortsætter deres søgen efter sandheden. For vores børns skolebøger, vores aviser og radio- og tv-medier, vores biblioteker og alle disse dokumenter og arkiver ligner alle det, man finder i romanen "1984". De bliver skrevet på et andet sprog for at beskrive en fiktiv virkelighed.

Hvad er den sande situation, det sande Kina? Vi ved det ikke.

Det er derfor, at der er en gruppe af tænkende mennesker, som Hu Jia, i Kina, der aldrig har opgivet deres søgen efter sandheden. Men Hu Jia har betalt en meget høj pris.

Vores barn er nu lige et år gammelt. Det er en meget vigtig periode i hendes liv, men Hu Jia kan ikke være ved hendes side. Det er meget svært for mig at tale om det, men jeg tror...

Og så har Hu Jia også altid været meget optimistisk. Han sagde, at han mente, at Kina oplevede den mest åbne periode i landets historie, og at man skulle gribe chancen for at fremme et mere retfærdigt, frit og demokratisk samfund i Kina.

Det kan vi bestemt mærke i dagligdagen, selv om regeringen stadig holder meget tæt kontrol med medierne og forsamlingsfriheden, og måske endnu tættere kontrol med anvendelsen af den nye teknologi. På den anden side bruger civilsamfundet også den nye teknologi og den platform, som internettet stiller til rådighed, for at fremme et mere retfærdigt retsvæsen og et mere retfærdigt samfund og til at udforske og udstille det virkelige Kina.

Den skal også varetage borgeruddannelsen og uddanne borgerne i menneskerettigheder. Det er et reelt håb, og uanset om regeringen ønsker det eller ej, og uanset om ledende personer i og uden for Kina anerkender det eller ej, er Kina hurtigt på vej frem mod et åbent og demokratisk samfund.

Endelig vil jeg gerne sige, at uanset hvad der sker, skal vi fastholde en aktiv og optimistisk attitude og gøre vores bedste for at fremme retsstatsprincippet i Kina og for at fremme demokratiet og friheden i Kina.

Vi er meget fortrøstningsfulde om, at vi snart bliver i stand til at hilse et åbent Kina velkommen. Vi er fulde af håb om et fredeligt Kina.

Jeg vil gerne udtrykke en dybfølt tak til vores venner i Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har fra starten af interesseret sig for Hu Jias sag og har udfoldet betydelige bestræbelser for Hu Jias og andre kinesiske menneskerettighedsaktivisters skyld, og det fortjener respekt.

Det er heller aldrig ophørt med at gøre opmærksom på behovet for, at friheden bliver en realitet for det kinesiske folk. Mange tak for det.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke alle de venner, jeg aldrig har set. Hvis I ikke havde støttet os i så lang tid, hvis ikke I havde interesseret jer for vores skæbne, hvis ikke I konstant havde opmuntret os, tror jeg aldrig, at vi havde fundet modet til at konfrontere en så vanskelig samfundsmæssig virkelighed.

Det hjælper os med at bevare håbet og fortsætte vores indsats.

Jeg takker Dem. Tak for Deres indsats for til fordel for Hu Jia, for mig og for vores familie. Tak for Deres indsats til fordel for menneskerettighedsaktivisterne og for Deres bidrag til fremskridtene i det kinesiske samfund.

Mange tak.

(Stående bifald til taleren)

Formanden. – Mine damer og herrer, det rørende budskab fra Zeng Jinyan, der fremførte det på vegne af sin mand, Hu Jia, udløste et stående bifald. Lad os lade Zeng Jinyans rørende indlæg trænge dybt ind i os.

Før jeg opfordrer Elena Bonner til at tage ordet, vil jeg gerne komme med følgende udtalelse på vegne af Europa-Parlamentet. Medlemmerne af Parlamentet ønsker at have gode forbindelser med Kina og tillægger disse forbindelser den allerstørste betydning. Kina er en stor nation. Europa behøver Kina, og Kina behøver Europa. Vi giver udtryk for vores synspunkter om menneskerettighederne som venner af det kinesiske folk, og vi er bevidst om, hvor meget vi sammen kan gøre for fred og fremskridt i verden. Menneskerettighederne må aldrig blive betragtet som en trussel mod nogen nation, men snarere som en individuel, kollektiv og universel rettighed for det enkelte folk, ja, for alle folk.

Fru Bonner, jeg giver Dem nu ordet.

(Bifald)

Elena Bonner, *enke efter dr. Andrej Sakharov (transskription baseret på fransk tolkning) – (FR)* Hr. formand! Tak, fordi De har givet mig ordet. Det er meget svært for mig at tage ordet efter at have lyttet til denne pragtfulde unge kvindes ord. Der er mange trusler mod hendes liv og fremtid, og jeg synes, og alle os, der er samlet her i salen i anledning af Europa-Parlamentets overrækkelse af Sakharov-prisen, synes, at De har gjort alt, hvad der står i Deres magt for i det mindste at forsvare Hu Jia, hendes mand, men også hendes barn, mod alt det, der truer dem.

Vi er klar over, hvor stort Kina er, og hvor stor magt det udøver. Af principielle årsager bør vi dog aldrig gøre indrømmelser, når menneskerettighederne er i fare. Vi bør aldrig komme med den mindste indrømmelse eller vige i nogen sag, uanset om vi står over for kriser som f.eks. finanskrisen og den økonomiske krise, som vi netop har været igennem, da det er selve grundlaget for vores fremtid og vores civilisation, for forsvaret af menneskerettighederne og dermed af menneskeheden som helhed.

Det er selve grundlaget for vores fremtid, og jeg er til trods for de venskabelige følelser, vi måtte nære, til trods for den nærhed, jeg føler med alle menneskene her, til trods for Europa-Parlamentets holdning, holdningen i Europarådets Parlamentariske Forsamling og de principielle holdninger, der er vedtaget af disse forsamlinger, nødt til at være ærlig og sige, at denne pris, Sakharov-prisen, og bemærkninger som dem, der er fremkommet her, er en slags stadig tilbagevendende ledemotiv, men der er også behov for pragmatiske beslutninger.

Det er vigtigt, at de nævnte principper udgør grundlaget for enhver aktivitet, uanset om den er af økonomisk eller anden karakter. For eksempel bør enhver økonomisk beslutning, herunder beslutninger om anvendelse af naturressourcer, være baseret på principper. Uden disse principper kan samfundet ikke sejre. Det var en grundlæggende trosartikel, en grundlæggende trossætning for Andrej Sakharov, som sagde, at man skal gøre, hvad ens samvittighed fortæller en og handle i overensstemmelse hermed.

Nu vil jeg gerne komme ind på et andet emne. I dag fejrer vi 20-årsdagen for indstiftelsen af denne pris. I nogle lande bliver folk myndige som 18-årige, mens man i andre lande bliver myndig som 21-årig, og når folk fejrer denne fødselsdag, får de som regel gaver. Jeg har også en gave til Dem, som jeg selv har pakket ind. Det er faktisk en ting fra Rusland. Jeg ønskede at være sikker på, at den kan blive gengældt i form af en lille gave.

Det er en slags papyrus, jeg ruller ud for Dem her. Det er også lidt som den rulle, som Toraen er skrevet på. De kan se, at der er en liste på den med 97 titler på. Det er faktisk en liste over alle de udmærkelser, som vinderne af Sakharov-prisen har modtaget, og jeg tror, at når De ønsker at forklare Deres børn, hvem Andrej Sakharov var, ja, så kan de vise dem denne rulle med alle de oplysninger, der står på den, og fortælle, hvad den betyder i kraft af de prismodtagere, der er blevet udmærket med anerkendelsen af den pris, der bærer hans navn.

(Bifald)

Formanden. – Vi takker Dem oprigtigt for Deres budskab, fru Bonner, som De fremførte så vidunderligt. Mine damer og herrer, inden jeg hæver mødet – og vi glæder os over at se ikke kun kommissær Ferrero-Waldner, men også kommissær Figel her – vil jeg gerne bede Dem om at rejse Dem som udtryk for vores solidaritet med alle de fraværende prismodtagere, der stadig er nødt til at kæmpe for deres rettigheder, og som er blevet berøvet deres frihed som et resultat heraf. Lad os vise dem vores støtte, ikke med et minuts stilhed, men med et minuts bifald for fred, fremskridt og menneskerettigheder, den arv, som Andrej Sakharov efterlod os alle.

(Medlemmerne rejste sig og kom med et stående bifald som udtryk for deres solidaritet)

Jeg takker alle mine kolleger her i Parlamentet.

Hermed er punktet afsluttet.

(Mødet udsat et kort øjeblik)

FORSÆDE: Manuel Antonio dos SANTOS

Næstformand

8. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer:

– Betænkning af Turmes (A6-0369/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Undskyld, jeg hørte Dem ikke. Jeg synes, at den sidste tildeling var så bevægende, at vi stadig er lidt overvældede over det, der har fundet sted.

Jeg glæder mig over Turmes-betænkningen. Vedvarende energi er naturligvis en central del af vores bestræbelser på at mindske vores afhængighed af fossile brændstoffer, men, som vi har opdaget, kan løsninger nogle gange føre til andre problemer, og det har helt sikkert været tilfældet i forbindelse med diskussionen om fødevarer- kontra brændstofproduktion. Vi er nødt til at finde nogle strenge bæredygtighedskriterier, og i denne henseende er vi især nødt til at se på produktionen af træ og tømmer, som er en meget mere vedvarende kilde.

Jeg synes, at vi i videst mulige omfang bør se på en politik til en effektiv anvendelse af jorden. Det er meget vigtigt, at vi her i EU forener landbrug og energi med bekymringen for klimaændringerne, men det er også nødvendigt at gøre det globalt. Jeg hilser dog betænkningen, som jeg støtter, hjertelig velkommen.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! Jeg bliver ikke hysterisk over energi- og klimaændringerne, men vi er nødt til at være meget fornuftige i vores stræben efter vedvarende energi. Den skal være økonomisk bæredygtig. På det grundlag er jeg langt fra overbevist om den hurtige stræben efter vindenergi ved hjælp af uopnåelige mål. Men min vigtigste bemærkning til betænkningen er, at jeg støtter, at vi går bort fra agrobrændstoffer og fokuserer på biomasse, der kommer affaldsstrømme og ikke fra fødevarer. Jeg har altid ment, at det mest fornuftige vedvarende alternativ er at omdanne landbrugs-, husholdnings- og industriaffald til energi. Udvikling af tredjegerationsbrændstoffer fra biomasse og biogas har derfor min fulde opbakning.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Klimapakken er et realistisk kompromis, som er i overensstemmelse med såvel min opfattelse af en bæredygtig forvaltning af klodens ressourcer som med min opbakning til den europæiske industris konkurrenceevne og beskæftigelse. Det er endnu et skridt, der helt sikkert vil bringe os fremad og ikke baglæns. Det er ikke revolutionært, men vi foregår resten af verden med et godt eksempel. Med denne betænkning stemmer dagens Europa, trods den spirende økonomiske krise, igen ja til at påtage sig ansvaret for, hvilken slags klode vi vil efterlade til de fremtidige generationer. Jeg er enig i, at det er nødvendigt at bevæge sig væk fra de dårligt planlagte agrobrændstoffer til bæredygtig brug af energi fra biogas og biomasse, og at det er nødvendigt at tilskynde til innovation inden for konserveringsteknologien, så den kan blive så effektiv som muligt samt af den bedst mulige kvalitet. Biomassekilderne bør hovedsageligt bestå af spildevand, organisk husholdnings- og industriaffald og affald fra landbrug, fiskeri og skovbrug. Vi bør anvende forringet jord samt nye nonfood-materialer som f.eks. alger.

Betænkninger af Doyle (A6-0406/2008), Hassi (A6-0411/2008), Davies (A6-0414/2008), Corbey (A6-0496/2007)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Hr. Formand! Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg har støttet lovgivningsforslaget inden for rammerne af klimapakken, dvs. betænkningerne af Doyle, Davies, Hassi og Corbey. Forslaget har været genstand for meget lange drøftelser og forhandlinger mellem Rådet, repræsenteret ved det franske formandskab, og Europa-Parlamentet, repræsenteret ved ordførerne og skyggeordførerne for de fleste politiske grupper. Det oprindelige forslag var f.eks. fuldstændig destruktivt for såvel den tjekiske som den europæiske kemikalieindustri. Sidste weekend nåede man frem til en aftale takket være indrømmelser fra både medlemsstaterne og medlemmerne af Europa-Parlamentet. Der blev fastlagt klare kriterier for de forskellige industrisektorer og for en gradvis indførelse af de forskellige foranstaltninger. På den måde var

det muligt at nå et kompromis, som fastholder de oprindelige ambitiøse mål for miljøbeskyttelse, samtidig med at det fastsætter betingelser, som ikke vil begrænse industriens aktiviteter, og som ikke er fjendtlige over for industrien.

– **Betænkning af Doyle (A6-0406/2008)**

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Hr. formand! Grunden til, at jeg stemte for kompromisudgaven af Doyle-betænkningen, er, at den indarbejder vigtige ændringsskrivelser i direktivet. Det var mig, der fremsendte den ændringsskrivelse, der ville give fjernvarme gratis tildeling og fritage den fra klimaskat. Det er et vigtigt resultat, eftersom det først og fremmest er lavindkomstfamilier, der bruger fjernvarme, et system, der også er mere miljøvenligt end en individuel varmekedel. Jeg glæder mig også over, at de kombinerede kraftvarmeværkers produktion af varme og afkøling også har fået gratis tildelinger. Dette skridt antyder også en miljøvenlig måde at tænke på. Der er mange andre former for aktivitet, der ligeledes er fritaget for betaling af klimaskat, og som ikke burde være det. Jeg ville meget gerne have set et grønnere direktiv, men dette kompromis er bedre end ingenting.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg støtter og glæder mig også over denne betænkning, der forbedrer ETS-systemet, og den behandler også bekymringerne om kulstoflækage, især hvis der ikke foreligger en aftale på globalt plan i 2009.

Jeg vil også gerne nævne skovbruget i denne tid med klimaændringer. Vi har brug for handlekraft på europæisk plan for at håndtere skovrydningen. Jeg glæder mig over, at der bliver afsat midler hertil, for i dag gør vi ikke noget ved problemet. Vi er alle bekymrede over det, men der er ikke nogen koordinerede foranstaltninger til at håndtere det. Jeg har været i Brasilien, og jeg ved, hvad der sker dér og i andre lande, og hvis vi ikke tager fat på det, vil alle vores kræfter her på EU-plan være forgæves.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr. formand! Dokumentet om ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner yder støtte til de nødvendige tekniske foranstaltninger, der i sidste instans har til formål at reducere drivhusgasemissionerne.

Den foreslåede ordning for handel med kvoter kan måske opfordre til spekulation, hvilket kunne få en negativ indvirkning på de midler, der er øremærket til tekniske aktiviteter. I Polen kostede en billig energipære f.eks. ca. 5 zloty. Efter en energisparekampagne, der opfordrer folk til at købe disse pærer, er prisen steget til 10 zloty. Det er derfor, at ordningen om handel med kvoter skal udformes og overvåges mere præcist. Jeg støtter ikke direktivet i dets nuværende form.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg støtter den gradvise udfasning af gratis tildelinger til udledning af drivhusgasser for et bredt spektrum af industrier. Jeg beklager, at Rådet har modsat sig overførsel af fortjenesterne fra deres salg til betaling af boligopvarmning. Jeg glæder mig over, at det franske formandskab har været i stand til at sikre en aftale mellem de gamle og de nye medlemsstater og har gjort indrømmelser i forbindelse med referenceåret eller indtil 2007. Jeg har med fornøjelse støttet et kompromis, som gør det muligt at nå målene i Kyotoprotokollen, samtidig med at man tager hensyn til den økonomiske situation. Jeg vil gerne bede om at få ført til protokol, at jeg anmoder om en korrektion af afstemningen om den endelige lovgivningsmæssige beslutning, da skærmen fejlagtigt viste rødt lys, selv om jeg stemte for.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte imod dette direktiv, da jeg mener, at det er tale om et af de største svindelnumre i mands minde. Det er en latterlig beslutning, der er baseret på fuldstændig forfalskede data uden noget rationelt videnskabeligt grundlag, og som vil koste mindst en mia. dollars alene i EU.

I stedet for at bruge disse penge på en dum, ja idiotisk måde, burde vi bruge dem som en del af en reel bestræbelse på at opnå et rent og anstændigt miljø og ren og støvfri luft samt til at slippe af med giftige gasser og sikre forsyningerne af rent vand, hvilket Europa mangler, og som der vil blive stadig større mangel på i fremtiden. Den mia. dollars, vi vil bruge på det førnævnte projekt, vil kun reducere temperaturen med 0,12° C, hvilket ikke vil have den ringeste indflydelse på klimaændringerne. Det er en yderst latterlig ordning, som Parlamentet burde skamme sig over.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Ordningen for handel med kvoter vil spille en central rolle i forbindelse med reduktionen af kuldioxidudledningerne. Det er stadig et meget kontroversielt emne i de nye medlemsstater, herunder Polen, som mener, at det grundlag, der er brugt til at beregne det opnåede resultat, er forkert. Det er således ikke kun indikatoren på 20 %, der betyder noget, men også det referenceår, der bruges til at fortolke den. I pakken er dette år fastsat til 2005, men de lande, der modsætter sig dette valg, hævder, at det korrekte referenceår burde være 1990.

Kuldioxidudledningerne er allerede blevet reduceret betydeligt i disse lande som følge af de økonomiske ændringer, de har gennemført. De foranstaltninger, der blev truffet i denne periode, indebærer betydelige anstrengelser og høje økonomiske omkostninger. Det er stadig opfattelsen, at den foreslåede løsningspakke mangler objektivitet, og at den undlader at tage højde for de hidtidige reduktioner og de enkelte landes økonomiske potentiale, mens nogle af de gamle EU-medlemsstater bliver tilgodeset.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne komme med følgende stemmeforklaring på vegne af gruppen af de tyske medlemmer af Europa-Parlamentet, der kommer fra Baden-Württemberg i Tyskland som repræsentanter for De Forenede Kristelige Demokrater (CDU). Vi støtter fuldt ud bestræbelserne på en betydelig reduktion af bidraget til klimaændringerne, der sandsynligvis er menneskeskabte. Vi støttede dog ikke kompromisset om EU's ordning for handel med kvoter af emissioner, der blev forhandlet mellem stats- og regeringscheferne i weekenden.

Lovgivning, der hastes igennem – og det er netop problemet – er uacceptabel og udemokratisk, og den ekstremt hurtige lovgivningsprocedure og det faktum, at Rådets dokumenter først blev forelagt for et par dage siden, betyder efter vores opfattelse, at det har været umuligt at foretage en professionel gennemgang og undersøgelse af dokumenterne og dermed at sikre en ordentlig lovgivning.

Det er så meget desto mere uacceptabelt, eftersom denne lovgivning pålægger den europæiske offentlighed en særdeles stor finansiel byrde. I henhold til flere studier koster klimapakken om vedvarende energi den europæiske økonomi og den europæiske offentlighed mellem 70 og 100 mia. EUR, og der er risiko for, at hele industrier flytter til andre dele af verden på grund af kulstoflækagen. Vi bør ikke vedtage en pakke af dette omfang ved hjælp af en "fast track"-procedure. Et forslag til lovgivning, der er så vigtigt som dette, skal udformes inden for rammerne af en velordnet procedure med flere behandlinger.

– Betænkning af Hassi (A6-0411/2008)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Jeg stemte for klimapakken, selv om det er vanskeligt at opfatte den som fuldstændig positiv. Dette stykke lovgivning er utvivlsomt fremadrettet, det udfylder et hul, og der findes ikke noget magen til noget sted i verden. Samtidig afspejler de deri fastsatte målsætninger ikke de mål, som vores videnskabsfolk har fastsat som et krav for at standse klimaændringerne, hvilket er den største udfordring, menneskeheden står over for. Det er Europas opgave at udvikle en social og økonomisk model, der medfører lave kuldioxidemissioner, da Europa er blandt dem med det største potentiale til at udvikle de nødvendige teknologier. Dette kræver dog penge og bindende lovgivning. Med denne beslutning forsvinder de fleste penge ud af EU i form af CDM-mekanismen, mens vores lovgivning indeholder for mange undtagelser, for mange fleksibilitetsmekanismer og for lidt tvang. Alt i alt kan det siges, at vi som følge af vores bevidsthed om vores ansvar og vores forståelse af omfanget af de opgaver, der ligger foran os, bevæger os i den rigtige retning, men ikke hurtigt nok, så min stemme var en anerkendelse af, at vi bevæger os i den rigtige retning og ikke af hastigheden af vores fremskridt.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Hr. formand! Det grundlæggende problem med denne lovgivning er, at visse central- og østeuropæiske lande allerede reducerede deres drivhusgasemissioner betydeligt i slutningen af 1980'erne. Nogle vesteuropæiske lande har imidlertid i vidt omfang øget disse emissioner selv så sent som i 2000'erne. Det er grunden til, at vi har krævet en anstændig behandling og anerkendelse af vores tidligere bestræbelser. Vi fik noget, men man bør gøre sig klart, at EU's klimabalace ville have været meget dårligere uden de nye medlemsstaters indsats. Det er derfor vigtigt, at de gamle medlemsstater deltager i emissionshandelsordningen. For det første bør de overføre en del af deres industri til EU's mindre udviklede lande eller opkøbe kvoter fra dem. Vi accepterede kompromiset af hensyn til klimabeskyttelsen og for at nå frem til en fælles europæisk strategi. Samtidig forstår jeg miljøforkæmpernes bekymring, og jeg håber, at vi senere vil være i stand til at stramme op på lovgivningen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Som vi ved, er kun omkring halvdelen af CO₂-emissionerne omfattet af emissionshandelsordningen. Jeg støttede denne betænkning, fordi andre sektorer må inddrages og bidrage til bestræbelserne. Jeg vil især gerne fokusere på landbruget, som har adskillige problemer, men jeg tror, vi må huske på, at landbrug handler om fødevarerproduktion, og vi må tage det i betragtning i det, vi beder sektoren om at gøre.

Jeg tror også, det er nødvendigt at inddrage landmændene i informationsprocessen, for der er behov for systemændringer fra deres side, og de informeres ikke i tilstrækkelig grad om dette spørgsmål. Vi har behov for mere forskning – og der gennemføres forskning i nogle medlemsstater – i, hvordan emissionerne fra landbruget kan nedbringes med landmændenes hjælp. Jeg vil dog gerne advare om, at uanset, hvad vi gør i

EU, så bør det ikke føre til en reduktion i vores fødevarerproduktion, for det hul vil blive fyldt af import, og vi har ringe kontrol med emissionerne i forbindelse hermed.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg tror, at vi alle her i Parlamentet er enige i behovet for at nedbringe skadelige luftarter, uanset om man tror på den globale opvarmning eller ej og truslen mod Jorden, eller om man bare ønsker at nedbringe forureningen.

Lad os huske på, at vi 12 gange om året flytter Parlamentet fra Bruxelles til Strasbourg, for ikke at nævne de ekstra bygninger, vi har i Luxembourg. Det koster ikke blot skatteyderne i Europa 200 mio. EUR om året, men udsender også 192 000 tons CO₂ – svarende til 49 000 varmluftsballoner. Det er virkelig på tide, at Europa-Parlamentet stopper med at udsende al denne varme luft i forhandlingerne og tager teten ved at sætte en stopper for farcen Bruxelles, Strasbourg og Luxembourg. Det er på tide at stoppe hykleriet.

– **Betænkning: Chris Davies (A6-0414/2008)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg støtter denne betænkning, selv om det er en betænkning, hvor vi måske har nogle betænkeligheder, fordi den ikke er en egentlig løsning. Det er en midlertidig foranstaltning, selv om der ikke er nogen anden mulighed end at udvikle lagring af CO₂, for vi vil producere CO₂ i fremtiden.

Hvad der vil ske senere hen, afhænger af, hvor meget vi investerer i yderligere forskning på dette område. Jeg ved, at nogle mener, at investeringer i hele energispørgsmålet og klimaændringer i forbindelse med den økonomiske nedgang rent faktisk vil resultere i udbytte, resultater og job. Jeg mener, at vi må fokusere på dette bestemte område. Så selv om det ikke er en fuldstændig grøn løsning, så er den helt sikkert en del af løsningen.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr. formand! Ud fra et teknisk synspunkt frembyder geologisk lagring og opsamling af kuldioxid helt klart en meget interessant udfordring.

Prisen for teknisk succes vil dog blive meget høj, og der kræves et meget stort energiforbrug. På et tidspunkt, hvor virksomhederne oplever store problemer som følge af den økonomiske krise, forekommer det mig, at alle vores ressourcer bør fokuseres på at spare energi og modernisere og opføre rene kraftværker, der i stedet for at lagre kulstof vil reducere CO₂-emissionerne kraftigt, uden at det medfører ekstraomkostninger. Denne form for teknologi er allerede blevet afprøvet i Europa. I lyset af den aktuelle situation støtter jeg ikke udgifter til geologisk lagring af kulstof.

– **Betænkning: Dorette Corbey (A6-0496/2007)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg skal fatte mig i korthed, og jeg vil benytte denne lejlighed til at sige, at grunden til, at jeg fremkommer med en stemmeforklaring om disse betænkninger er, at der var mange af os, som blev nægtet muligheden for at udtale os om klimaændringer/energipakken i mødesalen. Vores eneste mulighed for at blive hørt her i Parlamentet var at blive her og fremkomme med en stemmeforklaring, så på dette grundlag beder jeg om Deres overbærenhed.

For at holde mig til dette bestemte emne i min taletid. Vi ved, at vi må nedbringe emissionerne fra vejtransportsektoren. Jeg mener, at der allerede er blevet gjort en hel del, fordi befolkningens bevidsthed om dette spørgsmål er voksende. Incitamentet til at fremme en mere effektiv udnyttelse af brændstof og færre emissioner fra vejtransport omfatter den "afskrækkende foranstaltning" med højere beskatning af biler med højere emissioner og lavere effektivitet. Disse foranstaltninger er allerede indført i nogle medlemsstater. Det er måske vejen til succes.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr. formand! Fru Corbeys betænkning om indførelse af en mekanisme for overvågning og nedsættelse af emissionerne af drivhusgasser er vigtig i forbindelse med udviklingen af en politik for nedbringelse af drivhuseffekten. Disse emissioner forårsager størst skade i store byområder, hvor 80 % af befolkningen bor.

En løsning ville være at gå over til rene transportformer, nemlig el-, brint- eller hybridbiler. Bilsektoren, der i øjeblikket befinder sig i en vanskelig situation, bør modtage støtte til at starte masseproduktion af denne form for køretøjer. En sådan løsning ville nedbringe kulstofemissionerne kraftigt.

– Betænkning: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Vi ved, at vejtransport tegner sig for 12 % af CO₂-emissionerne, så jeg støtter naturligvis denne betænkning, der behandler spørgsmålet på en meget klar måde.

Jeg vil gerne gentage min holdning og understrege, at jeg, selv om vi har støttet denne energi- og klimaændringspakke, mener, at vedtagelsen heraf efter en enkelt behandling bør betragtes som en engangsforestilling.

Der er mange detaljer her, som burde have været drøftet mere indgående i udvalget, i grupperne og her i Parlamentet. Jeg ville helt sikkert have foretrukket den mulighed.

Jeg forstår imidlertid, at tiden har afgørende betydning, og at det var nødvendigt, at EU's holdning ligger klar i 2009. Men vi kan nok blive enige om, at det ikke var den bedste procedure at følge, men at vi ud fra et praktisk synspunkt ikke havde andre muligheder. Lad os håbe, det fungerer.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg har støttet forordningen om CO₂-emissionerne fra køretøjer i den udgave, der var resultatet af komplekse trepartsforhandlinger. Via forbedringer i produktionsteknologien for motorer og også ved at bruge flere miljøvenlige dæk, lygter og designs vil vi nå frem til en gradvis reduktion i emissionerne fra niveauet på 160 g til 130 g CO₂ pr. kilometer. Forordningen tillader mindre afvigelser for små køretøjsproducenter inden for rammerne af fastsatte mål. Samtidig insisterer Parlamentet på en stram anvendelse af bøder for overtrædelse af fælles regler. Jeg vil gerne sige, at jeg er enig med fru Kamall. Det er en skam, at medlemsstaterne nægter at sætte en permanent stopper for den overflødige og derfor miljøvenlige migration af Europa-Parlamentet fra Bruxelles til Strasbourg 12 gange om året.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Også jeg støtter produktionen af biler, der bruger mindre og mindre brændstof. Jeg støtter også fastsættelsen af grænser for forbrug – men det skal være realistiske grænser. Jeg undlod at stemme for denne betænkning, da jeg ikke mener, det er korrekt at udstede bøder på op til 475 EUR pr. tons CO₂ for overskridelse af disse lave grænseværdier.

Der er mange muligheder for at spare CO₂ med betydeligt lavere omkostninger. Dette er et tilfælde af ensidig diskrimination mod især højkvalitetsbiler, der fremstilles i min delstat Bayern. Der kan spares CO₂ med væsentligt lavere omkostninger ved at isolere bygninger. Mit hus er fuldt termisk isoleret, hvilket sparer 7 000 liter fyringsolie om året – det er ikke muligt at opnå sådanne besparelser med min bil. Vi bør følge den rette vej, og derfor har jeg undladt at stemme.

– Indstilling ved andenbehandling: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg finder det beklageligt, at mit forslag om at bevare søndag som en arbejdsfri dag til trods for bred støtte blandt medlemmerne ikke er blevet medtaget i afstemningen her i Parlamentet. Europa er baseret på kristne værdier. Beskyttelse af familien har særlig betydning for os, og søndag er den særlige dag, hvor disse værdier praktiseres. Dette direktiv ville have været lige præcis det rette sted at give søndag en reel status som arbejdsfri dag i hele Europa, og derfor finder jeg det beklageligt.

For det andet vil jeg gerne sige, at jeg forkastede Rådets holdninger til arbejdstidsdirektivet, da arbejdstiden ville være blevet forlænget, og rådighedsvagter ikke ville tælle som arbejdstid, og de europæiske regler ville være blevet undermineret af en lang række opt-out-bestemmelser. Jeg glæder mig over, at Parlamentet har haft held til at sikre forhandlinger med Rådet.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Hr. formand! Jeg vil gerne give udtryk for min tilfredshed med, at Europa-Parlamentet stemmer for at opgive opt-out-bestemmelsen, der giver medlemsstaterne mulighed for efter eget skøn at afvige fra reglen om en ugentlig arbejdstid på 48 timer.

Opt-out-bestemmelsen er skadelig for arbejdstagere og ansatte og åbner døren til uretfærdig behandling, udnyttelse og skader på folks helbred. Vi er medlemmer af en enkelt union, og reglerne skal gælde ens for alle. Vi kan ikke øge vores konkurrenceevne på bekostning af vores arbejdstageres helbred og liv. Parlamentet bør sende Rådet et meget klart signal om, hvad de europæiske borgere ønsker.

Jeg støttede dog også Rådets forslag om aktive og inaktive rådighedsvagter. De bestemte situationer er forskellige fra land til land. Dette betyder, at gennemførelsen af de bestemmelser, der er vedtaget her i dag af Europa-Parlamentet, vil give mit land betydelige problemer og også vil berøre ansatte inden for

sundhedsvæsenet. Derfra kan det skabe problemer for hele sektorer. Det er grunden til, at jeg håber, at Forligsudvalget vil nå frem til fornuftige kompromiser.

Jeg vil gerne slutte med at opfordre de europæiske regeringer, særlig dem fra de central- og østeuropæiske lande, til at stramme op på kontrollen med overholdelse af arbejdsmarkedslovgivningen. Når alt kommer til alt, er det ikke nogen hemmelighed, at der selv nu om dage er hundredtusindvis af europæere, som arbejder under usle vilkår og i længere tid end fastsat i de obligatoriske arbejdstidsbestemmelser.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Hr. formand! Tak fordi jeg måtte få ordet. Ikke mange af Dem her i Parlamentet kender mig, da jeg først blev medlem i november, og i dag er det første gang, jeg taler her i Parlamentet. Jeg har bedt om ordet for at hilse på Dem og sige, at jeg ser frem til vores samarbejde, men først og fremmest glæder jeg mig over det resultat, vi har nået her i dag med afstemningen om hr. Cercas' betænkning.

Vi har forsvaret arbejdstagernes værdighed, vi har forsvaret et socialt engageret Europa og et solidaritetens Europa. Lad os tilpasse arbejdet til mennesket, ikke mennesket til arbejdet, som fagforeningerne siger. Hvad angår arbejdstiden har vi været succesfulde i dag.

Tak derfor til ordfører Cercas og Dem alle, fordi De stemte, som De gjorde, og tak også på vegne af de slovenske arbejdstagere.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Hr. formand! Jeg stemte for at bevare opt-out-bestemmelsen, og jeg er naturligvis ikke glad for eller tilfreds med resultatet af dagens afstemning. Jeg må sige, at jeg ikke kan acceptere anklagen om, at dem, der går ind for at bevare opt-out-bestemmelsen, diskriminerer mod arbejdstagerne, eller at det afspejler en antisocial dagsorden. Hvad mener jeg med det? Hvorfor anses man for at være imod arbejdstagere, når man tror på arbejdstagernes ret til at beslutte, hvor mange timer de ønsker at arbejde? Hvordan kan man være imod arbejdstagerne, når man blot ønsker, at de, der ønsker at arbejde mere for at tjene mere, får lov til at gøre det? Der er nogen, som har brug for at tjene flere penge for at betale et huslån, og takket være afstemningen i dag, kan de ikke gøre dette. Jeg stemte for at opretholde denne opt-out-bestemmelse, fordi jeg går ind for at overlade beslutningen til arbejdstagerne.

Zita Pleštinová (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Ved afstemningen støttede jeg den fælles holdning vedtaget af Rådet vedrørende pakken med de to direktiver – arbejdstidsdirektivet og direktivet om deltidsansatte – fordi dette kompromis har sikret større fleksibilitet på arbejdsmarkedet.

Ifølge opt-out-bestemmelsen ville de enkelte medlemsstater kunne tillade, at arbejdstagere, der arbejder på deres territorium, arbejder i mere end 48 timer om ugen, forudsat at arbejdstagerne har accepteret de længere arbejdstider, som i henhold til kompromiset kunne være på op til 60 eller 65 timer om ugen i overensstemmelse med de fastsatte vilkår.

Dagens afstemning om Rådets kompromisholdning følger en femårig indsats fra medlemsstaternes side for at nå frem til et kompromis. Arbejdet her i Europa-Parlamentet har lært mig, hvor vanskeligt det er at nå frem til et kompromis, og jeg beklager derfor, at Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Hr. formand! I dag har været en meget følelsesfuld dag med Sakharovpriserne og også for mig, idet præsidenten for Saharawi Arab Democratic Republic, der kæmper for selvbestemmelse – den retmæssige selvbestemmelse – for sit folk, befinder sig på tilhørspladserne.

Det er desuden en historisk dag, fordi Parlamentet har stillet sig på det suveræne folks side, de mennesker, der har stemt os alle ind i Parlamentet.

Jeg vil gerne lykønske min kollega, Alejandro Cercas, med hans betænkning. Han har kæmpet hårdt i alle disse år for at nå frem til denne holdning, som er vigtig i politisk og social henseende, for fagforeningerne og for alle europæiske arbejdstagere. Jeg opfordrer de regeringer, der endnu ikke har fulgt vores vej, til at gøre det og lytte til folkets stemme, ligesom Europa-Parlamentet har lyttet til den denne gang.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Hr. formand! Jeg har ikke støttet forslaget om ændringer af arbejdstiden i dag, som fremsat af både Rådet og vores udvalg. Det er vigtigt, at direktivet bliver drøftet stille og roligt igen med Rådet. Vi må på den ene side tillade fleksible arbejdstidsaftaler, særlig for arbejdstagere i små og mellemstore virksomheder, og vi må også beskytte søndagen som en hviledag. På den anden side er det vigtigt at ændre ordningen for rådighedsvagter i lyset af disse tjenesters forskellige natur. Opt-out-bestemmelsen er desværre en løsning, som medlemmerne af Europa-Parlamentet har forkastet, og som ville være velegnet i forbindelse med rådighedsvagter for f.eks. portører, brandmænd og andre erhverv, men det vil være nødvendigt at finde frem til specifikke og varierende løsninger for læger samtidig med, at

der tages hensyn til patientsikkerheden. En anden løsning ville være at udelukke sundhedsvæsenet fra dette direktivs anvendelsesområde, da tilrettelæggelsen af sundhedsvæsenet klogt nok ikke er et af de områder, der er omfattet af EU's politikker.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg tror, at udfaldet af denne afstemning er det bedst tænkelige, fordi det åbner mulighed for yderligere overvejelser af et meget komplekst spørgsmål, som der er mange forskellige holdninger til. På vegne af Fine Gael-medlemmerne af PPE-DE-Gruppen støttede vi ændringsforslag 9, mens vi undlod at stemme om opt-out-bestemmelsen, fordi Irland ikke benytter sig af undtagelsen og heller ikke agter at gøre det.

Med hensyn til spørgsmålet om søndag som hviledag længes jeg tilbage til disse vidunderlige dage, og derfor støttede jeg tanken, hovedsageligt for at få rejst debatten. Jeg ved, at forslaget ikke blev vedtaget, men måske kunne vi overveje behovet for en lille timeout.

Jeg vil også gerne ændre min stemme i forbindelse med ændringsforslag 13 og 14 – det skulle have været et minus ikke et plus.

Må jeg foreslå, at medlemmerne af Parlamentet følger de regler, vi forsøger at påtvinge alle andre? Vi tager absolut ingen hensyn til familieliv eller arbejdstid. Vi arbejder utrætteligt – jeg er ikke sikker på, at det altid er effektivt, men vi arbejder dag og nat – så hvis vi påtvinger andre disse regler, skulle vi måske selv indføre dem.

Kathy Sinnott (IND/DEM) - (EN) Hr. formand! Jeg ville gerne have stemt sammen med de yngre læger på hospitalerne i Europa i deres opfordring i tilknytning til inaktive rådighedsvagter.

Jeg måtte dog afholde mig herfra. Jeg er helt klar over, hvilken virkning medregning af rådighedsvagter som arbejdstid vil have på vores tjenester, særlig inden for ældreplejen, pleje af handicappede, børnepasning og pleje af andre sårbare grupper.

Virksomheden på nogle tjenester, særlig i en tid med budgetbegrænsninger, vil være en fordobling af omkostningerne og dermed en halvering af tjenesten, mens det vil blive umuligt at levere visse tjenester. Tænk f.eks. på forstandere på forsorghjem eller weekendaflastning i hjemmet for plejere.

Ved at fokusere på læger, der har en gyldig klage, har vi overset nogle af de situationer, hvor personalekontinuitet – som det er tilfældet med plejeforældre – er den vigtigste faktor ved jobbet. Vi må finde en måde at beskytte såvel arbejdstagere som sårbare grupper på.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Jeg er meget chokeret over, at vi ikke ved andenbehandlingen kunne acceptere Rådets holdning. Grunden hertil er, at vi skal favorisere konkurrenceevne. Dette er ikke et spørgsmål om slavearbejde. Selv om en eller anden måtte ønske det, kunne de kun arbejde højst 60-65 timer om ugen. I stedet har vi valgt en fuldstændig ufleksibilitet med en kompenserende hviletid, der kan kræves øjeblikkeligt, hvilket bringer f.eks. arbejdsgivere, der beskæftiger sæsonarbejdere, i en fuldstændig uholdbar situation. Jeg vil gerne henlede mine kollegers opmærksomhed på den omstændighed, at en person, som ansættes af en arbejdsgiver, og som får mulighed for at vælge de vilkår, han eller hun ønsker at arbejde under, er langt bedre stillet end en højt beskyttet arbejdstager, der er arbejdsløs. Derfor er jeg meget chokeret over opt-out-bestemmelsen. Med hensyn til rådighedsvagter stemte jeg i sidste ende for ændringsforslag 9, da det stod klart, at vi sigtede mod et forlig, navnlig da dette kan løses på nationalt plan på grundlag af ændringsforslaget.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg har for mit vedkommende længe været af den opfattelse, at Europa ikke bør handle om kedelig ensartethed, og også her i Parlamentet bør vi begynde at acceptere, at ikke alt bør reguleres på europæisk plan, og at der findes en lang række lokale og nationale regler og skikke, som vi bør respektere, ikke mindst de regler, der vedrører beskyttelse af arbejdstagere, og lovgivning om arbejdsmiljø og arbejdstid.

For mig er det vigtigste, at medlemsstaterne skal kunne træffe beslutninger, og at alle dele af arbejdsretten efter min mening bør forblive medlemsstaternes eneansvar. Kommissionen og EF-Domstolen bør holde fingrene fra dette område. Det er det, subsidiaritet handler om, og det går vi da helt sikkert ind for!

I lyset heraf er jeg stærkt imod fjernelsen af opt-out-bestemmelsen, og efter min mening er det op til medlemsstaterne eller til forbundsstaterne i medlemsstaterne selv at beslutte, om folk må arbejde om søndagen.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Hr. formand! Man kunne ikke tænke sig nogen mere charmerende og intelligent socialdemokrat end forfatteren til betænkningen, Alejandro Cercas, og der er et vist mål af fornuft i hans påstand om, at der findes en asymmetri som følge af dispensationer og opt-out-bestemmelser. I en perfekt verden ville intet land beordre sine arbejdstagere til at stoppe med at arbejde efter en bestemt, vilkårligt fastsat tid. Det er moralsk forkert. Hvis jeg ønsker at arbejde for Dem, hr. formand, og De ønsker at beskæftige mig, og vi begge er tilfredse med vores kontrakter, så skal hverken vores regering eller EU have ret til at komme imellem os og erklære kontrakten ulovlig. Rent bortset fra de etiske argumenter er det dog også økonomisk vanvid at pålægge de europæiske økonomier ekstraomkostninger på et tidspunkt som nu. Men jeg er souverænist, og hvis andre lande ønsker at indføre disse restriktioner på deres egne befolkninger, som også er deres vælgere, så er det op til dem. Det forfærdelige er, at disse regler påtvinges Det Forenede Kongerige på europæisk plan enten via direktiver som dette eller via retlige fortolkninger baseret på chartret om grundlæggende rettigheder. Hvis vi ønsker det, bør vi have en folkeafstemning herom. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! De ved, hvordan socialdemokraterne hævder, at de taler på vegne af arbejdende mænd og kvinder, men der findes en talemåde om socialdemokratiske politikere. De fleste af dem er intellektuelle fra middelklassen, og resten har glemt, hvor de kommer fra.

Lad mig fortælle Dem en historie. Min far var buschauffør, og når vi fik en uventet regning, når der var skoleudflugt, som han ønskede, jeg skulle med på, arbejdede han nogle timer ekstra, så han kunne betale den ekstra regning eller sende mig på skoleudflugt.

Hvis arbejdstidsdirektivet havde eksisteret, ville intet af dette have været muligt. Ingen bør tvinges til at arbejde over mod deres vilje. Det tror jeg, vi alle kan blive enige om, uanset hvor vi sidder her i Parlamentet, men hvis man ser på virkningerne af det, vi har vedtaget her i dag, er det et spark i maven på arbejdende mænd og kvinder, som ønsker at arbejde nogle få timer ekstra for at give deres familier et bedre liv. Skam få socialdemokraterne!

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg vil gerne fremsætte en erklæring om min stemmeafgivning i forbindelse med arbejdstidsdirektivet. Min stemmemaskine fungerede ikke ordentligt i forbindelse med afstemningen om ændringsforslag 34 og 35. Jeg stemte for disse ændringsforslag, men maskinen viste en rød lampe.

Jeg er fortsat af den opfattelse, at rådighedsvagter, herunder inaktiv tid, i visse tilfælde er arbejdstid.

Hvorfor mener jeg det? Det afhænger ikke af lægen eller brandmanden (hvis arbejdsgiver kræver, at denne er til stede på arbejdspladsen, og som specifikt kræver, at der leveres en ydelse), om en patient har behov for en læge, eller om der udbryder brand. Det afhænger ikke af disse mennesker. De opholder sig på deres arbejdsplads, det er arbejdstid, og jeg vil anmode om, at min afstemningsstatus vedrørende disse spørgsmål ændres i referatet.

– Betænkning: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Dette er en rigtig god betænkning, og vi må se på trafikikkerhed i en grænseoverskridende sammenhæng. Jeg vil dog gerne benytte disse 90 sekunder til at rejse et alvorligt spørgsmål.

Der findes websteder, som reklamerer for udstedelse af kørekort. De hævder, at de ikke gør noget ulovligt, selv om det kan være lusket, og de opererer på det grundlag, at der findes over 100 forskellige kørekort i EU, og at der findes meget lidt koordinering mellem de myndigheder, der udsteder kørekort. Der er således mulighed for, at en person, som ikke har et kørekort, eller som er dumpet til køreprøven eller har mistet sit kørekort, kan få et kørekort ad denne ret tvivlsomme vej. Dette er i bedste fald et svindelnummer for at opkræve penge og i værste fald får personer, som ikke burde køre bil, mulighed for fortsat at køre. Jeg har rejst dette spørgsmål over for Kommissionen og Rådet. Det kræver handling på EU-plan.

Skriftlige stemmeforklaringer:

– Betænkning: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for direktivet om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder, hvis tekst er koordineret af hr. Turmes.

Dette direktiv indebærer en grundlæggende mulighed for EU's fremtid, da det frembyder en vej ind i den tredje industrielle revolution og en chance for at skabe millioner af arbejdspladser, idet miljøbeskyttelse gøres til virkelighed samtidig med, at økonomisk vækst og konkurrenceevne fremmes. Hvad angår biobrændstoffer håber jeg, at Kommissionen vil være i stand til at håndhæve bæredygtighedskriteriet i Europa og i resten af verden samtidig med, at den internationale handel med de rene og mest konkurrencedygtige biobrændstoffer fremmes.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for Turmes-betænkningen. Et af EU's mål i forbindelse med vedvarende energi er at renovere byerne i Central- og Østeuropa ved at øge deres energieffektivitet. Det er vigtigt ikke blot ud fra et energimæssigt synspunkt, men også af miljømæssige årsager at modernisere den offentlige transport samt lokale opvarmningssystemer ved at gå over til alternative energikilder.

Desuden kan institutioner og virksomheder modtage store støttebeløb via EU-budgettet til dette formål. F.eks. er over 720 mio. EUR øremærket til programmet for intelligent energi, der fremmer diversificering af energiforsyningen og brugen af vedvarende energi.

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Fossile brændstoffer har længe leveret samfundets hjerteblod. Vi ved, at modernisering ikke vil være muligt uden rigelige reserver af billig olie, kul og gas. Denne tid vil dog snart være slut. Af hensyn til energisikkerheden og økonomien, men først og fremmest af hensyn til klimaændringerne, må vi ændre vores energi- og transportsystemer grundlæggende.

I mange år blev klimaændringer først og fremmest anset for at være et miljøspørgsmål. I dag er det dog bredt accepteret, at klimaændringer berører alle sektorer af samfundet, og hvis vi ikke løser dette spørgsmål snart, kan konsekvenserne for samfundet blive katastrofale.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Brugen af vedvarende energi inden for transport er et af de mest effektive redskaber, hvormed EU kan nedbringe sin afhængighed af olie. Vi ved også, at kontrol med energiforbruget i Europa og brug af energi fra vedvarende energikilder udgør vigtige elementer i den række af foranstaltninger, der er nødvendige for at bekæmpe klimaændringer.

Jeg mener, at det vigtigste punkt i denne betænkning er fastholdelse af det bindende slutmål, at vedvarende energi skal udgøre en andel på 20 % i 2020, herunder mindstemålet om, at vedvarende energi skal udgøre en andel på 10 % inden for transport.

For Portugal frembyder bølgeenergi som en del af energien fra vedvarende kilder en mulighed for at anvende vores energipotentialer til at nå målene. Den omstændighed, at der i betænkningen overvejes et incitament til anden generation af biobrændstofferne, gør ikke blot dokumentet troværdigt, men sikrer også en bæredygtig anvendelse af vedvarende energikilder inden for transportsektoren. For at opnå en energimodel, der støtter vedvarende energi, finder jeg det afgørende, at dokumentet fremmer strategiske samarbejdsmechanismer mellem medlemsstaterne.

Betænkningen er vigtig i sig selv og som en del af en aftale (klima- og energipakke). Aftalen vil, samtidig med at den sikrer opretholdelse af den økologiske integritet, muliggøre opfyldelse af 20/20/20-målene i 2020. Disse mål, der er fastsat for medlemsstaterne, er ambitiøse, men gennemførlige.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Claude Turmes fremlægger et vigtigt stykke lovgivning om det vigtige spørgsmål om fremme af brugen af energi fra vedvarende energikilder. Som en del af den omfattende klima- og energipakke vil vedvarende energi levere 20 % af energien (herunder elektricitet, varme og transport) i 2020. Dette kombineret med andre foranstaltninger i klima- og energipakken danner et godt grundlag for bekæmpelse af klimaændringer, sætter skub i investeringerne i vedvarende energikilder og sourcing, lægger fornyet vægt på forskning og udvikling og udgør et middel til at opnå energisikkerhed og -uafhængighed.

De bindende mål vil fungere i hver enkelt medlemsstat for at sikre, at de aftalte mål opfyldes på EU-plan. Samarbejde, solidaritet og innovation vil tilsammen sikre, at vi rammer de mål, vi ikke længere kan tillade os at skyde forbi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette emne udgør en del af "klima- og energipakken". Det vedrører fremme af brugen af energi fra vedvarende kilder og omfatter følgende sektorer: elektricitet, opvarmning og nedkøling samt transport. Målet er, at EU skal øge andelen af vedvarende energi til 20 % i 2020. Der er fastsat generelle nationale mål for de enkelte medlemsstater, og der er ligeledes fastsat et mål om, at 10 % af den energi, der anvendes inden for transportsektoren, skal komme fra vedvarende energi, inden for den samme frist.

Ifølge offentliggjorte oplysninger er målet for Portugal med hensyn til dets andel af energi fra vedvarende energikilder som en del af det samlede energiforbrug i 2020 fastsat til 31 % ihukommende vores udgangspunkt (i 2005 var denne andel i Portugal allerede på 20,5 %), og det nationale potentiale for vedvarende energi. Målet om, at andelen af vedvarende energi inden for transportsektoren skal ligge på 10 % er på den anden side det samme som for alle de øvrige medlemsstater.

Faktum er dog, at vi, selv om vi stemte for ved den endelige afstemning, nærer alvorlig tvivl med hensyn til realiseringen af disse mål, da det er vildledende at gå ud fra, at vi fuldt ud forstår omfanget af vedvarende energikilder, der kan udnyttes, eller at vi er i besiddelse af den nødvendige teknologi til at udnytte dem. Det ville have været at foretrække, at der var blevet fastsat offentlige og private investeringsbeløb, og at et generelt overvågnings- og kortlægningsprogram var blevet fremmet for at klassificere og kvantificere vedvarende energikilder.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg hilser Turmes-betænkningen om anvendelse af energi fra vedvarende energikilder velkommen, men jeg erkender dog, at det vil være vanskeligt at nå målet. I min egen region, det sydvestlige England, vil vores eget bidrag til realiseringen af dette mål være en eller anden udgave af Severn Tidal Barrage. Dette vil kræve en lang indkøringstid, og det er derfor vigtigt, at den britiske regering forsøger at opnå nogen hensyntagen til konsekvenserne af ”igangværende projekter”, og at Kommissionen giver denne dispensation.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for betænkningen om klima- og energipakken, da den omfatter forskellige direktiver, som alle er i overensstemmelse med EU's mål om reduktion af drivhusgasemissionerne med 20 % i 2020 og endog med 30 %, hvis der kan indgås en international aftale. Den er resultatet af langvarige forhandlinger og af et kompromis mellem repræsentanter for Parlamentet og Rådet – dvs. de 27 medlemsstater.

Et af direktiverne vedrører vedvarende energi. Heri er fastsat målet om at øge de vedvarende energikilders andel til 20 % og forbedre energieffektiviteten med 20 %. Desuden skal 10 % af de brændstoffer, der anvendes, komme fra vedvarende energikilder. Der er blevet fastsat bæredygtighedskriterier, og dermed er anvendeligheden blevet forbedret. Jeg glæder mig over disse regler, da de ikke blot nedbringer Europas energiforbrug og skaber nye arbejdspladser, men også fremmer innovation inden for teknologisk udvikling.

Med direktivet om EU's emissionshandelsordning opdateres den eksisterende emissionshandelsordning, og det bestemmes, at industrien nu skal købe de emissionskvoter, der tidligere var gratis, på auktion. Der er undtagelser i form af overgangsperioder for de østeuropæiske medlemsstater, som kun skal købe kvoter til 30 % af deres emissioner til at begynde med. Derudover fastlægges der incitamenter til energieffektivitet og en forpligtelse fra medlemsstaternes side til at investere mindst halvdelen af indtægterne i udviklingslande og nye teknologier, selv om formålet hermed ikke oplyses. Jeg glæder mig over den vellykkede balanceakt mellem hensyntagen til de industrier, der står over for vanskelige opgaver, og en ambitiøs miljøpolitik.

Et andet direktiv indeholder retningslinjer for byrdefordeling med hensyn til de emissioner, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen. Dette omfatter navnlig opvarmnings- og luftkonditioneringsystemer og mange økonomiske sektorer (transport, små industrianlæg, servicesektoren og landbrug), der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, men som stadig yder et væsentligt bidrag til drivhusgasemissionerne. Der indføres desuden langsigtede mål på dette område, herunder en reduktion i drivhusgasemissionerne på 35 % i 2035 og en reduktion på 60-80 % i 2050.

Direktivet om opsamling og geologisk lagring af CO₂ (CO₂-opsamling og -lagring) gør det muligt at adskille CO₂ fra affaldsgasser og derefter lagre det under jorden. 12 kraftværker med CO₂-opsamling og -lagring skal finansieres i 2015. Jeg erkender, at CO₂-opsamling og -lagring er en central overgangsteknologi, men der bør lægges særlig vægt på oplagringssikkerhed.

I et andet direktiv fastlægges reglerne for grænseværdier for CO₂-emissioner fra nye biler. Den gennemsnitlige øvre grænse for emissioner for alle nye biler vil være 120 g CO₂ pr. kilometer fra 2015, og 85 g pr. kilometer fra 2020. De sanktioner for manglende overholdelse af grænseværdierne, der er fastlagt i Kommissionens forslag, er blevet reduceret som følge af den økonomiske krise og ligger nu på 5 EUR til 95 EUR afhængigt af, hvor meget værdierne overskrides. Fra 2019 er den planlagte bøde 95 EUR for det første gram CO₂, hvormed grænseværdien overskrides.

Jeg glæder mig over det kompromis, der er indgået mellem de europæiske institutioner, da det ofte er nemt at kritisere, men en udfordring at nå frem til et kompromis. De regler, der er nået til enighed om, er det

vellykkede resultat af forhandlinger mellem lande, som måske er meget forskellige i økonomisk henseende, men som stadig forfølger et fælles mål. Den omstændighed, at især de nye medlemsstater ikke kan nå målene på denne korte tid uden at risikere, at hele økonomiske brancher bryder sammen og deraf følgende social katastrofe, bør ikke overses, når der ses generelt på de europæiske mål.

Jeg opfatter klima- og energipakken ikke blot som et vigtigt skridt, men endog som et stort spring, som vil modvirke de fremadskridende klimaændringer og styrke Europas overlegenhed på vejen til en effektiv energipolitik. Europa har talt med én stemme, hvilket også vil gøre det muligt at intensivere vores krav på internationalt plan. En stor udfordring i denne henseende går ud på at forhindre miljødumping på internationalt plan. Derfor bør lande, som ikke overholder Kyotoprotokollen, og dermed ikke er bundet af CO₂-standarder, betale importafgifter, eller der bør træffes tilsvarende foranstaltninger for at modvirke miljødumping. Dette er et aspekt, der bør tages i betragtning ved forberedelsen af efterfølgeren til Kyotoprotokollen på FN's klimatopmøde i december 2009, hvor forhandlerne vil omfatte USA, Kina og Indien. Klima- og energipakken har skabt et solidt grundlag for at nå en ny international aftale.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Turmes-betænkningen om vedvarende energi. Mit eget land, Skotland, er rigt på vedvarende energikilder såsom vind og tidevand. Det er vigtigt, at Europa tager teten i forbindelse med fremme af vedvarende energi – og jeg tror, et uafhængigt Skotland vil stå centralt i den globale udvikling af vedvarende teknologier.

Jean Lambert (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for dette forslag, fordi jeg mener, det sender et vigtigt signal om behovet for ændring af energiproduktionen til ikkefossilt brændsel og mindre forurenende brændstoffer i og uden for EU. Målet på 20 % er bindende og et minimum. Energieffektivitet må også nu medtages i medlemsstaternes handlingsplaner for vedvarende energi. Støtteordninger på dette niveau er også blevet bevaret, hvilket er vigtigt for at skabe tillid blandt investorerne. Ganske vist er resultatet med hensyn til biobrændstoffer ikke så positivt, som jeg kunne have ønsket. Vi har bevaret målet på 10 %, skønt vi effektivt har begrænset den mængde, der stammer fra agrobrændstoffer, og jeg hilser disse ekstra foranstaltninger velkommen. Rådet har ikke delt Parlamentets vision i mange henseender. De bør virkelig gøre sig klart, at klimaændringerne er en realitet, og benytte dette direktiv som grundlag for et skridt i retning af en fremtid med lave kulstofemissioner.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, der styrker vores forpligtelser med hensyn til målene for vedvarende energi og frembyder en stor mulighed for at sætte skub i anvendelsen af nationale energikilder i EU, håndtere klimaændringerne, øge forsyningssikkerheden og fremme konkurrenceevne, vækst og arbejdspladser. Jeg støttede denne betænkning, fordi den indeholder en bestemmelse om, at virkningerne af den øgede anvendelse af vedvarende energi til brændstof til transport vurderes i 2014, hvorved det sikres, at reduktionen af vores CO₂-emissioner, ikke har en negativ virkning på fødevarerpriserne eller arealanvendelsen. I betænkningen fastsættes et mål på 5 % for vedvarende brændstoffer til transport i 2015 med et delmål på 20 % til fremme af brugen af elektriske biler. I 2020 vokser målet til 10 % for vedvarende brændstoffer til transport med et delmål på 40 % for brugen af elbiler og brintbiler. Betænkningen indeholder strenge bæredygtighedskriterier, så denne betænkning kan virkelig medføre en positiv ændring og reduktioner af emissionerne, hvilket er grunden til, at jeg støtter den.

Eluned Morgan (PSE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning er en revolution i den måde, hvorpå vi producerer energi i EU. Målet om, at vedvarende energi skal udgøre 20 % i 2020, er yderst ambitiøst, men nødvendigt, hvis vi skal vinde kampen mod klimaændringer. Jeg håber dog, at Kommissionen vil være fleksibel i sin fortolkning af, hvornår disse mål er nået, hvis de skal omfatte store projekter som f.eks. Severn Barrage.

Målet på 10 % for brændstoffer til vejtransport er en vigtig del af denne pakke og af bestræbelserne på at nå EU's mål om en lavkulstoføkonomi. Dette såkaldte "biobrændstofmål" er blevet forbedret væsentligt for at sikre, at kun de biobrændstoffer, der medfører reelle reduktioner af emissionerne uden at øge fødevarerpriserne, er tilladt i EU. En række strenge sociale kriterier er også medtaget og vil beskytte mennesker i udviklingslandene, som ellers kunne blive berørt i negativ retning af den hurtige udvikling i biobrændstofproduktionen.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Forslaget til direktiv er et af de vigtigste elementer i klimaændringspakken, hvori fastsættes det obligatoriske mål på 20 % for de vedvarende energikilders andel af EU's samlede energiforbrug i 2020. Direktivet åbner mulighed for at få nye teknologier, skabe nye arbejdspladser og nedbringe afhængigheden af olie.

Europa-Parlamentet har spillet en vigtig rolle i fastsættelsen af bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og de sociale kriterier, der er yderst vigtige for EU's borgere under den aktuelle økonomiske krise. Klimaændringer og den manglende energisikkerhed betyder, at vi må fremme nye metoder til frembringelse af energi, men uden at bringe tilgængeligheden af fødevarer i fare. Vi må sikre, at gennemførelsen af dette direktiv ikke bringer landbrugsjord og skove i fare. Under alle omstændigheder vil biobrændstoffer fra råvarer dyrket på sådanne jorde ikke blive taget i betragtning som en del af de incitamenter, der overvejes. EU vil endnu en gang vise, at det er førende inden for fremme af vind- og solenergi samt hydroelektrisk energi samt af energi fra andre alternative kilder.

Lydia Schenardi (NI), *skriftlig*. – (FR) Vi har haft muligheden for adskillige gange her at fastslå, at alene målet om at nedbringe EU's afhængighed af gas- eller olieimport i sig selv ville berettige fremme af vedvarende energikilder.

Det kompromis, der er fremlagt her i dag, og som udgør en del af energi- og klimaændringspakken, er som alle kompromiser, det er ikke helt dårligt og heller ikke helt tilfredsstillende.

Det er især ikke helt tilfredsstillende med hensyn til biobrændstoffer, uanset om der er tale om anden generation eller ej. Der er en utilstrækkelig garanti med hensyn til konkurrence med fødevarerproduktion, vage bestemmelser vedrørende eventuelle ændringer i arealudnyttelsen, tavshed omkring disse energikilders aktuelle kulstoffodspor og så videre.

Det er ikke fuldstændig overbevisende, hvad angår "oprindelsesgarantien", hvis formål er at identificere især grøn elektricitet, når vi er bekendt med elforsyningens virkelighed, tvivlsomme reklamer om emnet og betydelige ekstraomkostninger for forbrugere.

Endelig er det absolut utilfredsstillende med hensyn til de sociale konsekvenser. Vi vil gerne sikre os, og det gælder for den sags skyld hele denne lovgivningspakke, der blev vedtaget ved starten af den globale krise, som ser ud til at blive dyb og langvarig, at de europæiske borgeres og arbejdstageres interesser har førstehedsrangorden i forhold til alle andre hensyn, såfremt den økonomiske situation måtte kræve det.

Bart Staes (Verts/ALE), *skriftlig*. – (NL) Det var med stor overbevisning, at jeg stemte for det kompromis, der er indgået om vedvarende energikilder. Min kollega i gruppen De Grønne og ordfører, hr. Turmes, har udført et prima stykke arbejde. Takket være hans og hele Parlamentets indsats vil der nu blive indført en stærk lovramme, som vil sikre, at den vedvarende energi udgør ikke mindre end 20 % i 2020.

Dette er ikke bare et smart indfald, men en virkelig energirevolution, der skal skabe et stort antal arbejdspladser. I nogle betænkninger nævnes over 2 mio. arbejdspladser. Disse omfatter job for højt kvalificerede ingeniører, designere og tekniske eksperter, men også mange job for teknikere, personer, der fremstiller tandhjul, installerer solfangere og opfører vindmølleparker.

Efter mange forhandlinger blev de oprindelige forslag om agrobiobrændstoffer og biobrændstoffer også vedtaget. Vi, De Grønne, er dog ikke helt glade for denne teknologi, og vi vil anbefale strenge betingelser for brugen af brændstoffer af denne art. I Turmes-betænkningen er bæredygtighedskriterierne blevet strammet meget op, og der henvises ligeledes til sociale kriterier inden for rammerne af ILO. Agrobiobrændstoffer er kun acceptable, hvis man får mere energi ud af dem, end man bruger på at producere dem, og de bør på ingen måde konkurrere med fødevarerproduktion.

Catherine Stihler (PSE), *skriftlig*. – (EN) Betænkningen er et vigtigt skridt i retning af at tvinge medlemsstaterne til at nå deres mål for vedvarende energi. Vedvarende energi er afgørende i bekæmpelsen af klimaændringer.

– Betænkning: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Adamos Adamou (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Europa-Parlamentet og Rådet fremsætter i et forsøg på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og nå målet om at nedbringe emissionerne i EU med 20 % i 2020 et forslag til ændring af direktiv 2003/87/EF.

Den 17. december 2008 stemte plenarforsamlingen for de kompromisændringsforslag, der var fremsat af skyggeordførerne fra PPE-DE, PSE, GUE/NGL, ALDE, UEN og Verts/ALE. Selv om vi stemte for disse ændringsforslag, der fastsætter højere mål for reduktion af drivhusgasemissionerne (et mål, der var et grundlæggende mål for GUE/NGL-Gruppen), vil vi gerne give udtryk for vores modstand mod filosofien bag ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Vi vil vove at påstå, at dette bestemte direktiv ikke opnår andet end en ganske lille reduktion af drivhusgasemissionerne og er en foranstaltning, der

begunstiger de udviklede lande på bekostning af de mindre udviklede lande og udviklingslandene. Endelig hjælper anvendelsen af nogle af de foreslåede fleksible mekanismer monopoler (som er de vigtigste parter med ansvar for klimaændringer) til at øge deres rentabilitet i stedet for radikalt at løse problemet.

Alexander Alvaro (ALDE), *skriftlig*. – (DE) Den aftale, der er indgået om klima- og energipakken, er et beskedent resultat.

EU har fastsat et mål for sig selv på 20 % reduktion i forhold til niveauerne i 1990. Vi har allerede nået næsten halvdelen af dette ved hjælp af vores udvidelse mod øst, hvor emissionerne er lavere i absolut henseende, og tilbage står målet om en 12 % reduktion i forhold til niveauerne i 1990.

EU har lov til at realisere 3-4 % af reduktionen i udviklingslandene, hvilket betyder, at der resterer lige under 9 %. Det er tilladt at skyde forbi målet med 5 %, hvorefter der resterer 4 %.

På nuværende tidspunkt må man sige, at vi er heldige, at EU ikke har besluttet at eksportere hele sin økonomi til Asien med det samme. Kompromiset er betydeligt billigere end Kommissionens forslag, hvilket har betydet, at det tyske FDP kan støtte det.

I stedet spiller EU nu sine egne medlemsstater ud mod hinanden. Nogle medlemsstater er gunstigt stillet som følge af undtagelser, forhandlingsevner og deres energimix. Tyske energileverandører vil snart kunne finde, at det er umagen værd at fremstille elektricitet i Polen i stedet for i Tyskland – hvis de ikke opkøbes af franske leverandører, naturligvis.

Den omstændighed, at EU's medlemsstater deltager i en sådan studehandel, lover ikke godt for en global aftale. Desuden rejser spørgsmålet om midlernes effektivitet sig.

Det er nu op til regeringerne, Rådet og Europa-Kommissionen at sikre effektivitet både i miljøbeskyttelsen og til gavn for økonomien og væksten.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har besluttet at stemme for denne betænkning om ændring af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, selv om vi i princippet mener, at målene i klimapakken generelt er for lave. EU skal gøre mere for at tage den udfordring, som klimaændringerne udgør, op. Vi mener dog, at denne ændrede ordning kan udgøre en meget vigtig del af den indsats, der skal gøres.

Vi er skuffede over, at kompromiset mellem Rådet og Europa-Parlamentet ikke har medført tilstrækkelige garantier for, at en del af indtægterne fra auktionsordningen vil gå til klimaarbejde i udviklingslandene. Vi mener også, at auktionen af kvoter for emissioner burde have været mere omfattende, og at brugen af CDM burde have været begrænset yderligere.

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg glæder mig over revisionen af emissionshandelsordningen og det kompromis, der er nået mellem bekæmpelse af klimaændringer og forbedring af de europæiske industriers konkurrenceevne og beskyttelse af arbejdspladser.

Jeg vil gerne påpege, at den fælles beslutningsprocedure, som er gennemført efter fast-track-proceduren for at nå frem til en aftale ved førstebehandling, ikke fuldt ud har respekteret den demokratiske gennemsækelighed, og Parlamentet har således stemt om en form for *fait accompli*.

Til trods herfor er jeg meget glad for fru DoYLES forslag på grund af den fleksibilitet, der gives til sektorer udsat for risikoen for kulstoflækage. Vi må forhindre nedlæggelse af arbejdspladser som følge af, at virksomheder flytter til regioner, der går mindre op i at nedbringe emissionerne, uden dog at underminere formålet med direktivet.

Sylwester Chruszcz (NI), *skriftlig*. – (PL) I dag stemte jeg imod Parlamentets vedtagelse af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

Jeg er helt uenig i de løsninger, der foreslås på europæisk plan. Rådets forpligtelse til i 2020 at nedbringe Fællesskabets samlede drivhusgasemissioner med mindst 20 % sammenlignet med niveauerne i 1990 eller endog med 30 %, hvis andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende reduktioner, er et uovervejende træk, som vil have en negativ indvirkning på erhvervslivet og forbrugerne i Europa, herunder i Polen.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Den eneste faste forpligtelse, som EU har indgået, er at nedbringe sine emissioner med 20 % i 2020 i forhold til 1990. Sammenlignet med i dag betyder det en reduktion på

omkring 12 %. Hvis vi tager hensyn til den omstændighed, at to tredjedele af denne reduktion kan opnås via kulstofkompensationsordninger, dvs. ved at købe kulstofkvoter på det internationale marked, har EU forpligtet sig til at opnå en reduktion på blot 4 % på dets territorium. Det er ikke nok til at bidrage til fremskridt i de internationale forhandlinger.

Jeg vil gerne påpege en anden mangel ved kompromiset. Der er ikke indgået nogen faste forpligtelser til at støtte udviklingslandene i deres bestræbelser på at nedbringe deres drivhusgasemissioner. EU har blot indgået en frivillig forpligtelse til at anvende halvdelen af indtægterne fra bortauktionering af retten til at forurene til beskyttelse af klimaet. Denne indtægt er faldende på grund af de mange dispensationer, der indrømmes fabrikanterne. Det fremgår af kompromiset, at nogle af disse penge kunne gå til at støtte udviklingslandene for de europæiske lande, der måtte ønske det. Dette er en rent frivillig forpligtelse. Det er en meget svag forpligtelse i forbindelse med et spørgsmål, der ikke desto mindre er afgørende i de internationale forhandlinger.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) EU praler med dets førende rolle inden for miljøbeskyttelse, men i realiteten søger det en førende rolle inden for beskyttelse af kapitalens interesser. De beslutninger, der blev truffet på topmødet, og pakken af direktiver fra Rådet og Kommissionen om nedbringelse af emissionerne fremmer den såkaldte grønne økonomi som en vej ud af overakkumuleringen af kapital og af krisen, hvorved der åbnes nye udsigter til profit for monopolerne og en styrkelse af den imperialistiske ekspansionisme.

De styrker handlen med emissioner, som har vist sig at mangedoble monopolernes profit uden at beskytte miljøet. De tillader, at bilindustrien ikke træffer nogen foranstaltninger før i 2019. De fritager virksomheder, der berøres af international konkurrence fra bestemmelserne om energifrembringelse og meget andet. De fritager også de nye medlemsstater og Italien i en lang periode. De tilskynder til at erstatte fødevarer afgrøder med brændstofafgrøder. Store virksomheder indrømmes forureningsrettigheder gratis. Der er ingen krav om, at eventuelle indtægter skal finansiere miljøarbejder.

Arbejdstagerne kan ikke vente på miljøbeskyttelse fra EU og fra virksomheder, der forurener miljøet straffrit. Kun deres kamp inden for rammerne af græsrodsøkonomien og på græsrodsniveau kan effektivt beskytte dem.

Christian Ehler (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Mit "nej" er ikke en forkastelse af en effektiv emissionshandelsordning, der indebærer auktionering, eller af EU's klimabeskyttelsesmål eller finansieringen af CO₂-opsamling og -lagring. En række tidligere afstemninger og min betænkning om demonstrationsfaciliteter for CO₂-opsamling og -lagring har klart tilkendegivet min støtte til disse ting. For min region, Brandenburg, betyder den aktuelle tekst dog en stadfæstelse af en unfair konkurrence med de central- og østeuropæiske lande og større prisstigninger på energi, end der er nødvendigt for at opfylde klimabeskyttelsesmålene. Vi har brug for kul i vores energimix for at garantere forsyningssikkerheden for vores borgere, og vi ønsker at muliggøre en klimavenlig brug af kul ved hjælp af teknologi til CO₂-opsamling og -lagring i fremtiden. Aftalen med Rådet om at vedtage en endelig afgørelse efter blot en behandling har betydet, at stærke forbehold ikke er blevet fjernet, og at konkurrence om de bedste løsninger ikke har været mulig.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Selv om der kan argumenteres til fordel for en handelsordning for kvoter for drivhusgasemissioner, da der er bekymring om kemiske ændringer i atmosfæren, som kan påvirke klimaet (forsigtighedsprincippet), og da der findes begrænsede ressourcer af fossile brændstoffer og en manglende rationel udnyttelse af dem, er der aspekter, der giver anledning til bekymring.

For det første er spørgsmålet om emissionskvoter og dernæst handlen med dem diskutabel og må forkastes, fordi deres virkninger på realøkonomien er stort set ukendte. Dette skyldes, at der stadig hersker stor tvivl om en række tekniske løsninger, og at brugen af disse tekniske løsninger også afhænger af udviklingen i den finansielle situation inden for forskellige involverede sektorer (flytransport, bilindustrien, varmekraftproduktion, cementindustrien, tunge kemikalier, petrokemikalier og et voksende antal andre energiintensive sektorer).

For det andet vil de forventede begunstigede være nogle få højteknologiske industrier og nogle (blot nogle få) finansielle operatører. Den irreversible reduktion i forbruget af fossile brændstoffer er nødvendig som følge af den begrænsede tilgængelighed af ressourcer. Tildelingen til de enkelte sektorer skal baseres mere på presserende sociale behov og økonomisk rationalitet end på indflydelse og finansiell gevinst. Det er grunden til, at vi har undladt at stemme.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det grundlæggende punkt i denne betænkning bør fremhæves: at styrke, udvide og forbedre funktionen af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 som et af de vigtigste redskaber til at nå EU's mål for nedbringelse af drivhusgasemissionerne.

Jeg er enig i betænkningen, hovedsageligt fordi handel er afgørende for, at vi kan nå frem til en effektiv fordeling, der kan sikre miljøeffektiviteten af EU's ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. En fælles EU-plan er altid meget bedre end 27 nationale planer. Derudover åbner forslaget mulighed for automatiske og forudsigelige tilpasninger, der kan opfylde kravene i en fremtidig international aftale.

Forslagets kendetegn er stigningen i de gratis kvoter, der efter min mening ikke er særlig positiv. Man bør dog ikke glemme, at emissionerne vil blive reduceret hvert år.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Forslaget til direktiv om revision af EU's emissionshandelsordning er en vigtig forbedring af den aktuelle ordning og er vigtig på globalt plan. Jeg kunne derfor støtte fru Doyles betænkning.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke de ærede medlemmer for den seneste afstemning, hvor Europa-Parlamentet klart viste sin støtte til min benchmark-model. Jeg har talt for den længe nu, og var den første, der foreslog, at den blev anvendt på handelen med emissioner. Selv om Udvalget om Industri, Forskning og Energi stemte snævert imod, mens Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerheds forkastelse var mere klar, er livet fuldt af overraskelser. Nu vil benchmarks fungere som et kriterium, når det har været igennem Rådet.

Det er desuden alt sammen positivt. Kommissionens oprindelige forslag og den holdning, som miljøudvalget vedtog til emissionshandel, var ikke afbalancerede, da de bragte den europæiske produktion i en situation, der gjorde det vanskeligt at konkurrere på de globale markeder, uden at medføre nogen særlig klimatisk fordel. Dette ville helt klart have betydet ikke blot tab af arbejdspladser, men også en miljømæssig ulempe, da det ville have lagt pres på virksomhederne for at flytte produktionen til lande, der ikke er omfattet af emissionsgrænserne.

Nu har afgørelsen åbnet døren for en mere retfærdig og miljømæssigt mere langsigtet strategi. Alt står dog stadig åbent, og vi vil nu begynde at se, hvem der vil høste fordelene af de forbedringer, der foretages.

Miljømålene ændrer sig ikke, og de er en udfordring. Dette er ikke et nemt mål for industrien, men det er heller ikke meningen.

Under alle omstændigheder er det formålsløst at tale om gratis emissionskvoter, for benchmarks – målestokkene – er ambitiøse. Og det bør de være, for ellers vil vi ikke have en ordning, der kan overtale virksomhederne til at gå ind i kapløbet om teknologi, der producerer færrest emissioner.

Miljølobbyens klage over, at pakken er blevet udvandet, forekommer mig ganske enkelt urimelig, når man ser på de mål, der overholdes, og de industrisektorer, der har et stadigt faldende emissionsloft. Det er uansvarlige udtalelser, men selvfølgelig er ikke alle interesserede i at påtage sig ansvar. Det er nok, at verden bliver trampet på.

Jean Lambert (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning til trods for de talrige smuthuller i den og de dispensationer, der indrømmes 10 af de nye medlemsstater. Hvorfor stemme for en betænkning, der ikke er perfekt? Fordi den gør nogle fremskridt set i forhold til den aktuelle ordning. Der vil blive fastsat et loft på EU-plan for emissionshandelsordningen, og medlemsstaterne vil have færre beføjelser i processen. Princippet om en fuld auktionering af tilladelser til elektricitetssektoren er blevet opretholdt. Flysektoren er kun blevet indrømmet en lille procentdel af den nye adgang til mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM). Men det vigtigste ved den reviderede ordning er, at den danner grundlaget for en stor del af post-Kyotoaftalen. Vi har nu en ordning, som andre lande kan tilslutte sig og bruge til at nedbringe deres egne emissioner – hvis de begrænser elementerne forud for auktionering og fastsætter ambitiøse mål. Der vil blive holdt nøje øje med anvendelsen af indtægterne. Medlemsstaterne kan ikke blot betragte dette som et bidrag til deres statskasse. De skal anvendes som bidrag til omstillingen til en bæredygtig økonomi med lave kulstofemissioner, som verden har behov for.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter dette forslag, der afbalancerer ambitiøse klimaændringsmål og behovet for at styrke den europæiske industris konkurrenceevne og beskytte arbejdspladser. Kvoter og auktionering af emissioner vil findes for elektricitetsværker frem til 2013, hvor alle nye kraftværker vil have fuldstændig auktionerede kvoter. For den normale industri vil overgangen til fuldt auktionerede kvoter ske i 2020. Jeg stemte for denne betænkning, fordi den gør auktionering til et generelt tildelingsprincip, begrænser

den mængde CDM/JI-projektkreditter, som et anlæg kan anskaffe som modvægt til sine emissioner, og stadig beskytter virksomhederne mod CO₂-lækager.

Eluned Morgan (PSE), skriftlig. – Jeg støtter denne betænkning, da jeg mener, at emissionshandelsordningens miljøintegritet opretholdes og er en væsentlig forbedring i forhold til den nuværende ordning, da forurenere i fremtiden vil betale for retten til at udsende emissioner via auktionering af kvoter. Målet om at reducere emissionerne fra Europas kraftværker og dets tunge industri med mindst 20 % i 2020 bevares, og dette vil automatisk vokse til 30 % reduktion, hvis der indgås en international aftale på FN's klimatopmøde i København i december 2009. Jeg mener også, at der er opnået en ligevægt mellem arbejdspladser og miljøet, som er afgørende vigtig under en økonomisk recession.

Angelika Niebler (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg ønsker at afgive følgende stemmeforklaring på vegne af delegationen i Europa-Parlamentet fra Christlich-Soziale Union (CSU) i Bayern.

EU har fastsat ambitiøse klimabeskyttelsesmål for sig selv. Disse omfatter en reduktion på 20 % af CO₂-emissionerne i 2020. Der bør ikke sættes spørgsmålstejn ved disse klimabeskyttelsesmål.

Vores bestræbelser på at bekæmpe klimaændringer skal kombineres med et mål om at udarbejde en klar lovgivning for at gøre det muligt for vores økonomi at planlægge. Den europæiske industri bør heller ikke stilles ugunstig i den internationale konkurrence. Derudover må der skabes ens spilleregler i EU.

Det direktiv, der blev stemt om i dag vedrørende EU's emissionshandelsordning, opfylder ikke nogen af disse krav. Hermed mener jeg følgende:

1. Nogle industrier kan få dispensation fra auktioneringen af CO₂-kvoter. Vi ved stadig overhovedet ikke, hvilke data vi skal bruge som grundlag for at vurdere overensstemmelsen med de fastsatte kriterier.
2. Kun på medlemsstatsplan, og først når EU-lovgivningen om bistand er blevet tilpasset, vil det fra sag til sag blive besluttet, om et anlæg kan modtage kompensation for stigningerne i energipriserne og i givet fald hvor meget.
3. Hvis der ikke indgås en aftale i København i 2009, vil auktioneringen af CO₂-kvoter pålægge mange industrier en ekstra byrde, som deres konkurrenter uden for EU ikke har.
4. De fleste østeuropæiske medlemsstater har opnået dispensation fra auktioneringen af deres CO₂-kvoter til energisektoren. Dette bringer Tyskland i en ugunstig situation, da det i modsætning til dets naboer mod øst opnår 48 % af sin elektricitet fra kulfyrede kraftværker.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Vi deler ikke regeringernes og Kommissionens triumferende udtalelser om det endelige kompromis om klimapakken. EU's forsøg på at stå i spidsen for den globale kamp mod klimaændringer er blevet udvandet under pres fra den industrielle lobby og konservative regeringer.

Det berømte "20/2020"-mål er et nødvendigt første skridt, men de fastsatte mål er ikke ambitiøse nok. Med den lethed, som de europæiske lande har ved at købe en stor andel af de forureningsenheder, der "svarer" til dem fra udviklingslandene, overføres den vestlige verdens historiske ansvar på kynisk vis til planetens fattigere beboere. Det kunne se ud til, at regeringerne grundlæggende ikke forstår, hvor kritisk situationen er.

Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre nedlægger ikke våbnene. Vi deler de bekymringer, som ngo'erne på miljøområdet nærer, og vil fortsat kræve mere ambitiøse mål for nedbringelse af drivhusgasemissioner, for vigtig støtte til energiproduktion fra vedvarende kilder og for den bindende langsigtede plan for yderligere reduktioner af emissionerne efter København.

Herbert Reul (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte imod det konsoliderede ændringsforslag, da Europa-Parlamentets rettigheder efter min mening som medlem af Europa-Parlamentet ikke er blevet overholdt. Parlamentet fik ikke på noget tidspunkt mulighed for at danne sig en mening. I stedet fik det praktisk talt valget mellem at acceptere eller forkaste Rådets kompromis. Dette er ikke i overensstemmelse med den fælles beslutningsprocedure, der skal sikre lighed mellem de to lovgivende organer.

Jeg har også talrige forbehold over for kompromiset ud fra et indholdsmæssigt synspunkt. Det vil f.eks. føre til alvorlige markedsforvridninger i EU og pålægge forbrugere uønskede byrder. På grund af den ubegrundede hast med at vedtage reformen blev der ikke længere taget hensyn til alternative ordninger, som kunne have nået de ønskede reduktioner. Den omstændighed, at de økonomiske konsekvenser for især forbrugernes

købekraft overhovedet ikke var blevet undersøgt på tidspunktet for vedtagelsen, gør det blot endnu tydeligere, hvor uovervejende dette kompromis er. Størstedelen af Europa-Parlamentet bærer en del af ansvaret – herunder over for fremtidige generationer – for ikrafttrædelsen af dette kompromis.

Der fandtes alternativer. Disse ville have gjort det muligt at nå målene for reduktion med en brøkdel af de omkostninger, vi nu taler om. En politik som denne skader ikke blot økonomien, men også især EU's omdømme.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – Målet om at reducere emissionerne fra Europas kraftværker og dets tunge industri med mindst 20 % i 2020 bevares, og det bør hilses velkommen, at denne sats vil stige til 30 %, hvis der indgås en international aftale på FN's klimatopmøde i København i december 2009.

Thomas Ulmer (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg støtter fuldt ud bestræbelserne på at nedbringe bidraget til klimaændringerne, der sandsynligvis skyldes mennesket. Alligevel støttede vi ikke det kompromis om EU's emissionshandelsordning, der er blevet forhandlet. Lovgivning, der vedtages i stor hast, er uacceptabel og udemokratisk. Den meget hurtige lovgivningsprocedure og den omstændighed, at Rådets dokumenter først blev fremlagt for nogle få dage siden, har efter min mening betydet, at en professionel behandling af dokumenterne og dermed en ordentlig lovgivning blev umuliggjort. Dette er så meget desto mere uacceptabelt, fordi denne lovgivning pålægger den europæiske offentlighed en stor finansiel byrde. Det fremgår af adskillige undersøgelser, at klima- og energipakken koster omkring 70-100 mia. EUR, og der er fare for, at hele industrier flytter til andre dele af verden. Jeg kunne ikke godkende en pakke af dette omfang i en fast-track-procedure. Lovgivningsmæssige forslag så vigtige som dette skal udvikle sig via en velordnet procedure med flere behandlinger.

Anders Wijkman (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Revisionen af emissionshandelsordningen er et skridt fremad i forhold til de nuværende regler. Emissionskvoter vil gradvist blive bortauktioneret til industrien i stedet for at blive uddelt gratis, som de gør i dag.

EU har derfor forpligtet sig til at tilpasse klimamålet fra 20 % til en reduktion på 30 % i 2020, hvis der opnås en klimaaftale i København næste år. Medlemsstaterne opfordres også til at anvende deres indtægter fra auktionering til klimabeskyttelsesforanstaltninger i Europa og andre steder.

Desværre lever kompromiset ikke op til det ambitionsniveau, som situationen kræver. I stedet for fuld auktionering af emissionskvoter fra begyndelsen vil auktionering blive indført i faser. Denne slækkelse nedbringer incitamentet til at udvikle nye teknologier med lavt CO₂-udslip. Den nedbringer også den indtægt, der er vigtig, hvis EU skal kunne hjælpe udviklingslandene til at investere i "grøn teknologi", tilpasse sig til klimaændringerne og beskytte regnskovene.

Hvis op mod halvdelen af reduktionerne af emissionerne samtidig kan ske via reduktioner i tredjelande, vil emissionshandelsordningen have en begrænset virkning selv i perioden frem til 2020.

Til trods for disse mangler ville det have været utænkeligt at stemme nej. Jeg ønsker ikke at risikere at bringe hele direktivet i fare, da det indeholder mange positive aspekter sammenlignet med den aktuelle situation.

– Betænkning: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har besluttet at stemme imod dette kompromis om ansvarsdeling, da vi mener, at det er fuldstændig uacceptabelt, at ikke engang halvdelen af EU's reduktioner af emissionerne skal ske i EU. Vi mener, at det sender et helt forkert signal til resten af verden, der venter på, at EU skal tage føringen i klimatilpasningen, og vi er bekymrede over, at EU nu har undladt at indføre et klart incitament til at udvikle ny grøn teknologi. Vi mener, at denne teknologi er afgørende for beskæftigelsen og velfærd i Europa.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning vedrører indførelse af differentierede mål i EU 27 i perioden 2013-2020 for reduktion af drivhusgasemissioner i økonomiske sektorer uden for EU's emissionshandelsordning. Disse mål i medlemsstaterne ligger i størrelsesordenen +20 % til -20 % i forhold til emissionerne i 2005 for disse sektorer, hvor det irske mål er -20 %.

Samlet set udgør emissionshandelsordningen og byrdefordelingen 100 % af den reduktion af CO₂-emissionerne, som hvert enkelt land skal realisere i 2020.

Irland glæder sig over inddragelsen af mere intensive foranstaltninger inden for CO₂-opsamling og -lagring, særlig CO₂-dræn i -20 %-scenariet, da vi er det eneste land i EU, som har flere stykker kvæg end mennesker,

og sammen med en generøs omkostningseffektiv udligning af emissionshandelen mellem medlemsstaterne kan vi, selv om det vil blive svært, nå vores mål på 20 % mindre uden at indskrænke vores kvægbestande.

Nogle lande vil finde en udfordring i den ændrede lovgivning om emissionshandelsordningen, andre i byrdefordelingsmålene. Irland tilhører sidstnævnte kategori.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi er enige i behovet for at nedbringe drivhusgasemissionerne og med oprettelsen af en ordning med dette formål. Vi nærer dog alvorlig tvivl med hensyn til den foreslåede ordning, selv om det fastslås, at den bygger på ”princippet om solidaritet og lighed mellem medlemsstaterne og behovet for en bæredygtig økonomisk vækst”, hvorefter det understreges, at landene kun skal betale regningen via deres nationale budgetter – og ikke via fællesskabsbudgettet – afhængigt af de forskellige udviklingsstadier, de befinder sig i.

Ved at tillade overførsel af emissioner mellem medlemsstaterne via ”handel” eller via ”melleghandlere”, indføres der mekanismer, der vil øge de eksisterende forskelle i økonomisk styrke mellem medlemsstaterne til gavn for de største magter.

Endvidere vil en væsentlig del af indsatsen blive outsourcet til tredjelande, hvorved det internationale pres på de mindst udviklede lande for at opgive en del af deres suverænitet i bytte for (pseudo-) støtte ved at åbne deres økonomier for investeringer fra fællesskabsvirksomheder øges. Alle disse foranstaltninger har til formål at udøve pres for at opnå en international aftale, der i en situation med alvorlig økonomisk krise vil forstærke det kapitalistiske syn på miljøspørgsmålet.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Når man husker på EU's indsats mod klimaændringer i en fremtidig international aftale, som skal træde i stedet for Kyotoprotokollen, er det vigtigt, at EU sender et klart signal til verden og effektivt arbejder på at nedbringe sine drivhusgasemissioner.

Kommissionens forslag om at nedbringe drivhusgasemissionerne med 10 % i 2020 i forhold til niveauet i 2005 for sektorer, der ikke er omfattet af EU's emissionshandelsordning, er derfor yderst vigtigt.

De mål, der er fastsat for hver enkelt medlemsstat, hvor det vigtigste kriterium er BNP pr. indbygger, er efter min mening retfærdige.

Det kompromis, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet, er, selv om det ikke er ideelt (f.eks. tillader det en overdreven brug af fleksibilitetsmekanismer) efter min mening generelt afbalanceret, og det er grunden til, at jeg stemte for denne betænkning.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte imod Hassi-betænkningen. Bestemmelser, der tillader medlemsstaterne at outsource 80 % af emissionsreduktionerne, vil give de rige lande mulighed for at fortsætte med ikkebæredygtige praksis på bekostning af fattigere udviklingslande. Det er ikke en situation, som EU bør fremme.

Jean Lambert (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte modvilligt imod betænkningen. Ordføreren har medtaget en række vigtige faktorer. Der henvises nu til et bindende mål på 30 % for reduktion af drivhusgasserne i lovtæksten. Ifølge videnskaben er det det minimum, der er nødvendigt i 2020. Finansiering af reduktionen af drivhusgasemissionerne i udviklingslandene svarer til, at vi arbejder i retning af et mål om, at klodens gennemsnitstemperatur kun må stige 2 grader. Lad os håbe, at disse lande rent faktisk ser nogle rigtige penge og ikke blot pæne løfter. Vi har nu en frist for indførelse af et maritimt emissionsreduktionsmål, og mange andre små, men positive skridt. For mig var det dog umuligt at stemme for 80 % CDM-kredit, som medlemsstaterne kan anvende i tredjelande frem for at fokusere på reduktioner inden for deres egne grænser. Den afstemningsprocedure, der blev anvendt i dag, betød, at dette bestemte forslag ikke kunne afprøves i Parlamentet som helhed. Vores nationale regeringer er sluppet let og lægger endnu en gang byrden over på tredjelande, som skal udføre vores arbejde. Det kan jeg ikke støtte.

Stavros Lambrinidis (PSE), skriftlig. – (EL) PASOK-gruppen støtter bl.a. indholdet af ændringsforslag 44 og vil stemme imod det separate ændringsforslag 7 for at sikre, at mindst 50 % af emissionsreduktionerne opnås som følge af en indsats i EU. EU må forblive en troværdig partner i opløbet til de globale forhandlinger uden at lægge byrden i forbindelse med reduktion af emissionerne over på udviklingslandene.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, hvori fastsættes bindende mål for medlemsstaternes reduktion af drivhusgasemissionerne inden for områder af økonomien, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, og som udgør reelle fremskridt for en detaljeret ordning. Målet på 10 % for sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, fordeles mellem medlemsstaterne på grundlag

af BNP pr. indbygger. Dette vil muliggøre en retfærdig fordeling af byrden og sikre, at de fattigere lande kan fortsætte deres kraftige vækst. Jeg støtter denne betænkning, hvormed der indføres et langsigtet mål for den samlede emissionsreduktion på mindst 50 % og på 60 % i 2050 sammenlignet med niveauerne i 1990, fordi både de kortsigtede og de langsigtede mål dermed håndteres i overensstemmelse med Clean Air målene. Betænkningen omfatter en yderligere "forpligtelse til reduktion af eksterne emissioner", som vil yde finansiel støtte til udviklingslandene til reduktion af deres emissioner, så ingen lande lades tilbage, og udviklingslandene modtager den finansielle støtte, de har behov for, for at den globale indsats mod klimaændringer kan blive så effektiv som muligt.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg har helt fra starten støttet forslaget om automatisk at gå fra målet på 20 % til 30 %, såfremt der underskrives en international aftale. Sidste uges forhandlinger har dog resulteret i et kompromis, hvorfor metoden til at skifte til dette niveau skal baseres på en ny procedure.

Beslutningen blev truffet som en forsigtighedsforanstaltning for at tage højde for muligheden for en stigning i prisen på kulstof i fremtiden. Jeg glæder mig dog over, at målet på 30 % vil forblive et prioriteret mål for at undgå en gennemsnitlig temperaturstigning på mere end 2 °C, som det blev anført på Det Europæiske Råds møde i marts 2007. En international aftale indebærer en global indsats for at bekæmpe og tilpasse sig til klimaændringerne, og den finansielle støtte, der ydes til udviklingslandene, vil fungere som et incitament for dem til at blive involveret i bestræbelserne på at nedbringe drivhusgasemissionerne.

For at bevare EU's troværdighed i forhold til udviklingslandene må EU sikre, at finansieringen af CDM-projekter vil opretholde en bæredygtig udvikling i disse lande, og at en del af indtægterne fra auktionering af emissionskvoter bruges til at støtte dem.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Selv om jeg har stemt imod kompromiset, betyder det ikke på nogen måde, at min påskyndelse af det arbejde, som fru Hassi har udført i denne henseende, bliver mindre. Da aftalen gør det muligt at gennemføre næsten 80 % af indsatsen i tredjelande, finder jeg den dog uacceptabel.

En hurtig udregning fortæller mig, at Belgien vil være i stand til at gennemføre mellem 50 og 60 % af den krævede indsats uden for EU. Dette omfatter vigtige sektorer, herunder bygninger og transport. Det er økonomisk absurd at investere mange millioner euro i udlandet med CDM-mekanismen, hvis det stadig er nødvendigt, at vores eget land udfolder en betydelig indsats for at isolere bygninger ordentligt eller udforme en transportpolitik, der fokuserer på mobilitet med lave CO₂-udledninger. Desuden er der overhovedet ingen garanti for, at de projekter, der investeres i udlandet, er af høj kvalitet.

Ydermere er der ingen vished for, at investeringerne via CDM virkelig vil gøre en forskel. Det er også uetisk at købe de nemmeste løsninger i tredjelande. Dette er en form for neokolonialisme, der kompromitterer disse tredjelandes stilling, da de vil skulle gøre en ekstra og dyrere indsats på et senere tidspunkt.

Anders Wijkman (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Jeg har valgt at undlade at stemme om direktivet om byrdefordeling. Hovedårsagen hertil er, at det sender de forkerte signaler til resten af verden, hvis EU kan gennemføre omkring 70 % af sine emissionsreduktioner frem til 2020 i lande uden for EU.

Der er behov for en større indsats for at hjælpe udviklingslandene til at investere i teknologier med lavt CO₂-udslip. Denne støtte bør dog ikke primært være et alternativ til reduktioner på egen grund, men bør snarere ydes som supplement til sådanne reduktioner. Vi har ikke råd til, og vi har heller ikke tid til at vælge, om vi skal have en chance for at forhindre farlige klimaændringer.

Det virker imod hensigten at udskyde den nødvendige tilpasning på egen grund til efter 2020. Vi må starte nu, hvis vi skal have en chance for at nå i nærheden af nul emissioner i 2050. Industrien har behov for stærke incitamentter til at foretage de nødvendige tilpasninger med hensyn til energi, transport, byggeri, industriproduktion osv.

Forslaget om de sektorer, der ikke er kvotebelagt, er alt for svagt i denne henseende. Jeg har derfor valgt at undlade at stemme om denne del af pakken. En nejstemme ville have bragt hele pakken i fare, og det var en risiko, jeg ikke ønskede at løbe. Ellers indeholder direktivet en række positive tiltag i forhold til status quo. Det er først og fremmest den første lovgivning i verden, der fastsætter bindende reduktioner for alle sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen.

– **Betænkning: Chris Davies (A6-0414/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) "Klima- og energipakken" omfatter også et forslag til direktiv om kulstofopsamling og -lagring. Formålet med geologisk lagring er at finde et alternativ til frigivelse af CO₂ i atmosfæren ved at lagre det permanent under jorden.

Kommissionen foreslår, at alle nye kraftværker, når de bygges, skal kunne udstyres med faciliteter til kulstofopsamling. Denne teknologi kan til trods for, at den giver anledning til debat, bidrage til at nå frem til negative emissioner og dermed supplere vedvarende energi. Ordføreren mener dog, at brugen af denne teknologi til at håndtere problemet med kul, der tegner sig for 24 % af CO₂-emissionerne i Europa, bør prioriteres.

Selv om vi stillede os tvivlende med hensyn til visse ændringsforslag, der er teknisk kontroversielle, stemte vi for Europa-Parlamentets holdning. Vi betragter dog denne holdning som overdrevet restriktiv, særlig med hensyn til medlemsstaternes uafhængighed især på et område, hvor videnskabelig og teknisk viden stadig er ret begrænset. Vi beklager, at der ikke er blevet lagt tilstrækkelig vægt på den enorme forsknings-, udviklings- og demonstrationsindsats, der stadig er nødvendig. Derfor er de anbefalede tidsfrister alt for ambitiøse, medmindre der vedtages en meget stor offentlig støtte inden for nogle få år.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Som en metode til at afbøde klimaændringerne i EU er kulstofopsamling og -lagring meget lovende. Den bør dog ikke bruges som en undskyldning for at slække på og mindske indsatsen for at gøre den europæiske elektricitetsproduktion renere.

Davies-betænkningen er meget afbalanceret, og det kompromis, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet, lever fuldt ud op til EU's behov.

Gennemførelsen af 12 demonstrationsprojekter er særlig vigtig. Resultaterne heraf på mellemlang sigt vil hjælpe EU til at indføre denne teknologi på en mere økonomisk og miljøvenlig måde.

På grund af den megen tvivl, der stadig hersker, særlig usikkerheden omkring eksistensen af passende lagringssteder i alle medlemsstaterne, anser jeg muligheden for revision af spørgsmålet om eksport af CO₂ til tredjelande (artikel 35a, stk. 2) og undladelse af at tvinge de økonomiske operatører til at anvende CCS-teknologi (artikel 32) for at være meget positiv.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – Jeg stemte for Davies-betænkningen om lagring af kuldioxid. CO₂-opsamling og -lagring er en ny teknologi, og yderligere forskning er vigtig for en evaluering af dens potentiale i forbindelse med bekæmpelse af global opvarmning. Forslaget til direktiv danner et solidt retsgrundlag, som denne teknologi kan bygges på, og jeg anser Skotland for at have en vigtig rolle at spille i udviklingen af denne sektor.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, som vil medføre en høj grad af sikkerhed for menneskers sundhed og miljøet. Med direktivet om CO₂-opsamling og -lagring indføres en retlig ramme for anvendelse af den nye teknologi, herunder vigtige sikkerhedskrav. Dette er vigtigt ikke blot for at beskytte miljøet, men også for at give investorerne retssikkerhed i forbindelse med udviklingen af nye projekter.

Det er dog vigtigt, at denne betænkning ikke foranlediger os til at afvige fra det vigtigste mål, nemlig yderligere udbredelse af vedvarende energikilder og forbedring af energieffektiviteten.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Fremme af nye teknologier til lagring af kuldioxid, der bidrager til klimaændringer, må ikke ske på bekostning af veletablerede teknologier, der har vist sig at fungere. For eksempel absorberer intakte moser kuldioxid, metan og kvælstofilte, mens tørvegravning og dræning af moser gør dem til kraftige kilder til drivhusgasemissioner. Afbrænding af tropiske regnskove for at skaffe biobrændstoffer tipper også klimabalancen i den forkerte retning.

Vi bør drage den konklusion af biobrændstofeventyret, at gode intentioner alt for let kan blive mål i sig selv. De nye teknologier er langt fra modne, og konsekvenserne er uforudsigelige. Derfor undlod jeg at stemme ved dagens afstemning.

Eluned Morgan (PSE), skriftlig. – (EN) Medtagelsen i denne betænkning af en fond på 9 mia. EUR til at gøre kulfyrede kraftværker renere gennem udvikling af CO₂-opsamling og -lagring vil frembyde spændende muligheder for den walisiske kulindustri. Vi må gribe denne chance for at gøre Wales førende inden for denne nye teknologi og udnytte potentialet på et lukrativt eksportmarked. Det er meget vigtigt, at Europa

tager teten på dette område, da det er af afgørende betydning, at der findes en løsning på problemet med kul, særlig når kulproduktionen forventes at stige med 60 % på globalt plan i de kommende 20 år.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Fremme af teknologier, der anvendes til opsamling og geologisk lagring af kuldioxid, vil bidrage til at diversificere en effektiv energiforsyning og støtte kampen mod klimaændringer. Hvis vi skal opnå en reduktion på 50 % i CO₂-emissionerne i 2050, er det ikke tilstrækkeligt at udnytte energien fra vedvarende energikilder uden også at overveje projekter inden for CO₂-opsamling og -lagring.

Dette vil indebære en udfordring for EU på grund af de øgede omkostninger til kapitaludgifter i forbindelse med udstyr til opsamling og lagring, der dog vil falde, når dette udstyr anvendes i stor stil. Derfor er disse demonstrationsprojekter ikke obligatoriske, da de i vid ustrækning afhænger af prisen på kulstof og teknologi. EU har imidlertid taget et vigtigt skridt i retning af at finde alternative løsninger, der vil bidrage til at nedbringe drivhusgasniveauet. Gennemførelsen af disse fremtidige projekter vil også tilskynde andre lande uden for EU til at anvende disse teknologier.

– Betænkning: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) En af de rene transportmetoder er transport ad vandvejen. Betænkningen vedrører fartøjer til sejlads ad indre vandveje, men jeg mener ikke, at denne transportform kan adskilles fra det større billede, som udgøres af søtransport. De to former for transport ad vandvejen er transport ad indre vandveje og søtransport, og begge er energieffektive.

Transport af en vare ad vandvejen frembringer omkring 1 % af den CO₂, der ville blive produceret, hvis den samme vare skulle transporteres den samme afstand med fly.

Vi må være forsigtige med at vedtage regler, der berører denne transportform. Vi må ikke overbelaste industrien i tilknytning til shipping og både og pramme til transport ad indre vandveje, da slutresultatet kan vise sig at være det modsatte af hensigten. Hvis transport ad vandveje og søtransport skulle blive ukonkurrencedygtig, kan handelen meget vel blive dirigeret i retning af andre transportformer. Alle andre transportformer efterlader et større kulstoffodaftryk. I sidste ende ville vi i stedet for at nedbringe drivhusgasemissionerne have indført en række regler og bestemmelser, der i sidste ende ikke vil svare til det generelle mål med vores forslag.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Dorette Corbeys betænkning om nedsættelse af emissionerne af drivhusgasser som følge af brug af brændstoffer til vejtransport og indlandstransport, da jeg mener, at en forbedring af luftkvaliteten og nedbringelse af emissionerne af drivhusgasser er to vigtige aspekter i tilknytning til håndtering af klimaændringer og nedbringelse af sundhedsrisici.

Jeg mener, at der er vigtigt, at vedtage dette direktiv, og det vil bidrage til at nedbringe CO₂ inden for transportsektoren, særlig ved at fremme udviklingen af rene teknologier og fastsættelsen af specifikke krav for CO₂-emissioner fra produktionsprocesserne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Målet med denne betænkning, der udgør en del af "klima- og energipakken", er at forbedre luftkvaliteten og bidrage til bekæmpelsen af klimaændringer ved at nedbringe emissionerne af drivhusgasser som følge af brug af brændstoffer inden for transportsektoren. Hidtil har direktivet kun reguleret brændstofkvaliteten. Med det fremsatte ændringsforslag indføres imidlertid obligatoriske reduktioner i drivhusgasserne som følge af brug af brændstoffer.

Generelt har ordføreren udført et vigtigt arbejde og har udarbejdet ændringsforslag, som vi betragter som positive, og som generelt er korrekte og behørigt begrundede og sigter mod at sikre en maksimal effektivitet og lige konkurrencevilkår med ambitiøse, men rimelige mål. Derudover er det vigtigt, at direktivet er neutralt i teknologisk henseende, da det ikke specifikt bør fremme brugen af et bestemt brændstof eller en bestemt teknologi.

Derfor stemte vi for.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Denne betænkning er meget vigtig, fordi den i et enkelt dokument for det første sigter mod at forbedre luftkvaliteten ved at nedbringe luftforureningen, særlig emissionerne af yderst giftige og forurenende stoffer, og for det andet bidrager til bekæmpelse af klimaændringer ved at nedbringe emissionerne af drivhusgasser som følge af brug af brændstoffer inden for transportsektoren.

Det er første gang, der anvendes mål for reduktion på et bestemt produkt (brændstof) baseret på en livscyklusanalyse (udvinding, produktion, transport, distribution og slutbrug), hvilket er et udtryk for dette direktivs betydning.

Jeg er tilfreds med den aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet, og vil gerne understrege den omstændighed, at bæredygtighed garanteres i forbindelse med produktion og anvendelse af biobrændstoffer, hvilket er vigtigt for direktivets gennemførlighed.

Direktivet om brændstofkvalitet vil blive et afgørende redskab i bekæmpelsen af klimaændringer.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for Corbey-betænkningen. Europa skal spille en afgørende rolle i den globale reduktion af emissioner af drivhusgasser, og gennemførelsen af bindende forpligtelser for brændstofleverandørerne vil udgøre en vigtig del af disse reduktioner.

Erika Mann (PSE), *skriftlig*. – (EN) I denne stemmeforklaring vil jeg gerne lykønske ordføreren for direktivet om brændstofkvalitet, Dorette Corbey. Hun har haft held til at få indarbejdet mange af Parlamentet krav i det endelige kompromis.

EU skal basere sine politikker og bestemmelser på et solidt videnskabeligt grundlag – et krav til både EU-lovgivningen og EU's handelsforpligtelser. Som medlem af Udvalget om International Handel hører jeg ofte fra handelspartnere, når EU ser ud til at lovgive via tilfældige eller politiske processer frem for på grundlag af videnskabelige konklusioner.

Jeg var derfor glad for, at direktivet om brændstofkvalitet ikke omfattede et tidligere forslag om at forbyde brændstoftilsætningsstoffet MMT. Det ændrede direktiv indeholder bestemmelser om fortsat brug af MMT i erkendelse af de videnskabelige konklusioner, som de største handelspartnere, herunder USA og Canada, er nået frem til. Det er vigtigt, at det i det ændrede direktiv også kræves, at EU skal gennemføre en videnskabelig undersøgelse. Jeg er af den stærke overbevisning, at begrænsninger af MMT i EU-lovgivningen og i international ret skal baseres på videnskab.

Da andre lande ofte baserer deres brændstofstandarder på dem, der udvikles i Europa, er det vigtigt, at EU sikrer, at dets brændstofbestemmelser er kraftigt underbygget af videnskabelige beviser.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I vores bestræbelser på at nedbringe emissionerne af drivhusgasser støtter vi køb af tropiske biobrændstoffer. Dermed opfylder vi kun overfladisk set vores forpligtelser i henhold til Kyotoprotokollen, og i realiteten forværres vi problemet. I betragtning af, at 46 % af CO₂ i verden ifølge undersøgelser absorberes af tropiske skove, og 25 % af de samlede kulstofemissioner stammer fra skovrydning, er EU's beregninger helt forkerte.

I hele debatten om CO₂-emissioner har vi tabt det overordnede billede af syne, da der også må tages højde for emissioner af drivhusgasser fra f.eks. træafbrænding. Derudover ser det ikke ud til, at det endnu er helt klarlagt, hvorvidt motorer er egnede til brugen af biobrændstoffer. Hele ordningen er halvhjertet, og det er grunden til, at jeg undlod at stemme om denne betænkning.

– Betænkning: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – (SV) Vi er kritiske over for forslaget om præstationsnormer for personbilers emissioner. Vi havde gerne set et mere ambitiøst forslag med strengere bøder, en kortere indkøringstid og et mere klart fastsat langtidsmål. Vi er også kritiske over for den omstændighed, at etanolrabatten er blevet så lille, at den næppe fungerer som et incitament til investering, til trods for at etanol bidrager til at nedbringe emissionerne.

Vi har dog valgt at stemme for forslaget som helhed, da vi mener, at det ville resultere i en endnu senere indførelse af miljøbestemmelser for bilindustrien, hvis forslaget forkastes.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Med hensyn til Sacconi-betænkningen om præstationsnormer for nye personbilers emissioner stemte jeg imod det fremlagte forslag for offentligt at give udtryk for min beklagelse over, at vi ikke er nået frem til en aftale, der er mere gunstig for miljøet. Alligevel kunne jeg godt tænke mig, at den positive stemme fra flertallet af medlemmerne sætter os i stand til hurtigt at gennemføre en række løsninger og i de kommende år styrer os i retning af beslutninger, der forener vores planets behov og vores økonomi, særlig under hensyntagen til situationen inden for bilindustrien.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Det foreslåede kompromis er ikke tilfredsstillende.

Jeg er ked af, at målet for nedbringelse af bilers CO₂-emissioner ligger under de standarder, som Parlamentet ønskede. Ydermere er dette mål underlagt en konsekvensvurdering. Disse to afgørelser går ikke i den rigtige retning. Tværtimod har vi behov for stramme emissionsstandarder på lang og kort sigt, og disse standarder skal være uforanderlige.

Desuden vil det specifikke mål for producenternes nedsættelse af emissionerne straffe dem, der allerede har de bedste standarder. Sanktionsordningen i tilfælde af manglende opfyldelse af disse mål er ugunstig for dem, der har udviklet mere miljøvenlige biler. Paradokset ved denne lovgivning er, at den straffer dem, der forurener mest, mindst. Den burde rent faktisk have anerkendt og støttet de bestræbelser, som dem med de bedste standarder udøver.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for hr. Sacconis betænkning om præstationsnormer for nye personbilers emissioner. Når man husker på, at vejtransport tegner sig for 12 % af alle CO₂-emissioner i EU, mener jeg, at denne forordning, selv om den ikke udgør en del af "klima- og energipakken", er afgørende for at sikre, at EU opfylder målet om at nedbringe drivhusgasemissionerne med 20 % i 2020.

Jeg vil gerne lykønske ordføreren med den afgørende rolle, han har spillet i forhandlingerne med Rådet og Europa-Kommissionen. Disse forhandlinger har resulteret i en stærk og afbalanceret aftale, der vil være til gavn for bilindustrien og forbrugerne og især vil beskytte miljøet. Dette er derfor en ambitiøs, men fleksibel model, idet den forsøger at opfylde målene for nedbringelse af forurenende emissioner samtidig med, at virksomheder inden for bilsektoren får mulighed for at tilpasse sig gradvist.

Anne Ferreira (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg undlod at stemme om betænkningen om "CO₂ fra personbiler", da jeg føler, at den ikke tager tilstrækkeligt hensyn til den indvirkning, som bilparken har på klimaændringerne.

Der burde have været fastsat mere ambitiøse mål som dem, der er vedtaget i Europa-Parlamentets Udvalg om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer. Disse mål kunne ikke have negative virkninger på den europæiske bilindustri.

De dårlige salgstal for bilsektoren, der er blevet registreret i år, hænger først og fremmest sammen med franskmændenes og de europæiske borgeres købekraft, men helt sikkert ikke med en lovgivning, der for den sags skyld ikke længere er i kraft.

Vi må desuden ikke glemme, at nogle bøder vil blive betalt tilbage til bilvirksomhederne for at hjælpe dem med at finansiere deres forskningsprogrammer.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Vejtransportsektoren er den næststørste kilde til drivhusgasemissioner i EU og endnu vigtigere en sektor, hvor emissionerne fortsætter med at stige. De væsentlige fremskridt, der er gjort takket være bilteknologi, har ikke været tilstrækkelige til at udligne virkningen af stigningen i trafikmængden og bilstørrelserne.

Forslaget til forordning hænger sammen med EU's ånd og mål, særlig med hensyn til nedbringelse af drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i 2020.

Den omstændighed, at forslaget indeholder bestemmelser om en byrdefordeling, hvor der fastsættes et bestemt mål for hver enkelt fabrikant, er efter min mening eksemplarisk.

Jeg anser også de sanktioner, der vil blive pålagt fabrikanter, som ikke opfylder målene, for at være af grundlæggende betydning.

Generelt og i lyset af den aktuelle situation er den aftale, man er nået frem til, positiv for EU. Med hensyn til realisering af de mål, EU har fastsat for sig selv for at bekæmpe klimaændringer, vil denne forordning helt sikkert bidrage hertil.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Sacconi-betænkningen om CO₂-emissioner fra nye biler. Selv om kompromiset ikke går så langt som det ideelt set kunne, fastsættes der dog alligevel vigtige mål for bilfabrikanterne, og det vil spille en rolle i bekæmpelsen af den globale opvarmning.

Stavros Lambrinidis (PSE), skriftlig. – (EL) PASOK-gruppen støtter bl.a. indholdet i ændringsforslag 50 for at sikre, at det langsigtede mål på 95 g CO₂/km vil være bindende fra 2020. Den vil stemme imod det separate nominelle ændringsforslag 2, da målet om nedbringelse af emissionerne fra personbiler skal nås direkte til gavn for folkesundheden og miljøet.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg ønsker at afgive følgende stemmeforklaring på vegne af medlemmerne af Europa-Parlamentet fra Tysklands Kristelig-Demokratiske Union (CDU) i Baden-Württemberg. Vi stemte for forslaget til forordning, selv om vi har stærke forbehold. På den ene side er det korrekt at tilskynde bilindustrien kraftigt til at nedbringe CO₂-emissionerne, og det er grunden til, at vi stemte for forslaget. På den anden side ønsker vi at benytte denne lejlighed til at gøre vores forbehold klare, og de fremgår af følgende tre punkter:

1. De foreslåede metoder til nedbringelse stiller ikke ens krav til alle europæiske fabrikker, men rammer især fabrikker af store biler, som også er innovative. Dette rammer tyske fabrikker hårdere end andre fabrikker i EU.
2. Der er stadig ikke gennemført nogen konsekvensvurdering. Det første udkast, hvori der blev fastsat en 80 % (i modsætning til 60 %) hældning for grænseværdikurven, er blevet trukket tilbage.
3. Bøderne er fastsat tilfældigt, særlig i fase 4. Dette vil føre til to forskellige prisniveauer for CO₂, nemlig den markedspris, der anvendes på børsmarkedet, og en pris, der fastsættes vilkårligt for bilindustrien.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne forordning, der udgør en central del af EU's klimaændringspakke, og hvori fastsættes for første gang retlige krav for fabrikker om at nedbringe CO₂-emissionerne fra alle biler, der sælges i EU (uanset, hvor de er fremstillet). Den gennemsnitlige nye bilpark bør opnå CO₂-emissioner på 120 g CO₂/km fra 2012. Målet er fordelt på en nedbringelse til 130 g CO₂/km ved hjælp af forbedringer i motorteknologien, og yderligere 10 g skal komme fra "økoinnovationer" såsom ny udformning af aircondition. Forordningen er fleksibel, idet der fastsættes mål for en fabrikant på grundlag af gennemsnittet for dennes bilpark, hvilket betyder, at fabrikkerne kan modregne en mere forurenende bil med en mindre forurenende bil.

Eluned Morgan (PSE), skriftlig. – (EN) CO₂ fra transport udgør 21 % af vores CO₂-emissioner. Det er derfor afgørende vigtigt, at der fastsættes ambitiøse mål for bilindustrien, når det skal sikres, at bilindustrien lever op til sit frivillige mål, som den tidligere ikke har nået. Ved at fastsætte høje standarder for Europas potentielt 500 mio. forbrugere skal vi også fastsætte globale standarder, som verden kan følge. Med overkapacitet inden for den globale bilindustri er det absolut påkrævet, at Europa tager føringen inden for produktion af grønne biler, som det er sandsynligt, at forbrugerne vil vende sig imod i fremtiden.

Angelika Niebler (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Bilindustrien har været særlig hårdt ramt af den aktuelle økonomiske krise. De fleste tyske bilfabrikker sendte allerede så tidligt som i starten af december arbejdstagerne på tvungen juleferie.

Den forordning, der er vedtaget i dag, vil yderligere udsætte den tyske og især den bayerske bilindustri for en hård udholdenhedsprøve, som vil kræve en ihærdig indsats.

Vi glæder os derfor over, at industrien er blevet indrømmet vidtrækkende overgangsbestemmelser i forbindelse med realisering af de aftalte mål for reduktion.

For eksempel skal kravene indføres. Indledningsvis skal blot 65 % af de nye biler, der registreres i EU i 2012, opfylde det fastsatte mål om en gennemsnitlig øvre grænse på 120 g CO₂ pr. kilometer. I 2015 skal alle nye biler opfylde målet. I starten indrømmes der desuden en rabat på op til 7 gram for "økoinnovationer" som f.eks. soltage og økonomiske airconditionssystemer.

Vi beklager dog, at betænkningen sender det forkerte budskab med sine bøder for overskridelse af målværdierne, da en overskridelse på 4 gram eller mere medfører en sanktion på 95 EUR pr. gram. Sammenlignet med de priser på CO₂, der er gældende under emissionshandelsordningen, er byrden på bilindustrien således unødvendig og overdreven stor.

Seán Ó Neachtain (UEN), skriftlig. – (GA) Jeg har indgivet en udtalelse om dette spørgsmål til Transportudvalget. Udvalget var så splittet, at vi ikke kunne acceptere nogen tekst.

Jeg følte, at størstedelen af Kommissionens tekst var retfærdig og realistisk, selv om et meget vigtigt aspekt manglede, nemlig medtagelse af et mål på mellemlang og lang sigt i lovgivningen.

Jeg forstår helt sikkert, at spørgsmålet om arbejdspladser giver anledning til bekymring, men vi må være ambitiøse. Vi har pligt til at beskytte vores klode for fremtidige generationer, og for at gøre dette må vi være parate til at træffe vanskelige beslutninger.

Og disse "grønne" mål er ikke urealistiske. Det er for nylig blevet klart påvist, at det er nødvendigt at gennemføre nogle reformer inden for bilsektoren. Den miljøreform, der skal gennemføres på grundlag af en ambitiøs lovgivning, er ikke blot vores pligt, den er også en mulighed. En mulighed for at øge støtten til forskning og udvikling inden for bilsektoren og for at skabe arbejdspladser og starte en ny æra inden for denne sektor. Bæredygtig udvikling er ikke blot til gavn for planeten. Den kan helt klart også være til gavn for økonomien.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Emissionerne fra personbiler og deres negative virkning på miljøet må ikke overses i EU's bestræbelser på at bekæmpe virkningerne af klimaændringer. Europa-Parlamentet og Rådet er blevet enige om, at den nye bilparks gennemsnitlige emissioner i 2020 ikke må overstige 95 g CO₂/km. I øjeblikket har bilindustrien påtaget sig at nedbringe CO₂-emissionerne til 140 g/km i 2008 som en del af en frivillig aftale underskrevet i 1998. I lyset af dette måls frivillige karakter har bestræbelserne på at nedbringe emissionerne været små og niveauet på 186 g/km i 1995 er faldet til blot 163 g/km i 2004.

Med den nye forordning indføres en obligatorisk ordning for nedbringelse af CO₂-emissionerne, herunder et system med sanktioner for dem, der ikke lever op til dette mål, sammen med incitamenter til at udvikle innovative teknologier. I 2014 vil 80 % af bilparken leve op til standarderne, mens sanktionerne for hvert gram over grænsen vil være 95 EUR efter 2019. Det endelige kompromis sikrer en balance mellem forbrugernes behov, miljøbeskyttelse og en bæredygtig industripolitik.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Jeg stemte imod kompromiset i Sacconi-betænkningen om CO₂-emissioner fra biler. Det er et skandaløst dokument, hvor bilfabrikanterne endnu en gang undslipper pligten til at fremstille biler, der sluger mindre energi og forurener mindre. Dette dokument har været undervejs i mere end 10 år. Oprindeligt købte bilindustrien sig tid ved at indgå en frivillig aftale, som ikke er blevet overholdt. Dagens aftale køber den endnu en gang tid. Bøderne er foragteligt lave.

Der er fastsat en standard på 95 g CO₂-emissioner/km, som skal gælde fra 1. januar 2020. I 1996 accepterede industrien en maksimal emission på 140 g i 2008. Hvad er realiteterne? Vi har nu en gennemsnitlig emission på 162 g.

Sandheden er, at kortsigtet tænkning altid vinder. Vi foretrækker at betale store beløb til korrupte eller ikkedemokratiske regimer frem for at investere i grøn innovativ teknologi. Argumentet om, at vi er tvunget hertil af den økonomiske krise, er en vildfarelse. Bilindustrien har kun en fremtid, hvis den vælger energieffektive og ikkeforurenende biler. Hvis den er i problemer nu, har den kun sig selv at takke for de forkerte og kortsigtede valg, den tidligere har foretaget.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for hr. Sacconis betænkning om præstationsnormer for nye personbilers emissioner.

Vejtransportsektoren er ansvarlig for omkring 70 % af drivhusgasemissionerne fra transportsektoren generelt. Dette gælder navnlig i byområder, hvor trafikpropper forårsager luftforurening i store byområder. Det er derfor vigtigt, at præstationsnormerne for nye personbilers emissioner forbedres. I det kompromis, der er indgået, fastsættes ambitiøse mål for bilfabrikanterne, men de får også den nødvendige tid til at tilpasse deres produktionslinjer til de nye krav. Den bonusordning, der indføres for grønne biler, vil være et incitament for såvel fabrikanter som forbrugere. Klimaændringerne vil bidrage til at ændre forbrugerpræferencer og også til at genskabe efterspørgslen efter biler.

Bevarelse af arbejdspladser og skabelse af forudsætningerne for økonomisk udvikling er en absolut nødvendighed, særlig i den aktuelle økonomiske og finansielle krise. Bilfremstillingsindustriens betydning anerkendes også i de specifikke foranstaltninger, der indgår i den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Thomas Ulmer (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for til trods for stærke forbehold. På den ene side er det korrekt at opfordre bilindustrien kraftigt til at foretage CO₂-reduktioner. På den anden side ønsker vi at give udtryk for stærke forbehold (se især punkt 3). 1. Forslaget stiller ikke ens krav til alle europæiske fabrikanter, men rammer især fabrikanter af store biler, som også er innovative. Dette berører især de tyske fabrikanter. 2. Der er ikke gennemført nogen konsekvensvurdering. I det første udkast, hvori der blev fastsat en 80 % (i modsætning til 60 %) hældning for grænseværdikurven, er blevet trukket tilbage. 3. Bøderne er fastsat tilfældigt, særlig i fase 4. Dette vil føre til to forskellige prisniveauer for CO₂, nemlig den markedspris, der anvendes på børsmarkedet, og en pris, der fastsættes vilkårligt for bilindustrien.

Glenis Willmott (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for den ændrede lovgivning, både for forslaget om at nedbringe CO₂-emissionerne fra biler og for hele klimaændringspakken. Dette er et vigtigt skridt for at sikre, at EU opfylder sit mål om at nedbringe emissionerne med 20 % i 2020, og sender et stærkt budskab til resten af verden forud for næste års forhandlinger i København om, at EU mener det alvorligt.

Vi har allerede den teknologi, der skal hjælpe os til at opfylde disse mål, og der kan ikke gives noget bedre eksempel herpå end det avancerede arbejde, der udføres af Loughborough University i min egen valgkreds, som er verdenskendt for dets udvikling af grønne teknologier og for nylig har afsløret et nyt brintoptankningsanlæg, et af blot to i Det Forenede Kongerige.

- **Betænkninger: Claude Turmes (A6-0369/2008), Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007) og Guido Sacconi (A6-0419/2008)**

Bairbre de Brún og Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EN) Sinn Féin prioriterer bekæmpelse af klimaændringer meget højt. Vi anerkender fuldt ud de dybtgående ændringer, der er nødvendige for at skabe et samfund og en økonomi, der vil være miljømæssig bæredygtig. Derfor støtter vi foranstaltninger på lokalt og nationalt plan, på EU-plan og på globalt plan via FN's klimaforhandlinger om fastsættelse af bindende mål for CO₂-reduktioner.

Vi stemte navnlig for Doyle-betænkningen om emissionshandelsordningen, da resultatet sikrer en forbedring af EU's nuværende emissionshandelsordning, uanset at der er nogle alvorlige vanskeligheder forbundet med selve ordningen.

Vi er kede af, at de fleste reduktioner, der skal gennemføres for at nå EU's mål, rent faktisk kan foretages uden for EU, som det fremgår af Hassi-betænkningen. Vi undlod at stemme om denne.

Med hensyn til Davies-betænkningen om CO₂-opsamling og -lagring stemte vi uanset vores klare præference for vedvarende energi for denne betænkning, da den indeholder vigtige foranstaltninger inden for sikkerhed, finansiel sikkerhed og ansvar. Vi havde også gerne set en præstationsnorm for emissioner. Denne betænkning indeholder dog bestemmelser om undersøgelse af muligheden.

Vi stemte imod Sacconi-betænkningen om biler, da aftalen i alvorlig grad svækker Kommissionens forslag.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for "klima- og energipakken", der omfatter Doyle-, Hassi-, Turmes- og Davies-betænkningerne, da jeg mener, at den aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen, er en afbalanceret aftale, der forener beskyttelse af miljøet og industriens legitime interesser.

Det var vigtigt at nå frem til en aftale ved førstebehandling, med andre ord i tide til, at EU kan fremlægge et troværdigt forslag på konferencen i København i 2009, så vi kan nå frem til en international aftale og fortsat opretholde vores førende stilling i kampen mod klimaændringer.

Neena Gill (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for klimaændringspakken, fordi jeg mener, at verden befinder sig på et kritisk punkt. Vi står over for en hidtil uset udfordring for vores levevis. Men kun ved at arbejde sammen kan medlemsstaterne have en betydning. Det er på tidspunkter som dette, at EU må leve op til sit ansvar og optræde som en leder på verdensplan.

Og det har det gjort. Intet andet land og ingen anden sammenslutning af lande har fastsat en juridisk bindende proces med denne pakkes omfang og potentiale.

De grønne medlemmer af Parlamentet har fremført, at pakken er blevet udvandet. Men de er urealistiske. Der hersker ingen tvivl om ordningens miljøeffektivitet. I stedet har vi fundet frem til en brugbar balance – mellem industriens behov for fortsat profit i vanskelige økonomiske tider, Europas sociale behov og vores miljøes fremtid.

Dette var derfor en pakke, som socialisterne gjorde rigtigt i at støtte, og jeg var meget glad for at gøre det.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Energi- og klimapakken, som vi stemmer om i dag, skulle være repræsentativ for en overgang med hensyn til energi, økonomi og teknologi.

Og det er lige netop, hvad den er. De forskellige foreslåede foranstaltninger vil radikalt ændre medlemsstaternes energimix, føre til en fælles, endog enkelt, energipolitik, indebære enorme finansielle udgifter, svække vores

industriens konkurrenceevne og dermed beskæftigelsen i Europa, øge energipriserne for private forbrugere og virksomheder, have væsentlige konsekvenser for de nationale budgetter og så videre.

Naturligvis er der åbnet mulighed for mange undtagelser for at undgå udflytning. Det er dog ikke nok. I lyset af den omfattende aktuelle krise, der ser ud til at blive langvarig, er der behov for en generel sikkerhedsklausul, som kan sikre, at økonomiens og de europæiske arbejdstageres interesser i det mindste for nuværende vejer tungere end miljømål, hvis det måtte være nødvendigt. Det er også nødvendigt at indføre bestemmelser om en generel undersøgelse af processen, hvis de kommende internationale forhandlinger ikke giver resultat, og især hvis USA og de store fremkommende økonomier ikke forpligter sig til de samme mål, da Europas økonomiske selvmord i så fald vil være fuldstændig meningsløst, eftersom det kun tegner sig for 15 % af de "kunstige" emissioner af drivhusgasser på verdensplan.

Dan Jørgensen (PSE), skriftlig. – (DA) De danske socialdemokrater har stemt for størstedelen af EU's klimapakke, fordi den – selvom ikke alle de anvendte metoder er, som vi havde ønsket – fastlægger en ambitiøs målsætning om reduktion af CO₂-udledningen på henholdsvis 20 eller 30 %, alt efter om der indgås en global aftale.

På forslaget om byrdefordeling (dvs. reduktionen i blandt andet landbrug, transport osv.) stemte socialdemokraterne imod. Det skyldes, at adgangen til at købe kreditter i udviklingslandene er så stor, at EU vil kunne indfri helt op mod 60-70 % af sin reduktionsforpligtigelse gennem køb af reduktioner i verdens fattigste lande. I realiteten ville det betyde, at de rigeste lande ville købe sig fri af den nødvendige omstilling og ikke investere i den teknologiske udvikling, der skal til for at indfri de langsigtede mål om 80 % reduktion.

På forslaget om CO₂-udledning fra biler stemte socialdemokraterne imod. Forslaget ville – modsat hvad EU-kommissionen havde foreslået og stik imod afstemningsresultatet i miljøudvalget – forsinke kravene til industrien om højst at udlede 120g CO₂/km fra 2012 med yderligere 3 år. Bilindustrien indgik allerede for 10 år siden en frivillig aftale om CO₂-reduktion og har haft masser af tid til at indstille sig på de regler, der er nødvendige, hvis vi skal bekæmpe den globale opvarmning.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for de fire direktiver, som energi- og klimapakken består af, fordi det var vigtigt for EU at vedtage disse tekster før 2009 og de internationale forhandlinger. At udskyde det ville have forsinket handling og medført forsinkelser uden nogen garanti for en forbedret tekst. Jeg stemte JA:

– fordi 3 x 20 målene er blevet bekræftet (20 % reduktion af drivhusgasserne, 20 % reduktion af den energi, der forbruges, 20 % vedvarende energi), og reduktionen i drivhusgasserne vil stige til 30 %, hvis der indgås en mere ambitiøs international aftale

– fordi den er vigtig, da de tekster, som Rådet har vedtaget, ikke er så vidtrækkende som Kommissionens forslag, og der er risiko for, at de fastsatte mål ikke nås – tidsforskydning, et stort antal undtagelser, muligheden for at finansiere reduktioner af gasser uden for EU, hvilket forsinker den vigtige afkarbonisering af vores industrier, økonomier og midler til udvikling

– som en forholdsregel, for hvis målene ikke nås på vejen, må Parlamentet gennemtvinge nye politikker

– fordi det er et første skridt. Jeg har altid ment, at emissionshandelsordningen ikke ville ændre vores industri eller vores aktiviteter for at nedbringe deres miljøvirkninger. Vi må overveje væsentlige bevillinger til forskning og innovation, fastsættelse af standarder og toldtariffer for at håndtere miljødumping samt industripolitikker og europæiske midler, der kan ledsage ændringerne.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Selv om betænkningerne håndterer forskellige aspekter af klimapakken, er det muligt at påvise en global fremgangsmåde.

Da den generelle stigning i energiforbruget ser ud til at ville fortsætte, og da de energikilder, der medfører de største CO₂-emissioner, også er de dyreste, er det let at se, hvorfor indførelsen af energikilder med lavere CO₂-emissioner er både en miljømæssig og økonomisk nødvendighed. Derfor er det meget vigtigt at investere i teknologier, der nedbringer energiforbruget, og i teknologiske løsninger, der nedbringer de emissioner, der altid vil findes. De industrier, der fremstiller varer, som resulterer i de største CO₂-emissioner, må tilpasse sig. De kan og skal opfordres til at fremstille mere teknologisk avancerede varer, særlig via regler for offentlige indkøb, og ikke straffes. De industrier, der producerer store mængder CO₂ under produktionsprocessen, må ligeledes modtage støtte til forskning og innovation for at blive mere konkurrencedygtige, frem for at blive underlagt regler, der straffer produktion og dermed gør, at den ikke er levedygtig i Europa. Endelig er der et

stort behov for at nedbringe afhængigheden af energi ved at sprede kilderne og leverandørerne. Denne fremgangsmåde må anvendes til at fremme brugen af de energikilder, der resulterer i færre CO₂-emissioner.

– **Indstilling ved andenbehandling: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)**

Kader Arif (PSE), *skriftlig*. – (FR) Den fælles holdning om arbejdstid, som Rådet har sendt til afstemning i Parlamentet, var et reelt tilbageskridt for arbejdstagernes rettigheder og en reel trussel mod vores europæiske sociale model.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Cercas, der har samlet et stærkt flertal bag sig, som jeg støttede med min stemme, har haft held til at få nedstemt denne konservative og reaktionære vision af arbejdslivet, der er det 19. århundrede værdigt. Sammen med alle socialdemokraterne støttede jeg en række ændringsforslag, der sikrer vigtige fremskridt for arbejdstagernes rettigheder.

Vi har dermed opnået en tilbagekaldelse af opt-out-bestemmelsen, der tillod personer at bryde med begrænsningen af arbejdstiden og gennemtvinge op til 65 timer pr. uge. På samme måde har vi, da vi ikke kan betragte rådighedsvagter som hviletid, sørget for, at den regnes som arbejdstid. Vi har også opnået garantier med hensyn til kompenserende hviletid og forening af arbejds- og familieliv.

De europæiske socialdemokraters store sejr i denne forbindelse, der støttes af fagforeningerne, er en sejr for alle europæere. Det EU, der tager de store sociale fremskridt, som dem, der er vedtaget i dag, til sig, er et EU, der beskytter sin befolkning.

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for den pågældende indstilling, der var koordineret i Parlamentet af hr. Cercas. Vi lever under mærkelige omstændigheder, hvor finanskrisen desværre nu også berører realøkonomien. Det, vi har brug for, er beslutninger, som vil have en positiv indvirkning på vores fremstillingssektor, og Europa må først og fremmest indstille sig på nye, vanskelige udfordringer for konkurrenceevnen, der dukker op i horisonten.

Jeg er enig i den grundlæggende tanke om at skabe en EU-ramme for bestemmelser om tilrettelæggelse af arbejdstiden. Det er på dette område rigtigt at fremme større inddragelse i beslutningstagningen af arbejdsmarkedets parter og især af de reformistiske fagforeninger i Europa, der forsøger at bevare et engagement ikke blot i beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder, men også i modernisering og vækst.

Adam Bielan (UEN), *skriftlig*. – (PL) Aktiv og inaktiv arbejdstid, mens man er på vagt, er et vigtigt spørgsmål for mange erhverv, særlig læger. Opdeling af rådighedsvagter i aktiv og inaktiv tid er i strid med arbejdstidsbegrebet og centrale bestemmelser om arbejdstidsvilkår. Er det muligt for nogen at måle, hvornår læger holder pause under en vagt, eller hvornår de udfører deres arbejde ved at udføre en hasteprocedure, behandler eller planlægger den næste operation? Forsøg på at overvåge dette ville desuden indebære ansættelse af inspektører og ville medføre latterlige omkostninger. Et sådant træk ville ganske enkelt være uforeneligt med faglig etik.

Derek Roland Clark, Michael Henry Nattrass, Jeffrey Titford og John Whittaker (IND/DEM), *skriftlig*. – (EN) UKIP anerkender værdien af visse elementer i Rådets holdning med hensyn til briternes ret til at arbejde, og vi har stemt imod andre ændringsforslag i denne betænkning, der specifikt underminerer disse elementer.

Rådets holdning indeholder dog mange elementer, som UKIP ikke kan acceptere og ikke kan stemme for. Vi undlod derfor at stemme om ændringsforslag 30.

Jean Louis Cottigny (PSE), *skriftlig*. – (FR) Dagens afstemning i Europa-Parlamentet er afgørende vigtig. Den maksimale arbejdstid i EU vil fortsat ligge på 48 timer, hvilket vil gøre det muligt for lande, der har en ordning, der er mere gunstig for arbejdstagerne, ikke at ændre noget (f.eks. Frankrig med 35 timer). Rådet ønskede at hæve denne grænse til 65 timer.

Kræfterne på venstrefløjen og dem, der forsvarer arbejdstagerne, som f.eks. Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation, kan være stolte af denne sejr.

Læger og lægestuderende må ikke glemmes, da dette også er en sejr for dem. Rådighedsvagter for lægefagligt personale vil fortsat blive regnet for arbejdstid.

Denne afstemning, der gav et stort flertal, vil gøre det muligt for 27 medlemmer af Europa-Parlamentet at fremsætte deres holdning højt og klart for de 27 ministre i Samrådsudvalget.

Harlem Désir (PSE), *skriftlig*. – (FR) I lyset af krisen og den sociale usikkerhed for arbejdstagerne fremlagde Rådet i dag en fælles holdning til afstemning i Parlamentet, der udgør en reel trussel mod grundlaget for den europæiske sociale model ved at svække arbejdstidsstandarderne.

Gennemførelse af en bestemmelse om afvigelse fra den ugentlige grænse på 48 timer og ikke medregning af rådighedsvagter som arbejdstid risikerer at skabe et socialt Europa i to hastigheder, splittet mellem arbejdstagere, der kan nyde godt af social beskyttelse i deres medlemsstater, og andre, der ikke kan afslå fra at acceptere forringede sociale rettigheder.

I strid med drøftelserne i Kommissionen og visse af lande i Rådet, der fremlægger muligheden for opt-out-bestemmelser som fremskridt, valgte jeg at støtte ordførerens, hr. Cercas, ændringsforslag, der er udtryk for Parlamentets holdning ved førstebehandlingen i 2004.

I disse ændringsforslag kræves det, at opt-out-bestemmelsen ophæves 36 måneder efter direktivets ikrafttræden, at rådighedsvagter regnes som arbejdstid (anerkendt af EF-Domstolen), og at der stilles garantier med hensyn til kompenserende hviletid og forening af arbejds- og familieliv.

Brigitte Douay (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede ordførerens, hr. Cercas, holdning, da tilrettelæggelsen af arbejdstiden er et meget vigtigt spørgsmål i de europæiske borgeres dagligdag.

De europæiske fagforeningers massive demonstration i Strasbourg i går viste deres engagement i en bedre beskyttelse af arbejdstagerne.

Adskillige aspekter i denne betænkning fangede min opmærksomhed og bør forsvares, herunder især afslutningen på dispensationen fra den ugentlige arbejdstid, der i øjeblikket er fastsat til 48 timer i EU. Som andre europæiske socialdemokrater er jeg overbevist om, at forening af arbejds- og familielivet er afgørende vigtigt for, at befolkningen i EU kan blomstre.

Cercas-betænkningen bevæger sig med de sociale fremskridt, den indeholder, i den rigtige retning ved at fjerne de alt for liberale foranstaltninger, der fandt anvendelse i nogle medlemsstater, som gerne så dem udvidet til at omfatte hele EU.

Lena Ek (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Efter at Rådet i fire år havde forsøgt at ændre arbejdstidsdirektivet, nåede det frem til en fælles holdning sidste sommer. Rådets aftale indeholder en opt-out-mulighed, der giver arbejdsmarkedets parter mulighed for at afvige fra den ugentlige arbejdstid, der er fastsat i direktivet. På denne måde beskyttes den svenske model med kollektive overenskomster. Dette er også helt på linje med subsidiaritetsprincippet, idet tanken bag denne er, at beslutninger bør træffes så tæt på borgerne som muligt.

Hensigten med Parlamentets forslag er at udelukke denne opt-out-mulighed. Jeg stemte derfor imod det.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for at forkaste Rådets fælles holdning, da jeg ikke mener, at det respekterer arbejdstagerens legitime rettigheder. Europa-Parlamentet vedtog en klar og meningsfuld holdning ved at forkaste muligheden for en 65-timers arbejdsuge.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Det nederlag, som Rådet led i Europa-Parlamentet i dag, er en vigtig sejr for arbejdstagernes kamp. Rådet har ikke haft held til at få gennemført sine uacceptable forslag om ændring af arbejdstidsdirektivet, der ville have bragt de dyrt vundne sejre i 100 års arbejderkamp i fare. Jeg vil især gerne fremhæve forsøgene på at forlænge den gennemsnitlige arbejdsuge til 60 og 65 timer, på at indføre begrebet "inaktiv arbejdstid", der derfor ikke ville blive betragtet som arbejdstid, og på at angribe fagforeningsbevægelsen. Alt dette er blevet afvist, hvilket også er et nederlag for José Sócrates' portugisiske socialistiske regering, der afholdt sig fra at stemme om Rådets fælles holdning.

Efter dagens afstemning i Europa-Parlamentet kan Rådets forslag ikke træde i kraft. Det kan dog indlede nye forhandlinger med Parlamentet i modsætning til det, der ville være sket, hvis det forslag om at forkaste Rådets fælles holdning, som vores gruppe fremlagde og forsvarede, var blevet vedtaget.

Som et resultat har dette ikke, til trods for den vigtige sejr, sat en stopper for krigen mod Rådets forslag og visse reformistiske holdninger, der ser ud til at være parate til at acceptere noget i fremtidige forhandlinger.

Vi vil fortsat stå fast ved vores afvisning, og vi opfordrer arbejdstagerne og deres fagforeninger til at være på tæerne.

Neena Gill (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for at bevare opt-out-bestemmelsen, da jeg først og fremmest prioriterer beskyttelse af arbejdspladser i West Midlands og sikring af, at min region bevarer en konkurrencefordel.

Jeg har altid arbejdet hårdt på at beskytte arbejdstagerne, men jeg mener ikke, at en begrænsning af folks valgfrihed er den bedste måde at nå dette på. Jeg har talt med mange arbejdstagere og ejere af SMV'er, for hvem recessionen forårsager tab af arbejdspladser og virksomhedslukninger. De har bedt mig bevare deres valgmuligheder. Min erfaring er, at begrænsning af folks overtid kun er til gavn for dem, der har råd til at ride stormen af, og det er vigtigt, at vi giver folk mulighed for at forsørge deres familier. Der findes beskyttelsesforanstaltninger i den fælles holdning for at sikre, at arbejdstagerne ikke udnyttes.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Kommissionens forslag til direktiv er utvivlsomt typisk for, hvad EU i Bruxelles kalder fleksibilitet og tilpasningsevne, og det vover at beskrive følgende som sociale tiltag: opt-out-bestemmelsen (dvs. mulighed for at overskride standarderne) for medlemsstater eller enkeltpersoner, en grænse på 78 arbejdstimer pr. uge, ikke medregning af rådighedsvagter som arbejdstid, beregning af tid pr. kontrakt og ikke pr. person og så videre. Kort sagt alt, der gør det muligt at udnytte mennesker i en situation, hvor der er krise, stigende arbejdsløshed igen og forarmelse af arbejdstageren.

Derfor stemte vi for ændringsforslagene fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, men også for nogle af ændringsforslagene fra vores politiske modstandere, fordi de forekom os at være et skridt i den rigtige retning, nemlig til gavn for arbejdstagerne.

Jeg vil dog gerne nævne yderligere to punkter:

– ordføreren ser helt klart ud til i langt højere grad at være motiveret af det billede, som Europa-Parlamentet tegner for borgerne, hvis det ikke skulle vedtage betænkningen seks måneder forud for valget, end af borgerens velfærd i sig selv

– vi må fortsat være på tærerne. Der er ikke noget flertal i Rådet, der går ind for at fjerne opt-out-bestemmelsen, og der er en risiko for, at den betænkning, der blev vedtaget i dag, og som allerede er et kompromis, ikke vil blive den sidste om emnet.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *skriftlig*. – (PL) Debatten om ændringsforslagene til arbejdstidsdirektivet har vagt interesse på mange områder, særlig i fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer. Dagens afstemning i Europa-Parlamentet er ikke et udtryk for en afslutning på debatten. Dette skyldes, at Parlamentet har vedtaget ændringsforslag, der forkaster Rådets forslag om tilrettelæggelse af arbejdstiden. Udkastet til direktiv vil nu blive behandlet som en del af en forligsprocedure. På grund af de betydelige meningsforskelle mellem medlemsstaterne og Parlamentet giver dette anledning til tvivl om, hvorvidt det vil blive vedtaget.

Fjernelse af opt-out-bestemmelsen fra direktivet var helt klart en uheldig beslutning. Mere specifikt kan dette skridt have uforudsete konsekvenser for den fortsatte levering af lægetjenester, herunder også i Polen. Her vil jeg gerne understrege, at jeg støtter 48 timers grænsen for arbejdstid med mulighed for at forlænge den udelukkende med arbejdstagerens accept. Jeg vil også gerne understrege, at det direktiv, der i øjeblikket er gældende, tillader en arbejdsuge på 78 timer, en løsning, der ikke er til gavn for nogen.

Det kompromis, som Rådet har foreslået, ville have sikret en afbalanceret strategi ved at respektere de forskellige arbejdsmarkedsmodeller samt arbejdstageres rettigheder. Jeg håber, at yderligere forhandlinger mellem Parlamentet og Rådet vil resultere i en løsning, der er tilfredsstillende for alle de berørte aktører ved at tage hensyn til de særlige erklæringer fremsat af lægeerhvervet, der er bekymret over de ændringer, der er indeholdt i direktivet.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg mener, at det er vigtigt, at arbejdstagerne frit kan vælge, hvor længe de ønsker at arbejde. Hvis opt-out-bestemmelserne skal videreføres, må arbejdstagerne beskyttes mod udnyttelse. I den fælles holdning gøres der forsøg på at nå denne ligevægt, idet enkeltpersoner fortsat har ret til at vælge ikke at være omfattet af den (gennemsnitlige) maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer, der er indeholdt i direktivet, idet der indføres nye beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre udnyttelse af den enkelte.

Disse omfatter et forbud mod at underskrive opt-out-bestemmelsen samtidig med, at ansættelseskontrakten underskrives, en "afkølingsperiode" på seks måneder, inden for hvilken arbejdstagerne kan ændre mening, og et krav om, at arbejdstagerne fornyr deres accept af opt-out-bestemmelsen hvert år.

I teksten til den fælles holdning gøres der forsøg på at bevare fleksibiliteten i de enkelte opt-out-bestemmelser samtidig med, at de vigtige beskyttelsesmekanismer for arbejdstagerne styrkes, og alt i alt besluttede jeg at stemme for kompromisforslaget - dvs. for bevarelse af opt-out-bestemmelsen.

Med Parlamentets holdning er der ingen undtagelser fra den maksimale arbejdstid på 48 timer (beregnet over 12 måneder), og det fastslås, at opt-out-bestemmelsen skal fjernes tre år efter direktivets vedtagelse. Det fremgår også, at alle rådighedsvagter skal tælle som arbejdstid.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. - (FI) Hvis Rådets forslag var gået igennem Parlamentets afstemning ville op mod 10 mio. arbejdstagere have været udelukket fra enhver arbejdstidsbeskyttelse i EU. Det var især derfor, jeg stemte for Parlamentets holdning ved førstebehandlingen.

Rådets holdning til regulering af arbejdstiden for akademikere ville have været intet mindre end et stort tilbageskridt. Det ville ikke have været acceptabelt, at Rådet udelukkede seniorpersonale - og i Finland er der i øjeblikket 130 000 af dem - fuldstændigt fra arbejdstidsbeskyttelse.

Der er behov for klare og fælles arbejdstidsbestemmelser på EU's indre marked. Rådets holdning ville have ødelagt arbejdstidsbeskyttelsen og ville have været en trussel mod udviklingen af arbejdslivet i Europa.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte imod dette direktiv om fjernelse af opt-out-bestemmelserne. Jeg er først og fremmest fuldt overbevist om, at enhver person frit skal kunne vælge sin egen arbejdstid. Jeg mener også, at en sådan bestemmelse er en overtrædelse af subsidiaritetsprincippet, som arbejdsretten er omfattet af. De enkelte lande skal have ansvaret for at regulere arbejdstiden i deres respektive lande.

Efter afstemningen vil jeg nu spørge om, hvorvidt Europa-Parlamentets godkendelse af dette direktiv nu betyder, at det næste skridt vil være en regulering af, om de europæiske borgere har ret til fritid og hvor meget.

Roger Knapman og Thomas Wise (NI), skriftlig. - (EN) Da vi stemte om at forkaste ændringsforslaget, forsøgte vi ganske enkelt at beskytte Det Forenede Kongeriges opt-out-bestemmelse fra arbejdstidsdirektivet, som ændringsforslaget, hvis det blev vedtaget, ville fjerne.

Vores stemme skal ikke på nogen måde betragtes som en støtte til den fælles holdning til arbejdstidsdirektivet som helhed.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Jeg vil gerne afgive stemmeforklaring om opt-out-princippet i arbejdstidsdirektivet. For det første er formålet med denne retsakt at beskytte arbejdstagerne. Udbrændte arbejdstagere er ikke blot et menneskeligt problem, men nedsætter også produktiviteten. Udsigten til bedre muligheder for at forene arbejds- og familieliv afhænger i høj grad af de europæiske værdier, og spørgsmålet om arbejdstid bidrager hertil. Der er derfor et solidt argument for at begrænse arbejdstiden.

For det andet bør vi gøre det muligt at overveje forholdene fra sag til sag. En chance for fleksibilitet er vigtig for både arbejdsgiveren og arbejdstageren. Flexibilitet bidrager også til at forbedre forening af arbejds- og familielivet.

Jeg støttede tanken om en 48 timers arbejdsuge, men jeg mener, at det er meget vigtigt med en tilstrækkelig lang tilpasningsperiode. Efter min mening er en tilpasningsperiode en bedre måde at sikre fleksibilitet på end en opt-out-bestemmelse. Lad mig understrege, at Finland ikke fandt det nødvendigt at benytte opt-out-bestemmelsen, og det er en god ting.

Carl Lang (NI), skriftlig. - (FR) Europa-Kommissionens udkast til direktiv om arbejdstid, der ofte blev kritiseret og dernæst forkastet i 2005, var et klart ultraliberal og internationalistisk redskab, og alle aspekterne af det udgjorde et antisocialt arsenal, der kunne resultere i misbrug, særlig med opt-out-bestemmelsen, der tillader, at den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer overskrides. En arbejdstager kan kaldes på arbejde op til 78 timer om ugen. Det ser ud til, at hr. Cercas i sin betænkning har forsøgt at nå frem til et acceptabelt kompromis. Den er som ændret først og fremmest tænkt som et politisk budskab til de europæiske arbejdstagere og fagforeninger.

Omvendt nævnes slet ingen af de problemer, som andre erhverv står over for, når arbejdstiden nedsættes overdrevent meget, som det er tilfældet med 35 timers ugen. Dette gælder navnlig sundhedssektoren: hospitaler, skadestuer osv. Spørgsmålet om regulering af arbejdstiden og frihed til at arbejde kortere eller

længere tid kræver en reaktion, der går længere end en neomarxistisk eller ultraliberal ideologi til fordel for en mere pragmatisk og realistisk fremgangsmåde.

Det er meningen, at denne indstilling skal være beroligende, mens målet med den er at sikre de europæiske arbejdstageres sundhed og sikkerhed og gøre det muligt for dem at forene familieliv ...

(Stemmeforklaringen blev afbrudt i henhold til forretningsordenens artikel 163)

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Det tog mig nogen tid at beslutte, hvad den rigtige holdning til dette kontroversielle arbejdstidsdirektiv ville være. Jeg blev oversvømmet med holdninger til den fælles holdning, som min regering også har godkendt.

Små og mellemstore virksomheder har bedt os godkende arbejdsministrenes pragmatiske løsning, særlig på baggrund af det aktuelle økonomiske klima. Mange individuelle arbejdstagere og erhverv, f.eks. brandmændenes organisationer og skuespillere, har bedt om, at vi vedtager den pragmatiske løsning, men tillader dem at benytte en undtagelsesbestemmelse for at bevare fleksible arbejdstidsordninger, der passer til deres bestemte erhverv.

Fagforeningerne, der forståeligt nok er bekymrede over muligheden for en arbejdstid i det 21. århundrede på over den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer, som Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) aftalte i 1919, har erklæret sig imod denne pragmatisme.

Det står også klart, at lægers og sygeplejepersonales vagt på hospitaler skal betragtes anderledes end vagt for arbejdstagere, der opholder sig hjemme, hvilket rent faktisk er tilkaldevagt.

Da kløften mellem dem, der betragter den fælles holdning som deres eneste redning, og dem, der fordømmer den i stærke vendinger, ser ud til at være uoverstigelig, vil jeg stemme således, at der er behov for forening, for det er den eneste måde, hvorpå vi kan nå frem til et fornuftigt, humant kompromis med Rådet.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten mener, at det først og fremmest er arbejdsmarkedets parter, og dernæst det svenske parlament, der skal fastsætte arbejdstidsregler. Denne fremgangsmåde nyder bred folkelig opbakning, og den succesrige svenske fagforeningsbevægelse plejede at hævde, at arbejdsmarkedets parter skulle afgøre sådanne spørgsmål i kollektive overenskomster uden inddragelse af staten.

Nu har fagforeningsbevægelsen i Sverige og andre EU-lande ændret holdning, og kræver derfor større ændringer af Rådets fælles holdning. Det er nu et spørgsmål om at overføre magt over det svenske arbejdsmarked, ikke til dem, som det svenske folk har valgt, men til Bruxelles. Årsagen hertil er bekymring for, at medlemsstaterne vil stjæle konkurrencefordele og udsætte folkesundheden for risiko ved at have lange arbejdstider og uansvarlige regler for rådighedsvagter.

EU-landene er imidlertid demokratiske lande, der er underlagt lovgivning, og de støtter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. De har frie fagforeningsbevægelser. Lande, der ikke opfylder disse kriterier, optages ikke i EU. Findes problemet så?

Jeg vil gerne fastholde, at den nye situation, der er opstået, bør håndteres i en forligsprocedure mellem Parlamentet og Rådet. Jeg stemte derfor for ændringsforslaget om rådighedsvagter, og Det Forenede Kongeriges opt-out-bestemmelse for at tilskynde til denne form for politisk proces.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, der vil beskytte arbejdstagernes rettigheder og sætte en stopper for udnyttelse af arbejdstiden. Arbejdstidsdirektivet begrænser den ugentlige arbejdstid til 48 timer, målt som et gennemsnit over 12 måneder og vil træde i kraft i 2012. Jeg støtter klassificeringen af rådighedsvagter som omfattende denne tid, hvilket giver arbejdstagerne mere tid med deres familier. Arbejde i over 48 timer om ugen medfører alvorlige sundhedsrisici, særlig forbindelsen mellem lange arbejdstider og hjerte-karsygdomme, diabetes mellitus og muskel- og knoglesygdomme. Jeg støtter de positive virkninger, som denne betænkning vil have på sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og forebyggelse af ulykker. Mange ulykker er blevet tilskrevet søvnmangel på grund af for lang arbejdstid, navnlig Paddington togulykken. Denne betænkning vil medføre en reel forbedring af levestandarden for tusindvis af skotske arbejdstagere, og det er grunden til, at jeg støtter den.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Der er kræfter i EU, der ser den aktuelle mangel på arbejdstagerbeskyttelse i de nye østeuropæiske medlemsstater som en vigtig konkurrencefordel, som gør det muligt for virksomhederne at nedbringe deres arbejdskraftomkostninger. Arbejdstidsdirektivet vil, som

Rådet ønsker at se det, med tiden føre til længere arbejdstid til en lavere løn for alle. Det er fuldstændig uforståeligt for vælgerne, hvorfor samarbejde mellem deres lande i EU skal føre til en ændring til det værre og ikke til det bedre.

I henhold til dette forslag kan kortvarige undtagelser, der forlænger arbejdstiden som følge af travle perioder i produktionen eller i højsæsonen for turister, benyttes året rundt. Rådighedsvagter for brandmænd f.eks. skal ikke længere lønnes. Et flertal i Parlamentet ønskede tidligere at acceptere dette på den betingelse, at den aktuelle opt-out-bestemmelse udfases fuldstændigt i løbet af nogle få år. Rådet ønskede dog at gøre denne opt-out-bestemmelse permanent og endog udvide den. Under disse omstændigheder er et arbejdstidsdirektiv selvfølgelig fuldstændig uvelkomment.

Det vil blot underminere bedre nationale bestemmelser i mange EU-medlemsstater. Spiralen går nu i nedadgående retning mod det uacceptable niveau i de nye medlemsstater. Heldigvis har et stort flertal i dag talt til fordel for at fjerne denne mulighed om ca. tre år.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) I dag stemte jeg for ændringsforslagene i Cercas-betænkningen, da jeg mener, at det er den eneste måde, hvorpå vi kan stoppe Rådets forslag til direktiv om tilrettelæggelse af arbejdstiden.

Vi i min gruppe har altid været imod dette direktiv, og vi har derfor fremsat et ændringsforslag, der forkaster det fuldstændigt, da vi mener, at det vil være et stort tilbageslag for arbejdstagernes rettigheder. Forslaget til direktiv individualiserer arbejdsforholdet (via opt-out-bestemmelsen), så arbejdsgivere og arbejdstagere kan aftale at øge den ugentlige arbejdstid helt op til 60 timer.

Selv om ændringsforslagene i Cercas-betænkningen opbløder direktivets tekst, forværrer de den aktuelle situation (de bevarer opt-out-bestemmelsen i tre år og udvider referenceperioden for beregning af arbejdstiden til seks måneder). Min gruppe mener, at Cercas-betænkningen ikke fører i den rigtige retning og sikrer en ugentlig lovbestemt arbejdstid på 35 timer for den samme ugeløn for dermed at gennemføre en effektiv omfordeling af velstanden.

Til trods herfor stemte jeg for den, da det var den eneste strategiske mulighed for at lamme Rådets direktiv og tvinge det til samråd.

Seán Ó Neachtain (UEN), skriftlig. – (EN) Jeg hilser godkendelsen af Cercas-betænkningen velkommen. Beskyttelse af det sociale og humane element i EU's beslutningstagning er altafgørende. Dagens afstemning viser klart, at alle borgere ønsker et bedre, mere sikkert arbejdsmiljø. I Irland har der i de senere år fundet en betydelig juridisk udvikling sted, og der er blevet indgået sociale partnerskabsaftaler, herunder oprettelse af National Employment Rights Authority, der overgår mange af de minimumsstandarder, der er fastsat i forskellige direktiver.

Det har været en lang og smertefuld rejse at nå frem til en aftale i Rådet. Det er vigtigt at understrege, at de bedste garantier for arbejdstagernes rettigheder er en klar lovgivning, håndhævelsesmekanismer og partnerskabsaftaler. Der må uundgåeligt findes nogen form for fleksibilitet, men den skal baseres på ligelige partnerskaber, der forhandler eventuelle alternativer til ændring af arbejdspraksis.

Subsidiaritetsprincippet er den bedste metode til at nå frem til den korrekte mekanisme, så regeringen og arbejdsmarkedets parter kan finde frem til den rette ligevægt. Tanken om fleksibilitet må dog ikke føre til en forringelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed. I Irland fik regeringen ikke blot disse principper med i Rådets konklusioner, men den har også givet fagforeningerne en garanti for, at den fortsat vil fremme og udvikle disse punkter.

Lydie Polfer (ALDE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for Cercas-betænkningen, som er imod nogle af de forslag, som Rådet fremsatte i juni 2008, og som skulle ændre direktivet om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som har været gældende siden 1993.

Jeg kan således kun støtte ordføreren, som anbefaler en gradvis fjernelse over en periode på tre år af enhver mulighed for at afvige (opt-out-bestemmelsen) fra den obligatoriske maksimale arbejdstid, som er på 48 timer om ugen for de individuelle arbejdstagere.

Med hensyn til rådighedsvagter står det klart, at det er yderst vigtigt, at denne tid, inklusive inaktive perioder, fuldt ud betragtes som arbejdstid.

Ved at stemme for Cercas-betænkningen har Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender under Europa-Parlamentet vedtaget en afbalanceret holdning, som beskytter de europæiske arbejdstagere, og det er en holdning, som jeg deler.

Hvis de foranstaltninger, som Rådet har anbefalet, skulle blive vedtaget, ville det være et tilbageskridt i forhold til arbejdstagernes nuværende rettigheder, hvilket ikke ville være et Europa værdigt, som skulle være både konkurrencedygtigt og socialt.

Pierre Pribetich (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for alle de ændringsforslag, som min kollega fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, hr. Cercas, havde fremsat for at forsvare de sociale resultater i Europa, og navnlig følgende tre spørgsmål, som jeg anser for at være af grundlæggende betydning.

Begrænsning af den ugentlige arbejdstid til 48 timer er et krav, vi har forsvaret med næb og klør, da det forhindrer medlemsstaterne i at påtvinge deres arbejdstagere arbejdsvilkår, der ikke respekterer deres grundlæggende sociale rettigheder.

Med hensyn til bevarelse af rådighedsvagt som arbejdstid gælder det samme for sundhedspersonales sundhed og sikkerhed, men også for brandmænd, andre sektorer, der har rådighedsvagt, og alle europæiske borgere.

Fremme af forening af arbejds- og privatlivet er det seneste resultat, men ikke det mindste. Det sætter vores borgere i stand til at finde en balance, der er vigtig for deres velfærd.

Jeg lovede sammen med mine kolleger i PSE-Gruppen at forsvare mine medborgeres sociale rettigheder. Dette er en bragende succes for de europæiske socialdemokrater i forhold til Rådets forslag, der blev anset for at være uacceptable. Som min kollega hr. Cercas sagde, giver vi dem en mulighed for at rette op på en dårlig beslutning.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Afbalancering af retten til arbejde og hviletid med behovet for konkurrenceevne og endog økonomisk bæredygtighed tvinger os til at vælge, hvad vi sætter højest. For vores del skal opretholdelse og fremme af beskæftigelse prioriteres.

Arbejdspladser afhænger af virksomhedernes levedygtighed. Derfor må der være opmærksomhed og forståelse over for behovet for at tilpasse beskæftigelsesbestemmelserne til den økonomiske virkelighed. Virkelighed er dog ikke et tilstrækkeligt kriterium. Med tiden har vi søgt og udråbt den kapitalistiske model til en succes, der har gjort det muligt for os at producere mere og bedre og tilbyde bedre levevilkår. Disse mål består stadig. Det er grunden til, at vi aldrig, selv om vi går ind for et kompromis, der forsvare økonomien, kan acceptere, at dette opnås på bekostning af de grundlæggende fremskridt, der er opnået.

Der er dog et aspekt, der skal understreges. Hvis vi ser på debatten i Rådet, står det helt klart, at de lande, der gav udtryk for de største forbehold over for den løsning, man nåede frem til, er dem, der har de dårligste økonomiske resultater. Bestemmelser, der beskytter arbejdstagerne, tjener ikke noget formål, hvis der er mindre og mindre arbejde, og hvis vi dermed tilskynder til flytning til "opt-out"-lande i eller uden for Europa.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) Den globale krise rammer arbejdstagernes grundlæggende rettigheder, og som følge heraf kræver de europæiske borgere i stadig større omfang et socialt Europa. De europæiske regeringer fortsætter imidlertid med at ignorere denne virkelighed. Jeg glæder mig derfor over vedtagelsen i dag af arbejdstidsdirektivet, som kan give et svar på disse sociale ændringer. Dette er et stærkt budskab, som Europa-Parlamentet sender til Rådet. Regeringerne må nu påtage sig deres ansvar og leve op til vores medborgeres forventninger.

Denne tekst indeholder bl.a. bestemmelser om fastsættelse af en arbejdsuge, der under ingen omstændigheder kan overstige 48 timer i hele EU. Der fastsættes en maksimumsgrænse for hele Europa, som ikke vil berøre de lande, der har mere gunstige bestemmelser. Andre foranstaltninger omfatter medregning af rådighedsvagt, herunder inaktive perioder, som arbejdstid. Endelig kan vi også glæde os over fjernelsen af opt-out-bestemmelsen.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg er meget imod tanken om, at folks frihed til at arbejde skal begrænses til en 48 timers arbejdsuge. Hverken EU eller en medlemsstat bør fastsætte grænser for nogen, der er villige til at arbejde ekstra eller bestride flere deltidstillinger, og de bør antage, at arbejdsgiveren ikke har tvunget arbejdstageren til at gøre det. Jeg stemte derfor imod den gradvise fjernelse af arbejdstagernes ret til at vælge den maksimale ugentlige arbejdstid på 48 timer fra.

Dermed nægter vi folk retten til at leve op til deres potentiale, og det er i strid med Lissabonstrategien. Vi forbedrer ikke Europas konkurrencedygtighed ved at forsøge at indføre lovgivning, der nedbringer vores arbejdsstyrkes fleksibilitet. EU vil ikke blive en innovativ læringsøkonomi, der kan overvinde lav produktivitet og stagnation i den økonomiske vækst, ved at fastsætte grænser, men ved at fremme liberaliseringen af arbejdsmarkedet.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Arbejdsretten og arbejdstiden er to af hovedelementerne i den svenske arbejdsmarkedsmodel. I afstemningen i dag om arbejdstidsdirektivet forekom det derfor naturligt at følge den svenske linje og forsvare modellen med kollektive overenskomster og følge det kompromis, der er indgået i Rådet. Desværre var der ikke mulighed for at støtte nogen af de individuelle ændringsforslag, der var gode, da det ville have fået hele kompromiset til at falde. Rådets kompromis tillader opt-out, der sikrer, at vi kan opretholde vores svenske model. Den omstændighed, at socialdemokraterne valgte at bringe vores svenske system i fare til fordel for mere EU-lovgivning, er mærkelig og sætter spørgsmålstegn ved deres støtte til den svenske arbejdsmarkedsmodel.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Regulering af arbejdstiden berører selve hjertet i det sociale Europa, idet den vejer arbejdstagerbeskyttelse op mod en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet. Ministerrådet fokuserer på fleksibilitet. Det er uacceptabelt, at arbejdsgiverne i medlemsstaterne har muligheden for at forhandle længere arbejdstid, helt op til 65 timer om ugen. Denne undtagelsesbestemmelse bør udfases fuldstændigt tre år efter direktivets ikrafttræden.

Hvad er fælles aftaler om arbejdsmiljø værd, hvis det er det, medlemsstaterne ønsker? En gennemsnitlig arbejdsuge på 48 timer beregnet over et år giver mere end rigelig mulighed for at absorbere travle perioder og for samtidig at respektere den nødvendige hviletid. En forøgelse af dette gennemsnit svarer til at give arbejdsgiverne tilladelse til ikke at betale for overtid i fremtiden.

Det er desuden absurd ikke at medtage rådighedsvagt, der kan bruges på at sove, som arbejdstid. En person, der er på vagt, kan tilkaldes, og dette bør aflønnes, nøjagtig ligesom hviletiden bør respekteres. Trætte arbejdstagere kan bringe sig selv og andre i fare. Arbejde bør ikke ske på bekostning af en høj livskvalitet. I dag har vi sendt et stærkt budskab til Rådet. Den samrådsprocedure, der skal følge, burde føre til et mere socialt Europa.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Parlamentets stemme for at sætte en stopper for "undtagelsesbestemmelsen" fra arbejdstidsdirektivet bør hilses velkommen. Alt for mange mennesker har ikke noget andet valg end at arbejde længere, fordi deres arbejdsgiver kræver det af dem. Det grundlæggende princip i arbejdsretten går ud på at beskytte den svage part – arbejdstageren. I dag er det første skridt på vejen til forlig om at bringe "undtagelsesbestemmelsen" til ophør. Det var forsømmeligt af Rådet, at det ikke havde en repræsentant til stede under afstemningen.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den fælles holdning, som Rådet for Beskæftigelse, Social- og Arbejdsmarkedspolitik, Sundhed og Forbrugeranliggender nåede frem til den 9. juni 2008, udgør en del af det faste mål, som de neolibérale styrker, der i øjeblikket hersker i EU, har om at deregulere arbejdsmarkedsrelationerne og underminere fagforeningernes rolle og arbejdstagernes rettigheder.

Den automatiske fritagelsesklausul tilskynder arbejdsgiverne til at opgive faste og regulerede arbejdstider, mens bestemmelsen om et 12-måneders gennemsnit er endnu et slag mod arbejdets permanens. Hvad angår rådighedsvagt er arbejdstiden blevet delt op med det resultat, at inaktiv tid ikke tæller som arbejdstid.

Derfor støtter jeg de holdninger og ændringsforslag, som GUE/NGL-Gruppen har fremsat, og som sigter mod en total afvisning af Rådets fælles holdning og fjernelse af den automatiske undtagelsesbestemmelse, samt de ændringsforslag, der er fremsat om en fjernelse af forlængelsen af referenceperioden og opdelingen af rådighedstid i aktiv og inaktiv tid.

Dominique Vlasto (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Ændringsforslagene 23 og 24 til Cercas-betænkningen vedrørende arbejde om søndagen blev anset for at være uacceptable af hensyn til overholdelse af subsidiaritetsprincippet. Det er en fremragende beslutning, som jeg er helt enig i.

Det forekom mig uhensigtsmæssigt, at EU skulle lovgive om søndagsarbejde og pålægge medlemsstaterne en ensartet løsning, når forhandling fra sag til sag muliggør frivillige og acceptable løsninger. Det er vigtigt at regulere mulighederne for at arbejde om søndagen ordentligt, men jeg mener, at det må ske på medlemsstatsniveau under hensyntagen til særlige sociale aspekter og til aktiviteterens art. Det forekommer mig også at være vigtigt at tage hensyn til den lokale økonomiske situation i turist-, bjerg- eller spaområder,

hvor aktiviteten hovedsageligt er sæsonbetinget. Her giver det fuldstændig mening at holde forretningerne åbne visse søndage om året.

Denne frie valgbaserede strategi er en, som den franske regering har vedtaget, og den vil muliggøre retfærdige og afbalancerede løsninger fra sag til sag. Ved at bekræfte anvendelsen af subsidiaritetsprincippet har Europa-Parlamentet besluttet ikke at forhindre disse politikker i at tage hensyn til de forskellige økonomiske og sociale sammenhænge.

– **Betænkning: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, beklager den omstændighed, at antallet af trafikdræbte i EU ikke er faldet tilstrækkeligt til, at nå målene i det europæiske program for trafiksikkerhed. Vi hilser mere effektiv grænseoverskridende overvågning af trafikforseelser og oprettelsen af et elektronisk informationssystem som en metode til at øge trafiksikkerheden velkommen. Trafiksikkerhed vil altid være et højt prioriteret spørgsmål for os. Desværre mangler forslaget et retsgrundlag, hvis et land vælger at håndtere trafikforseelser som et administrativt spørgsmål på det strafferetlige område, som det er tilfældet i Sverige og en række andre medlemsstater.

Som følge heraf vil det være vanskeligt at gennemføre direktivet i Sverige og en række andre medlemsstater, mens der også kan sættes spørgsmålstejn ved hele direktivets retsgrundlag. Vi har derfor valgt at undlade at stemme.

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg støtter fuldt ud fru Ayala Senders betænkning, der sigter mod at nå et vigtigt mål: at udvide den grundlæggende lovgivning om aspekter af trafiksikkerheden til at gælde alle 27 medlemsstater.

Takket være vores fælles bestræbelser bor vi i en Union bestående af 27 lande, hvor mobiliteten for mennesker og varer ikke længere er en ønskedrøm, men en dagligdags fysisk realitet. I denne sammenhæng er det fuldstændig u hensigtsmæssigt, at der findes forskellige love på dette område.

Jeg mener, at det med hensyn til trafiksikkerhed nu er muligt at indføre overvågningsinstrumenter, som gør det muligt at nedbringe farer og risici betydeligt – f.eks. er jeg meget imponeret over Tutor-systemet, der er testet på nogle italienske motorveje, hvilket har nedbragt antallet af trafikulykker på disse vejstrækninger med 50 %. Med denne betænkning er vi på rette vej.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Ved hjælp af forslaget til direktiv ønsker Kommissionen at indføre regler for finansielle sanktioner for visse trafikforseelser begået i andre medlemsstater end den, hvor føreren er bosiddende. I Kommissionens og Parlamentets forslag behandles spørgsmålet i henhold til en overnational beslutningsprocedure under EU's første søjle. Ligesom den svenske regering mener vi dog, at det foreslåede direktiv, da dets formål har tilknytning til strafferetten, bør håndteres på et mellemstatsligt grundlag inden for rammerne af retssamarbejdet under EU's tredje søjle. Vi har derfor valgt at undlade at stemme.

Carlos Coelho (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) I 2001 fastsatte EU det ret ambitiøse mål for sig selv, at antallet af trafikdræbte skulle halveres i 2010. Selv om starten var god, oplevede vi hurtigt, at fremskridtene blev mindre, og sidste år oplevede vi en stagnation (da omkring 43 000 mennesker blev dræbt på alle vejene i de 27 medlemsstater).

Som følge heraf er der et presserende behov for at fremme realiseringen af dette mål og skabe en ny strategi for den europæiske trafiksikkerhedspolitik. Dette velkomne forslag er begrænset til de fire forseelser, der giver anledning til flest ulykker og dødsfald i trafikken (75 %), og som er fælles for alle medlemsstaterne. Disse er hastighedsovertrædelse, spirituskørsel, manglende brug af sikkerhedssele og fremkørsel mod rødt lyssignal.

Til dato har der været en omfattende følelse af straffrihed, da sanktionerne i de fleste tilfælde ikke har nogen virkning.

I et Europa uden indre grænser er denne situation uacceptabel, da vi ikke kan tillade, at borgerne behandles forskelligt, afhængigt af om de er bosiddende i det pågældende land eller ej. Loven skal finde ensartet anvendelse på alle borgere.

Samtidig må vi forbedre trafiksikkerheden for at nedbringe antallet af dødsfald på de europæiske veje.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) I Sender-betænkningen foreslås det at forbedre trafikikkerheden i Europa ved at sikre, at sanktioner, der tildeles i en medlemsstat, kan gennemføres i en anden medlemsstat. Oprettelsen af et EU-netværk for dataudveksling, hvor de fire forseelser hastighedsoverskridelse, spirituskørsel, fremkørsel mod rødt stopsignal og manglende brug af sikkerhedssele – handlinger, der bringer alle trafikanters liv unødigt i fare – registreres og sendes til den medlemsstat, hvor personen er bosiddende, og sanktionerne for disse forseelser, uanset om der er tale om bøder eller andre sanktioner, finder anvendelse.

Vi skal finde passende midler til at nå denne balance mellem behovet for at pålægge passende sanktioner for trafikforseelser i EU og for at finde et sundt retsgrundlag for oprettelse af et sådant netværk og gribe ind på områder, der anses for at henhøre under den nationale kompetence. Sanktionerne for sådanne overtrædelser er forskellige i medlemsstaterne, hvor trafikforseelserne i nogle lande er omfattet af administrative og formelle bøder, og i andre som Irland er interne strafferetlige spørgsmål.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) I denne betænkning foreslås det, at der oprettes et særligt elektronisk system til udveksling af information om bilister mellem medlemsstaterne. Dette vil medføre, at enhver, der kører for hurtigt, kører uden sikkerhedssele eller kører over for rødt, på en enkel og effektiv måde vil blive bedt om at betale en bøde i det land, hvor trafikforseelsen fandt sted. Tanken bag dette forslag er utvivlsomt god. Desværre lader forslaget meget tilbage at ønske.

Europa-Parlamentet ser gerne, at bødebeløbene harmoniseres, noget der er vanskeligt, når indkomstniveauerne i medlemsstaterne er meget forskellige. Det foreslås også, at det tekniske udstyr og de metoder, der anvendes til trafikikkerhedskontrol harmoniseres. Derudover hersker der også tvivl om retsgrundlaget for dette spørgsmål, som er noget bl.a. Sverige har påpeget i Rådet. Junilisten stemte derfor imod dette forslag.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for betænkningen om grænseoverskridende retshåndhævelse på trafikikkerhedsområdet, da disse regler vil betyde, at bilister, der begår en trafikforseelse i et tredjeland, retsforfølges mere effektivt.

Kommissionen fastslår, at trafikforseelser ofte ikke retsforfølges, hvis de begås i et køretøj registreret i en anden medlemsstat end den, hvor forseelsen blev begået. Dette hænger sammen med mange bilisters tendens til at køre mere hensynsløst i tredjelande end i deres hjemland, da de ikke frygter strafferetlig forfølgelse. Dette nye direktiv sætter en stopper for denne tendens.

Den elektroniske udveksling af data, der påtænkes i direktivet, komplet med en garanti for databeskyttelse, vil sikre et effektivt samarbejde mellem landene, der gør det muligt at forfølge trafikforseelser, som om de var blevet begået i førerens hjemland. Til en start er direktivet begrænset til forfølgning af de fire trafikforseelser, der er ansvarlige for i alt 75 % af dødsulykkerne og andre alvorlige trafikulykker. De forseelser, det drejer sig om, og som er omfattet af Kommissionens forslag, er hastighedsoverskridelse, spirituskørsel, manglende brug af sikkerhedssele og fremkørsel mod rødt stopsignal. Kommissionen skal dog foretage en gennemgang to år efter direktivets ikrafttræden, hvilket kan føre til, at andre forseelser medtages.

Jeg støtter direktivet og ser det som et vigtigt skridt ikke blot i retning af fremme af trafikikkerheden, men også i retning af at give Europa mulighed for at komme endnu tættere på et stort mobilitetsområde.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Ayala Sender-betænkningen er et nyt redskab til forfølgelse af bilister: grænseoverskridende forfølgelse af alvorlige forseelser (men mærkeligt nok ikke kørsel i narkotikapåvirket tilstand), Bruxelles bestemmer, hvor mange årlige kontroller de nationale myndigheder skal gennemføre, og hvor de skal gennemføres, harmonisering af sanktioner, tilfældige klagemuligheder, der er ingen garanti for, at information om og adgang til disse klagemuligheder er på den forfulgte persons sprog, muligheder for at udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte andre forseelser (måske parkering ved et udløbet parkometer?) og så videre.

Til trods for, hvad De hævder, er De ikke interesserede i at redde liv, De er snarere interesserede i at opkræve bøder til medlemsstaternes skattekister. Hvis De virkelig var optaget af sikkerheden og ikke blot af penge, forekommer det mig, at de fakta, der nævnes, burde være udenlandske bilister, der er ansvarlige for dødsulykker, og ikke blot de forseelser, de begår. Antallet af disse stiger i øvrigt proportionalt med udbredelsen af automatiske radaranordninger. Der er ikke engang gennemført en undersøgelse af virkningerne af de tilsvarende bilaterale aftaler, der er i kraft, og som i nogle tilfælde har været i kraft i mange år f.eks. mellem Frankrig og Tyskland og mellem Frankrig og Luxembourg.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Forslaget til direktiv søger at lette håndhævelsen af sanktioner mod bilister, der har begået forseelser i tilknytning til hastighedsoverskridelse, spirituskørsel, manglende

brug af sikkerhedssele og fremkørsel mod rødt stopsignal (de fire mest alvorlige forseelser i tilknytning til tab af menneskeliv i EU) i en anden medlemsstat end bilistens egen.

Trafiksikkerhedsspørgsmål er utvivlsomt yderst vigtige, og det samme er bestræbelserne på at nedbringe antallet af ulykker.

Der bør helt sikkert gennemføres foranstaltninger til bekæmpelse af "straffrihed" med hensyn til forseelser begået i andre medlemsstater end det land, hvor bilisten er bosiddende.

Vi mener dog, at sådanne mål ikke nødvendigvis vil blive nået gennem en overdreven harmonisering og ved at øge sikkerhedsforanstaltningerne i hele Europa (installation af kontrol- og overvågningsudstyr på motorveje, mindre veje og veje i byerne, oprettelse af elektroniske dataudvekslingssystemer på EU-plan), da det er via forebyggelse (baseret på specifikke – og forskellige – situationer i hvert enkelt land), at vi virkelig vil kunne fremme trafiksikkerheden og nedbringe antallet af ulykker.

Derfor undlod vi at stemme.

Jim Higgins (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) På vegne af den irske delegation i PPE-DE-Gruppen vil jeg gerne tydeliggøre, at vi støttede Ayala Sender-betænkningen, fordi betænkningens mål og virkning vil bidrage meget til en forbedring af trafiksikkerheden. Vi er klar over de potentielle problemer for Irland, men vi føler, at disse kan og vil blive overvundet, når der er indgået en aftale med Rådet om det nøjagtige retsgrundlag for dette forslag.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Hvert år dræbes eller såres tusindvis af mennesker på Europas veje. Det er vigtigt, at regeringerne i Europa træffer foranstaltninger til at sikre, at trafiksikkerheden tages alvorligt. I øjeblikket forværrer spørgsmålet om bilister, der undslipper retfærdighed ved at ignorere færdselsloven, når de kører i udlandet, en allerede alvorlig situation. Øget samarbejde i EU med hensyn til håndhævelse af lovgivningen om hastighedsoverskridelse og spirituskørsel bør hilses velkommen, og derfor har jeg stemt for Ayala Sender-betænkningen.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), *skriftlig*. – (FR) Beskatningen af, sanktionerne mod og den systematiske svindel mod bilisterne kender tilsyneladende ingen grænser.

Vi ved i virkeligheden, at det ikke handler om at indføre sanktioner mod dem, der kører dårligt, men mod dem, der kører ofte. Politiets kedelige og uheldige forpligtelse til at opfylde "kvoter" og "omsætning" forværrer kun de ofte overdrevne politistramninger.

Selv om der er mange forskelle mellem de forskellige medlemsstaters betingelser for at konfiskere kørekort, og systemerne for vurdering af overtrædelser og bøder på trafikområdet varierer fra land til land, ønsker Europa at skabe et elektronisk system, som medlemsstaterne kan bruge til at udveksle oplysninger om overtrædelser, der begås på deres territorium, og til at straffe bilister yderligere.

Vi glæder os naturligvis over en reduktion i antallet af trafikulykker, men det er vigtigt at sikre, at disse nye lovgivningsmæssige foranstaltninger ikke ledsages af nye angreb mod frihedsrettighederne eller af ulovlige, upassende og uretfærdige foranstaltninger.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter denne lovgivning, som har til formål at fremme håndhævelsen af sanktioner mod førere, der begår en overtrædelse i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret.

Erik Meijer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (NL) Bilister kører ofte hurtigere i udlandet end i deres eget land, og de parkerer oftere ulovligt i udlandet. Praksis har vist, at fart- og parkeringsbøder sjældent inddrives til stor irritation for indbyggerne og bilisterne i især de store byer. Europæisk samarbejde netop om lige forpligtelser for alle trafikanter burde have båret frugt for længe siden.

Alle skal jo betale udenlandske vejafgifter, og vi har i årevis drøftet muligheden for at inddrive elektronisk registrerede afgifter på det sted, hvor den pågældende person bor. Dette bør også gælde trafikbøder. Det er dårligt for trafiksikkerheden og miljøet, hvis bilister ved, at de kan slippe af sted med at overtræde reglerne i udlandet.

Derfor støtter vi forslaget om at forenkle inddrivelsen af færdselsbøder på tværs af grænserne. Det påvirker ikke på nogen måde vores overbevisning om, at straffeloven er og bør forblive et nationalt anliggende, og at den europæiske arrestordre, som bevirker, at borgere kan udvises af deres eget land til en anden stat og holdes i varetægt der – nogle gange i meget lange perioder – vil føre til ny uretfærdighed.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Hvis EU skal beskæftige sig med grænseoverskridende færdselsregler, bør dette ikke begrænses til håndhævelse af meddelelser om bøder. I f.eks. Bruxelles, som naturligvis er en kosmopolitisk by, er det ikke ualmindeligt, at personer med udenlandsk indregistrerede køretøjer, som har brug for politiets hjælp i tilfælde af f.eks. en trafikulykke eller tyveri, konstaterer, at de ikke modtager samme grad af hjælp som ejere af køretøjer med belgiske plader, fordi de ikke betaler noget bidrag til vedligeholdelsen af vejsystemet og de dermed forbundne udgifter, som betales af belgiske bilejere. EU, som altid søger at bekæmpe forskelsbehandling, skal gøre noget for at udbedre denne situation.

Endnu et uløst problem er de miljøzoner, der er etableret i mange europæiske lande. I henhold til undersøgelser kan 40 % af førerne ikke genkende skiltene eller vil køre ind i disse zoner uden tilladelse. Indtjening kommer tilsyneladende før grænseoverskridende retshåndhævelse på færdselssikkerhedsområdet på samme måde som ved de indbringende meddelelser om miljøbøder. Andre foranstaltninger, der har til formål at fremme færdselssikkerheden, er ikke omfattet af processen, og derfor har jeg stemt imod denne betænkning.

Seán Ó Neachtain (UEN), *skriftlig*. – (GA) Jeg støtter fuldt ud denne betænkning, som har til formål at forbedre de irske veje. Den gør det muligt at pålægge bilister grænseoverskridende bøder, idet der etableres et EU-dækkende vidensnet. Dette net vil sætte de forskellige medlemsstater i stand til at udveksle oplysninger om udenlandske bilister, der pålægges bøder for spirituskørsel, hastighedsovertrædelser, fremkørsel mod rødt lyssignal og manglende anvendelse af sikkerhedssele. Disse lovovertrædere informeres om deres bøder.

Denne fælles tilgang er et skridt fremad med hensyn til at pålægge bøder på alle, der ikke overholder færdselsreglerne. Det vil betyde, at Irlands veje vil blive sikrere. Der vil blive pålagt en bøde, og det vil stoppe bilister, som ikke overholder reglerne.

Brian Simpson (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg vil for det første lykønske ordføreren med hendes hårde arbejde med denne sag, og dernæst vil jeg lykønske Parlamentet som helhed, fordi det har styrket denne stærke holdning over for Rådet i lyset af de vanskeligheder, som dette forslag står overfor dér.

Grænseoverskridende retshåndhævelse er en nødvendighed i hele EU, hvis vi seriøst ønsker at reducere antallet af trafikulykker og -drab. Det giver ingen mening, at en borger, der kører uden for sin egen medlemsstat, kan lade hånt om færdselslovene om hastighedsovertrædelser, spirituskørsel, manglende brug af sikkerhedssele eller fremkørsel for rødt lys uden at modtage passende straf.

Dette er efter min mening et vigtigt skridt for at forbedre samarbejdet mellem de håndhævende myndigheder, som forhåbentlig vil føre til fuldt harmoniseret håndhævelse af færdselslovgivningen i EU.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om forslag til et direktiv om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse på trafiksikkerhedsområdet. 70 % af trafikulykkerne sker som følge af hastighedsovertrædelser, manglende brug af sikkerhedssele, fremkørsel for rødt lys eller spirituskørsel. Der er allerede bilaterale aftaler mellem nogle medlemsstater om grænseoverskridende retshåndhævelse ved overtrædelse af færdselslovgivningen, men der er stadig ingen fælles europæisk ramme. Jeg vil gerne nævne, at direktivforslaget kun henviser til bødestrafte. Kommissionens forslag vil efter min mening yde et betydeligt bidrag til at redde menneskeliv. Det er beklageligt, at omkring 43 000 mennesker, hvilket omtrentlig svarer til befolkningen i en mellemstor europæisk by, dør hvert år i Europa som følge af trafikulykker, for ikke at nævne de yderligere 1,3 mio. mennesker, der er ofre for trafikulykker hvert år.

Jeg beklager også, at Rumænien med 13 % tegnede sig for den største stigning i antallet af trafikulykker sidste år. Jeg håber, at Parlamentets flertalsafgørelse vil få Rådet til at sætte skub i vedtagelsen af foranstaltninger med henblik på at reducere antallet af trafikulykker. Vi skal handle omgående for at redde menneskeliv.

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.35 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Mechthild ROTHE

Næstformand

10. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

11. Modtagne dokumenter: se protokollen

12. Bevillingsoverførsler: se protokollen

13. Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder – Fransk initiativ i FN til afkriminalisering af homoseksualitet (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om redegørelser fra Rådet og Kommissionen om Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder og det franske initiativ i FN til afkriminalisering af homoseksualitet.

Vi har et lille problem: Rådets repræsentant, fru Yade, er endnu ikke kommet. Hun befinder sig i et fly i nærheden af Strasbourg, men kan ikke lande. Jeg foreslår, at vi begynder med Kommissionen og derefter går videre til forhandlingen, og at fru Yade får ordet, når den tid kommer.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (DE) Tak, fru formand! (FR) Mine damer og herrer! Så er vi her igen ved årets udgang i anledningen af offentliggørelsen af årsberetningen om menneskerettigheder.

Dette møde har en særlig betydning i år, hvor vi fejrer 60-årsdagen for den universelle erklæring om menneskerettighederne. Denne erklæring er med sine 30 artiklers perfekte enkelhed og sin universelle vision ikke blevet ældre. Desuden er den lige så relevant som altid i en verden, hvor alt for mange mennesker stadig udsættes for krænkelse af deres grundlæggende rettigheder hver eneste dag. Hvert eneste af disse tilfælde minder os om, at der stadig er meget gøre for at gøre de rettigheder, der fastlægges ved erklæringen, til en håndgribelig realitet.

Ligesom hele Parlamentet blev også jeg i dag meget berørt over tilstedeværelsen af de fleste modtagere af Sakharovprisen, og jeg blev meget berørt af fru Bonners ord. Jeg nærer den største beundring for alle menneskerettighedsforkæmpere.

Årsberetningen om menneskerettigheder fastlægger nu de foranstaltninger, som EU gennemfører for at opfylde dette mål. Jeg vil gerne fremhæve to væsentlige tendenser og to udfordringer.

Den første tendens, jeg vil nævne, er, at EU har gjort godt fremskridt i 2008 med hensyn til at konsolidere de politiske instrumenter til bekæmpelse af forskelsbehandling af og vold mod kvinder. Ud over symbolske situationer, f.eks. situationen i det østlige Congo, er vold mod kvinder stadig en skændsel på verdensplan.

Gennemførelsen af Sikkerhedsrådets resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed og resolution 1820 om vold mod kvinder er stadig utilstrækkelig.

FN's generalsekretær, hr. Ban Ki-moon, har netop givet et positivt svar på min opfordring til ham, som støttes af 40 kvindelige ledere, om at afholde en ministerkonference om gennemførelsen af resolution 1325 i 2010, og det glæder jeg mig over.

Fra dette perspektiv vil vi styrke koordineringen af de europæiske instrumenter. Rådet har netop vedtaget en ny overordnet tilgang til gennemførelsen af resolution 1325 og 1820, som gælder for både operationer vedrørende den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik og fællesskabsinstrumenter. Det vil hjælpe os med at forbedre integrationen af kønsperspektivet, fra forebyggelse og krisestyring til fredsbevarende og genopbygning.

I samme ånd har EU netop under det franske formandskab vedtaget retningslinjer for bekæmpelsen af vold mod og forskelsbehandling af kvinder.

Den anden tendens, som ligger mig stærkt på sinde, vedrører vores dialoger om menneskerettigheder. I 2008 indledte vi nye dialoger med Kasakhstan, Kirgisistan, Turkmenistan og Tadsjikistan, hvilket betyder, at vi har nået vores mål om at dække alle centralasiatiske lande. I år har vi ligeledes afholdt to lovende forhandlingsrunder inden for rammerne af vores dialog med Den Afrikanske Union.

Endelig har vi truffet en beslutning om de praktiske detaljer vedrørende fem nye dialoger i Latinamerika. Vi er endvidere fast besluttet på at inddrage civilsamfundet i forberedelserne af og opfølgningen på dialogerne. Disse dialoger er ikke simple – hvilket den nylige dialog med Kina viste – og derfor er det vigtigt, at vi vurderer indvirkningen af indsatsen. Vi skal finde frem til, hvordan vi kan forbedre sammenhængen mellem det politiske budskab og de håndgribelige foranstaltninger blandt borgerne.

Det bringer mig videre til de to udfordringer, jeg nævnte tidligere. Jeg vil først tale om de multilaterale udfordringer. FN's arbejde er absolut afgørende som en garanti for menneskerettighedernes universalitet.

Hvordan kan vi forbedre FN's effektivitet og vores bidrag til arbejdet? EU's engagement giver bestemt resultater, f.eks. støtten fra et stigende antal lande til resolutionen om dødsstraf eller vedtagelsen af resolutioner om Iran, Nordkorea og Burma, initiativer, som EU har lanceret eller har været med til at lancere i New York.

I forbindelse med den aktuelle fælles redegørelse fra Rådet og Kommissionen vil jeg gerne bekræfte vores støtte til det franske initiativ om seksuel orientering. Kommissionen er parat til at rejse disse spørgsmål, herunder afkriminalisering af homoseksualitet, i sine kontakter med tredjelande inden for en ramme af gensidig respekt, hensyn og respektive sædvaner.

I Genève indledes den universelle periodiske gennemgang. Disse resultater må dog ikke gøre os blinde over for de stigende problemer, som EU har, når det drejer sig om at udfylde sin rolle som brobygger i et FN-miljø, der bliver mere og mere polariseret, hvor lande handler sammen i blokke. anbefalingerne fra fru Andriekienė betænkning, som Parlamentet vil blive bedt om at vedtage i januar, vil bidrage til at bringe os videre i denne forbindelse.

Endelig er den sidste udfordring selve effektiviteten. EU intensiverer sin indsats for menneskerettighederne i flere og flere lande. Hvordan kan vi forbedre vores effektivitet? Vi skal efter min mening sikre, at vi forbedrer sammenhængen mellem vores forskellige instrumenter til støtte for vores prioriteter, uanset om der er tale om vores politiske dialog, vores diplomatiske indsats og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, valgobservation eller endda integration af menneskerettighedsaspektet i vores øvrige eksterne politikker.

Målet om sammenhæng og dermed øget effektivitet bør være en prioritet for alle institutioner.

Laima Liucija Andriekienė, for PPE-DE-Gruppen. – (LT) Fru formand! Det ville være utænkeligt, at Parlamentet drøftede menneskerettigheder i verden i dag uden at nævne Hu Jia. For få timer siden deltog vi alle i en bevægende ceremoni, som Hu Jia ikke selv kunne deltage i, men i dag vil mennesker i hele verden høre om hans arbejde og indsats for at forsvare aids-ramtes rettigheder og miljøet i Kina. Jeg var i Kina for et par uger siden og blev overbevist om, hvor berettiget Hu Jias kamp for miljøbeskyttelse er. Det er frygteligt, når man ikke kan se solen på himmelen på grund af den enorme forurening. I dag skal vi også nævne tidligere modtagere af Sakharovprisen: San Suu Kyi fra Burma, Oswaldo Paya og Damas de Blanco. I dag savner vi dem alle her i Parlamentet, og endnu en gang må vi drøfte de utilfredsstillende menneskerettighedssituationer i Burma og Cuba.

For en uge siden nævnte vi 60-årsdagen for den universelle erklæring om menneskerettighederne, men i dag må vi også erkende, at mange lande ikke kun undlader at respektere menneskerettighederne, de krænker dem også åbenlyst. Vi drøfter årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008. Den afspejler fuldt ud menneskerettighedsproblemerne. Vi bør lykønske Rådet og Kommissionen med udformningen af dette fremragende dokument. Jeg vil understrege flere ting. For det første, som fru Ferrero-Waldner nævnte, FN's Menneskerettighedsråd og EU's rolle i dette råd samt FN's generelle rolle i kampen for menneskerettigheder i hele verden. For det andet EU's politiske milepæle med hensyn til dødsstraf og deres gennemførelse. For det tredje menneskerettighedsdialoger og -samråd.

Det er efter min mening især vigtigt, at vi får FN's Menneskerettighedsråd til at bruge det mandat, det ensidigt har fået til dette formål, til at forsvare menneskerettighederne og sikre maksimal gennemsigtighed i institutioner og civilsamfundets deltagelse i dets arbejde. På vegne af os alle vil jeg opfordre alle EU-institutioner til at samarbejde i harmoni for at forsvare menneskerettighederne i verden.

Raimon Obiols i Germà, for PSE-Gruppen. – (ES) Fru formand! De har helt ret i alt, hvad De har forklaret, fru kommissær. Vi er helt enige. Vi er også enige i Deres konklusioner: Vi skal sikre mere overensstemmelse.

Der er ét punkt, som jeg dog vil fremhæve i den begrænsede taletid, vi har, om spørgsmålet om overensstemmelse. Der kræves meget fra Europa på menneskerettighedsområdet fra hele verden, og hele verden retter skarp kritik på menneskerettighedsområdet mod Europa. Det siges, at Europa kun anvender sine principper, når det er bejligt eller er til gavn for de europæiske borgere. Det eneste svar på disse krav og denne kritik er, at der skal være overensstemmelse mellem EU's eksterne og interne politikker på menneskerettighedsområdet.

Vi kan ikke opnå troværdighed i verden, hvis de foranstaltninger, som vi vedtager navnlig på området for indvandringskontrol og i vores politikker som svar på de tragiske terrorbegivenheder, ikke er eksemplariske med hensyn til menneskerettigheder.

Det er det grundlæggende, fundamentale spørgsmål: overensstemmelse på menneskerettighedsområdet mellem EU's eksterne og interne politikker.

Når det er sagt, skal to prioriteter understreges, og det vil jeg gøre i den begrænsede taletid, jeg har tilbage. Kampen mod dødsstraf er noget, som vi måske vil vinde i vores livstid. Det er et muligt mål, og vi skal fokusere på det. Dernæst glæder det mig, at feminiseringen af EU's menneskerettighedspolitik er blevet forbedret under det franske formandskab med en specifik politik, hvad angår kvinders menneskerettigheder.

Marco Cappato, for ALDE-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også takke ordføreren, fru Andrikiéné, for hendes arbejde med spørgsmålet om EU's rolle i FN.

Der er ikke tid til at gå i detaljer med hele den beretning, Rådet har fremlagt om menneskerettigheder. Et centralt spørgsmål er efter min mening respekt for vores egne regler og navnlig medtagelsen af menneskerettighedsklausulen i samarbejdsaftaler, men vi får tid til at drøfte og uddybe dette emne, når vi kommer til hr. Obiols i Germàs betænkning.

På den korte tid, jeg har tilbage, vil jeg complimentere og lykønske det franske formandskab og fru Yade, fordi de i FN-regi har taget initiativ til den universelle afkriminalisering af homoseksualitet. Dette er efter min mening et særdeles betydningsfuldt politisk initiativ, der skal roses så meget desto mere, fordi det allerede har opnået støtte fra 60 lande.

Vi har hørt fru Ferrero-Waldner, og vi glæder os over hendes ord og engagement. EU skal både stå sammen om dette og skal spille en rolle svarende til den, vi har spillet for at inddrage lande på andre kontinenter i indsatsen for et opnå et universelt moratorium mod dødsstraf. Det har været den centrale strategi.

I den forbindelse skal det bemærkes, at Den Hellige Stol, Vatikanstaten, der ikke har handlet som den religiøse enhed, vi har en kulturel dialog med, men som en stat med observatørstatus i FN, har lanceret en hård, kritisk offensiv mod det franske initiativ. Med den åbenhed, der kræves i internationale forbindelser, skal vi efter min mening minde Vatikanstaten om, at afkriminalisering af homoseksualitet er vigtig for os, at det er et spørgsmål om menneskerettigheder, og at den udfordring, de iværksætter, afvises klart.

Hélène Flautre, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Det er en skam, at vi afholder denne forhandling i Rådets fravær, ligesom det er særdeles beklageligt – da det ikke er 15 minutter forsinket, men tre timer og et kvarter forsinket – at vi måtte uddele Sakharovprisen, uden at Rådet var her i dag sammen med Kommissionen.

Jeg vil rejse et aktuelt spørgsmål. I går nægtede Israel FN's særlige rapportør adgang til de palæstinensiske områder. Det er efter min mening en meget aggressiv handling, der kræver en omgående reaktion fra Rådet, og budskabet skal, navnlig hvad angår styrkelsen af forbindelserne mellem EU og Israel, være absolut klart og omgående.

Denne beretning er – ligesom alle de andre år, vil jeg sige – et godt dokument, da den er en opgørelse af aktiviteter, som er særdeles nyttig som et arbejdsdokument, men samtidig indeholder den ikke alle de elementer fra kritiske analyser, konsekvensanalyser og strategier, som Rådet har vedtaget med henblik på fuldt ud at integrere menneskerettigheder i rammen for f.eks. vores energipolitikker, handelspolitikker og sikkerhedspolitikker.

Parlamentet påtog sig denne opgave. Det er en delikat opgave, og det, man hører, er ikke altid behageligt. Jeg må dog sige, at idéen om Sakharovnetværket f.eks. blev udviklet i denne beretning og ud fra denne undersøgelse. I dag er dette netværk blevet oprettet i forbindelse med 20-årsdagen for Sakharovprisen, og der er nu fremsat mange forslag, herunder et Sakharovkontor, Sakharovpas og en Sakharovfond, der skal støtte vores prismodtagere og menneskerettighedsforkæmpere i hele verden. Det skorter ikke på idéer.

Det glæder mig, at denne fremlæggelse skete samtidig med den efterfølgende betænkning om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union. Hr. Obiols i Germà har ret. Det er vigtigt, at EU kæder sine interne resultater sammen med sine eksterne mål. Der er endda en afgørende garanti for EU's troværdighed.

Jeg vil gerne sige, at vi skal reagere over for den overvældende kritik, der kommer fra alle kontinenter og internationale organisationer vedrørende EU's asyl- og indvandringspolitik. Vi skal også reagere over for EU-medlemsstaternes medvirken i kampen mod terrorisme, som har tilladt udlevering og tortur af en række formodede terrorister.

Vittorio Agnoletto, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg har lyttet nøje til kommissærens redegørelse. Det er sandt, at der er opnået adskillige fremskridt, men igen vil jeg minde Dem om, at den demokratiske klausul, som Parlamentet vedtog for tre år siden, endnu ikke er blevet indført i handelsaftaler med alle lande, som Parlamentet ønskede det.

Der bruges stadig dobbeltmoral – hård over for de svage og ærbødig over for de stærke, alt efter hvad der er mest belejligt for Europa i disse handelsaftaler, men denne dobbeltmoral bruges også i andre situationer. Jeg tænker her på et emne, der allerede er blevet nævnt: Vatikanstatens holdning imod forslaget om afkriminalisering af homoseksualitet er efter min mening skamfuld og uacceptabel. Det er uacceptabelt, at de europæiske institutioner næsten hver måned lancerer appeller mod lande, der fortsat forfølger mennesker, hvis eneste forbrydelse er at være homoseksuel, men at der samtidig er stilhed, når Vatikanet og dets repræsentant ved FN giver udtryk for en så alvorlig og fordomsfuld holdning til menneskerettighederne.

Det er en holdning, der er i strid med den universelle erklæring om menneskerettighederne, hvis 60-årsdag vi fejrer i år. Vatikanets erklæring er i strid med selve grundlaget, nemlig at menneskerettigheder er udelelige, universelle og skal beskyttes uanset seksuel orientering, race, hudfarve osv.

Jeg har anmodet formanden for Underudvalget om Menneskerettigheder om at anmode Vatikanstatens repræsentant ved EU om at deltage i et af underudvalgets møder for at forklare denne adfærd og drøfte spørgsmålet med dem. Det er, hvad vi normalt gør med alle stater, der har en diplomatisk repræsentation i EU. Jeg vil også gøre det klart, at forsøget på at trække i land ved blot at sige, at Frankrig ikke havde fremsendt dokumentet, var en reel brøler, fordi det ikke ændrer kendsgerningerne: Vatikanstaten har ikke trukket de alvorlige erklæringer, den har udsendt, tilbage.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Lad os et øjeblik overveje følgende: Menneskerettigheder, som udledes af skrevne eller uskrevne sociale aftaler, og som nogle gange henviser til naturlove, udgør grundlaget for social sameksistens. Der er ingen tvivl om, at virkeligheden er anderledes.

Begrebet menneskerettigheder er nu blevet udvidet til at omfatte nye aspekter, og dets definition er blevet semantisk mere omfattende, og det er vores opgave at forsvare disse rettigheder. Man skulle tro, at der globalt var blevet gjort fremskridt på dette område, men det er en kedelig kendsgerning, at der stadig findes totalitære regimer i dag. Vi skal kæmpe for hver person, hvert individ, hver modig aktivist, der repræsenterer millioner af menneskers samvittighed, når millioner af mennesker er for bange til at sige deres mening, selv om de lider. Det ser i det mindste ud til, at visse regimer reagerer over for vores beslutninger ved at protestere mod vores resolutioner og erklæringer, som fordømmer deres handlinger. Vi kan ikke tillade os at blive intimideret af disse reaktioner. Sådan øges bevidstheden om menneskerettigheder. Jeg vil understrege, at jo større bevidstheden er omkring disse spørgsmål, jo større chance har vi for at skabe en fælles front med henblik på at opbygge et retfærdigt samfund.

Investerings i menneskerettigheder er en prioritet for min gruppe, og det bør være en prioritet for hele Parlamentet. Lad Sakharovprisen være vores flag, der symboliserer den vægt, vi lægger på den grundlæggende ret til et normalt og lykkeligt liv for hvert eneste menneske på jorden.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Fru formand! Parlamentet bør hilse EU's årlige beretning om menneskerettigheder velkommen. Endnu en gang bør vi dog kræve, at der lægges mere vægt på opnåelsen af konkrete resultater i praksis og integrationen af menneskerettigheder i hele EU-systemet. Jeg glæder mig over dette års store resultat – resolutionen om moratoriet mod dødsstraf, som EU har støttet, og som er fremsat af vores kolleger under det portugisiske formandskab – men alligevel blev mere end 1 200 mennesker henrettet i 24 lande i verden, og derfor skal denne kampagne fortsættes.

Der skal stadig gøres meget med hensyn til mainstreaming. Jeg beklager, at Kommissionen i sidste uge godkendte præferencehandelsstatussen GSP+ for 16 lande, selv om Kommissionen havde modtaget dokumentation for krænkelse af menneskerettighederne, overtrædelser af arbejdsmarkedslovgivningen og endda drab i lande som Colombia og Sri Lanka.

Hvis vi vender os mod fremtiden, bør EU nu i en tidlig fase begynde at drøfte USA's fornyede engagement i FN's Menneskerettighedsråd med den nye amerikanske regering. Vi skal blive enige om klare målsætninger for Rådet for perioden fra i dag og indtil Generalforsamlingens opfølgning i 2011.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil først tilslutte mig det, som min kollega, Marco Cappato, sagde, og bifalde FN's indsats for at forsøge at afkriminalisere homoseksualitet i hele verden. Jeg er stærk tilhænger af dette.

Jeg vil sige et par ord – og jeg er her enig med Hélène Flautre – om Rådets og formandskabets absolut skandaløse fravær under Sakharovprisoverrækkelsen i morges. Det var en skam, at formandskabet ikke var til stede for at høre den bevægende og modige meddelelse fra Hu Jias kone. Det kunne efter min mening have ført til visse tankeprovokerende revurderinger af vores forhold til Kina.

Jeg vil dog også sige lidt om tortur. I juni understregede EU på den internationale støttedag for torturofre den prioritet, som EU tillægger global afskaffelse af tortur, og opfordrede alle lande til at undertegne og ratificere den valgfrie protokol til konventionen om tortur. Hvorfor er så kun ni EU-lande blevet fulde parter, mens yderligere 12 er i gang med ratificeringsprocessen? Hvad med de sidste seks? Er der en fælles holdning? Hvis ikke, hvorfor ikke det?

I den samme erklæring fra juni fordømte EU enhver handling, der havde til formål at godkende tortur og andre former for dårlig behandling. Hvorfor har vi næsten to år efter stadig ikke modtaget tilstrækkeligt og omfattende svar på Parlamentets betænkning om europæisk samarbejde i forbindelse med ekstraordinære overførsler? Det er fra Washington, vi nu vil høre sandheden, ligesom vi hører den fra senatsudvalget for de væbnede styrker. Hvis EU-landene ikke bekender kulør, vil deres beskidte hemmeligheder blive afsløret fra den anden side af Atlanterhavet.

Hvorfor besvarer vi ikke anmodningen fra USA og fra den portugisiske udenrigsminister om at hjælpe med at genbosætte fanger fra Guantánamo? Vi bør hjælpe den kommende præsident Obama med at lukke dette afskyelige kapitel i USA's og Europas historie.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Den betænkning, vi drøfter i dag, omhandler en række emner, der direkte vedrører den israelsk-palæstinensiske situation. Af de 12 nævnte handlingsplaner under den europæiske naboskabspolitik vedrører to Israel og det besatte palæstinensiske område.

Det anføres specifikt i forbindelse med disse, at der er sket en betydelig forværring af menneskerettighedssituationen, navnlig hvad angår retten til liv og personlig tryghed og retten til personlig frihed og sikkerhed (især i forbindelse med arrestation, tilbageholdelse, ransagning, tortur og dårlig behandling under forhør). Både de palæstinensiske og israelske myndigheder er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelserne.

Jeg er blevet dybt berørt af den velbegrundede og velovervejede karakter af mange af de breve, jeg har modtaget fra mennesker, som tydeligvis er meget oprørte og bevægede over den foruroligende situation i regionen. Disse forhold rejstes generelt over for Israel på de regelmæssige møder med politisk dialog og navnlig på møder i EU's uformelle arbejdsgruppe vedrørende menneskerettigheder med Israel.

Det er årsagen til, at jeg bredt støtter en fortsættelse af dialogen med Israel, mens jeg dog på det kraftigste fordømmer krænkelser af menneskerettighederne på begge sider. Lad os i mellemtiden fortsætte med at støtte de mennesker, som lider i Gaza og på Vestbredden, med effektiv hjælp.

Vi har en køreplan, som EU og USA er involveret i. Med valget af en ny amerikansk præsident er tiden inde til at sætte dette spørgsmål øverst på dagsordenen for eksterne anliggender. Vi skal omgående nå frem til en tostatsløsning med fuld respekt for menneskerettighederne og alle FN-resolutioner.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Fru formand! Sakharovprisen, som Parlamentet tildelte Hu Jia på vegne af alle forkæmpere for befolkningerne i Kina og Tibet, sætter menneskerettighederne i centrum for forbindelserne mellem EU og Kina, uanset hvad magthaverne i Europa eller Beijing ønsker.

Som andre kolleger har sagt, kan EU ikke fremme retsstatsprincippet og menneskerettighederne i verden, hvis vi ikke konsekvent opretholder dem i Europa og i Europas eksterne forbindelser. Årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 viser desværre, at de europæiske regeringer og institutioner stadig ønsker at skjule sandheden om den europæiske medvirken i Bushregeringens afskyelige handlinger, hvor tusinder af mænd og endda børn blev nægtet retfærdighed og underkastet tortur i årevis i Guantánamo og hemmelige fængsler. Henvisningen til dette i kapitlet om samrådene mellem EU-trojkaen og USA er skammelig nok begrænset til EU's betæneligheder ved visse fremgangsmåder og politikker fra amerikansk side i forbindelse med kampen mod terrorisme. Det siger alt om dobbeltmoral, hyklery og mørklægning. Europa vil først få sin moralske autoritet, politiske troværdighed eller effektivitet i indsatsen for at fremme menneskerettigheder tilbage, når vi påtager os vores fulde ansvar og samarbejder med den kommende præsident Obama med det formål at blottlægge sandheden, lukke Guantánamo og de hemmelige fængsler og kompensere ofrene.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Fru formand! Vi fejrer med rette 20-årsdagen for Sakharovprisen, som fremhæver modet hos så mange mennesker, der har sat livet på spil for ytringsfriheden og for menneskerettighederne.

Men dette handler ikke kun om taler. Som en berømt irer sagde, kan det onde sejre, hvis blot de gode mennesker ikke gør noget. Jeg talte i går med en af prismodtagerne, hr. Salih Osman, som fortalte mig, at luftangrebene mod civile fortsætter i Darfur, og at uskyldige mennesker kun beskyttes i ringe grad. Ja, der er sket fremskridt, idet Den Internationale Straffedomstol handler, men der skal gøres meget mere, og Europa skal gøre meget mere.

Jeg håber, at den nye drivkraft, som indsættelsen af Barack Obama som USA's præsident vil skabe, vil forny indsatsen, samarbejdet og handlingerne på internationalt plan – reelle handlinger, som f.eks. støtte til etableringen af en flyveforbudszone over Darfur – og at vi i det nye år endelig vil begynde at leve op til vores fine ord og vores moralske forpligtelse. Vi har allerede stået på sidelinjen og set Zimbabwe, som engang var Afrikas brødkurv, blive et af kontinentets hårdest ramte lande. Hvor mange gange mere skal vi sige "aldrig mere"?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Jeg har mange gange talt om menneskerettigheder, især kvinders og børns rettigheder, og om at gøre de europæiske borgere mere bevidste om forhold vedrørende deres rettigheder eller bekæmpelsen af forskelsbehandling. Vi skal også insistere på, at lande, der ønsker at blive optaget i EU, respekterer grundlæggende menneskerettigheder i overensstemmelse med Københavnskriterierne, som ville have en positiv indvirkning på millioner af menneskers liv i Europa og i hele verden. Medlemsstaterne skal føre an med et godt eksempel.

Dette spørgsmål hænger uløseligt sammen med det efterfølgende problem – jeg vil gerne udtrykke mine bekymringer over den måde, som den tyske ungdomstjeneste, det såkaldte "Jugendamt", arbejder på. I Polen dukkede der for nylig en sag op, hvor en mor sammen med sin søn var blevet tvunget til at skjule sig for barnets far, da hun frygtede, at han, en tysk statsborger, ville fjerne barnet fra hende. Kommissionen bør undersøge disse tjenesters aktiviteter for at vurdere, om de overholder de standarder, som EU har fastlagt.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Fru formand! Demokratiet i Europa er baseret på effektiv beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder. Indsatsen for det spiller en vigtig rolle for opbygningen af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Behovet for at sikre, at grundlæggende rettigheder beskyttes, har grund i medlemsstaterne fælles forfatningsmæssige traditioner, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og anden lovgivning på området for international lovgivning.

Alle europæiske politiske målsætninger skal efter min mening have til formål at opretholde de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Lissabontraktatens bestemmelser. Jeg vil også gerne understrege, at vi ikke kan begrænse vores politiske aktiviteter på området for grundlæggende rettigheder til de tilfælde, der har størst offentlig bevågenhed. For at opretholde EU's troværdighed i verden er det vigtigt, at vi undgår dobbeltmoral i vores eksterne og interne politikker.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! Denne omfattende beretning viser, hvor mange krænkelser af menneskerettighederne der finder sted i verden hver dag. Dette er særlig alarmerende 60 år efter proklamationen af den universelle erklæring om menneskerettighederne og en opfordring til os om at fordoble vores indsats. Jeg tilslutter mig derfor kravet om at give det nuværende Underudvalg om Menneskerettigheder status som et fuldt udvalg.

I dag tildelte vi Sakharovprisen til Hu Jia, som kæmper for menneskerettighederne og miljøet i Kina. Da han er i fængsel, kunne han dog ikke modtage den personligt. Det bringer skam over Kina. I morgen vil Parlamentet endvidere drøfte krænkelser af menneskerettighederne i Rusland. I vores forbindelser med begge disse lande skal vi lægge større vægt på ikke kun økonomiske interesser, men også menneskerettigheder i særdeleshed.

Vi kræver løsladelse af Hu Jia i Kina og Mikhail Khodorkovsky i Rusland.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! I forbindelse med homoseksuelles rettigheder må jeg sige, at krænkelser af manges ytringsfrihed og navnlig friheden til at udtrykke en religiøs holdning til spørgsmålet efter min mening ignoreres fuldstændig.

Religiøse mennesker, som accepterer Bibelens budskab om emnet homoseksualitet, skældes ud, nej, forfølges, fordi de tør udtrykke deres samvittighed og overbevisning. I Sverige har vi oplevet en præst, der blev forfulgt, fordi han citerede Bibelen. I mit land er en kirkeannonce, der citerer den hellige skrift, blevet forbudt.

Alligevel blev en plakat med teksten "Jesus er bøsse" ført rundt under Gay Pride-paraden i Belfast sidste år, og der blev ikke gjort noget for at standse denne provokerende "hate crime". Hvorfor? Fordi denne forkælede gruppes rettigheder tilsyneladende er hævet over alle andres, og det er forkert.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil rejse et spørgsmål, som tilsyneladende er tabu i EU-institutionerne, og det er spørgsmålet om kolonisering. Jeg taler om de kolonier, som EU-medlemsstater har, f.eks. Det Forenede Kongerige og Frankrig, som sammen har dusinvis af kolonier i verden, heraf to i mit eget land, Cypern, hvor befolkningerne ikke har demokratiske rettigheder til at vælge en regering til at lede dem. De fleste af kolonierne ledes af guvernører, der f.eks. er udnævnt af dronningen af England. Hver gang jeg spørger fru Ferrero-Waldner eller en anden i Kommissionen, lukker de øjnene, munden og ørerne og giver ikke et konkret svar.

Fru kommissær! Jeg opfordrer Dem til at svare her i dag: Accepterer De, at EU-medlemsstater har kolonier i verden i det 21. århundrede?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Lad mig først sige, at jeg kan forstå, at vores kollega, Rama Yade, har haft problemer med at komme her. I går måtte jeg selv vente fem timer på mit fly til Strasbourg. Måske har hun de samme problemer, så bær over med hende – dette er trods alt force majeure.

(*Indvendinger fra salen: "Rejsecirkus!"*)

OK, fem timer er ikke normalt. Jeg siger blot, at jeg ikke ved præcis, hvad der er sket med hende, men at det var, hvad der skete for mig, og jeg var meget glad for, at jeg ikke havde en aftale i går, fordi det samme kunne være sket for mig også. Jeg ville blot udtrykke min solidaritet på dette punkt.

Dernæst vil jeg sige, at denne dialog om menneskerettigheder og beretningen om menneskerettigheder udgør en af vores grundlæggende største bekymringer. Jeg vil vise Dem den nye EU-beretning. Da jeg blev udnævnt til kommissær, havde vi forskellige beretninger fra Rådet og Kommissionen, og det glæder mig nu meget at kunne vise Dem, at Rådet og Kommissionen har udformet denne beretning sammen. Forordet er skrevet af Bernard Kouchner, Javier Solana og undertegnede. Det er efter min mening meget vigtigt, at vi viser, at vi virkelig arbejder sammen.

Som jeg sagde under mine indledende bemærkninger, forsøger vi ihærdigt at fremme menneskerettigheder yderligere. Vi ved dog også, at glasset kan være halv fuldt eller halv tomt. Der er stadig meget, som skal gøres, og det var meget bevægende at se så mange menneskerettighedsforkæmpere her i morges. Jeg talte om Elena Bonner, men jeg kunne have talt om ethvert af disse mennesker, og videoen med Hu Jias kone var naturligvis meget bevægende: Hun har udvist stort mod.

Jeg vil besvare nogle af spørgsmålene. Jeg kan ikke besvare hver eneste spørgsmål på Kommissionens vegne, men jeg vil gå så meget i dybden som muligt.

For det første vil jeg med hensyn til dødsstraf sige, at jeg i høj grad har bragt dette spørgsmål på banen. Jeg er fuldstændig imod dødsstraf, og i løbet af hele året har vi ydet massiv støtte i FN til resolutionen om et moratorium i flere lande. Men, ja, problemet er der stadig: Der foretages stadig mange henrettelser i et lille antal lande – Iran på den ene side, desværre Kina og mange andre. Vi skal blive ved med at bekæmpe det ved at rejse spørgsmålet i enhver dialog. Det er vigtigt, at vi gør det: Hvert menneske, der henrettes, er ét for mange.

Jeg vil i den forbindelse sige, at vi alle arbejdede imod henrettelsen af Wo Weihan. Han blev desværre henrettet på dagen for EU's menneskerettighedsdialog med Kina. Det var et frygteligt eksempel på ikke at lytte til hinanden.

For det andet vil jeg til hr. Agnoletto sige, at menneskerettighedsklausuler bestemt har stor betydning. I netop dette øjeblik gennemfører medlemsstaterne og Kommissionen en vidtrækkende gennemgang af EU's politik om politiske standardklausuler i eksterne aftaler generelt med henblik på at finde den rigtige balance mellem EU's centrale, "urørlige" principper på den ene side og behovet for en vis fleksibilitet til at forhandle om visse dele på den anden side, fordi vi skal forsøge at nå til enighed.

Denne gennemgang gennemføres i øjeblikket. Det er lidt for tidligt for mig at kommentere resultatet af denne fase, fordi vi endnu ikke er ved vejs ende, men anvendelsen af menneskerettighedsklausulen er et spørgsmål, der overvejes nøje. Men politiske klausuler i alle politiske aftaler og i handels- og sektoraftaler er der, og det skal de være.

Mit næste punkt vedrører Menneskerettighedsrådet. Jeg er enig med fru Andrikienė i, at der kunne være mange forbedringer, og at vi derfor skal insistere på at have særlige rapportører og måske også landeresolutioner. Jeg tror, det kunne hjælpe. Det er også positivt, at alle lande undersøges hvert fjerde år, og at civilsamfundet inddrages. Jeg må sige, at vi indtil nu har oplevet, at lande har forberedt sig seriøst. Det er noget positivt, og drøftelserne i dybden er der og skal fortsættes. Vi ved alle, at tingene ikke er perfekte, men vi kan gå videre og skabe yderligere forbedringer.

Nu vil jeg sige et par ord om Kina og menneskerettigheder. Jeg er som kommissær med ansvar for forbindelserne med Kina blandt andre lande altid meget åben, når det drejer sig om at opbygge et stærkt forhold til Kina baseret på gensidig respekt. Jeg må dog også sige, at jeg er bekymret over det, jeg oplever som en vis skærpelse af den kinesiske holdning til menneskerettigheder, som blev bevist af henrettelsen af Wo Weihan på dagen for menneskerettighedsdialogen.

Dette er blevet bekræftet af det, som vi har hørt i dag og i de seneste dage, f.eks. undertrykkelsen af demonstrationer i Beijing på 60-årsdagen for den universelle erklæring om menneskerettighederne – præsidenten udsendte en erklæring om dette – blokeringen af udenlandske websteder, f.eks. BBC's websted, og en meget negativ rapport fra FN's Komité mod Tortur for tre uger siden.

Jeg vil dog fremhæve ordene fra Zeng Jinyan, Hu Jias kone, i morges, idet hun sagde, at Kina bevæger sig mod et åbent og demokratisk samfund med store skridt. Denne bevægelse er i gang. Der er mange andre ting. Kina har f.eks. gjort meget i de senere år med hensyn til arbejdstagerrettigheder. Det er vigtigt, at der er sket fremskridt, men der er stadig mange andre problemer, navnlig med hensyn til gennemførelse. Mange gange er tingene, selv om de er skrevet ned, endnu ikke gennemført, som vi har hørt i dag.

Jeg gentager derfor, at vi er parate til f.eks. at yde ekspertbistand i forbindelse med yderligere lovgivningsreformer. Som formand Pöttering sagde, er Kina et fantastisk land. Vi har mange fælles interesser, og vi skal arbejde sammen, men vi, EU, må dog ikke træffe forhastede beslutninger. Vi skal overveje de nylige negative signaler, Kina har udsendt med hensyn til menneskerettigheder, som skader den gensidige tillid. Det er nu op til Kina at udsende nogle positive signaler for at genopbygge denne tillid.

Hvad angår Guantánamo, har vi i de mange forhandlinger, der er afholdt her, og som jeg har deltaget i, opfordret til en lukning af Guantánamo. Vi glæder os naturligvis også over den kommende præsident Barack Obamas erklæring om, at han vil træffe foranstaltninger med henblik på at lukke tilbageholdelsesfaciliteten i en fart.

Vi vil samarbejde med den amerikanske regering om at finde frem til, hvordan vi løser de praktiske problemer, der opstår, når Guantánamo lukkes, f.eks. genbosættelsen af fanger i tredjelande. EU har f.eks. for nylig udtrykt bekymring over hemmelig tilbageholdelse, og vi håber, at den kommende præsident til sin tid vil tage fat om dette spørgsmål, og at medlemsstaterne vil kunne svare. Jeg kan ikke tale for medlemsstaterne som sådan.

Hvad angår situationen i Mellemøsten, navnlig i Gaza, beklager jeg dybt de senere dages tilbagevenden til voldelige handlinger. Den fem måneder lange periode med ro, der blev opnået gennem våbenhvile, var desværre for kort, men den var meget velkommen. Det har været vanskeligt at se de voldelige handlingers tilbagevenden. Vi har fordømt de nylige raketangreb fra Gaza, men vi har samtidig fordømt lukningen af grænseovergangene.

Jeg anmodede selv den israelske ambassadør om at komme til mit kontor. Jeg udtrykte tydeligt mine bekymringer over Gazaspørgsmålet. Vi har ikke kunnet levere det brændstof, vi normalt finansierer, vi har ikke kunnet sætte UNRWA i stand til at løse de opgaver, de normalt løser. I forgårs var jeg i New York, hvor jeg talte med Ban Ki-moon, FN's generalsekretær, om dette emne. Formanden for Rådet, hr. Kouchner, og jeg skrev et brev til de israelske myndigheder for at få finansieringen i gang. Vi overvåger situationen meget nøje. Det er desværre slet ikke nemt, og i alle vores dialoger og samråd nævner vi altid disse forhold.

Jeg vil nu sige noget om den overensstemmelse mellem eksterne og interne politikker, der er blevet nævnt. Ja, jeg mener, det er sandt. Det er noget, vi skal tage op. Vi har taget det op med Jacques Barrot. Han har forsøgt at gå videre med spørgsmålet om migration på en måde, som lægger mere vægt på menneskerettighederne. Det styrker efter min mening vores troværdighed, men en stor del hører under medlemsstaternes kompetence, hvilket betyder, at det ikke er særlig nemt.

Jeg hilser statssekretær Rama Yade.

Jeg kan kun sige, at menneskerettighedsdialoger er gensidige: Det betyder, at vi også skal tage fat om menneskerettighedsproblemer i EU, og vi har JLS-eksperter i de forskellige medlemsstater.

Der er også en FN-kommissær for menneskerettigheder, som planlægger at oprette et kontor i Bruxelles, så vi forsøger at forbedre overensstemmelsen mellem vores interne og eksterne politikker.

Jeg vil stoppe her. Jeg beklager, at jeg ikke kan sige noget om kolonisering. Det hører ind under medlemsstaterne. Det ved De godt.

(Indvending fra Marios Matsakis)

Jeg beklager, men Kommissionen har ikke kompetence til at udtale sig om dette spørgsmål.

Rama Yade, *formand for Rådet*. – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Det glæder mig at repræsentere det franske formandskab og Rådet og at fortælle Dem om de fremskridt, der er opnået inden for de seneste måneder på menneskerettighedsområdet.

Da De har påpeget det, vil jeg specifikt fokusere på retningslinjernes vigtige rolle som en rettesnor for EU's praktiske indsats.

Mens vi i år har fejret 20-årsdagen for FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, skal vi huske, at EU specifikt har mobiliseret sig og intensiveret aktiviteterne til fordel for menneskerettighedsforkæmperne, både gennem handling og offentlige erklæringer. EU har også opdateret sine egne retningslinjer på dette område med henblik på at styrke sin støtte til mænd og kvinder, der i det daglige kæmper, for at menneskerettighedernes universalitet kan sejre.

Ud over eksisterende spørgsmål har vi i år udformet udkast til retningslinjer om vold mod kvinder og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem.

Det glæder mig, at Parlamentet er tilfreds med dem. Disse retningslinjer blev vedtaget på Rådets møde den 8. december. Det var én af det franske formandskabs prioriteter.

I samme ånd glæder jeg mig også over Rådets vedtagelse af de nye dokumenter om gennemførelsen af resolution 1325 og 1820 fra FN's Sikkerhedsråd, som vil sætte udenrigspolitiske, sikkerhedspolitiske og forsvarspolitiske operationer i stand til håndfast at bekæmpe problemet med seksuel vold under væbnede konflikter, men også til at styrke kvinders aktive deltagelse i genopbygningen af samfundene efter en konflikt.

Beretningen for 2008, som EU har udformet, og som nævner EU's indsats og resultater, omhandler også kampen mod dødsstraf. En resolution, som var tværregional, men som blev forelagt på EU's initiativ, med opfordring til et universelt moratorium mod dødsstraf, blev vedtaget af FN's Generalforsamling i december 2007. Dette resultat er netop blevet forstærket med vedtagelsen med et solidt flertal af en ny resolution, der grundlæggende følger op på dette spørgsmål, på den 63. samling i FN's Generalforsamling, som afholdes i øjeblikket.

EU gennemfører også omkring 30 dialoger og samråd om menneskerettigheder med tredjelande, herunder Kina, centralasiatiske lande og Den Afrikanske Union, og nye dialoger er lanceret inden for de sidste seks måneder.

EU's beretning omhandler også den særlig aktive rolle, som EU spiller i de kompetente internationale fora vedrørende menneskerettigheder, dvs. FN's Generalforsamlings 3. Komité og Menneskerettighedsrådet.

Og hvad angår problemerne med Darfur, Burma og fødevarerkrisen, har Menneskerettighedsrådet vist, at det er imødekommende, selv om det stadig skal gøre meget for at styrke dets troværdighed og effektivitet.

Jeg er bekendt med, at Parlamentets Udenrigsudvalg i begyndelsen af december vedtog fru Andrikenès betænkning, som går ind for en styrkelse af Menneskerettighedsrådet og navnlig EU's rolle i det. Jeg kan forsikre Dem om, at Rådet deler denne vision.

Vi skal ligeledes passe på, at Menneskerettighedsrådet og andre multilaterale fora ikke bliver begrebsmæssige trojanske heste, der underminerer menneskerettighedernes universalitet. På den måde vil EU, som indledte overvågningsprocessen af Durbankonferencen om racisme i 2001, omhyggeligt sikre, at denne proces ikke fører til revision af tekster, som allerede er blevet forhandlet og vedtaget, eller til anerkendelse af begreber, f.eks. ærekrænkelser af religioner, til skade for ytringsfriheden. Vær forvisset om, at EU ikke giver sig på dette punkt.

Der er et andet punkt, jeg vil rejse, nemlig kampen mod straffrihed. Vi fejrer som bekendt i år 10-årsdagen for vedtagelsen af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol. Det er derfor vigtigt, at vi i de europæiske værdiers navn igen bekræfter vores ønske om at bekæmpe straffrihed, da der ikke kan opnås fred uden retfærdighed. Det er, hvad EU uden tøven bekræfter, ved at yde politisk og finansiel støtte til international strafferetspleje, ad hoc-tribunaler og Den Internationale Straffedomstol. EU har i den forbindelse gennemført oplysningskampagner i tredjelande, så de overholder Romstatutten, forhandlet om medtagelse af bestemmelser i aftaler med tredjelande, som kræver undertegnelse af Romstatutten, og vedtaget erklæringer, som gentager den sudanske regerings forpligtelse til fuldt ud at samarbejde med Den Internationale Straffedomstol.

Til sidst vil jeg tale om spørgsmålet om afkriminalisering af homoseksualitet. I morgen rejser jeg til New York med dette forslag, som støttes af mange europæiske lande, der kræver universel afkriminalisering af homoseksualitet.

Jeg minder Dem om, at homoseksualitet stadig er en forbrydelse i 90 lande i verden og medfører dødsstraf i seks af disse lande. Det betyder, at mænd og kvinder ikke frit kan udtrykke deres seksuelle identitet uden at risikere fængsel eller at blive bragt for en dommer. Derfor kan vi være stolte af dette initiativ, som Norge tidligere rejste i 2006. I morgen rejser jeg derfor til New York for at repræsentere os med henblik på at få færdiggjort denne tekst og måle vores tilslutning i håb om, at vi vil opnå mere end få to år siden. På det punkt vil vi se, om så mange lande som muligt støtter dette initiativ.

Inden vi fortsætter forhandlingen, vil jeg gerne undskylde for min forsinkede ankomst. Mit fly afgik senere end planlagt, og derfor blev jeg forsinket. Jeg beklager det dybt, men jeg tror, at de fortsatte forhandlinger vil give os mulighed for mere intenst at udveksle holdninger.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Mainstreaming af menneskerettigheder har været et centralt spørgsmål i de senere år. Jeg glæder mig over, at også ESDP inkluderes i denne proces. Det er bestemt afgørende, at hensynet til menneskerettigheder inddrages i enhver EU-aktion.

Det skal dog understreges, at mainstreaming af menneskerettigheder i forholdet til tredjelande skal gælde for alle EU-partnere uden undtagelse. Jeg kan nævne et af de seneste tilfælde, hvor menneskerettigheder blev medtaget i handelsaftalen med Montenegro. Samtidig understreges det i beretningen, at systematiske og alvorlige krænkelse af menneskerettighederne daglig finder sted i Kina, Rusland, Iran og andre lande, men alligevel tages der ikke reelt hensyn til disse under udviklingen af økonomiske forbindelser med disse lande. Det er uacceptabelt, at de samme regler anvendes forskelligt i forskellige tilfælde.

Jeg opfordrer derfor på det kraftigste Rådet og Kommissionen til at mainstreame menneskerettigheder i alle spørgsmål, der forhandles med Kina, Rusland, Iran og andre. Vi må desværre konkludere, at menneskerettighedsdialogen ikke tages alvorligt af f.eks. Rusland. Jeg opfordrer EU-institutionerne til at kræve, repræsentere og forsvare EU's kerneværdier overalt.

Katalin Lévai (PSE), skriftlig. – (HU) Jeg hilser Kommissionens seneste beretning om menneskerettigheder velkommen. For det første, fordi den del, der omhandler beskyttelsen af mindretal, også gør opmærksom på Europas største transnationale mindretal, romaerne. Det er dog interessant, at beretningen primært fokuserer på Balkan, dvs. det sydøstlige Europa, selv om antallet af racistiske angreb og andre etnisk begrundede forbrydelser stiger i det vestlige og centrale Europa. Det er ikke kun i lande, der ønsker at komme med i EU, at der er meget at gøre, men også i vores egen baghave. Jeg mener endvidere, at vi stadig ikke har et grænseoverskridende initiativ, der samlet afhjælper de transnationale mindretals problemer. En undersøgelse af rettighederne for en befolkning på 10 mio. fortjente efter min mening et separat kapitel i beretningen for at understrege, at vi ikke taler om en enkelt homogen etnisk gruppe. Jeg beklager også, at der ikke er medtaget en undersøgelse af den sociale indvirkning af den økonomiske krise, da det i sådanne situationer altid er de udsatte sociale grupper, der er i fare. Jeg mener dog, at udviklingen af handicapspørgsmål i Europa fortjener opmærksomhed. Det er prisværdigt, at Kommissionen nu arbejder på forslaget til Rådets beslutninger om vedtagelsen af FN's konvention af 8. august 2008 om handicappedes rettigheder og den valgfrie protokol. Hvad angår konventionens indhold, repræsenterer den en betydelig ændring, da den behandler handicap ikke kun som et socialt og sundhedsmæssigt spørgsmål, men også som et juridisk spørgsmål og et menneskerettighedsspørgsmål. Dette dokument vil gøre livet lettere for 650 mio. handicappede i verden,

hvoraf 50 mio. er europæere. Det er efter min mening vigtigt, at vi fremmer, beskytter og garanterer fuld og lige respekt for menneskerettigheder og frihedsrettigheder for vores handicappede medborgere.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. – (FI) EU er en af de vigtigste internationale menneskerettighedsaktører. EU's arbejde er betydeligt, idet EU taler på vegne af menneskerettigheder, yder udviklingsstøtte og forsvare de demokratiske værdier. EU's årsberetning om menneskerettighederne, som netop er offentliggjort, undersøger EU's flerfunktionelle arbejde på menneskerettighedsområdet.

EU's årsberetning om menneskerettighederne for 2008 nævner de mange positive foranstaltninger, der er iværksat for at sikre menneskerettighederne globalt. Disse foranstaltninger er desværre stadig små i forhold til situationen generelt, og der skal stadig ydes en stor indsats for at sikre, at grundlæggende menneskerettigheder bliver til virkelighed i hele verden.

FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, mindede os i sidste uge, hvor han talte i anledningen af 60-årsdagen for FN's universelle erklæring om menneskerettighederne, om, at der er mindst lige så stort behov for erklæringen om menneskerettighederne i dag som i 1948, da den blev skrevet. Han sagde, at de udfordringer, vi står overfor i dag, er lige så forfærdelige som dem, erklæringens forfattere stod overfor.

Trods EU's vigtige arbejde, burde vi stoppe op og grundigt undersøge vores indsats på menneskerettighedsområdet. EU's menneskerettighedspolitik mangler desværre den beslutsomhed, overensstemmelse og vedholdenhed, der forventes af en stærk menneskerettighedsaktør.

Den gradvise udviskning af menneskerettigheder, der sker internationalt, burde stoppes. Som en værdibaseret union af stater har EU en særlig pligt til at sørge for, at menneskerettighederne sikres i hele verden. Erklæringer alene uden konkrete handlinger er kun hule ord.

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

14. De grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 – Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om:

– betænkning (A6-0479/2008) af Giusto Catania for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 (2007/2145(INI))

– mundtlig forespørgsel af Gérard Deprez for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender til Rådet om fremskridt i 2008 på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (O-0128/2008 – B6-0489/2008)

– mundtlig forespørgsel af Gérard Deprez for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender til Kommissionen om fremskridt i 2008 på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (O-0133/2008 – B6-0494/2008).

Giusto Catania, ordfører. – (IT) Fru formand, fru formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! For 60 år siden startede den universelle erklæring om menneskerettighederne en reel global revolution, som bekræftede filosofen Immanuel Kants profetiske idé om, at kränkelsen af en rettighed i ét land burde føles som sådan i enhver anden del af verden.

Menneskerettighedsrevolutionen præsenterede det internationale samfund for to tæt forbundne begreber. Det første er, at man kan og bør ikke skelne mellem borgere og udlændinge, kvinder og mænd, sorte og hvide, kristne og jøder, muslimer og ikkemuslimer, troende og ikke-troende. Dette bekræfter kort sagt lighed for ethvert menneske til at kræve sine egne rettigheder. Det andet begreb er, at humanitet som sådan er garantien for værdighed, og derfor kan ingen behandles på en uværdig måde, selv ikke de værste forbrydere. Som Kant selv siger, kan vi ikke nægte den onde den respekt, han har krav på som menneske.

EU betragtes som det ypperste slot eller tempel for menneskerettighedsbeskyttelse. Effektiv beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder bør være demokratets hjørnesteen i Europa. Gennemførelsen af grundlæggende rettigheder burde være en målsætning i alle europæiske politikker, og til det formål burde EU-institutionerne aktivt fremme dem, beskytte dem og tage fuldt hensyn til dem i udformningen og

vedtagelsen af lovgivning med støtte fra aktiviteterne i Agenturet for Grundlæggende Rettigheder. Dette agentur kan gøre EU's charter om grundlæggende rettigheder effektivt og samtidig sikre overensstemmelse med det system, der er fastlagt under den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

I EU har vi desværre ikke altid kunne sikre beskyttelse og fremme af menneskerettigheder som følge af regeringernes politiske valg og parlamenternes lovgivningsmæssige aktiviteter. I seks år har Parlamentet ikke vedtaget en betænkning om situationen for grundlæggende rettigheder i EU, mens vi altid har været hurtige til at påpege krænkelse af de grundlæggende rettigheder uden for vores territorium. Vi kan ikke kun – med rette – henlede opmærksomheden på Guantánamo, Abu Ghraib samt krænkelse i Colombia og i Kina og derefter ignorere de krænkelse, der finder sted i vores egne lande.

Jeg er enig i det, som kommissær Ferrero-Waldner sagde i dag: Vi skal skabe overensstemmelse mellem EU's interne og eksterne politikker. En omhyggelig analyse af situationen for grundlæggende rettigheder i EU vil uden tvivl bekræfte den uvelkomne konklusion, at menneskerettigheder i Europa ofte kun beskyttes af navn. For at underbygge dette udsagn skal man blot se på forholdene for fordrevne mennesker, nationale mindretal, romaerne, statsløse, flygtninge, asylansøgere og økonomiske migranter.

I morgen er det "International Migrants Day", og FN-konventionen er stadig ikke blevet ratificeret af én eneste medlemsstat. I de senere år har vi analyseret den aktuelle nedbrydning af indvandrerecentre, som med hensyn til lovgivning og levevilkår er direkte sorte huller, hvor mænd og kvinder ofte behandles på en umenneskelig og nedværdigende måde uden den nødvendige retssikkerhed, der foreskrives i lovgivningen, som ofte er uacceptabel, og som samtidig garanterer misbrug og straffrihed.

Situationen for menneskerettigheder i EU er på ingen måde tilfredsstillende, og det bekræftes af Amnesty Internationals årlige rapport. Vi skal derfor forsøge at føre en aktiv politik for at forhindre systematisk krænkelse af de rettigheder, vi burde garantere officielt og definere som ukrænkelige.

Vi opfordrer derfor Rådet – og her udnytter jeg fuldt ud fordelene ved statssekretærens tilstedeværelse – til i fremtidige årsberetninger om menneskerettigheder i verden at medtage en analyse af hver medlemsstat i tillæg til analysen af den globale situation, så vi – og jeg er lige ved at afslutte, fru formand – kan undgå en tilgang baseret på dobbeltmoral. Hvilket Europa ønsker vi? Det er det spørgsmål, som denne betænkning, som jeg har haft æren at være ordfører for, forsøger at besvare.

Gérard Deprez, spørger. – (FR) Fru formand, fru Yade, hr. Barrot, mine damer og herrer! I dag har vi den sidste forhandling i denne valgperiode om fremskridtet på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa. Jeg har fremsat indholdet af den mundtlige forespørgsel om dette emne til Kommissionen og formandskabet, så jeg vil ikke bruge mine få minutters taletid på at gengive forespørgslen. Nu hvor byen Strasbourg opfordrer os til at fejre jul i festlig ånd, vil jeg gerne benytte lejligheden til at uddele nogle gaver.

Det glæder mig at give den første gave til det franske formandskab, ikke for dets tilstedeværelse eller rettidighed, men generelt for kvaliteten af formandskabets forberedelse inden dets kontakter med Parlamentet, for den ekspertise, formandskabet har udvist, og navnlig for de fremragende kolleger i form af dets ministre, som har deltaget i de vanskelige forhandlinger med Parlamentet. Jeg vil specielt takke hr. Jouyet, hvis varme, professionalisme og kompetence alle i Parlamentet har sat pris på.

Min anden gave vil jeg give til hr. Barrot. Han er næstformand i Kommissionen, som havde det perfekt i sin tidligere rolle, og som på opfordring fra sin formand og for at skåne Kommissionen for de alvorlige politiske problemer, der kunne være opstået efter hr. Frattinis afgang, uden forberedelse accepterede at påtage sig en af de vanskeligste og mest følsomme af alle Kommissionens porteføljer. Kommissær Jacques Barrot! På under ét år er det lykkedes for Dem ikke kun at mestre et særligt vanskeligt spørgsmål, men også at sætte Deres præg på de forslag. De netop har forelagt os vedrørende nye retningslinjer for asylpolitik.

Min tredje gave giver jeg til mine kolleger i Parlamentet, hvoraf de fleste er fuldendte eksperter, der er engagerede i deres sager, nogle er rigtige arbejdsnarkomaner, og enkelte er virkelige karakterer, som jeg – ligesom andre – ser på med ligelig respekt og sympati.

Min sidste gave giver jeg til vores kolleger fra sekretariatet – Emilio De Capitani er her, men han hører ikke efter – vores kolleger i de politiske grupper og assistenterne for os alle, hvis entusiasme, engagement og kompetence er afgørende for resultaterne af vores arbejde.

Efter jeg har uddelt gaver, vil jeg gøre status. Der er ingen tvivl om, at det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har udviklet sig betydeligt på mindre end 10 år. Fra et egentlig fosterstadium i

1999 – jeg vil minde Dem om, at ambitionen for Tampereprogrammet i første omgang var at skabe fundamentet for samarbejdet mellem medlemsstaterne og fremme den gensidige anerkendelse af domstolsafgørelser – udviklede JLS-sektoren sig yderligere under Haagprogrammet, som styrkede fællesskabsplatformen.

Det er på dette dobbelte grundlag og under pres fra dramatiske eksterne begivenheder – jeg vil ikke tale om de angreb, der har givet os så store problemer og har forårsaget så mange dødsfald og tragedier – at en række politikker har skabt betydeligt fremskridt: kampen mod terrorisme og alvorlig kriminalitet, kampen mod ulovlig indvandring, kampen mod racisme og fremmedhad og kampen mod narkotika og narkotikamisbrug.

Hvad mere er, så er det ikke en kritik af os alle – Rådet, Kommissionen og Parlamentet – hvis vi erkender, at vores tilgang i de sidste 10 år har været primært, og jeg siger ikke udelukkende, baseret på rygmarsvsreaktioner udløst af både de dramatiske begivenheder, jeg lige nævnte, og af vores borgeres legitime forventninger til sikkerheden.

På det seneste er en anden tilgang dog gradvis vokset frem, nemlig en mindre defensiv vej, som er baseret på ønsket om en mere positiv, mere frivillig indsats hen imod det område, vi ønsker at skabe sammen. Det var med den tilgang, at Lissabontraktaten som bekendt gjorde chartret om grundlæggende rettigheder bindende. Det var med den tilgang, det blev besluttet at omdanne observationscentret i Wien til Agenturet for Grundlæggende Rettigheder. Det var med den tilgang, at pagten om indvandring og asyl uden at tilsidesætte kravene om forsvar og sikkerhed banede vejen for en mere åben politik baseret på aktiv styring af migrationsstrømmene og fremskridt på partnerskabsområdet.

Nu har jeg delt gaver ud og gjort status, så vil jeg gå til den udfordring, vi sammen står overfor og de nye retningslinjer, der skal være inspiration for Stockholmprogrammet, som forhåbentlig kan gennemføres på grundlag af Lissabontraktaten, hvis den endelig ratificeres.

Da jeg ikke har tid, vil jeg kun drage én konklusion. Vi må ikke lade os lede af vores frygt eller borgernes frygt. Vi skal først og fremmest ledes af vores værdier, der skal støttes af objektive vurderinger af de risici, vi står overfor. Det er i den ånd, at vi forhåbentlig vil udforme Stockholmprogrammet, og at vi vil gennemføre det sammen.

Rama Yade, *formand for Rådet*. – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Catania-betænkningen er en fremragende tekst, der giver en meget bred oversigt over situationen for menneskerettigheder i EU. Den indeholder en lang række meget nyttige anbefalinger, som vedrører både institutionelle aspekter og praktiske aspekter af menneskerettigheder. Nogle af anbefalingerne vedrører Kommissionen, og jeg vil lade den svare for sig selv.

Jeg vil fokusere på visse spørgsmål, der er blevet rejst. Jeg tænker f.eks. på Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder. Agenturet kritiseres for at have en begrænset kompetencesfære, da det er begrænset til den første af EU's tre søjler. Det skal efter min mening i den forbindelse understreges, at der på den ene side er en klausul om revision af agenturets ansvarsområde inden den 31. december 2009. Klausulen tillader en mulig udvidelse af agenturets kompetencer til den tredje søjle på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

På den anden side kan enhver europæisk institution eller medlemsstat frivilligt indhente udtalelser fra agenturet, idet der tages hensyn til de forskellige parter kompetencer. I den sammenhæng anmodede Rådet via det franske formandskab den 3. september for første gang om en udtalelse fra agenturet om forslaget til en rammeafgørelse om politimyndighedernes anvendelse af passageroplysninger i medlemsstaterne, som falder under EU's tredje søjle.

Rådet har derfor søgt at vise den særlige betydning, som det tillægger menneskerettigheder.

Dernæst vil jeg tale om indvandrere og flygtninge. Der er fremsat mange forslag, foranstaltninger på indvandringsområdet er blevet medtaget i betænkningen, og jeg kan kun gentage, at Rådet i henhold til den europæiske pagt om indvandring og asyl højtideligt erklærer, at indvandrings- og asylpolitikker skal overholde bestemmelserne i den internationale lovgivning og navnlig bestemmelserne vedrørende menneskerettigheder, menneskeværdighed og flygtninge.

Jeg vil nævne et tredje punkt, som betænkningen omhandler, nemlig børns rettigheder. Hvordan kan man andet end være enig i Deres konklusioner med hensyn til fordømmelse af enhver form for vold imod børn, afskaffelse af børnearbejde, iværksættelse af særlige foranstaltninger for romanibørn og levering af bistand

til børn? Jeg bemærker, at det i betænkningen anføres, at frihedsberøvelse for mindreårige lovovertrædere kun må anvendes som en nødløsning, og at der findes alternative foranstaltninger.

Mange andre punkter fremhæves i denne betænkning, og jeg kan ikke gennemgå dem alle. Jeg vil dog afslutte med en meget positiv bemærkning, som jeg især glæder mig over, og påpege, at rammeafgørelsen om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen, som betænkningen henviser til, formelt blev vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 28. november 2008 efter syv års forhandlinger.

Som svar på hr. Deprez' forespørgsel vil jeg først takke Dem for Deres lykønskninger til det franske formandskab. Tro mig, når jeg siger, at det bevæger os dybt. Præsident Sarkozy har søgt at vise dette gennem sit arbejde og gennem forvaltningen af et formandskab, der til sidst blev et kriseformandskab med f.eks. den georgiske krise og finanskrisen – det politiske Europa er tilbage. Vi blev meget berørt af Deres velkomst, og vi vil gerne takke Parlamentet for det meget tætte samarbejde, der har forenet os under det franske formandskab i de sidste par måneder.

Inden jeg tager fat på de punkter, De har rejst, vil jeg gerne sige to ting. Jeg er for det første meget opmærksom over for problemet med dobbeltmoral, som flere af Dem har nævnt. Det er sandt, at det kan overvejes, om vi i sidste ende kan forsvare menneskerettigheder i udlandet, uden for Europas grænser, når der rettes mindre fokus på situationen inden for Europas egne grænser, som det angiveligt nogle gange er tilfældet.

Dette er et meget relevant spørgsmål, og jeg bliver ved med at gentage, at vi skal bringe orden i eget hus, så vi kan forbedre vores troværdighed uden for EU på menneskerettighedsområdet. Vores tilgang til menneskerettigheder skal være direkte, men også beskeden. Kun ved at huske, at menneskerettighederne er udelelige, kan vi forbedre chancerne ved at blive hørt i verden udenfor.

Nogle af Dem talte også om tildelingen af Sakharovprisen til Hu Jia, som jeg naturligvis glæder mig meget over. Jeg glæder mig over den ære, der vises denne kinesiske blogger, som har Parlamentets støtte. Det er fremragende. Jeg har selv været involveret i arbejdet for at forsvare Hu Jia, og jeg håber, at denne Sakharovpris vil bidrage til at fremme menneskerettighederne, navnlig i Kina.

Jeg vil vende tilbage til de spørgsmål, hr. Deprez, har rejst, og først fremhæve, at Rådet i det sidste år har arbejdet meget tæt sammen med Parlamentet, som jeg netop har sagt. Vi har ført en meget givtig dialog med Parlamentet og navnlig med Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om de tekster, der kan eller bør vedtages som en prioritet, for så vidt den institutionelle kalender tillader det.

Formandskabet har indtrængende opfordret medlemsstaterne til at ratificere, og det har betydet, at der er blevet sat skub i arbejdet i de nationale parlamenter, og at en række tekster, herunder nogle meget vigtige, er blevet vedtaget.

Ved udgangen af denne valgperiode vil en række tekster, som f.eks. teksten om overførsel af Europol til EU-kompetence og bevissikringskendelsen, forhåbentlig blive afsluttet med vellykket resultat. Som helhed vil disse tekster sætte os i stand til at gennemføre en betydelig vurdering af EU, hvad angår disse spørgsmål.

De har muligvis også bemærket, at formandskabet har gennemført eller i høj grad fremmet en række initiativer, som var blandt Parlamentets prioriteter.

Hvad angår navnlig den tredje søjle, har formandskabet forpligtet sig til at få den fælles beslutningstagning til at fungere effektivt på indvandringsområdet samt det retlige og civilretlige område. Med hensyn til forhandling med tredjelande har formandskabet som bekendt forsvaret idéen om, at fremtidige forhandlinger om udvekslingen af data med USA kun skal føres med Parlamentet, og det har ikke været nemt.

Sidstnævnte repræsenterer vigtige fremskridt på disse områder, men de kunne have været større, hvis fællesskabsmetoden blev anvendt på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed under den tredje søjle.

Beskyttelse af grundlæggende rettigheder er netop, hvad et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed handler om, og er faktisk en vedvarende udfordring, og jeg mener, ligesom Dem, at det netop er gennem beskyttelsen af grundlæggende rettigheder, at vi skal fortolke fremskridtene på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Jeg kan naturligvis kun over for Dem bekræfte Rådets vilje til at arbejde i denne retning, og vi kan notere vores enighed på de fleste af de punkter, De har rejst, mens vi er opmærksomme på vores institutionelle rammer.

Hvad angår relancering af forslaget om beskyttelsen af retsgarantier i forbindelse med straffesager, vil vi næste år drøfte en handlingsplan om beskyttelse af personer i forbindelse med straffesager, og der gennemføres en vurdering af den europæiske arrestordre, så rammeafgåelsen kan gennemføres på en ensartet måde. Lissabontraktaten, hvis den træder i kraft, vil desuden give ny drivkraft til denne proces, både ved at gøre chartret om grundlæggende rettigheder bindende og som resultat af de institutionelle fremskridt, som den nye traktat sikrer på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Der kan nævnes mange andre spørgsmål, der er rejst i betænkningen og af medlemmer af Parlamentet i de seneste par måneder. Jeg tror, at vi i den henseende også kan komme videre efter forhandlingen. Inden da vil jeg – er det min opgave at sige dette, fru formand? – overlade ordet til hr. Barrot.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Samtidig med at jeg varmt byder fru Yade velkommen, vil jeg takke ordføreren, hr. Catania, og udvalget, men jeg kommer tilbage til udvalget, hr. Deprez.

Den betænkning, De har fremlagt, er detaljeret og omfattende, som formandskabet påpegede. Grundlæggende rettigheder er hjertet i den europæiske integration, og Kommissionen ønsker naturligvis at fremme streng respekt for disse rettigheder i praksis.

De understreger i betænkningen, at der stadig skal ske betydelige fremskridt, hvad angår medlemsstaterne og institutionerne. Det er korrekt, at vi skal gøre mere for at fremme og anvende grundlæggende rettigheder i EU. EU skal foregå med et godt eksempel, ikke kun for at gøre sin eksterne politik troværdig, men også for at skabe gensidig tillid mellem medlemsstaterne, gensidig tillid, der er afgørende for at få et område med reel frihed, sikkerhed og retfærdighed til at fungere.

De fremsætter i betænkningen vigtige anbefalinger, og vi er enige med Dem i, at det er afgørende, at vi gør mere for at overvåge overensstemmelsen af lovgivningsforslag, der fremsættes i medfør af chartret, forbedre modtagelsesforholdene for indvandrere og asylansøgere, sikre, at kampen mod terrorisme gennemføres med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, fordoble vores indsats for at bekæmpe forskelsbehandling, forbedre situationen for romaer i hele EU og, vil jeg tilføje, samarbejde tættere med Europarådet. Jeg vil personligt engagere mig fuldt ud i dette.

Anbefalingerne og den berettigede kritik bør dog ikke tilsløre det ægte fremskridt, som Kommissionen og EU har opnået, når det gælder fremme af grundlæggende rettigheder, som fru Yade netop sagde. Dette fremskridt omfatter Rådets nylige vedtagelse af rammeafgåelsen om racisme og fremmedhad og vedtagelsen af rammeafgåelsen om beskyttelse af personoplysninger under den tredje søjle, selv om dette blot betragtes som et første skridt.

Kommissionen har for nylig foreslået en ny lov om retten til asyl, som er inspireret af viljen til at fremme et højt niveau af beskyttelse. Jeg har mindet medlemsstaterne om forpligtelsen til at respektere de grundlæggende rettigheder, når de gennemfører hjemsendelsesdirektivet, og jeg vil overvåge dette.

Det nye forslag til et direktiv om beskyttelse mod forskelsbehandling uden for arbejdspladsen vil supplere vores arsenal af lovgivningsforanstaltninger. Ligestilling mellem kønnene, et område, hvor EU har bestræbt sig på at være førende, har været genstand for et forslag fra Kommissionen om at forbedre borgernes balance mellem arbejdsliv og familieliv ved at forlænge minimumsperioden for barselsorlov.

Vi skal naturligvis sikre, at vi medtager grundlæggende rettigheder i vores tekster, men vi skal også kontrollere, hvordan disse rettigheder anvendes i praksis. Opgaven er meget vigtig, og for at løse den effektivt skal vi gennemføre en egentlig strategi, som sikrer respekt for grundlæggende rettigheder i EU. Det fremtidige flerårige program, Stockholmprogrammet, bør efter min mening omfatte en meddelelse, der definerer denne politik vedrørende respekt for grundlæggende rettigheder i EU med en klar forklaring af mulighederne og grænserne for Kommissionens indsats på området.

Vi skal gøre grundlæggende rettigheder så gennemførlige som muligt. Det hjælper ikke at opfinde nye love hele tiden. Jeg vil sige, at de grundlæggende lovgivningsmæssige rammer er på plads: den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og chartret om grundlæggende rettigheder. Vi har nu nogle oplysninger om krænkelsen af grundlæggende rettigheder fra Europarådet.

Endelig har vi, som De understregede, nu et redskab – EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder – hvis område vil være genstand for en bestemmelse om revision ved udgangen af næste år, som ministeren påpegede. Det er sandt, at vi skal udnytte disse instrumenter fuldt ud.

Jeg vil forsøge at opsummere. EU skal for det første være hævet over kritik, når det gælder lovgivningsarbejdet. Systematisk og streng overvågning af den europæisk lovgivnings forenelighed med chartret om grundlæggende rettigheder skal garanteres.

I 2005 definerede Kommissionen en metode til at kontrollere overensstemmelsen af forslag, og vi skal yderligere styrke anvendelsen af denne metode. Det er virkelig vigtigt, at vi altid har overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i baghovedet under hele lovgivningsprocessen.

Vi skal naturligvis gribe ind over for medlemsstaterne, når det er nødvendigt. I det kommende Stockholmprogram agter jeg tydeligt at forklare Kommissionens politik for indgriben. Vi kan gribe ind på to måder i medfør af de kompetencer, der er fastlagt i traktaten.

Når en medlemsstat ved anvendelsen af fællesskabslovgivningen skaber et problem i forhold til de grundlæggende rettigheder, vil Kommissionen for det første udfylde sin rolle som traktaternes vogter, herunder ved hjælp af overtrædelsesprocedurer. Vi skal se og uden tvivl notere de situationer, hvor en krænkelse af de grundlæggende rettigheder specifikt kræver sådanne overtrædelsesprocedurer. Jeg vil især være på vagt over for overholdelse af de grundlæggende rettigheder, og især børns rettigheder, når medlemsstaterne gennemfører hjemsendelsesdirektivet, som jeg allerede har sagt. Jeg greb ind i det projekt, der havde til formål at registrere digitale fingeraftryk i nomadelejre i Italien, for at påpege nødvendigheden af at overholde fællesskabslovgivningen og de grundlæggende rettigheder, navnlig reglerne om beskyttelse af personoplysninger.

Der er også situationer, hvor vi går ud over Fællesskabets kompetencer. Der er politiske tiltag, som kan være nødvendige under visse omstændigheder, hvor vi ikke har mulighed for at bruge nationale ordninger.

Hvad angår CIA's hemmelige tilbageholdelser, har Kommissionen talt med Polen og Rumænien ved flere lejligheder for at understrege behovet for at iværksætte undersøgelser. Polen har som svar informeret Kommissionen om, at der er indledt en strafferetlig undersøgelse. Det rumænske Senat har gennemført en undersøgelse, der skal suppleres, så den tager højde for Europarådets anden rapport.

Jeg er bekendt med, at hr. Catania i sin betænkning henviser til den berygtede artikel 7, der på en vis måde er beslægtet med nuklear afskrækkelse, og sætter spørgsmålstegn ved, hvorfor den ikke er blevet anvendt. Jeg kunne bruge den som en trussel. Da jeg mindede Bulgarien om, at den journalistpris, som var blevet tildelt en journalist, der er kendt for sine afskyelige bemærkninger om romaerne, reelt skulle undersøges, blev prisen til sidst taget fra journalisten igen. Det er dog sandt, at vi skal overveje brugen af artikel 7.

Dernæst skal vi selvfølgelig forsøge virkelig at sætte menneskerettigheder forrest på områder af afgørende betydning for det område, vi lever i sammen. Børns rettigheder – de vedrører EU's politikker som helhed. Dette er dog samtidig et område, hvor vi kan skabe reelt fremskridt. Jeg vil minde Dem om, at vi i den europæiske asylpolitik anførte, at det ikke var muligt at tilbageholde uledsagede mindreårige. Generelt har vi insisteret på, at børn skal have særlig opmærksomhed.

Med hensyn til Dublin II-reformen har vi fremhævet kravene om familiesammenføring. Jeg er også det franske formandskab taknemmelig for at have opfordret os til igen at gennemføre denne hurtige reaktionsmekanisme, som er vigtig for at forhindre kidnapning af børn. Jeg vil som det næste i marts 2009 foreslå en gennemgang af en rammeafgørelse om seksuel udnyttelse af børn, børnepornografi og bekæmpelse af menneskehandel.

Hvad angår beskyttelse af personoplysninger, har vi brug for en global, fornyet strategi, hvilket omfatter en revision af direktiv 95/46 på grundlag af en vurdering udført i lyset af teknologiske fremskridt.

Jeg har allerede talt om retten til asyl. Hvad angår bekæmpelse af racisme og fremmedhad, har vi tydeligvis en tekst – jeg takker det franske formandskab for at have medvirket til, at vi endelig har denne tekst – vi skal bruge den, og vi skal sikre, at den økonomiske krise ikke resulterer i yderligere fremmedhad og racisme, især blandt visse meningsdannere. Vi skal sikre, at grundlæggende rettigheder overholdes reelt på alle områder i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme. Meddelelsen om racisme og fremmedhad kunne fastlægge, hvordan vi kan gøre indsatsen på dette område mere effektiv.

Endelig skal Kommissionen i 2010 fremlægge en rapport om totalitære forbrydelser. Formålet er at fremme en forsoningskultur specifikt for EU, en kultur baseret på anerkendelse af forbrydelser og ofre med henblik på at afslutte de opdelinger, der findes mellem de nye medlemsstater og de gamle medlemsstater, som ikke altid er tilstrækkelig opmærksomme på førstnævntes tragiske historie. Dette er en stor opgave, en strategi, der kan yde et betydeligt bidrag til at sikre reel gennemførelse af de principper, som EU er baseret på.

Til hr. Catania vil jeg sige, at vi naturligvis henter en lang række idéer fra hans betænkning til konkretisering i Stockholmprogrammet.

Nu kommer jeg til hr. Deprez' forespørgsel. Jeg vil takke ham og sige til ham – jeg henvender mig her også til medlemmerne af hans udvalg – at for mig som kommissær med ansvar for frihed, sikkerhed og retfærdighed er det en hjælp og en mulighed at have et udvalg, der er krævende, men som samtidig er opmærksom på og engageret i alle disse vanskelige problemer, hvor vi skal finde den rigtige balance mellem det tydeligvis legitime behov for sikkerhed og muligheden for at frihedsrettigheder og retfærdighed kan nydes i fuld udstrækning.

Det er sandt, at der er opnået fremskridt på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Vi er alligevel nu – efter Tampere, efter Haag – ansvarlige for udformningen af dette flerårige Stockholmprogram, og det er i dag for tidligt for mig at formulere præcise idéer om indholdet af det næste flerårige program. Jeg vil blot nævne et eller to punkter, og jeg beklager, hvis jeg taler lidt for længe.

For det første skal udvisning af respekt for grundlæggende rettigheder i praksis blive et princip i EU, der understøtter hele det flerårige program.

Individet skal for det andet være i centrum for vores indsats, uanset om det er en europæisk borger eller en tredjelandsstatsborger, der opholder sig inden for vores territorium. Vi skal skabe et Europa baseret på resultater til gavn for mennesker. Dette Europa afhænger af sikringen af deres rettigheder, af deres sikkerhed og af deres beskyttelse, ikke mindst af de svageste, som ofre jo er, og af garantier for bedre adgang til retfærdighed.

Jeg vil takke fru Yade for at have rejst spørgsmålet om retsgarantier. Dette er efter min mening en meget vigtig tekst. Jeg er bekendt med, at der vil være en vis tilbageholdenhed, som skal overvindes, men hvis vi virkelig ønsker gensidig anerkendelse af domstolsafgørelser, er det vigtigt, at vi sikrer, at retfærdigheden sker fyldest i hele Europa gennem en række retsgarantier. Det er absolut nødvendigt.

Det europæiske retlige område skal naturligvis også fremme handelsforbindelser og borgernes frie bevægelighed, men vi skal huske, at vi skal bekæmpe kriminalitet og terrorisme, mens vi overholder lovgivningen. Den europæiske retsmodel skal fremstå som afbalanceret og overensstemmende, når der er gjort en indsats for at øge tilliden og den gensidige anerkendelse.

For det tredje den eksterne dimension af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Denne eksterne dimension skal integreres i og føjes til den interne dimension. Vi kan ikke bekæmpe menneskehandel uden at tage fat om fænomenet i de lande, hvor handelen ofte begynder. Derefter er hele indvandringspolitikken, hele politikken for koordineret styring af migrationsstrømmene, en del af idéen om at kæde den eksterne og interne dimension sammen.

Kommissionen agter at fremlægge en meddelelse om de kommende prioriteter i maj 2009. Derefter vil der være en politisk forhandling om vedtagelsen af det tredje flerårige program ved udgangen af 2009. Jeg må dog sige – som jeg sagde i morges til koordinatorene i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender – at vi reelt ikke behøver Parlamentet for at udforme dette flerårige program. Jeg er ikke i tvivl om, at vi vil kunne regne med Deres forslag.

Det er sandt, at der er opnået fremskridt med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, men det er også sandt, at vi så at sige befinder os ved daggryet for dette sande retssamfund, hvor borgerne kan bevæge sig rundt inden for det europæiske område og samtidig være garanteret deres rettigheder, uanset hvilken medlemsstat de befinder sig i. Dette er meget vigtigt, hvis vi virkelig ønsker, at begrebet med det europæiske borgerskab skal finde et konkret udtryk i de europæiske borgeres liv.

Der er meget, som skal gøres. Dette er en meget spændende opgave, og jeg takker endnu en gang Parlamentet og navnlig medlemmerne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender for deres assistance, som de har ydet med stor entusiasme og overbevisning.

Ignasi Guardans Cambó, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget.* – (ES) Fru formand! Til min tale vil jeg bruge både den tid, jeg har fået tildelt på vegne af min parlamentsgruppe og den tilsvarende tid, som min kollega, Viktória Mohácsi, har fået tildelt på vegne af Kultur- og Uddannelsesudvalget.

Jeg vil bestemt indlede med at lykønske ordføreren med det fremragende arbejde, han har udført, og med hans indsats, som jeg selv oplevede, for at opnå enighed med de andre grupper om indholdet af det, der nu er hans betænkning.

Jeg deler fuldt ud ordførerens engagement i forsvaret af menneskerettigheder og hans vilje til at gå et skridt videre. Det er sandt: Jeg er helt enig med ham, når han i sin tale siger, at vi nogle gange i Europa oplever et paradoks, hvor vi forsvarer og angriber menneskerettighedssituationen et sted i verden, mens vi overser uacceptabel forskelsbehandling i vores egne lande, nogle gange fordi vi ikke har de rigtige redskaber til at bekæmpe en sådan situation.

Det er noget, som virkelig skal fremhæves, og det er Parlamentet, der har den legitime kompetence til at gøre det.

Ordføreren kan bevidne, at vi har drøftet, hvorvidt hans betænkning skulle omfatte andre sociale problemer i vores samfund, der går ud over menneskerettigheder.

Jeg mener, at visse afsnit i denne betænkning – og naturligvis endnu mere i de tidligere versioner – i en vis grad lider under et lidt for ihærdigt forsøg på at løse alle problemer, ikke kun menneskerettighedsproblemer, men alle sociale problemer, der i øjeblikket findes i Europa.

Det kan nogle gange svække vores indsats. Problemer lige fra boligmangel til job til ældre skal bestemt løses, men jeg er slet ikke sikker på, at de skal løses i samme pakke eller på samme liste som forsvaret af grundlæggende rettigheder.

Det er dog en kendsgerning, at vi har alvorlige problemer inden for vores egne grænser: problemer, der påvirker enkeltpersoner, og navnlig problemer, der påvirker grupper. Sociale grupper overses nogle gange eller udsættes for forskelsbehandling på grund af køn, seksuel orientering, etnisk oprindelse, religion osv. Disse problemer skal fremhæves, og de skal løses med en global tilgang. Dette arbejde blev naturligvis udført i samarbejde med Europarådet, og der henvises velfortjent til denne fantastiske institution.

I den henseende henviste Kulturudvalget meget specifikt til ét af disse problemer, som jeg her gerne vil understrege på vegne af min kollega, Viktória Mohácsi, der var ordfører for dette emne i Kulturudvalget. Det er forskelsbehandlingen af romanibørn på uddannelsesområdet.

Betænkningen omhandler på en god måde de problemer, der generelt rammer børn på forskellige områder, især den forskelsbehandling, som romanibørn udsættes for, samt behovet for at inddrage medierne – som det allerede er nævnt her – og de berørte parter – ngo'er og sociale sammenslutninger – i denne kamp mod forskelsbehandling.

Betænkningen indeholder en stor mængde informationer, og samfundet skal informeres om, hvad disse værdier betyder. I den henseende har medierne på den ene side og hele uddannelsessektoren på den anden et enormt ansvar.

Kinga Gál, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Fru formand! Det er vanskeligt for Parlamentet at vedtage en omfattende beslutning vedrørende situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union, da det netop er disse grundlæggende rettigheder, der burde være genstand for mindst partiskhed og politiske holdninger, men i stedet burde være baseret på uafhængige kendsgerninger og oplysninger fuldstændig rensset for hykleri. Den kendsgerning, at vi har oprettet Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder inden for den periode, der er genstand for undersøgelsen, sender derfor et markant budskab fra Parlamentet og naturligvis fra os. Det er måske dette organ, der vil påtage sig denne opgave i de kommende år. Samtidig er den type budskab, som Europa udsender til borgerne om grundlæggende rettigheder, naturligvis meget vigtig. Hvordan løser det disse problemer? Løser det faktisk de reelle problemer, som mange mennesker står overfor?

240 ændringsforslag til betækningsforslaget viser også den forskelligartede karakter af visse problematiske og kontroversielle spørgsmål. Endnu et par acceptable tekster er med godt resultat blevet koblet sammen fra den oprindelige og særdeles kontroversielle betænkning takket være ordføreren og skyggeordførerne. Det betyder ikke, at der ikke stadig er forskellige holdninger til de principielle spørgsmål blandt de politiske grupper, ligesom der bestemt er store forskelle i de kontroversielle afsnit, som afspejler principper og ofte følelsesmæssige holdninger, som i mange tilfælde hører under medlemsstaternes kompetence. Når alt kommer til alt, er den vestlige halvdel af Europa næsten altid overbevist om, at fuld udøvelse af de grundlæggende rettigheder er lig med frihed fra forskelsbehandling, uanset om det vedrører de mange indvandrermindretal eller sker på grund af etnisk oprindelse eller seksuel orientering. Samtidig er vi i de nye medlemsstater endnu ikke kommet til det punkt, hvor vi taler om at ønske, at vi kunne udøve vores grundlæggende rettigheder. I mange tilfælde frygter vi stadig for vores grundlæggende frihedsrettigheder, og når det drejer sig om mindretal, taler vi om millioner af hjemmehørende mindretal, hvis grundlæggende rettigheder stadig krænkes i de nye medlemsstater. Det er vigtigt, at denne betænkning også omhandler dem. Samtidig er der en række sætninger,

der stadig drøftes, som vi ikke er nået til enighed om, og som Det Europæiske Folkeparti ikke kan acceptere. Lad os dog ikke glemme, at beskyttelse af vores grundlæggende rettigheder i praksis kan variere fra person til person. Det vigtigste i denne forbindelse er gensidig respekt. Det kan være nyttigt i den nuværende situation.

Martine Roure, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru minister, hr. kommissær! Vi ved alle, at beskyttelse af grundlæggende rettigheder er hjørnesteinen i gennemførelsen af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. EU ønsker at opnå imponerende resultater, og det har givet sig selv den europæiske lovgivning mod forskelsbehandling. Selv om vi er hurtige til at fordømme menneskerettigheder i verden, skal vi først og fremmest bringe orden i vores eget hus, som ministeren sagde. Derfor opfordrer vi nu til, at der føres en aktiv politik med henblik på at bekæmpe enhver form for forskelsbehandling og sikre respekt for menneskeværddighed, navnlig i fængsler, da humanitet ofte stopper ved deres dør.

Vi skal på den anden side bemærke, at regeringerne på den anden side i disse krisetider endelig opdager de europæiske borgere, der lever i fattigdom og usikkerhed, selv om de er i beskæftigelse. Ekstrem fattigdom og social udstødelse udgør en krænkelse af de grundlæggende rettigheder som helhed. Vi skal bekæmpe den uretfærdighed, som mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, og fattige arbejdstagere udsættes for.

Europa skal gentage, at alle grundlæggende rettigheder, herunder sociale rettigheder, er udelelige. Hvordan kan borgerne reelt udøve deres ytringsfrihed, hvis de ikke har adgang til en bolig, hvis de lever på gaden, eller hvis de ikke har adgang til sundhedspleje? Vi skal lytte til det, disse mennesker har at sige, og garantere hvert eneste menneske alle de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret: retten til et værdigt liv, til sundhedspleje af høj kvalitet, til en anstændig bolig, til adgang til almene tjenester og til en mindsteløn.

Endelig vil jeg om forlov gentage ordene fra fader Joseph Wresinski, grundlægger af grundlægger af organisationen ATD Quart Monde: "Når mennesker er dømt til at leve i elendighed, krænkelse menneskerettighederne. Det er en hellig pligt at stå sammen for at sikre, at de bliver respekteret".

Alexander Alvaro, for ALDE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru Yade, hr. næstformand i Kommissionen! Vi har i dag fejret 20-årsdagen for Sakharovprisen, og i sidste uge havde vi 60-årsdagen for den universelle erklæring om menneskerettighederne – og disse to begivenheder har aldrig været mere relevante. Vi skal styrke vores igangværende indsats for at gennemføre menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder både i Europa og i resten af verden.

Fru Yade! Jeg har den største respekt for Deres mod til at kritisere Deres egen regerings forbindelser med Libyen her. Ikke alle ville turde det, og der er, hvad der efter min mening må betegnes som "bringe orden i ens eget hus først".

I 2004 blev Parlamentet forsikret om, at der var en gruppe kommissærer, som ville beskæftige sig med grundlæggende rettigheder. Jeg er bange for, at vi endnu ikke er blevet forelagt en betænkning om dette. Vi har desværre set krænkelse af friheden til at rejse til Italien, af ytringsfriheden i medlemsstater og af retten til privatlivets fred bl.a. i Det Forenede Kongerige.

Grundlæggende rettigheder er som muskler: Hvis de ikke bruges, forsvinder de langsomt. Hjælp os med at træne denne muskel, så vi kan genopdage et grundlag for anstændig sameksistens i fremtiden.

Tatjana Ždanoka, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil først takke vores ordfører, hr. Catania, for hans store indsats for at inddrage de ændringsforslag, der er fremlagt af de politiske grupper. Det var en meget ambitiøs opgave, og jeg håber, at betænkningen om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union endelig vil blive vedtaget.

Min gruppe mener, at vores fremtidige mål i forbindelse med forberedelsen af sådanne betænkninger ikke kun skal være at nævne problemer, men også at udpege og beskæmme de medlemsstater, hvor specifikke grundlæggende rettigheder krænkelse. En skrivelse om dette er for nylig blevet undertegnet af formændene for Gruppen De Grønne og sendt til formanden for Parlamentet. Vi kan naturligvis alle gætte, hvilke medlemsstater det drejer sig om, når en eller flere konkrete krænkelse af menneskerettighederne nævnes, men europæerne skal efter vores mening have vished for, hvem der ignorerer vores fundamentale princip om respekt for grundlæggende rettigheder.

Hvad angår betænkningen, beklager jeg dybt, at nogle af mine kolleger tilsidesætter den kendsgerning, at det ikke kun drejer sig om borgerrettigheder og politiske rettigheder. Efter min mening er økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder lige så vigtige.

En række forslag fra Gruppen De Grønne er blevet medtaget i den endelige tekst. Det drejer sig om: beskyttelsen af privatlivets fred under bekæmpelsen af terrorisme, nødvendigheden af at ratificere rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal og det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog og forbuddet mod forskelsbehandling af statsløse. Vi opfordrer også medlemsstaterne til at ratificere FN-konventionen om handicappede og tillade, at FN's Komité vedrørende Afskaffelse af Racediskrimination undersøger individuelle sager.

I mit land, Letland, har mere end 350 000 såkaldte ikkeborgere, hvoraf mange er født i landet, ikke engang stemmeret ved lokalvalg. Dette problem er desværre ikke omhandlet i betænkningen på grund af princippet om ikke at udpege enkelte medlemsstater, men jeg understreger, at den sociale og politiske integration trues, når vi nægter langvarige indbyggere retten til at deltage i det politiske liv på lokalt plan. Det er derfor absolut afgørende, at disse mennesker får stemmeret.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg har stærke indvendinger mod mindst to problemer, der rejses i denne betænkning. Det første er problemet med seksuel orientering, og det andet vedrører de såkaldte reproduktive rettigheder.

Forslagene om at give universel adgang til abort og tillade såkaldte homoseksuelle ægteskaber i alle medlemsstater i EU har ikke noget med grundlæggende rettigheder at gøre. Der er intet internationalt dokument, som støtter denne fortolkning af retten til at indgå ægteskab. Der er endvidere intet retligt grundlag for disse forslag i selve EU-lovgivningen. Ved konstant at forsøge at indføre disse forhold på listen over grundlæggende rettigheder ønsker den europæiske venstrefløj, at vi vænner os til disse begreber. Jeg kan dog forsikre Dem, at vi aldrig vil give vores samtykke.

Jeg vil gerne spørge Kommissionens repræsentanter, om Kommissionen virkelig agter at fremlægge et forslag om et direktiv om bekæmpelse af homofobi, og hvilke bestemmelser et sådant direktiv så skal indeholde? Mener Kommissionen, at der er et retligt grundlag for at udforme et direktiv om gensidig anerkendelse af status for par af samme køn i alle EU's medlemsstater? Har Kommissionen sådanne planer? Har forslaget til et direktiv om beskyttelse mod forskelsbehandling uden for arbejdspladsen til formål at indføre anerkendelsen af såkaldte homoseksuelle ægteskaber i EU's medlemsstater ad bagdøren? Jeg insisterer på et præcist og omfattende svar på disse vanskelige juridiske spørgsmål.

Miguel Portas, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! Europa undersøger ofte omhyggeligt menneskerettighederne i alle fire verdenshjørner – og det er helt rigtigt at gøre det – og derfor fejrer vi i dag Sakharovprisens 20-årsdag. Det er rigtigt at gøre det, men – og det er hovedessensen i Catania-betænkningen – Europa undlader ofte at se, hvor godt de grundlæggende rettigheder overholdes inden for sit eget territorium. Dette burde egentlig være et politisk program for Kommissionen og Rådet nu og i fremtiden, da den myndighed, som vi taler om grundlæggende rettigheder med uden for Europa, afhænger af vores egen overholdelse af disse rettigheder.

Jeg vil give Dem et eksempel på et konkret problem, der er vigtigt. Det er uacceptabelt, at flere regeringer i øjeblikket afviser at modtage fanger fra Guantánamo Bay, når deres skyld ikke er blevet bevist. Min regering har derimod besluttet at modtage disse fanger, og jeg lykønsker den med denne tilgang. Den sagde dog, at den ville gøre det for at hjælpe den amerikanske regering, og deri ligger problemet. Det var også for at hjælpe Washington, at flere regeringer accepterede de ulovlige flyvninger. Vi skal acceptere fanger, hvis skyld ikke er blevet bevist, hvis og når de anmoder om det, ikke for at hjælpe et land med at løse et problem, det selv har skabt.

Georgios Georgiou, for IND/DEM-Gruppen. – (EL) Fru formand! Den internationale debat om menneskerettigheder er naturligvis meget nyttig. Jeg betragter det derfor som min pligt at rose ordføreren, hr. Catania, for hans følsomhed over for og hans insistens på beskyttelse af menneskerettigheder også i Europa. Jeg vil dog benytte denne lejlighed til at gribe ind og henlede Parlamentets opmærksomhed på et nyt element, som ikke længere vedrører mindretal, krænkelser af menneskerettigheder globalt, økonomiske eller politiske fanger, europæiske undergrupper, religiøse mindretal, homoseksuelle osv., men som vedrører europæerne selv, som på grund af den storm, der forventes i kølvandet på den internationale økonomiske krise, vil blive opdelt i kategorier, der har brug for beskyttelse af deres menneskerettigheder.

Jeg frygter, at vi vil stå over for en situation, hvor grupper af europæere mister status som følge af arbejdsløshed og begrænset social beskyttelse, grupper som måske ledes ud i demonstration og reaktion, og som kan bringe de økonomiske og politiske samfund på hele det europæiske kontinent i fare. Disse grupper skal omgående sikres opfyldelse og beskyttelse fra EU, hvad angår menneskerettigheder. De nylige triste begivenheder i Grækenland rammer tydeligvis Europa, som nu ikke længere kan tillade sig den luksus udelukkende at

beskæftige sig med udlændinges og mindretals rettigheder, og som er forpligtet til at gribe ind over for de alvorlige problemer, som europæiske borgere har, når de risikerer at blive dårligere stillet med hensyn til rettigheder end dem, der tilbydes ophold i EU. Den tid, hvor Europa skal tage fat om de europæiske borgeres menneskerettighedsproblemer, er desværre kommet uanmeldt.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Fru formand! Tal ikke om reb i huset, der tilhører en mand, som har hængt sig. Endnu en gang er EU's beretning om menneskerettigheder fuld af selvros om, hvor meget Europa tager sig af krænkelse af menneskerettigheder, uanset hvor de forekommer i verden. Vi kan dog ikke undslippe det: Selektiv og hyklerisk indignation er alt for ofte grundlaget for EU's menneskerettighedspolitik.

Som det allerede er blevet sagt endda af medlemmerne af Parlamentet på venstrefløjen, burde Parlamentet ikke først sørge for at bringe orden i eget hus? For mindre end to måneder siden krænkede Parlamentet trods alt ytringsfriheden, som det forsøger at forsvare så eftertrykkeligt i alle verdenshjørner fra Antarktis til Amazonregnskoven og fra Abu Ghraib til Harare, i sit eget hus.

Min kollega, Frank Vanhecke, som er en udgiver med ansvar for en lokal flamsk publikation, og som blev forfulgt af den belgiske regering og dens politisk udnævnte dommere på grundlag af en holdningsrelateret forseelse, fik end ikke mulighed for at forsvare sig selv her i Parlamentet, da det i sidste måned besluttede at fratage ham hans politiske immunitet. Hvad mere er, oplever vi i dag, den dag, hvor vi fejrer Sakharovprisen, at filmen "Fitna" af Geert Wilders, som har modtaget dødsstrusler fra islamiske fanatikere i Nederlandene, forbydes i Parlamentet efter ordre fra Formandskonferencen. Længe leve ytrings- og meningsfriheden! Dog tilsyneladende ikke her i Parlamentet.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Der er ingen tvivl om, at Catania-betænkningen markerer en vigtig fase i EU's liv, idet den bekræfter den aktuelle situation i EU.

Der er ingen tvivl om, at det stærke migrationspres, som EU har været udsat for i flere år, sammen med de betydelige interne ændringer, det gennemgår, har skabt og fortsat vil skabe mange problemer for medlemsstaterne og for både europæiske borgere og tredjelandsborgere. Der er heller ingen tvivl om, at EU har præcise forpligtelser med hensyn til at kontrollere situationen og samtidig overholde menneskerettighederne i videst mulig udstrækning, men også til at respektere og beskytte dets egne borgere og de nationale organisationsstrukturer.

Fra denne særdeles lange og omfattende betænkning strømmer der dog en generel kritik af medlemsstaterne, hvad angår de krænkelse, der finder sted på deres territorier og derfor under deres kontrol. I forskellige dele af betænkningen gives der et billede af Europa, som efter min mening ikke svarer til virkeligheden, og det virker – tydeligvis på en måde, som ordføreren efter min mening ikke havde til hensigt – som om, man har prioriteret dem, der til tider ikke overholder reglerne, i stedet for dem, der overholder dem eller sikrer, at de overholdes.

Generelt vil jeg hævde, at nogle afsnit burde skrives om af hensyn til den almene interesse, selv om jeg tilslutter mig visse dele af betænkningen. Endelig vil jeg udtrykke min personlige solidaritet med Vatikanet i forbindelse med de angreb, der har været rettet mod det under forhandlingen her i Parlamentet.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Fru formand! I dag har vi endnu en gang en vigtig forhandling om indsatsen for at fremme menneskerettigheder, som angiver tonen for Parlamentets og EU's rolle og holdning. Den afgør i vid udstrækning også, hvem vi er. Som europæere lægger vi stor vægt på at overholde hvert menneskes universelle og uanfægtelige rettigheder, uanset hvor dette menneske befinder sig i verden. Mens vores fælles værdier, lige muligheder og respekt for grundlæggende rettigheder er integreret i de europæiske traktater og grundlaget for EU, er det langt mindre indlysende, at vi drager hinanden til ansvar, når tingene går galt. Denne betænkning fra hr. Catania fremhæver med rette dette, og jeg vil gerne lykønske ordføreren og alle, der har hjulpet ham i dette arbejde.

Jeg vil gerne spørge kommissæren, hvad han mener om idéen om, at vi i EU skal genoverveje, hvorvidt vi kan udforme bedre regler for at drage hinanden til ansvar, hvis vi mener, der er problemer med menneskerettighederne.

Jeg vil gerne fokusere på ét bestemt emne i betænkningen, nemlig situationen for romaer i EU. De er ikke kun den gruppe, der i videst udstrækning udsættes for forskelsbehandling i Europa, de er også et transnationalt mindretal, der er spredt over mange grænser. Efter udbruddet af vold mod romaer i Italien for mere end et år siden så vi tydeligt, at overholdelsen af deres rettigheder ikke var blevet sikret via den nationale kompetence.

Det primære ansvar for indbyggernes ve og vel ligger naturligvis hos medlemsstaterne, men hver medlemsstat skal sikre dette inden for rammerne af de europæiske og internationale traktater. Alt for ofte må vi se på, når medlemsstaterne tyr til det, der må betegnes som princippet om ikkeindgriben. Mindretalsproblemer betragtes som et nationalt anliggende. Det kan vi efter min mening ikke længere acceptere. Som jeg sagde, skal vi indlede en debat og overveje, om vi kan indgå aftaler med EU, som fastlægger, hvordan vi håndterer krænkelse af menneskerettighederne i EU og sætter en stopper for den nuværende politik, hvor vi ikke tør drage hinanden til ansvar.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Fru formand! Jeg vil først varmt takke det franske formandskab og lykønske det med dets initiativ i FN for at afkriminalisere homoseksualitet. Det er efter min mening et fantastisk skridt fremad, fordi forskelsbehandling af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transseksuelle stadig hører til dagens orden, selv i Europa, er jeg bange for.

Europa bør efter min mening være et foregangseksempel for anvendelsen af princippet om, at alle er lige for loven. I den henseende indeholder direktivet om antidiskriminering, som er under behandling, alt for mange undtagelser, der i sig selv fører til diskriminering. Disse undtagelser skal fjernes.

Hvad angår homoseksuelle ægteskaber, vil jeg gerne kommentere det, som den tidligere taler, hr. Szymański, sagde. Uanset hvor De befinder Dem i det politiske spektrum, er det ærlig talt et spørgsmål om civilisation, at staten ikke blander sig i enkeltpersoners private valg af partner. Staten kan ikke forbyde forhold på grund af religion, farve eller seksuel orientering. En persons valg af partner er udelukkende en privatsag. Det har intet med staten at gøre.

Endelig vil jeg nævne spørgsmålet om PNR-oplysninger (passagerlister), som fru Yade bragte på banen. Jeg er bange for, at Parlamentet er mindre end tilfreds med den kurs, Rådet har valgt. Dette har været genstand for tidligere forhandlinger, og jeg håber, at Rådet i fremtiden er parat til at imødekomme Parlamentets anbefalinger på dette område.

FORSÆDE: Mario MAURO

Næstformand

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vores land kan betragtes som en ægte leder i indsatsen for at bekæmpe forskelsbehandling og forfølgelse, og hvad angår beskyttelsen af romanibørn, et emne, som Catania-betænkningen efter min mening tillægger stor opmærksomhed, skylder vi ministeren for interne anliggender, hr. Maroni, stor tak. Gennem en omfattende kontrol af situationen for romanibørn har han afdækket en situation, der måske kunne have været opdaget tidligere.

Af romanibørnene i disse lejre er 50 % overladt til sig selv, dvs. de sendes ikke i skole, og de vaccineres ikke. Betænkningen burde også påpege romanifamiliernes ansvar, fordi de i stedet for at sende børnene i skole sender dem ud for at begå overtrædelser og fastholder dem i en situation, hvor de ikke integreres. Jeg glæder mig derfor over foranstaltningerne fra disse regeringer, herunder den italienske, som arbejder for at sikre at romanibørn og indvandrerbørn integreres, f.eks. i skolesystemet, ved at tilbyde dem mulighed for gennem adgangsklasser at begynde at lære vores sprog.

Hjemsendelse er angiveligt ikke en mulighed, når der er en kritisk situation i oprindelseslandet. Men hvor kommer disse indvandrere fra? De kommer fra lande, som alle er prægede af farlige situationer, og derfor giver dette element af betænkningen ingen mening. Vi skal anvende principperne om beskyttelse af menneskerettighederne med sund fornuft, med en europæisk nationalitet, og ikke på grundlag af ideologien for dem, der belærer os om beskyttelse af rettigheder, samtidig med at de taler for partier, hvis symboler omfatter kommunisternes hammer og segl. Det er en fin kilde!

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Catania, både for betænkningen, for hans engagement, der er lige så stærkt som altid, og hans arbejde for fremme af respekten for de grundlæggende rettigheder. Vi kan aldrig gå på kompromis med grundlæggende rettigheder. Der kan aldrig være hverken politiske eller kulturelle grunde til at gå på kompromis, når det drejer sig om grundlæggende rettigheder.

Til hr. Szymański vil jeg sige, at grundlæggende rettigheder naturligvis også omfatter reproduktive rettigheder. De omfatter også retten til seksuel orientering. Det vigtige nu er, at alle EU-institutionerne arbejder for at sikre, at grundlæggende rettigheder – chartret – ikke kun forbliver fine ord på papiret, men at der faktisk

gennemføres konkrete foranstaltninger. Vi skal sikre, at grundlæggende rettigheder respekteres og anvendes for alle grupper i samfundet.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Hr. formand! I EU's medlemsstater og institutioner og i den vestlige verden generelt er der alvorlige problemer med forskelsbehandling af homoseksuelle, biseksuelle og transseksuelle. Mange steder i verden er problemerne endnu større. Der risikerer mennesker endda fængsel eller henrettelse for deres seksuelle præferencer. Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt og burde ikke finde sted i 2008.

Menneskerettigheder er efter min mening universelle og ikke relative. Vi kan ikke påkalde gamle sædvaner for at forsvare forfølgelsen af homoseksuelle, biseksuelle og transseksuelle. Nej, menneskerettigheder gælder for alle mennesker i hele verden, og disse rettigheder skal være ukrænkelige. Hvert menneske, der hævder at være demokratisk, skal påtage sig sit ansvar og bekæmpe intolerance i enhver situation.

Det er dog foruroligende, at der er medlemmer af Parlamentet, som har en fjendtlig holdning over for homoseksuelle. Det fremgik især tydeligt før og efter den udstilling, jeg var vært for i Bruxelles i sidste uge. Jeg blev fuldstændig forfærdet, da jeg læste bemærkningerne, men desværre blev jeg ikke særlig overrasket.

Kampen mod intolerance og for menneskerettigheder skal føres overalt – med vores venner, på nationalt plan, i EU og globalt gennem FN. Jeg glæder mig derfor over det franske formandskabs initiativer i den henseende. Jeg har faktisk haft halvandet minut.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Catania, for hans betænkning om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union.

Grundlæggende menneskerettigheder krænkes ofte i forbindelse med kampen mod terrorisme, som fører til krænkelser af den grundlæggende ret til privatlivets fred, trusler mod eller krænkelser af retten til beskyttelse af personoplysninger og hyppig forskelsbehandling.

Vi har set, hvordan mange medlemmer af Parlamentet har brugt denne betænkning til at fremhæve deres partidagsordener ved at kræve autonomi. Autonomi hører ikke hjemme inden for EU's rammer, og autonomi som politisk idé hører heller ikke hjemme under Lissabontraktaten i det 21. århundrede. I EU har vi fri bevægelighed for mennesker som et stort privilegium, og vi bør derfor anskue autonomi ud fra den aktuelle situation på arbejdsmarkedet. Kun reaktionære og mennesker, der ikke kan begribe den overordnede idé med at forene EU's stater, varmer deres separatistiske hænder ved nationalismens og fascismens bål, og derfor afviser jeg enhver begrundelse for autonomi som en effektiv metode til at løse problemerne blandt de traditionelle samfund og nationale mindretal.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Denne betænkning har en anseelig størrelse, og jeg undrer mig over, hvad dens formål er. Den indeholder 167 punkter på 28 sider. Betænkningen indeholder alle de vigtige komponenter, hvad angår grundlæggende rettigheder. Trods et par få gode punkter om fokus afspejler betænkningen ikke den aktuelle situation for menneskerettigheder. Den indeholder ingen kendsgerninger eller argumenter til støtte for de fremsatte påstande. Den indeholder mange ord, som ofte er selvmodsigende og irrelevante. Den indeholder masser af illusioner, hvilket ikke er en god ting. Den er fuld af appeller til kompetente myndigheder, og den indeholder endda en bestemmelse, som er i strid med lovgivningen.

Det overrasker mig, at hr. Catania ikke har baseret sin betænkning på Ombudsmandens årsberetninger. Hvis han havde gjort det, havde han kunnet sammenligne udviklingen fra år til år og oplyse os alle om de fremskridt, der er sket eller ikke sket på området. Jeg vil ikke gå ind i de enkelte punkter, men jeg mener, at betænkningen simpelthen er inkonsekvent. Selv om tidsfristen for fremsættelse af ændringsforslag er blevet forlænget, må jeg desværre sige, at denne betænkning ikke kan ændres, fordi den mangler en passende materiel og retlig struktur.

Så er betænkningen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget noget helt andet, da dette udvalg tydeligt tilkendegiver sin holdning til menneskerettigheder i 12 punkter. Jeg tror, at hr. Catania som ordfører har haft meget gode intentioner. Han har ydet en oprigtig indsats for at præsentere situationen for grundlæggende rettigheder så godt som muligt, men denne betænkning opfylder efter min mening ikke – trods nogle virkelig gode punkter – minimumsbetingelserne for en seriøs forhandling, hvilket jeg beklager dybt.

Hvis betænkningen vedtages, frygter jeg, at der vil komme endnu skarpere kritik fra offentligheden. Derfor ville det efter min mening være godt, hvis hr. Catania skrev betænkningen om, så den giver et klart billede af, hvor vi var i 2004, og hvor vi er i dag.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Hr. formand! Én ting er sikker: Den globale økonomiske krise vil øge bølgen af indvandrere til Europa og vil kaste tusinder af lovlige indvandrere, der allerede lever blandt os, ud i arbejdsløshed. Der er derfor en meget høj risiko for øget fremmedhad og racisme og en meget stor trussel mod den sociale samhørighed i Europas lande. Omfattende politipatroljering langs grænserne vil under disse omstændigheder ikke løse problemet. Vi har brug for seriøse politikker for integration af indvandrere i Europa, politikker, som vil få både indvandrere og deres børn til ikke længere at føle sig fremmede, og som får andre til ikke længere at betragte dem som fremmede i vores samfund. Og alligevel er denne forhandling stoppet i Europa. Vi så den på Rådets møde i Thessaloniki, vi så den i Groningen i 2004, og nu er den forsvundet. Årsagen er efter min mening helt simpel: Politikerne i Europa har ikke kunnet overbevise deres vælgere om, at diversitet simpelthen er uundgåelig i dag og ønskelig i vores samfund. Denne politiske vilje kan genoplives i Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hr. formand, mine damer og herrer! I et forsøg på at nå frem til et universelt standpunkt er betænkningen endt med at blive ensidet og ubalanceret. Den giver det indtryk, at situationen for grundlæggende rettigheder er dårlig i EU. Det er en tydelig overdrivelse, som miskrediterer os, men som er belejlige for de lande uden for EU, som vi fører en menneskerettighedsdialog med. Der tages ikke højde for de enorme forskelle mellem de forskellige medlemsstater med hensyn til antallet af mindretal og indvandrere. I artikel 45 anføres det fejlagtigt, at der er et lille antal indvandrere i de østeuropæiske medlemsstater. Inden besættelsen af Letland var andelen af letter i Letland ca. 80 %, og andelen af russere var 8 %. I begyndelsen af 1990, da besættelsen blev afsluttet, tegnede letterne sig kun for 51 %. Flertallet af resten er som et direkte resultat af "russificeringen" russisktalende indvandrere. Alle, der ikke ønsker at integrere sig og opnå statsborgerskab, bør ikke have politisk ret til at stemme. anbefalingen om at give medlemmerne af hvert mindretal ret til at tale og modtage undervisning på dets modersmål er i strid med de indfødtes rettigheder til at tale deres eget sprog i deres eget land. Hvis denne betænkning vedtages, skal vi omgående udforme en anden betænkning fra Parlamentet om beskyttelse af det lettiske folk og sprog i Letland. Der er ingen ændringsforslag, som kan forbedre denne betænkning. Den eneste løsning er at forkaste den.

Michael Cashman (PSE). – (EN) Hr. formand! Forskelsbehandling lever i bedste velgående, og den lever i verden og i EU. Derfor vil jeg lykønske det franske formandskab med initiativet i FN om afkriminalisering af homoseksualitet.

Det er deprimerende, at vi her i Parlamentet i dag har hørt tale for intolerance. Forskelsbehandling skæmmer vores verden, og – vil jeg sige til andre – den skæmmer sjælene hos dem, der praktiserer den. Politikere og institutioner, f.eks. Vatikanet, som burde vide bedre, slår til lyd for forskelsbehandling. Derfor takker jeg Dem på vegne af de mennesker, der ikke har en stemme, fordi de, hvis de brugte den – som homoseksuelle eller i kraft af deres kønsidentitet – ville blive angrebet, tortureret, fængslet eller henrettet, udelukkende på grund af deres forskel.

Vi vil sejre. Vi vil opnå lighed. Som homoseksuel er det mit mål. Vi vil opnå lighed, fordi retfærdigheden og godheden er på vores side. Tak til formandskabet. Det er et stort privilegium for Dem at afslutte Deres formandskab med et sådant engagement.

Armando França (PSE). – (PT) Hr. formand! Formålet med Tampere- og Haagprogrammerne, som vi nu forhandler på baggrund af Gérard Deprez' spørgsmål, er at gennemføre et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem grundlæggende samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem dem og EU's institutioner. Dette skal opnås gennem styrkelse af foranstaltninger, der garanterer frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er grundlæggende for den europæiske integrationsproces. Vores union kan dog kun eksistere, hvis vi parallelt med det indre marked og det økonomiske samarbejde skaber et fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvis de europæiske borgere også føler sig frie med sikrede grundlæggende rettigheder, og hvis der er lige retfærdighed for alle. Det betyder, at udviklingen af samarbejdet på dette område er særdeles vigtig. Lissabontraktaten vil være afgørende, da dens bestemmelser på dette område er suveræne og giver kompetence til Parlamentet og de nationale parlamenter.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Hr. formand! Det internationale samfund tager fat på spørgsmålet om menneskerettigheder omkring hvert tyvende år. I 1948 vedtog det den universelle erklæring om menneskerettighederne. Næsten 20 år senere vedtog det menneskerettighedskonventionerne, og i 1989 vedtog det endnu et dokument, nemlig konventionen om barnets rettigheder.

I mellemtiden har vi i EU ikke kunnet udforme en retsakt eller vedtage et charter, der som chartret om grundlæggende rettigheder kan være et bindende dokument.

Jeg glæder mig derfor over hr. Catanis betænkning, som omhandler barnets rettigheder, og jeg understreger, at disse rettigheder bør være af yderste vigtighed for os, da børn repræsenterer Europas fremtid, og da Europa formes af den måde, vi opfostrer dem på. Det er grunden til, at fattigdom, som er en form for forskelsbehandling, der påvirker et utal af børn i Europa, skal udryddes, og at vi skal bekæmpe den for at sikre en god og retfærdig fremtid for Europa.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Hr. formand! Næste år, i 2009, vedtages det nye flerårige program for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Resultaterne af de sidste 10 år er positive, men vi skal undgå den konstante fristelse til at favorisere sikkerhedsaspektet på bekostning af frihed og retfærdighed.

Med hensyn til f.eks. det retlige samarbejde vil anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse sikre enorme fordele til alle, der rejser inden for dette område, men det skal have en modpart i form af tilstrækkelig beskyttelse af den enkeltes rettigheder og retsgarantier i hele EU, hvilket endnu ikke er sket.

Der er etableret forskellige informationssystemer med henblik på at styrke sikkerheden, men rammeafgåelsen om beskyttelse af personoplysninger i den tredje søjle er endnu ikke vedtaget, som fru Roure udmærket er bekendt med. Fremme og effektiv beskyttelse af grundlæggende rettigheder er roden i vores demokrati og skal være en altid tilstedeværende målsætning på tværs af alle europæiske politikker. Grundlæggende rettigheder er indbyrdes afhængige og udgør et udeleligt sæt af rettigheder. Det er i den ånd, at de er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder. Derfor er det afgørende, at vi ændrer Lissabontraktaten, så vores charter får bindende retlig værdi.

Forskellige prioriteter udpeges i Catania-betænkningen lige fra sociale rettigheder til databeskyttelse og beskyttelse af mindretalsrettigheder osv. I denne tid med generel økonomisk krise skal vi dog især være opmærksomme på tilfælde af ekstrem fattigdom og social udstødelse, som i sig selv er krænkelse af grundlæggende rettigheder. Det betyder, at det efter min mening er afgørende, at vi integrerer både den sociale dimension og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder i alle EU-politikker, samtidig med at vi sikrer systematisk og streng overvågning af foreneligheden af alle lovgivningsforslag med respekten for disse rettigheder.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over ærligheden og detaljeringsgraden i Catania-betænkningen, selv om der er dele af den, som jeg er uenig i. Eksponering af vores egne mangler i en betænkning som denne burde få os til at holde op med at prædike helt så meget over for andre uden for EU. Mange medlemmer af Parlamentet har stået i kø for at revse USA for de ekstraordinære overførsler og for at kritisere de europæiske regeringer, der har samarbejdet med CIA. Personligt ville jeg have været forfærdet, hvis vi ikke på nogen måde havde samarbejdet med CIA imod fanatiske terrorister, der ville ødelægge vores livsform.

Betænkningen nævner f.eks. ikke Italiens indsats for at deportere udenlandske kriminelle. En så populær og vellykket politik er øjensynlig alt for kontroversiel til at blive fremhævet her. Det er også et alvorligt slag mod det urokkelige, absolutistiske dogme, der har inficeret debatten om menneskerettigheder. Jeg ville f.eks. ønske, at vi i mit land, Det Forenede Kongerige, havde deporteret en udenlandsk forbryder, som den italienske statsborger i min valgkreds i London, der myrdede sin skoleinspektør, men som efter en udtjent fængselsdom fik domstolens tilladelse til at forblive i Det Forenede Kongerige med begrundelse i hans menneskerettigheder. Lovlydige borgere i Europa fortjener at vide, at deres rettigheder er beskyttet mod mennesker, der vil forsøge at angribe dem.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Homoseksuelle rettigheder er et vigtigt emne i EU og er fra tid til anden grundlaget for intens debat.

For nylig dukkede spørgsmålet om homoseksuelle pars ret til at adoptere børn igen op. I den forbindelse vil jeg benytte lejligheden til at stille Kommissionen og Rådet et meget direkte spørgsmål: Er de enig i – og vil de støtte – en foranstaltning, som giver homoseksuelle par ret til at adoptere børn på samme måde som heteroseksuelle par, eller finder de, at et adopteret barns ret til at leve i et heteroseksuelt familiemiljø er af afgørende betydning, og at homoseksuelle pars adoptioner derfor ikke skal betragtes som ønskelige og følgelig ikke skal tillades af EU's lovgivning? Vi forventer og sætter pris på et modigt og direkte svar fra kommissæren og ministeren, som vil være til stor gavn for os.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! De mest tragiske episoder i menneskets historie har skyldtes, at én gruppe af den menneskelige race har nægtet at behandle en anden gruppe human. Tidligere har slaveri, forfølgelse og folkemord været skæbnen for mennesker, der på grund af sprog, race, religion eller andet er blevet opfattet som undermennesker.

I dag vil vi i EU gerne tro, at vi er hævet over denne form for barbari, og alligevel behandles nogle mennesker ikke humant på grundlag af alder, størrelse og evne. Fostre og spædbørn, der fødes med handicap – selv efter fødslen – betragtes af mange som undermennesker med det resultat, at mere end 1 mio. fostre ødelægges i EU hvert år før fødslen og nogle endda efter fødslen.

Hvad der er mere chokerende er, at dette blodbad gennemføres i menneskerettighedernes navn. Jeg vil minde Dem om, at den universelle erklæring om menneskerettighederne, som vi ærer efter 60 år, anerkender barnets fulde humanitet før fødslen.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Nationale mindretal kommer til nye lande af årsager, de ikke selv er skyld i. I mange nye medlemsstater pålægges de desværre kollektiv skyld, når lande forsøger at forbyde dem at modtage undervisning på deres eget sprog eller studere deres historie og lære navnene på deres hjembyer, lokale steder og floder. Endnu værre er det, at der indføres en ny form for "sport" i visse nye medlemsstater, nemlig tæsk af mindretal med politiets hjælp. Nogle vil gerne forbyde enhver form for autonomi, fordi de hævder, at det vil fragmentere EU. Alligevel er de lande, f.eks. Italien og Finland, som har givet kulturel eller regional autonomi til deres mindretal, ikke faldet fra hinanden. Vi skal give hver EU-medlemsstat mulighed for at respektere de nationale mindretals rettigheder.

Rama Yade, formand for Rådet. – (FR) Hr. formand! I dette år, 60-året for den universelle erklæring om menneskerettighederne, kommer Catania-betænkningen på det helt rigtige tidspunkt. Det brede udvalg af emner, der er rejst, styrken af de fremsatte forslag og Deres reaktioner er i overensstemmelse med den afgørende betydning af de emner, der bringer os sammen i dag. Jeg vil derfor forsøge at besvare de forskellige spørgsmål, der er blevet stillet til mig, og forsøge at gruppere talerne, da flere af dem vedrørte de samme emner.

Jeg vil først tale om spørgsmålet om sociale rettigheder og ekstrem fattigdom, som blev rejst af mange medlemmer, herunder fru Roure. Disse økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er naturligvis vigtige. De er en del af den anden generation af menneskerettigheder og er rettigheder, der er symboliseret ved undertegnelsen af den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966. De har bestemt ret, når De understreger vigtigheden af at anvende disse rettigheder, da de vil blive draget i tvivl, hvis de ikke anvendes.

Derfor er EU og Frankrig naturligvis aktivt involveret i indsatsen for at bekæmpe ekstrem fattigdom. Jeg vil minde Dem om, at rollen som særlig rapportør er blevet skabt inden for Menneskerettighedskommissionen netop med henblik på at håndtere disse spørgsmål, disse rettigheder. De vejledende principper for intensivering af kampen mod ekstrem fattigdom er i øjeblikket ved at blive fastlagt i FN. Endelig har EU og mere specifikt Frankrig taget initiativer, der efter min mening er interessante. EU har fremmet og tilsluttet sig den valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som lige er blevet vedtaget i FN's Generalforsamling, og som har etableret en individuel klageordning.

Jeg er dog naturligvis enig med Dem i, at dette er en langvarig kamp, og at vi ikke kan være tilfredse, så længe der er så stor forskelsbehandling og så stor fattigdom, så længe der er så mange mennesker uden beskæftigelse og så mange problemer med adgang til sundhedspleje, men der ydes en indsats – en løbende og konstant indsats – for at sikre, at økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder anvendes tydeligt, og EU skal være først til at fremme dem.

Dernæst er der et andet spørgsmål, som mange af Dem har nævnt, nemlig spørgsmålet om homoseksualitet. Jeg vil i den henseende sige, at Frankrigs initiativ er meget simpelt, og jeg gentager, at vores udgangspunkt var det faktum, at der i dag er 90 lande i verden, hvor man straffer homoseksualitet, heraf med dødsstraf i seks lande. Det betyder, at mænd og kvinder ikke frit kan vælge at leve i overensstemmelse med deres seksuelle orientering og risikerer at blive sendt i fængsel eller blive retsforfulgt. Vi taler derfor om grundlæggende rettigheder her.

Formålet er ikke at åbne op for spørgsmål, uanset hvor interessante de er, om homoseksuelle forældre eller ægteskaber eller træffe beslutninger via dette initiativ om at gennemføre sociale forhandlinger. Formålet er i stedet at udvide denne grundlæggende rettighed – retten til frit at udtrykke sin seksuelle orientering uden at risikere frihedsberøvelse – til alle i verden.

Så enkelt er det, og det er takket være EU, EU's medlemsstater – da mange af os støtter dette projekt – at dette initiativ i morgen fremsættes i FN. Jeg håber, at så mange lande som muligt vil være enige med os, fordi grundlæggende rettigheder ikke kan forhandles, og dette er udelukkende et spørgsmål om humanitet og frihed.

Lad os gå videre til et andet spørgsmål, spørgsmålet om romaerne og mere generelt indvandrere, som flere af Dem har rejst. Hvad angår romaerne, fremlagde Kommissionen den 2. juli en rapport inden for rammerne af Kommissionens meddelelse. Denne rapport anfører de eksisterende politikker og instrumenter, bidrager til inddragelsen af romanibefolkningen og anbefaler en mere systematisk anvendelse af disse politikker og instrumenter netop med henblik på at fremme integrationen af romaerne.

Den 16. september i Bruxelles deltog det franske formandskab som bekendt i det første europæiske topmøde om romaer, som var tilrettelagt af ingen anden end Kommissionen med støtte fra Soros Foundation. Dette topmøde samlede repræsentanterne for de europæiske institutioner og medlemsstaterne og tiltrak mange medlemmer af civilsamfundet. Min kollega fra den franske regering, bolig- og byministeren, og repræsentanten for udenrigsministeriet hylkede der den enestående opbakning fra europæere med alle mulige baggrunde til dette topmøde.

Dette topmøde var vigtigt, fordi spørgsmålet om romaerne er af almen interesse for europæerne og kræver, at der føres en proaktiv politik – en politik, som naturligvis er tilpasset de nationale forhold – i hver medlemsstat. Formålet med en frivillig politik af denne art på nationalt plan bør specifikt være at sikre, at romanibefolkningen i realiteten har adgang til uddannelse, arbejde, sundhedspleje og boliger, og det er klart, at koordinering mellem EU's medlemsstater er absolut nødvendig og afgørende.

På det franske formandskabs initiativ har flere idéer gjort det muligt at føre en formel forhandling om dette spørgsmål. Et andet topmøde om ligestilling fandt sted i Paris den 29. og 30. september 2008. Der blev afholdt en rundbordskonference om fattigdom og udstødelse den 15. og 16. oktober 2008 i Marseille med to af mine regeringskolleger. EU's medlemsstater udviser kort sagt betydelig årvågenhed over for romaernes situation, og jeg mener, jeg er faktisk overbevist om, at vores arbejde med dette udgangspunkt vil blive ført endnu videre selv efter det franske formandskab. Tag ikke fejl. Vi er fuldt ud engagerede i dette problem.

Hvad angår indvandrere mere generelt, vil jeg i dag, hvor det franske formandskab nærmer sig afslutningen, nævne den europæiske pagt om indvandring og asyl og den succes, den har været. For første gang vil EU eller EU's medlemsstater med denne pagt dele målsætninger, have en fælles holdning til dette spørgsmål, navnlig med hensyn til oprettelsen af et asylkontor, til målet om biometriske visa og til den handling, der kræves af EU, når der lægges for stort pres på en stat, især på indvandringsområdet.

Pagten, som – hvilket jeg minder Dem om – blev vedtaget af Rådet i oktober, foreslår en række politiske forpligtelser, herunder f.eks. organisering af lovlig indvandring under hensyntagen til behov og kapacitet, bekæmpelse af ulovlig indvandring via samarbejde, effektivisering af grænsekontrollen og opbygning af et Europa for asyl.

Jeg mener kort sagt, at alle disse elementer af pagten om indvandring og asyl vil sætte EU i stand til at vedtage en fælles strategi på dette område og måske gennem denne fælles strategi gennemføre en egentlig politik for lovlig indvandring samtidig med tilknyttede rettigheder.

Jeg vil nu besvare et spørgsmål, et punkt, en bemærkning om Guantánamo og konsekvenserne af dens lukning for at fortælle Dem, at EU mange gange har sagt, at kampen mod terrorisme skal føres i overensstemmelse med retsstatsprincippet, dvs. med respekt for menneskerettighederne, den internationale humanitære lovgivning og den internationale flygtningelovgivning. Vi sagde også, at der ikke må være noget retligt vakuum for fanger, uanset hvor de er, og at eksistensen af hemmelige fængsler er uacceptabel.

Vores holdning har ikke ændret sig, og alt dette er baseret på vores overbevisning om, at demokratiske samfund kun på lang sigt kan overvinde terrorisme, hvis de forbliver tro mod deres egne værdier. EU mener, at USA i overensstemmelse hermed burde træffe foranstaltninger for at lukke Guantánamo så hurtigt som muligt. Vi fører derfor en løbende dialog med den amerikanske regering om dette spørgsmål.

Endelig rejste flere af Dem et sidste spørgsmål. Jeg tænker her på spørgsmålet om menneskerettigheder i Europa og navnlig Europarådets rolle. Jeg vil først hylde den rolle, som Europarådet spiller i indsatsen for at forsvare og fremme de grundlæggende rettigheder. Lige siden Europarådet blev oprettet, har det efter min mening ydet en fremragende indsats i den henseende, navnlig med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Der findes allerede ordninger for overvågning af menneskerettighederne i medlemsstaterne, og vi kan ved at bruge disse ordninger sikre, at vi ikke giver efter for dobbeltmoral, men faktisk bringer vores eget hus i orden, da Europarådet og dets retlige instrument, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, fungerer som en drivkraft, der minder EU's medlemsstater og andre lande – idet Europarådet har flere medlemmer end EU – om deres pligt til at påpege deres mangler og anmode dem om at afhjælpe disse. Europarådet er

derfor et afgørende instrument, en afgørende organisation, når det drejer sig om at forsvare og fremme menneskerettigheder.

Parallelt med dette har vi Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, som også beskæftiger sig med menneskerettigheder inden for medlemsstaterne, og som nævnes i forskellige rapporter, der er offentliggjort for nylig. Agenturet har dog fokus på menneskerettighedssituationen i medlemsstaterne, når de gennemfører fællesskabslovgivningen, og det er alt. I erkendelsen af, at hver organisations indsats er begrænset til bestemte områder, mener jeg derfor, at der skal skabes en modus vivendi mellem dem begge. Og derfor er den bestemmelse, som jeg netop nævnte, ikke tænkt som en begrænsning af dets område, men som et middel til at undgå duplikering af Europarådets aktiviteter.

Forordningen om oprettelse af agenturet anfører udtrykkeligt, at agenturet f.eks. skal arbejde tæt sammen med Europarådet. Et sådant samarbejde skal garantere, at en sådan overlappning undgås, og i den forbindelse vil jeg fortsat citere teksten: "Dette samarbejde bør sikre, at man undgår overlappning mellem agenturets og Europarådets aktiviteter". Det er derfor vigtigt, at Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og Europarådets institutioner forsøger at sikre, at deres aktiviteter supplerer hinanden, og at de aktive organer supplerer hinanden. Derfor er det løbende agenturets opgave at arbejde inden for dets ansvarsområde, samtidig med at det supplerer Europarådets indsats.

Jeg tror, jeg kort har besvaret alle de rejste punkter. Nu vil jeg lade kommissæren besvare alle spørgsmål, som vedrører ham eller er stillet til ham.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Formandskabet har besvaret nogle spørgsmål, og derfor vil jeg forsøge at gøre det kort.

Jeg vil for det første hylde det, som fru Roure sagde som indledning til vores forhandling, nemlig at chartret om grundlæggende rettigheder har forenet sociale rettigheder og borgerrettigheder. Det er efter min mening dette charters positive bidrag, som vi – forhåbentlig – vil få gennemført i den europæiske lovgivning. Det er i sandhed kæden mellem borgerrettigheder og sociale rettigheder.

Når det er sagt, vil jeg besvare nogle spørgsmål om mindretal. Vi har faktisk ikke specifikke beføjelser til at beskæftige os med mindretalsrettigheder i medlemsstaterne, men vi kan bekæmpe forskelsbehandling af mennesker, som tilhører et mindretal. Personlig forskelsbehandling falder inden for rammerne af vores kamp mod forskelsbehandling.

Med hensyn til romaerne – jeg mener, at formandskabet har besvaret dette – vil jeg gerne understrege, at vi organiserede topmødet om romaer den 16. september. Jeg havde selv lejlighed til at afslutte topmødet, og jeg må sige, at jeg sammen med min kollega, kommissær Špidla, nu vil udpege forskelsbehandling af romanibørn som én af vores prioriteter.

En sådan forskelsbehandling er fuldstændig uacceptabel, men Europa har været længe om at tage fat om disse problemer. Medlemsstaterne bærer hovedparten af ansvaret på dette område, og dem har været længe om at tage fat om dem. Det er korrekt, at vi i dag vil forsøge at bruge alle de midler, vi har til rådighed, til at sætte skub i integrationen af romaerne.

Når det er sagt, er vi også meget opsatte på ikke at basere vores strategi på en etnisk tilgang til romaerne alene. En sådan tilgang kan virke mod hensigten og vil ophæve alle fordelene ved at håndtere problemet med romaer generelt i alle EU's politikker.

Jeg kommer nu til seksuel orientering. Jeg mener ærlig talt, at formandskabets svar ramte sømmet på hovedet. Det er virkelig en pligt til tolerance at respektere og sikre respekt for seksuel orientering. Det er helt klart, at vi har denne tekst om forskelsbehandling, men vi skal sikre, at den finder anvendelse.

Jeg vil endvidere sige, at Kommissionen ikke agter at tage stilling til organisationen af familieret på vegne af medlemsstaterne. Vi har som bekendt allerede haft problemer med at fastlægge regler vedrørende skilsmisse. Vi kan navnlig ikke gå ind på et område, hvor der kræves enstemmighed.

Jeg vil dog tilføje, at loven om fri bevægelighed for personer naturligvis forpligter medlemsstaterne til at anerkende visse forbindelser, der etableres i en anden medlemsstat, og i den henseende kan jeg kun gentage europæisk lovgivning.

Endelig vil jeg sige, at det vigtigste efter min mening – hvilket i henhold til hr. Deprez er rigtigt – er, at vi ikke lader os lede af frygt. Vi skal erkende, at der siden angrebene den 11. september har været en frygt for terror, der har betydet, at beskyttelsen af rettigheder, personlige frihedsrettigheder og privatlivets fred til tider er

gledet i baggrunden. Vi skal efter min mening holde et vågent øje med denne balance. Vi kan ikke bekæmpe terror effektivt ved at lade hånt om grundlæggende rettigheder, menneskerettigheder og beskyttelsen af privatlivets fred. Effektiv bekæmpelse af terror skal være det reelle mål.

Og derefter vil jeg som konklusion sige, at vores opgave på området for grundlæggende rettigheder ikke kun er at udforme tekster, men også sikre, at de finder anvendelse. Der skal være en diligenpligt. De kan være forvisset om, at Kommissionen og kommissæren med ansvar for frihed, sikkerhed og retfærdighed personligt vil sikre, at vi på hvert eneste niveau er på vagt for at sikre, at den europæiske lovgivning gennemføres.

Giusto Catania, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke kommissær Barrot og fru Yade for deres støtte til min betænkning. Jeg vil også gerne takke skyggeordførerne, fru Gál, fru Roure, hr. Guardans og fru Ždanoka, for deres aktive bidrag til betænkningen og dens udformning.

De rejste spørgsmål er efter min mening meget interessante, og jeg vil især bruge lidt tid på et punkt, som kommissær Barrot rejste. I en tid, hvor den økonomiske krise skærpes, skal vi undgå en direkte krig i EU mellem fattige mennesker, borgere, der forskelsbehandles på grund af deres sociale vilkår, og borgere, der forskelsbehandles på grund af deres leveforhold, deres forventninger eller endda på grund af deres indrejse i EU og den kendsgerning, at de er blevet budt velkommen på den bedst mulige måde.

Det er sandt, at krisen vil kunne føre til øget racisme og fremmedhad, og jeg vil sige til hr. Brejč, at vi nøje har analyseret rapporten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og tidligere rapporten fra Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad og har konstateret, at der i de senere år har været en eksponentiel stigning i racistiske eller fremmedfjendske handlinger i EU. Derfor er vi meget bekymrede over det, der sker, og vi skal stimulere processer, der aktivt resulterer i en situation, hvor indsatsen for at fremme og beskytte grundlæggende rettigheder bliver det mest effektive fokus for skabelsen af et Europa for fred, et Europa, der ønsker at fremme tværkulturel dialog uden barbari.

Det er efter min mening på den måde vi gennem denne betænkning kan hjælpe med at forbedre den rolle, som EU spiller internationalt. Jeg vil ikke bruge tid på de øvrige spørgsmål, der blev stillet i forhandlingen, idet nogle af dem ikke fortjener et svar fra mig, men jeg glædede mig meget over den meningsudveksling, der har fundet sted, og de forslag, der er fremsat af de mange kolleger, som har deltaget aktivt i forhandlingen.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted om et øjeblik.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I henhold til chartret om grundlæggende rettigheder har alle EU-borgere frihed til at søge beskæftigelse, arbejde og bo i enhver anden medlemsstat.

Desværre kan ikke alle Europas borgere nyde denne frihed i dag. Den toårige begrænsningsperiode på arbejdsmarkedet, som de nye medlemsstater blev pålagt, udløber ved årets udgang. Otte medlemsstater har dog allerede annonceret, at de agter at forlænge denne periode med endnu tre år i lyset af den aktuelle finanskrisen.

I henhold til Kommissionens rapport fra den 11. november 2008 er der intet endeligt bevis for, at et væsentligt antal lokale arbejdstagere har mistet deres job eller har fået deres løn reduceret på grund af tilstrømningen af arbejdstagere fra de nye medlemsstater.

Ved at holde arbejdsmarkedet lukket forlænges forskelsbehandlingen blandt Europas borgere. Hvis disse begrænsninger ophæves, vil det hjælpe med at undgå de problemer, der opstår som følge af sort arbejde eller proformaselvstændighed.

Derfor mener jeg, at de medlemsstater, der fortsat pålægger begrænsninger på arbejdsmarkedet, først og fremmest skal være opmærksomme på den positive indvirkning, som arbejdstagernes frie bevægelighed reelt har på bæredygtig økonomisk vækst.

Fri bevægelighed har vist sig at være både en positiv faktor og en nødvendighed.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Uden i detaljer at kommentere indholdet af denne betænkning vil jeg gerne henlede opmærksomheden på en artikel, som jeg vil stemme imod, selv om jeg i Kommissionen fik forkastet et ændringsforslag, som havde til formål at fjerne den. Jeg henviser til punkt 46, som anbefaler, at der fastlægges en definition af nationale mindretal på europæisk niveau baseret på

Europarådets henstilling 1201 fra 1993. Denne henstilling bør ikke følges uden en ekstrem detaljeret præcisering af den fortolkning, der tillægges den, da den indeholder en tvetydighed, der kunne fortolkes som tildeling af kollektive rettigheder til mindretal eller territorial autonomi ud fra etniske kriterier. Parlamentet bør efter min mening ikke uden kritik acceptere en reference til denne henstilling. Selv Venedigkommissionen (Den Europæiske Kommission for Demokrati gennem Ret) understregede, at der skal udvises særlig forsigtighed ved enhver fortolkning af henstilling 1201.

15. Rådets tilgang til revidering af OLAF-forordningen (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om mundtlig forespørgsel til Rådet af Ingeborg Gräßle for Budgetkontroludvalget om Rådets tilgang til revidering af OLAF-forordningen (O-0116/2008 – B6-0492/2008).

Ingeborg Gräßle, spørger. – (DE) Hr. formand, ærede medlemmer af Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som ordfører for OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, gør man interessante opdagelser, f.eks. at alle taler om at bekæmpe svig, men ingen gør noget. En anden opdagelse er, at medlemsstaterne opgør alle deres betalinger til EU ned til sidste cent, men når det drejer sig om at bruge pengene, begynder de at føle sig generøse og gør det endda nemmere for f.eks. svindlere ved at tage i gennemsnit 36 måneder om at rapportere uregelmæssigheder til EU. Parlamentet mener, at dette er uacceptabelt. Vi ønsker at se en effektiv bekæmpelse af svig, som omfatter forebyggelse. Vi ønsker at medlemsstaterne sætter kampen mod svig på dagsordenen, og vi ønsker i fællesskab at drøfte, hvad vi har brug for, og hvilke problemer der er.

Vi ønsker, at de nationale retslige myndigheder i højere grad interesserer sig for opfølgningen af resultaterne af OLAF's undersøgelser. Vi må sætte en stopper for de juridiske smuthuller, som svindlere har kunnet udnytte indtil nu. Det er nødvendigt, at europæiske midler behandles på samme måde som nationale midler. Vi ønsker et uafhængigt kontor med de ressourcer og det retlige grundlag, der er nødvendigt for at udføre dets opgaver. Vi ønsker et kontor, der stille og effektivt kan samarbejde med medlemsstaterne.

Vores udtalelse om det retlige grundlag, forordning nr. 1073/99, omhandler alle disse punkter. Vores ønske er, at denne forordning – som udgør kernen i OLAF – videreudvikles i samarbejde med Rådet. Vi opfordrer Rådet til at inddrage vores udtalelse og indlede forhandlingerne om videreudviklingen af denne forordning. Vi ønsker at finde en god løsning på OLAF's problemer.

Jeg vil takke alle grupper i Parlamentet for deres støtte til dette i form af en beslutning, som vi skal stemme om i morgen. Jeg opfordrer det franske og det tjekkiske formandskab til at gribe Parlamentets bold og returnere den. I vores forslag har vi også indføjet løsninger, som er udviklet og fremsat af Rådets arbejdsgruppe. Jeg vil forsikre Dem om vores interesse for at bringe denne forordning til en hurtig afslutning og om vores vilje til at indgå i konstruktive drøftelser på grundlag af vores forslag.

Konsolidering af den retlige ramme for OLAF, som Rådet ønsker, ville betyde yderligere spild af en masse tid på et usikkert resultat. OLAF fejrer snart sin 10-årsdag. Konsolidering vil betyde endnu 10 år uden en forbedring af det retlige grundlag. Vi tager bekæmpelse af svig for alvorligt til at tillade, at dette sker. Derfor ønsker vi nu i samarbejde med Rådet at gøre, hvad der er muligt.

Rama Yade, formand for Rådet. – (FR) Hr. formand, fru Gräßle! Jeg vil først og fremmest minde Dem om den betydning, Rådet tillægger kampen mod svig og beskyttelsen af EU's finansielle interesser. Rådet finder, at forordningerne vedrørende Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ikke kun skal kunne opfylde behovene, men også skal være konsekvente.

I den sammenhæng skal vi huske Rådets invitation fra 2007 til at fremlægge en konsolideret retsakt, der omhandlede de forskellige aspekter af OLAF's arbejde, og som ville sikre den klarhed, vi alle efterspørger. Rådet har på behørig vis noteret sig Parlamentets ændringsforslag, som blev vedtaget den 20. november, vedrørende ændringen af reglerne for OLAF-undersøgelser og de forhandlinger om dette spørgsmål, der tidligere har fundet sted i Budgetkontroludvalget.

Rådet har også noteret sig punkt 44 i Parlamentets beslutning fra den 23. oktober 2008 vedrørende dets førstebehandling af budgettet for 2009, der omhandler det samme emne. Spørgsmålet om Rådets arbejdsplan blev allerede rejst på budgetsamrådet den 13. november og på konsultationsmødet med Parlamentet den 21. november af min kollega, hr. Woerth, formand for Økofin-Rådet (Budget).

På dette trepartsmøde annoncerede Kommissionen som svar på Rådets betænkeligheder, som formodentlig også deles af Parlamentet, at den vil fremlægge et arbejdsdokument om spørgsmålet om konsolidering af OLAF-forordningerne i begyndelsen af næste år. Jeg kan derfor med glæde igen bekræfte, hvad Rådet allerede sagde under budgetsamrådet den 13. november og på konsultationsmødet den 21. november, nemlig at Rådet omhyggeligt og med størst mulig opmærksomhed vil undersøge resultatet af Parlamentets arbejde i forbindelse med ændringsforslaget til forordning nr. 1073/1999 og Kommissionens arbejdsdokument.

Jeg håber, jeg vil få mulighed for at tale igen for at besvare eventuelle bemærkninger. De måtte have, inden kl. 18.00. Jeg undskylder på forhånd, at jeg må forlade salen til den tid.

Jean-Pierre Audy, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, fru Yade, mine damer og herrer! Kommissionen skal beskytte EU's finansielle interesser, og den deler i henhold til traktaten ansvaret for dette med medlemsstaterne. Kommissionen – jeg beklager, at dens plads er tom – har vigtige beføjelser, som den kan bruge til at bekæmpe svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter, som underminerer EU's finansielle interesser.

Vi skal huske, at det var Santerkommissionens tilbagetræden i marts 1999, der førte til oprettelsen af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, eller OLAF, hvis 10-årsdag vi kan fejre næste år.

Min fremragende kollega, fru Gräßle, holder med rette Rådet til ansvar for problemet med den længe ventede revision af forordningen fra 1999, fordi en revision af denne forordning, der skulle tilpasses, siden er blevet fastlagt på grundlag af Kommissionens vurdering, som skulle fremlægges tre år efter oprettelsen af kontoret. Deres svar, fru Yade, er beroligende. Det er et overensstemmende svar.

Denne vurdering blev foretaget i 2003, og vi har et forslag til en forordning. Nu skal vi skabe en sammenhængende helhed for denne ordning, både for interne og eksterne undersøgelser og for OLAF's missioner generelt. Der er forordning nr. 1073 fra 1999, men vi har også forordningen fra 1996 om kontrol på stedet og verifikationer foretaget af Kommissionen og forordningen fra 1995 om beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

Vurderingen fra 2005 indeholdt 17 forslag, herunder udnævnelsen af en europæisk anklager, da OLAF, selv om det har undersøgelsesmæssige beføjelser, er en administration, som ikke kontrolleres af en uafhængig retslige myndighed. Denne myndighed kunne både være en garanti for de undersøgte personer og en støtte for OLAF selv. Hvad er OLAF egentlig? Er det en hjælp til retfærdighed, og hvis det er tilfældet, efter hvilken europæisk strafferetspleje? Er det en særlig administrativ afdeling? Der er lang vej igen. Tak, fru Yade, for den fremdrift, De har sikret i dag.

Herbert Bösch, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Som ordføreren allerede med rette har påpeget, forsømmer Rådet sin pligt til at beskytte EU's finansielle interesser. Når alt kommer til alt, fru Yade, er det vigtige ikke, hvilke traktater der nu konsolideres, og hvilke der ikke gør, men at De indleder forhandlinger. Hvis De ikke åbner op for forhandlinger nu, vil De bevidst forsinke reformen af kampen mod svig på europæisk plan indtil næste valgperiode, og det er De udmærket klar over. Vi vil også være nødt til at fortælle vores vælgere i juni, at det er medlemsstaterne, der ikke udviser interesser for dette. Vi kan jo give dem adskillige eksempler.

Hvad angår momssvig, som f.eks. koster Tyskland 16-18 mia. EUR om året, har vi mulighed for at træffe de relevante foranstaltninger til bekæmpelse af svig via f.eks. et reformeret OLAF. Men selv den bedste myndighed til bekæmpelse af svig er magtesløs, hvis medlemsstaterne ikke udleverer nogen oplysninger.

Hvad angår OLAF's opfølgning af sager, skal vi ofte famle os frem i blinde, da de nationale myndigheder ikke fortæller os, hvilke foranstaltninger de iværksætter på baggrund af resultaterne af OLAF's undersøgelser. Der kræves handling på dette område.

Jeg har været involveret siden 1999, og jeg kan sige, at det vigtigste, som vi indføjede i forordning nr. 1073/99 var, at denne enhed til bekæmpelse af svig, som har gjort et godt stykke arbejde i de sidste par år, skulle reformeres efter et par år. Vi kan ikke udsætte det. Det vil jeg gerne minde Rådet om i dag.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, fru formand for Rådet, mine damer og herrer! Jeg har lyttet meget nøje til Deres svar. De sagde, at De ville undersøge disse forslag omhyggeligt og med størst mulig opmærksomhed. Jeg er ked af at måtte sige, at det svar ikke er godt nok til os.

Vi har gjort vores hjemmearbejde. Vi godkendte fru Gräßles betænkning ved førstebehandlingen. Det gjorde vi på grund af smuthullerne i den nuværende lovgivning. Vi har forsøgt at udbedre disse fejl, og hr. Bösch

har ret, når han siger, at vi stødte på mange udfordringer. Vi godkendte først betænkningen om momssvig for nylig. Niveauet af momssvig i EU ligger mellem 200 og 250 mia. EUR.

Vi har derfor brug for sund lovgivning. Både De, fru Yade, og Rådet som helhed burde gøre Deres arbejde. Jeg vil bede Dem være lidt mere præcis med hensyn til Rådets tidsrammer i forbindelse med denne sag, fordi det er absolut afgørende.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! Jeg er taknemmelig for, at fru Yade er til stede under denne forhandling om et emne, der vækker så stor bekymring blandt borgerne.

Parlamentet er ved at nærme sig afslutningen af sin valgperiode, hvor vi har forsøgt at fortælle skatteyderne, at vi kontrollerer regnskaberne her, og at vi gør det så godt som muligt. Vi indrømmer, at der begås fejl, og at tingene ikke altid gøres korrekt, men vi har frem for alt beregnet beløbet for svig, og vi gør alt, hvad vi kan. Derfor oprettede vi OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, for 10 år siden. Det har nu omgående behov for en egentlig retlig ramme.

Fru Yade! Hvis De siger, at vi skal vente, indtil Kommissionen har udarbejdet sin rapport, og først derefter begynde at forhandle, hvad der kan blive den endelige status for OLAF, vil vi spille tiden. Valget kommer, og derefter befinder vi os i en ny valgperiode. Det budskab, vi ønsker at sende til Europas borgere, er, at alle her – Rådet, det franske og tjekkiske formandskab, Parlamentet og Kommissionen – ønsker at sætte en stopper for den form for svig, der findes i udviklingslande og endda i højtudviklede lande.

Tak, fordi De er til stede under denne forhandling, og jeg beklager, at Kommissionen ikke også er her.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Hr. formand! Jeg glæder mig også over fru Gräßles forslag om, at Budgetkontroludvalget skal skubbe på og udøve pres, så den lovgivning, vi vedtager om OLAF, kan gennemføres så hurtigt som muligt.

Jeg er derfor taknemmelig for, at fru Yade er her, fordi det forslag, som Parlamentet har vedtaget, med rette insisterer på behovet for at sikre og garantere rettighederne for de personer, der undersøges af OLAF, med hensyn til uskyldsformodning og adgang til et forsvar samt rettighederne for kilder.

Der skal først og fremmest fastlægges klarere og mere gennemskuelige regler samt en adfærdskodeks, som vi skal gøre alle borgere bekendt med så hurtigt som muligt. I den henseende er vi taknemmelige for fru Gräßles initiativ og for den støtte, hun har fået i Budgetkontroludvalget.

Vi opfordrer naturligvis indtrængende Rådet til at forsøge at ophæve blokaden af forhandlingerne så hurtigt som muligt for at opnå fremskridt om muligt inden udløbet af denne valgperiode – med andre ord før det næste valg. Det vil være afgørende for at garantere alle de rettigheder, som Parlamentet vil styrke på grundlag af fru Gräßles betænkning.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru Yade, mine damer og herrer! Næste år afholdes der valg til Parlamentet, og misinformation trives særlig godt i opløbet til et valg. Derfor ønsker vi en hurtig reform af OLAF. Eksempler på fiasko og misinformation, der bruges til skade for EU, skal belyses tydeligt og utvetydigt. Jeg mener, at denne støtte og klarhed er det, som den europæiske offentlighed har brug for.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru formand for Rådet! Som medlem af Regionaludviklingsudvalget er jeg klar over betydningen af OLAF's arbejde på området for strukturfondene. Den seneste rapport om Fællesskabets finansielle interesser rapporterer over 3 800 eksempler på uregelmæssigheder, hvilket repræsenterer en stigning på 19 % i forhold til 2006. Det drejer sig om 828 mio. EUR, 17 % mere end blot året før.

Derfor skal Rådet nu forbedre kampen mod svig ved at gennemføre en ægte reform af det retlige grundlag i stedet for kosmetiske operationer på eksisterende tekster.

Hvis Rådet tager dette alvorligt, skal det også arbejde for at forbedre dets rapporteringssystem. Indtil nu har det i gennemsnit taget medlemsstaterne 36 måneder blot at informere OLAF om uregelmæssigheder. Pålidelige tal skal leveres hurtigt og i elektronisk format, så OLAF kan løse sin opgave effektivt. Det skylder vi alle berørte parter – skatteyderne og også dem, der bruger EU-midlerne efter bedste evne og samvittighed.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gøre det kort. Jeg skyndte mig ned for at støtte fru Gräßle i hendes arbejde, og det tror jeg, vi alle gør her i dag. Vi har hørt, at EU's ry skades af den opfattelse, at svig får lov til at florere. Derfor skal vi glæde os over og støtte alt, der kan styrke og forbedre OLAF's

effektivitet. Med disse få ord vil jeg derfor rose fru Gräßle for hendes indsats, og jeg opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at lytte nøje efter.

Rama Yade, *formand for Rådet*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg kan fuldt ud forstå Parlamentets bekymringer. Rådet har nu resultaterne af Parlamentets førstebehandling. Der er en logik i den måde, som Rådet – som har opfyldt sine forpligtelser ved at opfordre til konsolidering af lovgivningen fra 2007 – arbejder og fungerer på, hvilket betyder, at det skal have de dokumenter, som Kommissionen udarbejder, inden det kan gå videre. Indtil Kommissionen har forelagt Rådet dette arbejde, må jeg sige til Dem, at vi må vente et øjeblik.

Jeg er sikker på, at vi hurtigt kan gøre fremskridt med reformen, når vi har modtaget arbejdsdokumentet om konsolideringen af lovgivningen om OLAF, som Kommissionen har annonceret. Vi har dog brug for dette dokument, og Parlamentet kan stole på, at Rådet vil føre sagen videre med den respekt, det normalt udviser over for godt institutionelt samarbejde, med henblik på at gøre den retlige ramme for OLAF så tydelig som muligt.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 18. december 2008.

(Mødet udsat et øjeblik)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

16. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0491/2008).

Vi behandler en række spørgsmål til Kommissionen.

Første del

Spørgsmål nr. 32 af **Tadeusz Zwiefka** (H-0934/08)

Om: Beredskabsplan for SMV'er

På baggrund af den igangværende finanskrise, beskrevet af Jean Claude Trichet som den alvorligste krise siden anden verdenskrig, beder jeg Kommissionen give oplysninger om dens beredskabsplaner for SMV'er.

Rammeplanen for genopsvinget, der skal offentliggøres den 26. november, formodes at omfatte kortfristede foranstaltninger for at medvirke til at standse tilbagegangen. Kommissionen ser på nye finansieringsmuligheder og nye anvendelser af eksisterende midler. Den ønsker også at øge den kapital, der står til rådighed for Den Europæiske Investeringsbank, EU's institution til langfristede udlån. Banken har allerede lavet en EUR 30 mia. stor lånepakke for at hjælpe små virksomheder, der er i nød, med at få økonomiske midler. Sådanne foranstaltninger er i høj grad prisværdige, men et af de alvorligste problemer, SMV'erne har for øjeblikket, er problemet med misligholdelse af tilbagebetalinger af lån. Har Kommissionen udtænkt beredskabsplaner specielt rettet mod dette specifikke problem?

Joaquín Almunia, *medlem af Kommissionen*. – (ES) I Kommissionens forslag om en Small Business Act anerkender den fuldt ud de problemer, som små og mellemstore virksomheder står overfor.

Hvad angår adgang til finansiering, som er emnet for hr. Zwiefkas spørgsmål, har Kommissionen sammen med Den Europæiske Investeringsbank annonceret konkrete foranstaltninger med henblik på at forbedre situationen.

Vi er naturligvis enige i behovet for at yde særlig hjælp til de små og mellemstore virksomheder. Finanskrisen har i betydelig grad svækket de finansieringskanaler, der er tilgængelige for virksomheder, navnlig små og

⁽¹⁾ Se protokollen.

mellemstore virksomheder, i mange medlemsstater. Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne har iværksat konkrete foranstaltninger inden for deres kompetenceområde for at modvirke disse virkninger.

Kommissionen har indført foranstaltninger, som har til formål at stabilisere det finansielle system, som vil hjælpe bankerne med at begynde at låne ud til deres kunder igen. Vi har også støttet visse ændringer i regnskabsreglerne og hurtig godkendelse af bankrekapitalisering og indskudsgarantiordninger for banker.

Den 26. november godkendte Kommissionen som bekendt genopretningsplanen til et beløb på 200 mia. EUR. Denne plan blev støttet og godkendt af Rådet i sidste uge. Som det anføres i vores meddelelse, omfatter dette beløb på 200 mia. EUR i alt 30 mia. EUR fra EU-budgettet eller fra Den Europæiske Investeringsbanks finansieringsforanstaltninger med det formål at genoplive økonomien.

Uanset om de kommer fra gennem budgetressourcer eller finansieringsforanstaltninger, omfatter disse foranstaltninger finansiering og hjælp, der vil være til betydelig gavn for de små og mellemstore virksomheder. Dette er i tillæg til den aftale, der blev indgået på det uformelle møde i Økofin-Rådet, som blev afholdt i Nice i september i år, idet Den Europæiske Investeringsbank skal intensivere og samtidig fremskynde sine finansieringslinjer for små og mellemstore virksomheder.

Oven i disse aftaler har Den Europæiske Investeringsbank annonceret, at den vil yde omgående finansiering til små og mellemstore virksomheder – teknisk betegnet som mezzaninfinansiering – gennem Den Europæiske Investeringsfond til en samlet værdi af 1 mia. EUR.

Som jeg tidligere har sagt, er der mellem de forskellige medlemsstaters planer og inden for rammerne af den genopretningsplan, som Rådet godkendte i sidste uge, allerede flere eksempler på store EU-lande, hvad angår økonomisk størrelse, som f.eks. Det Forenede Kongerige, Frankrig, Tyskland og Spanien, der har iværksat specifikke finansieringsforanstaltninger for små og mellemstore virksomheder, der som bekendt repræsenterer en betydelig masse, hvad angår omsætning, beskæftigelse og produktion i alle vores lande.

Endelig vil jeg nævne de aftaler, som Kommissionen har vedtaget i denne tid med særlige økonomiske vanskeligheder, som udnytter de bestemmelser, der er fastlagt og omhandlet i traktaten, vedrørende indførelse af den nødvendige fleksibilitet i rammen for statsstøtte. Det vil også gavne de små og mellemstore virksomheder. Et eksempel er den aftale, vi vedtog i går, om at hæve de minimis-reglen for statsstøtte.

Endelig afholdes der i januar et konstruktivt dialogmøde mellem Kommissionen, små og mellemstore virksomheder, deres repræsentanter og bankerne for at udveksle synspunkter vedrørende effektiviteten af statsstøtte, den aktuelle situation og det mulige behov for at styrke de beslutninger, der er truffet i de seneste måneder.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Tak for Deres meget detaljerede forklaringer, hr. kommissær. Da De nævnte Kommissionens arbejde og Den Europæiske Investeringsbanks forpligtelser, vil jeg gerne spørge, om banker, som deltager i en løbende dialog, og som modtager omfattende støtte, også generelt har tilsluttet sig en politik, der sikrer, at SMV-sektoren kan fungere mere eller mindre gnidningsfrit? Har de også accepteret tilsvarende forpligtelser?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Jeg kan forsikre Dem, hr. Zwiefka, at vi bestemt vil tale med bankerne. De fremlægger også de vanskeligheder, de oplever, i deres status og regnskaber.

Alle ressourcer, alle beslutninger og alle foranstaltninger, der vedtages på både europæisk og nationalt plan, samt Den Europæiske Centralbanks og andre centralbankers levering af likviditet og rentesænkninger har tydeligvis til formål at undgå et kreditkollaps samt stimulere og skabe en passende ramme for genopretning af de kredit- og finansieringsniveauer, private og virksomheder har brug for.

Små og mellemstore virksomheder er uden tvivl meget mere afhængige af bankkredit i forbindelse med finansiering end store virksomheder. Det skyldes, at store virksomheder trods de aktuelle markedsvanskeligheder direkte kan udstede værdipapirer eller obligationer og opnå finansiering på værdipapirmarkedet eller de fastforrentede markeder. Små og mellemstore virksomheder har brug for den kanal, som bankerne kan levere.

Vi håber inderligt, at bankerne og kreditsystemet reagerer positivt på denne mængde af hjælp og støtte, som nu er nødvendig, men som er af en størrelse, der ville have været utænkelig for blot et par måneder siden.

Det er efter min mening ikke kun vores regeringer, de europæiske institutioner og centralbankerne, der skal påtage sig et ansvar – og det gør vi. Bankerne har også et ansvar, idet de har modtaget støtte i form af

rekapitalisering eller indskudsgarantier baseret på offentlige midler. De har et ansvar over for resten af samfundet og navnlig de små og mellemstore virksomheder.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Deres sidste bemærkning var særdeles relevant, hr. kommissær. Bankerne skal indse, at de har brug for de små og mellemstore virksomheder og tidligere har tjent penge på dem.

Mit spørgsmål er vist meget grundlæggende: Vil det virke? Vi ved måske ikke lige nu, om det virker, men hvornår kan vi vide det, og hvornår vil vi sige, at vi skal gøre noget andet? Tallet på 30 mia. EUR er et anseeligt tal, men de irske myndigheder har måttet indskyde 10 mia. EUR i bankerne, og nogle uafhængige eksperter siger, at der skal bruges 30 mia. EUR til at rekaptalisere de irske banker. Måske De vil kommentere.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Jeg vil gerne spørge Dem, hvilken procedure de små og mellemstore virksomheder i Rumænien kan bruge, hvis de ønsker at få adgang til finansiering fra dette tildelte budget på 30 mia. EUR. Hvilken procedure kan medlemsstaterne bruge til at fremme de små og mellemstore virksomheders adgang til denne finansiering? De taler om en plan fra Frankrig, Det Forenede Kongerige ... Mit spørgsmål er: Vil det være "først til mølle", eller har medlemsstaterne og dermed Rumæniens små og mellemstore virksomheder mulighed for at få adgang til tilsvarende finansiering?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Mine damer og herrer! Vi har en markedsøkonomi, og jeg er sikker på, at De fra Deres side er enig i den udtalelse. Spillereglerne i markedsøkonomien er, som de er.

Jeg tror derfor ikke, at der er nogen, som tror, at kreditsystemet, det finansielle system eller det økonomiske system generelt ville fungere bedre, hvis alle de beslutninger, der træffes af de økonomiske aktører og navnlig i dette tilfælde de finansielle operatører, i stedet blev truffet af nationale ministerier eller i Bruxelles i en af de mange bygninger, hvor de europæiske institutioner arbejder.

Det betyder, at det er bankerne, som skal beslutte, om de vil yde kredit eller ej. Når bankerne er afhængige af offentlige midler og offentlige garantier, er det en kendsgerning, at de også skal overholde en række betingelser. De nationale støtteordninger for banksektoren varierer, hvad angår typen af betingelser, omstændighederne samt egenskaberne for og typen af instrument, der anvendes i hvert enkelt land.

Fra vores side, Kommissionen, har vi godkendt de indskudsgarantiordninger, som hver enkelt medlemsstat har fremlagt, med henblik på at sikre, at de overholder reglerne om konkurrence og statsstøtte. Vi er i øjeblikket ved at færdiggøre godkendelsen af de seneste nationale rekaptaliseringsplaner.

Kommissionen har vedtaget og offentliggjort en række tværgående standarder, der forklarer de kriterier, vi anvender under disse særlige omstændigheder, når vi analyserer, om disse planer overholder traktatens bestemmelser. Vi har i Kommissionen fastlagt en tidsfrist på seks måneder i alle tilfælde, fordi vi så skal – og vil – finde ud af, hvad der er sket på de seks måneder siden vores oprindelige godkendelse af planerne.

Hvis skatteydernes penge – borgernes penge – som leveres gennem disse støtteordninger, bruges ordentligt, og de vanskelige økonomiske betingelser stadig påvirker driften af de finansielle markeder, vil vi muligvis godkende, at ordningerne fortsætter. Hvis den økonomiske situation er blevet bedre – som vi jo alle håber – eller hvis pengene ikke bruges til det formål, de er blevet godkendt til, vil vi handle i overensstemmelse hermed og træffe de nødvendige beslutninger.

Skatteydernes penge sættes på spil for at forbedre driften af de finansielle kredsløb og kreditmarkederne, og vi vil ikke tillade, at de bruges forkert eller bruges uden at skabe tilstrækkelig gode resultater.

Hvad angår det andet spørgsmål, handler Den Europæiske Investeringsbank gennem formidlere i hver enkelt medlemsstat under støtteprogrammerne for de små og mellemstore virksomheder. Det er derfor formidleren eller formidlerne i hver medlemsstat, som videregiver kredit- og finansieringsfaciliteterne baseret på de støtteprogrammer, som vi har udformet, til erhvervslivet, navnlig de små og mellemstore virksomheder. Disse formidlere eller finansielle agenter skal også fremlægge de oplysninger, De henviste til.

Formanden. – Spørgsmål nr. 33 af **Ryszard Czarnecki** (H-0952/08)

Om: Bekæmpelse af terrorisme

Den halve snes terrorangreb, der i sidste uge foregik i Mumbai, har dræbt mindst 188 personer og såret hundredvis andre. Hvad agter Kommissionen at gøre for at tvinge den pakistanske regering til at ophøre med at støtte de terroristgrupper, der har base på dens territorium?

Spørgsmål nr. 34 af Wiesław Stefan **Kuc** (H-0955/08)

Om: Kommissionens handlinger vedrørende terroristgrupper i Pakistan

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at tvinge de pakistanske myndigheder til at afstå fra at støtte og fremme terroristgruppers aktiviteter?

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Jeg kan roligt sige, at Kommissionen ligesom mange andre er chokeret over begivenhederne i Mumbai, som også Rådet fordømte klart og stærkt på sit møde den 8. december.

I den forbindelse udtrykte EU håb om, at Pakistan vil samarbejde fuldt ud med den indiske undersøgelse, og at begge lande vil arbejde sammen om at retsforfølge de ansvarlige. Terrornetværk søger at underminere den regionale fred og stabilitet. Vi må ikke tillade, at det lykkes for dem. EU har derfor indtrængende opfordret til en intensivering af det regionale samarbejde om bekæmpelse af terrorisme.

Dialog og samarbejde er vejen frem, så forskelle i gensidige opfattelser og tilgange kan udjævnes. Der er intet alternativ til at arbejde sammen med Pakistans civile regering. Præsident Zardari har som bekendt vist, at han ønsker forsoning. De pakistanske myndigheder har foretaget arrestationer i forbindelse med påstande om pakistanske borgeres og organisationers deltagelse i Mumbaiangrebene. Disse er meget vigtige skridt.

Der kræves nu fast involvering af den pakistanske regering for at slå ned på terrornetværkene, så yderligere angreb kan forhindres. Kommissionen undersøger muligheden for at iværksætte projekter med det formål at styrke Pakistans antiterror kapacitet.

Et besøg af Gilles de Kerchove, EU's antiterror koordinatør, sammen med Kommissionen er planlagt i januar næste år. Det er alt, hvad jeg kan sige som svar på de to spørgsmål.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Vi skrev disse spørgsmål for tre uger siden sammen med hr. Kuc, hr. kommissær. Som De selv sagde, har visse ting ændret sig siden. Jeg vil derfor bede Dem evaluere og kommentere den pakistanske regerings erklæring om, at den ikke agter at udlevere terrorister, som den har arresteret, til de indiske myndigheder. Vil denne form for erklæring have en indvirkning på forholdet mellem New Delhi, Islamabad og Karachi?

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Jeg har en tilføjelse til mit spørgsmål. Hvordan kan vi forhindre, at Pakistans territorium bruges til træning af talebankrigere, der spiller en betydelig rolle i kampene i Afghanistan, hvor europæiske og amerikanske tropper er udstationerede?

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Som jeg har sagt, er det virkelig et meget vanskeligt, følsomt og vigtigt emne. Én af de måder, vi kan hjælpe på, er ved at fremme demokrati, retsstatsprincippet, antiterrorpolitikker og samarbejde i regionen og også i dette specifikke land. Jeg tror, der er et vindue af muligheder. På den ene side forsøger vi at hjælpe med at skabe tillid, og på den anden side overvåger vi nøje procedurerne og de skridt, der tages. Det, som De sagde om beslutningen om ikke at udlevere, betyder ikke at retsforfølge, men at gøre, hvad der er vigtigt, hvad angår det pakistanske system i selve Pakistan, med henblik på at eliminere rummet for terrorisme, både i dette land og i naboskabet, som ramte Mumbai i Indien på så tragisk vis.

Hvad angår samarbejde generelt, kan EU sammen med mange andre partnerlande opbygge stærkere forbindelser til regeringer, som reelt handler fra et mere forebyggende udgangspunkt og deler flere overvågningsaktiviteter mod netværk. Jeg håber, at de senere dages aktioner mod netværk i Pakistan vil være et godt eksempel, men vi har endnu ikke set, hvordan processen forløber i dette land. Vi er der i det mindste med begrænsede muligheder. Vi har øget finansieringsrammen for samarbejde med Pakistan for den næste periode, 2007-2010. Rammen omfatter 200 mio. EUR. En del af fokus rettes mod reel styrkelse af retsstatsprincippet, de demokratiske institutioner og kapaciteten til at handle i denne retning.

Det er alt, hvad jeg kan sige på nuværende tidspunkt. Vi vil muligvis have både flere oplysninger og reelle resultater i januar, når Kommissionen og Rådets koordinatør har besøgt landet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 35 af **Silvia-Adriana Ticau** (H-0966/08)

Om: Investeringer i energiinfrastruktur

Den økonomiske og finansielle krise rammer mange medlemsstater. Hver uge hører man om nye afskedigelser af tusindvis af ansatte i de forskellige medlemsstater. Investeringer i energiinfrastruktur er en af de måder,

hvorpå Europa kan overkomme den økonomiske krise. Anlæg af energiinfrastruktur (olierørledninger, gasrørledninger, infrastruktur til produktion og transport af elektricitet) kræver store investeringer i projekter, som kun kan gennemføres på mellemlang eller lang sigt. For at kunne investere tilstrækkeligt i energiinfrastruktur har medlemsstaterne brug for enten en tilsvarende forhøjelse af TEN-T-budgettet eller øgede budgetunderskud i en vis periode. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at bistå medlemsstaterne, således at der er i denne periode med økonomisk og finansiel krise er mulighed for, at investeringerne i energiinfrastruktur kan øges betydeligt?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) De spørger om investeringer i energiinfrastrukturer, fru Țicău. Den anden strategiske energirededgørelse, som Kommissionen har vedtaget, fremhæver det påtrængende behov for, at EU øger investeringerne i energiinfrastrukturer med det formål at fremme vores energipolitiske mål, som omfatter forsyningsikkerhed, bæredygtighed og konkurrencedygtighed. Energiministrene understregede på deres møde i Rådet i sidste uge også vigtigheden af at øge vores investeringer i infrastrukturer for ikke at nævne energi- og klimaaftalen, som Rådet godkendte i sidste weekend, og som De selv har vedtaget i Parlamentet i dag.

Kommissionen insisterer på – og jeg tror, vi også kan regne med Rådets og Parlamentets støtte – at den nuværende økonomiske recession ikke må være en undskyldning for at forsinke eller reducere investeringerne i energiinfrastrukturer. Investeringer i energi og navnlig i energiinfrastrukturer vil fremme jobskabelse, skabe innovation, stimulere udviklingen af nye aktiviteter og anvendelsen af nye teknologier og skabe økonomisk tillid. De vil også skabe fordele, idet vores økonomi med sådanne investeringer hurtigere vil blive en økonomi med lave CO₂-emissionsniveauer.

I den økonomiske genopretningsplan, som Kommissionen har vedtaget, og Rådet har godkendt, foreslår vi, at der fra nu og indtil 2010 mobiliseres yderligere 4 mia. EUR fra Fællesskabets ikkeanvendte midler til transeuropæiske energinet og relaterede investeringer. Det betyder 4 mia. EUR ud af de 5 mia. EUR, der vil blive bevilget til sådanne formål i henhold til den meddelelse eller plan, som vi har foreslået.

I sidste uge godkendte Rådet de væsentligste punkter i vores forslag på dette område, selv om vi endnu ikke ved, hvordan budgetmyndigheden – både Rådet og Parlamentet – vil fortolke de generelle erklæringer i formandskabets konklusioner.

Den Europæiske Investeringsbank har desuden givet løfte om betydelige stigninger på op til 6 mia. EUR om året til finansiering af investeringer vedrørende klimaændring, sikkerhed, energiforsyning og energiinfrastrukturer. Den har også annonceret et løfte om at sætte skub i anvendelsen af det nuværende kreditgarantiinstrument, som har til formål at støtte finansieringen af transeuropæiske netprojekter, for at stimulere øget deltagelse fra den private sektor, hvilket er afgørende. Vi kan ikke finansiere alle de investeringer, der er behov for fra nu og indtil 2020 og 2030 i henhold til forskellige beregninger, af offentlige midler alene.

Endelig er der en faktor, som forhåbentlig vil være betydelig, og som også er blevet godkendt af Rådet og medtaget i vores forslag. Det er beslutningen om at lancere Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur, et ventureprojekt, der involverer Den Europæiske Investeringsbank, de nationale bevilgende myndigheder på infrastrukturområdet og andre mulige agenter med henblik på at finansiere kapital- og quasikapitalprojekter på infrastrukturområdet generelt og energiinfrastrukturområdet i særdeleshed.

De kan derfor se, at mange vigtige beslutninger er truffet i de seneste uger eller gennemføres nu på det område, Deres spørgsmål omhandler.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tak for Deres svar. Jeg vil blot nævne, at det er afgørende, at der foretages investeringer i strømforsyningsnettet. Hvis vi vil fremme bæredygtig energi eller energi produceret af vedvarende kilder, skal producenter af denne energiform kunne få adgang til strømforsyningsnettet, så de kan nå ud til slutbrugeren. Jeg håber derfor, at disse finansielle instrumenter vil blive anvendt så hurtigt som muligt på en gennemskuelig måde.

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Jeg vil svare meget kort.

Jeg er helt enig. Rådet (energi), der er blevet nævnt, vedtog på sit møde den 8.-9. december direktivet om vedvarende energi. Det er efter min mening endnu et skridt i den retning, De har påpeget.

Jeg er helt enig i Deres forslag og de prioriteter, De anfører på dette område.

Anden del

Formanden. – Spørgsmål nr. 36 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0889/08)

Om: Uddannelse af indvandrerbørn

I sin nylige meddelelse (KOM(2008)0423) foreslår Kommissionen, at der afholdes en høring om spørgsmålet om uddannelse af indvandrerbørn, idet den også henviser til børn af europæiske migrantarbejdstagere. Hvilke finansieringsmekanismer er der planer om at stille til rådighed for medlemsstaterne for at styrke undervisning i disse børns modersmål, især når der er tale om sprog, der hører til EU's officielle sprog?

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Jeg takker Marie Panayotopoulos-Cassiotou både for hendes spørgsmål og for hende engagement i indsatsen for at sikre bedre og mere samarbejde på uddannelsesområdet.

Hvad angår dette specifikke emne, er handlingsprogrammet for livslang læring ikke kun et godt navn, men også et meget stærkt instrument og hovedinstrumentet for at stille en uddannelsesrelateret finansieringskilde til rådighed for Kommissionen. Fremme af sprogundervisning og sproglig mangfoldighed er en del af de specifikke målsætninger for hele programmet.

En del af programmet, Comenius, støtter transnationale projekter, der netop imødekommer behovene hos børn med indvandrerbaggrund, herunder en sproglig komponent eller sprogundervisning. Kerneaktiviteten sprog under Comenius støtter undervisning på ethvert sprog, herunder EU's officielle sprog. Kerneaktiviteten ikt – en anden del af Comenius – støtter også projekter, der har til formål at udvikle innovative anvendelser af informations- og kommunikationsteknologi på sprogundervisningsområdet, som navnlig tager højde for særlige undervisningsbehov og behovene hos børn med indvandrerbaggrund.

Den Europæiske Socialfond er den primære finansieringskilde for særlig støtte til uddannelse og undervisning af indvandrere og andre mindre velstillede befolkningsgrupper. De nationale myndigheder er primært ansvarlige for gennemførelsen.

Endelig støtter Den Europæiske Fond for Integration, som er målrettet mod nyankomne tredjelandsstatsborgere, integrationspolitikkerne, herunder på området for uddannelse og sprogundervisning.

Drøftelserne af resultatet af den offentlige høring om grønbogen om migration og mobilitet vil blive afsluttet inden årets udgang. Den er åben og relevant for alle berørte parter, og jeg opfordrer igen alle interesserede til at deltage. Der er spørgsmål vedrørende finansieringsinstrumenterne for uddannelse af børn med indvandrerbaggrund. Disse spørgsmål vil blive medtaget i et dokument om retningslinjerne i forlængelse af grønbogen næste år under det tjekkiske formandskab.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for hans svar. Jeg glæder mig over, at diskussionen er kommet i gang. Det giver mig mulighed for offentligt at sige, at bevarelsen af modersmålet hos børn af europæiske indvandrere er en europæisk ressource, som skal bevares. Kommissærens landsmænd fra Spanien og Tyskland og andre europæiske lande, som de er udvandret til sammen med grækerne, ønskede, at deres børn skulle lære græsk og spansk. De nye indvandrere fra de nye europæiske lande skal derfor også bevare deres sprog, og det samme gælder anden generation, der er født af de første indvandrere. De officielle europæiske sprog er en ressource for Europa og skal have forrang.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (SK) Fru formand, mine damer og herrer! Formålet med samarbejdet inden for uddannelse og erhvervsuddannelse er at støtte den kulturelle mangfoldighed, som er så slående, også i sammensætningen af vores sprog. En fantastisk konklusion og efter min mening en meget følsom og politisk vigtig konklusion for EU's fremtid blev vedtaget i november, da ministrene fra de 27 lande bekræftede deres beslutning om at skabe forhold, der gør unges mobilitet til reglen snarere end undtagelsen.

I dag er mobiliteten temmelig begrænset på grund af mangel på ressourcer, men i fremtiden kan det blive et af de fine instrumenter, der kan støtte mangfoldighed, åbenhed og kommunikation eller dialog mellem kulturer.

Det glæder mig, at støtten til dette samarbejde er stigende, navnlig i Europa-Parlamentet. Derfor vil jeg gerne udtrykke min taknemmelighed for Deres forståelse og konsekvente støtte.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Fru formand! Et spørgsmål fra uddannelsesområdet i forbindelse med migration, men denne gang fra de nye EU-medlemsstater til de gamle. Som vi ved, står nogle af de nye EU-medlemsstater over for problemer med hjerneflugt, f.eks. lærere, der færdiggør deres videregående uddannelse i ét land og derefter rejser til et andet land, hvor de ikke arbejder inden for deres erhverv, men

får en højere løn. Hvordan ser Kommissionen på dette problem, og hvilke foranstaltninger foreslår den, at vi tager?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Hr. kommissær, tak for de oplysninger, De lige har givet os. Jeg vil imidlertid gerne udvide emnet lidt ved at henvise til de børn, der bliver hjemme, mens deres forældre tager til udlandet for at arbejde. Det er godt for disse børn også at lære sproget i det land, hvor deres forældre arbejder, og vi skal være opmærksomme på beskæftigelsen i deres land. Jeg henviser til de tilfælde, hvor børnene er blevet boende hos deres bedsteforældre. Jeg vil også gerne nævne, at det er vigtigt for børn, der er taget med deres familie til andre lande, hvor deres forældre har fundet arbejde, at få hjælp til at lære sproget i destinationslandet nemmere og hurtigere, så de kan demonstrere deres intellektuelle evner og erhverve viden under deres uddannelse.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (SK) Fru formand! Jeg kan kun være enig i det, der lige er blevet sagt. Jeg vil begynde med det andet spørgsmål.

Det Europæiske Fællesskabs direktiv eller forordningen om undervisning af børn af vandrende arbejdstagere har eksisteret siden 1977, med andre ord i mere end 30 år, så det er et spørgsmål, der vedrører medlemsstaterne – gamle, nye, mindre gamle og mindre nye – med hensyn til forholdene for undervisning af fremtidige generationer.

Dette direktiv indeholder rent faktisk krav om, at medlemsstaterne skal tilbyde undervisning til disse børn på værtslandets sprog, med andre ord på landets officielle sprog, og samtidig støtte undervisning i deres modersmål og oprindelseslandets kultur i samarbejde med det pågældende land. Derfor findes der på den ene side en forpligtelse til at levere og på den anden siden en pligt til at bistå. Under alle omstændigheder er spørgsmålet om indvandrerbørn en del af denne grønne bog eller den grønne rapport, så vi kan få diskussioner og eventuelle videre skridt eller henstillinger. Vi befinder os i øjeblikket i lyttefasen, og efterfølgende træffer vi måske konkrete foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige, idet undervisning af børn af vandrende arbejdstagere udgør en meget vigtig del af deres tilpasning og integration. Der er belæg for, at der i mange tilfælde opstår problemer netop på grund af manglen på eller den ringe kvalitet af undervisningen i denne sammenhæng.

Med hensyn til det første spørgsmål om lærere og hjerneflugt mener jeg for det første, at det er meget vigtigt for EU at være mere opmærksom på læreruddannelser af høj kvalitet. Dette skete for første gang sidste år, og spørgsmålet er særdeles vigtigt, for uanset hvilke reformer eller moderniseringer der drøftes eller gennemføres i uddannelsessektoren, vil lærerne udgøre den centrale komponent i processen, og de skal være aktører og ikke bare passive objekter i processen. Projekter som livslang uddannelse begynder naturligvis med lærerne. Lærerne skal stå i første række, når det gælder livslang uddannelse, hvis den skal videregives til den yngre generation. At mestre mange nye temaer og erfaringer og teknologier i uddannelsesprocessen er meget vigtigt. Aldringen i befolkningen gælder også for lærere. Mange af EU's medlemsstater står over for en stadig større mangel på eller et underskud af lærere, og man skønner, at der vil mangle mere end en million lærere i det kommende årti, og i dag er mere end halvdelen af lærerne i mange lande over 50.

Jeg berører kun udkanten af det overordnede problem, men hjerneflugten drejer sig om, hvor stor vægt vi lægger på intellektuel kapacitet, og hvordan vi ønsker at investere i intellektuel ejendomsret, talent og menneskers mulighed for at udvikle deres evner derhjemme i stedet for at rejse ud i søgen efter bedre muligheder. Det er netop af denne grund, at man bør støtte ikke blot vigtige forbedringer af uddannelsernes kvalitet og tilgængelighed, men også af deres relevans. Dette bør være målene for næste år, som er udnævnt til det europæiske år for kreativitet og innovation. Hele EU skal bestræbe sig mere på at blive mere attraktiv for højtuddannede og på at tiltrække talent i stedet for bare at begræde, at talenterne flygter. Og det er naturligvis op til de enkelte lande at investere mere i uddannelse nu, på trods af krisen, fordi investeringer i uddannelse er afgørende og grundlæggende selv i tider som disse, hvis vi skal komme ud af krisen bedre rustet til konkurrencen, bedre i stand til at innovere og ganske enkelt med et stærkere menneskeligt potentiale.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det ikke er muligt at opnå et seriøst og pålideligt samarbejde på uddannelsesområdet på længere sigt uden at være særligt opmærksom på spørgsmålet om lærere, læreruddannelse af høj kvalitet og støtte til efteruddannelse af lærere, ikke bare i begyndelsen, men gennem hele deres karriere.

Formanden. – Spørgsmål nr. 37 af **Seán Ó Neachtain** (H-0896/08)

Om: Hvidbog om idræt

Kan Kommissionen oplyse, hvilke aspekter af hvidbogen om idræt (KOM(2007)0391) der hidtil er blevet gennemført, og hvilke politikker den i de kommende måneder vil prioritere inden for sport?

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg mener, at hvidbogen allerede er et meget vellykket bidrag fra EU, startende med Kommissionen og med de meget positive overvejelser fra Parlamentets side (hr. Mavrommatis sidder her som ordfører om hvidbogen) og ligeledes fra medlemsstaterne. Jeg vil gerne erindre Dem om, at Det Europæiske Råd i sidste uge vedtog specifikke konklusioner om idræt – for første gang siden Det Europæiske Råds møde i Nice i december 2000 – og jeg mener også, at dette afspejler den nye situation.

Der er faktisk sket en hel del på et år, og der foregår meget på dette område. F.eks. er 38 af de 53 foranstaltninger i handlingsplanen ved navn Pierre de Coubertin enten blevet iværksat eller er under gennemførelse, og nogle af dem er allerede tilendebragt: to tredjedele af foranstaltningerne. Så det siger noget om appetitten og ønsket om at skabe resultater, og det glæder mig at se. En del af resultaterne kommer selvfølgelig fra Kommissionens side.

Disse tilfredsstillende resultater har været mulige, fordi medlemsstaterne, men også idrætsorganisationerne har engageret sig.

Jeg mener også, at hvidbogen har givet mulighed for at integrere idræt og idrætsrelaterede projekter i de eksisterende EU-programmer. Idrætsrelaterede projekter har f.eks. for nylig modtaget støtte fra Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Den Europæiske Socialfond, programmet for livslang læring, programmet for folkesundhed og programmet Aktive Unge samt programmerne for Borgernes Europa.

Der er gjort fremskridt på bestemte områder. Jeg vil gerne nævne nogle af dem. Retningslinjer for fysisk aktivitet, som for nylig blev vedtaget af ministrene for idræt og videresendt til sundhedsministrene, kampen imod doping, europæiske kvalifikationsrammer for livslang uddannelse og et europæisk meritssystem for faglig uddannelse og oplæring, hvor idræt er et af de første områder, der anvendes som pilotområde. Lokalt uddannede aktører – her minder jeg om, at vi vedtog en beslutning i maj i år om såkaldt "hjemmedyrkede" eller lokalt uddannede aktører. Undersøgelsen om frivillighed inden for idræt: et meget vigtigt emne. Kampen mod racisme og fremmedhad: mange foranstaltninger, også i Europa-Parlamentet. Idræt er et værktøj i EU's forbindelser udadtil. En europæisk statistikmetode til måling af idrættens økonomiske virkninger. Og så "bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af nationalitet", konsekvensvurderingen af spilleragenter, som er undervejs, samt en konference om licenssystemerne inden for fodbold. Vi er ved at forberede os på næste semester og den europæiske sociale dialog, som blev indledt den 1. juli i Paris mellem parterne inden for professionel fodbold – UEFA, FIFPro, APFL og ECA. Mange forkortelser, men der er tale om arbejdsgivere og arbejdstagere, og UEFA er paraplyorganisationen inden for europæisk fodbold.

Det glæder mig, at den sociale dialog er kommet i gang. Så selv om det ikke ved denne lejlighed er muligt at aflægge en detaljeret statusrapport om alle de ovennævnte foranstaltninger, kan man med rimelighed konkludere, at en stor og repræsentativ del af handlingsplanen allerede er ret langt fremme.

Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne fortælle Dem, at Kommissionen sidst i november stod for det første europæiske idrætsforum i Biarritz, hvor mennesker fra idrætsverdenen – 300 deltagere fra forskellige sammenslutninger, forbund, men også Kommissionen og medlemsstaterne – mødtes. Mødet blev efterfulgt af en ministerkonference. Jeg mener, at dette var meget vigtigt som den første begivenhed, men der findes en masse budskaber om kontinuitet og åbenhed på dette område til de næste formandskaber og det næste møde.

Det glæder mig, at dette forsøg på samarbejde mellem interessenterne på idrætsområdet nu er langt mere synligt og frugtbart.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Fru formand! Kan kommissæren uddybe det, han har sagt om frivilligt arbejde inden for idræt, og hvordan Kommissionen vil fremme dette?

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (SK) Fru formand! Efter min mening er frivilligt arbejde inden for idræt et af de centrale aspekter eller aktiviteter, der sikrer, at idrætten overhovedet kan fungere, samt for det overordnede organisatoriske hierarki inden for idrætten eller i det mindste den europæiske idrætsmodel. Hermed mener jeg, at det er en meget vigtig forudsætning at skabe plads og sikre støtte til frivilligt arbejde inden for idrætten.

I hvidbogen lovede vi en undersøgelse af frivillige inden for idræt. Der blev gennemført en udbudsprocedure i forbindelse med undersøgelsen, og den er faktisk afsluttet, så undersøgelsen går i gang i 2009. Dette betyder, at vi kan forvente resultaterne ved årets udgang eller i starten af 2010, og de sociale, økonomiske og juridiske aspekter af frivillige inden for idræt vil udgøre en del af analysen og vil danne grundlag for udarbejdelsen af vores henstillinger vedrørende næste fase af processen. Jeg er glad for at kunne tilføje, at inden for rammerne af programmet for den europæiske volontørtjeneste for unge vokser antallet af frivillige, og dette program nyder også stor opbakning her på plenum. Der er også planer om at afholde et europæisk år for frivilligt arbejde.

Efter min mening får frivilligt arbejde også ny betydning, idet det anerkendes som en slags uformel uddannelse. I november vedtog Rådet for første gang i historien en henstilling om frivilligt arbejde for unge i EU. Det er den første lovgivningsforanstaltning på ungdomsområdet, siden dette samarbejde blev oprettet for mere end 20 år siden, og det glæder mig, at det også har en nær sammenhæng med frivilligt arbejde inden for idræt.

En række nyere EU-projekter, navnlig fra Kommissionens og Parlamentets side, har haft til formål at yde støtte til frivilligt arbejde i forbindelse med internationale idrætsarrangementer. Denne undersøgelse vil derfor hjælpe os i forberedelserne af de næste skridt. Efter min mening er den frivillige sektor i kolossal vækst, både i kvalitativ og kvantitativ henseende.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Hr. kommissær, jeg vil gerne igen lykønske Dem med Kommissionens initiativ med fremlæggelse af hvidbogen om idræt for Parlamentet, og som Europa-Parlamentets ordfører vil jeg gerne stille følgende tillægsspørgsmål: Som både Nicolas Sarkozy og José Barroso fortalte os i går, vil reformtraktaten blive gennemført sidst i 2009, hvis den vedtages i Irland, og idræt er derfor nu et aktivt aspekt og en del af Lissabon- eller reformtraktaten. Vi har hørt Deres program. Jeg vil gerne fokusere på, hvordan finansieringen og budgettet bliver for næste år og året efter, igen bare på idrætsområdet, hvis vi kan beregne det allerede nu.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne spørge kommissæren, om han vil kommentere sine synspunkter om idræt i læseplanerne i vores skoler, den nuværende overvægtsepidemi blandt børn og den alvorlige sammenhæng mellem de to, og ligeledes, om han kan fortælle, om alle medlemsstater var repræsenteret ved idrætsforummet i Biarritz i november.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (SK) Fru formand! Efter min mening giver den nye aftale mulighed for ikke bare en idrætspolitik for EU, men også for et idrætsprogram i EU, og jeg tror, at dets popularitet og nærhed til EU's borgere kommer til at minde om Erasmus-programmet, som er blevet både yderst populært og effektivt. Dette er ikke bare et spørgsmål om at øge personers mobilitet, men også om Bolognaprocessen og antallet af uddannelsesmuligheder, som vi kan se efter 20 år som en europæisk vej til større åbenhed og relevans inden for uddannelse, kvalifikationer og Europas tiltrækningskraft. Og det er meget vigtigt.

Idræt er meget nødvendigt og også populært, og derfor skal alle programmer i forbindelse med artikel 149 knyttes tæt sammen med området og dagsordenen for uddannelse og unge, for idræt er udtrykkeligt medtaget i artikel 149 for første gang. Der vil blive udformet tilsvarende instrumenter og tilsvarende rådssammensætninger i henhold til denne artikel.

Det glæder mig at kunne sige, at Kommissionen er parat til at tage del i gennemførelsen af denne artikel, og hvidbogen udgør en fremragende forudsætning og et skridt i denne retning, som samtidig ikke foregriber, men i højere grad sætter idrætten i centrum af samarbejdet både mellem lande og mellem idrætsorganer i Europa.

Med hensyn til finansieringen er al begyndelse ofte svær, og samtidig helt nødvendig. Jeg forventer, at der vil blive vedtaget et særligt budgetkapitel eller en særlig budgetpost i Parlamentet for næste år, og de i alt 6 mio. EUR vil bidrage til en række aktiviteter eller forberedelser af den kommende periode for idrætsprogrammet. Det ville være for tidligt af mig at tale om de budgetmæssige konsekvenser i dag. Jeg vil hellere tale om forberedelserne. Nogle idéer er allerede blevet vedtaget i Parlamentet.

Med hensyn til Biarritz eller uddannelse og idræt mener jeg, at Biarritz var en succes, og jeg har allerede sagt, at det var det første forum. Samtidig kom konklusionerne fra Det Europæiske Råd inden for to uger, og det er ikke hverdagskost, at premierministre og præsidenter taler om idræt. De formelle konklusioner er meget opløftende, ikke kun vedrørende forummet i Biarritz, men også for det videre samarbejde og indholdet af dette samarbejde.

Overvægt og idræt for alle hænger nært sammen, da idræt er en af de mest effektive modgifte eller våben i kampen mod overvægt. I Europa sker der desværre en generel tilbagegang i omfanget af idrætsundervisning målt i timetal pr. elev i løbet af skoleåret, og det er en dårlig tendens, der skal ændres. Samtidig skal kvaliteten af den tid, der bruges på denne type uddannelse, forbedres, og det glæder mig, at det for første gang er lykkedes os at udforme et sæt retningslinjer for fysisk uddannelse, som faktisk blev vedtaget i Biarritz. Det blev udformet af eksperter, og jeg tror, at det vil blive godkendt, måske gennemført, men især godkendt og vedtaget på medlemsstatsniveau af sundhedsministrene i sundhedsministerrådet. Dette viser blot, at idræt kræver en horisontal fremgangsmåde. Det kræver mere koordination og sammenhæng mellem vores forskellige politikområder, og Kommissionen vil bestræbe sig på at opnå dette med Deres hjælp.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Som en bemærkning til forretningsordenen vil jeg gerne sige, at eftersom hr. Cappato er til stede, skuffer det mig meget, at spørgsmål nr. 38 ikke besvares af Kommissionen. Jeg kan forstå på Deres tjeneste, at hr. Cappato vil modtage et skriftligt svar, eller regner De med at tage spørgsmål nr. 38 senere?

Formanden. – Hr. Beazley, jeg skulle lige til at sige, at spørgsmål nr. 38 vil blive besvaret skriftligt.

Jeg er også skuffet over, at vi ikke har nået det, men spørgetiden er altid struktureret sådan, at vi har 20 minutter pr. kommissær, og kommissær Figel er allerede gået langt over den tid. Så nu skal vi videre til kommissær Almunia.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Vil det være i orden, hvis kommissæren sender mig en kopi af svaret til hr. Cappato, for jeg har en interesse i emnet?

De kan hævde, at dette ikke er tidspunktet for en diskussion af spørgsmålet. Der bør ikke være andre flag ved De Olympiske Lege end det olympiske flag. Hvis vi brugte det europæiske flag, ville Deres og mine landsmænd måske vinde nogle flere medaljer.

Formanden. – Hr. Beazley, jeg er bevidst om, at vi ønsker at fortsætte med dem, der har stillet spørgsmål. Jeg er sikker på, at hr. Cappato vil være så venlig at sende Dem en kopi af svaret.

Formanden. – Spørgsmål nr. 39 af **Manuel Medina Ortega** (H-0886/08)

Om: Euroen og inflationen

Hvordan er der i euroområdet blevet reageret på det inflationspres, der i det seneste år har været i hele verden? Hvordan er udsigterne til, at den fælles valutas købekraft kan opretholdes?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Fru formand! Hr. Medina Ortega, De spørger mig om inflationsudviklingen i euroområdet og dens konsekvenser, dvs. hvordan euroområdet har reageret.

Gennem de seneste 15 måneder har vi utvivlsomt oplevet to tilsyneladende modsatrettede processer, men de er begge forekommet i vores økonomier. På den ene side blev økonomierne i euroområdet, alle de andre europæiske økonomier og mange andre i både industrialiserede lande og i de nye vækstøkonomier ramt af et alvorligt chok på grund af stigende priser på olie og andre råvarer, både fødevarer og ikkefødevarer.

Disse forbløffende stigninger betød, at prisen på en tønde olie steg til næsten 150 USD i juli, og priserne på hvede, majs, ris og andre råvarer steg til utroligt høje niveauer, hvilke forårsagede indlysende sociale problemer og stigende prisindekser. Euroområdet oplevede en stigning i prisindekset på omkring 4 % i juni-juli i år.

Den kraftige økonomiske nedbremsning – og nu i mange tilfælde recession – inden for vigtige økonomier i hele euroområdet samt i USA og Japan begyndte i sommer og forårsagede et særdeles akut negativt chok i efterspørgslen, hvilket også kan iagttages i de nye vækstøkonomier som Kina, Indien m.fl. Priserne på råvarer er nu faldet kraftigt, så en tønde olie nu koster omkring 43 eller 45 USD, men det samme mønster med et meget kraftigt fald kan iagttages i prisudviklingen for mange andre råvarer. Hvad angår vores prisindeks, offentliggjorde Eurostat prisindekset for november her til morgen, og det viser, at inflationstakten fra år til år i euroområdet ligger på 2,1 %.

Eftersom priserne steg betydeligt i årets første halvdel, vil den gennemsnitlige inflation i euroområdet ligge på omkring 3 % i 2008. Jeg kan ikke give Dem det nøjagtige tal, men vi får det om præcis en måned. Generelt kan vi imidlertid sige allerede nu, at for første gang siden euroområdet blev oprettet, nemlig siden 1999, vil den gennemsnitlige inflation næste år i området med de 16 eurolande være under 2 %, hvilket er lavere end den inflationstærskel, som Den Europæiske Centralbank har defineret som værende forenelig med prisstabilitet.

Vi kan ikke udelukke, at år-til-år-inflationen midt på året, i juni eller juli, endda kan være negativ på grund af den kraftige stigning i priserne på olie og råvarer.

Det betyder imidlertid ikke, at der ikke er problemer med prisdannelsen. Selv i en periode med lav inflation, som skyldes krisen og tendensen i råvarepriserne, er der stadig mikroøkonomiske problemer med prisdannelsen. Kommissionen har netop offentliggjort en meddelelse om fødevarepriser, hvor vi analyserer de foranstaltninger, vi gennemfører for at afhjælpe situationer med misbrug på detailmarkedet eller fejlfunktion i forbindelse med fødevarepriserne. I forbindelse med revisionen af det indre marked annoncerer Kommissionen også en lang række foranstaltninger til overvågning af markeder, hvor prisdannelsen ikke er korrekt.

Vi sætter derfor makroøkonomisk ind på de områder, hvor vi og Centralbanken har kompetence, og vi handler også mikroøkonomisk.

Endelig henviser De til aspekter vedrørende ekstern købekraft. Euroen er steget betydeligt i forhold til den amerikanske dollar og andre valutaer. I juli var den effektive realkurs for euroen over for resten af vores partners og konkurrenters valutaer utroligt høj, og der var tale om en klar overvurdering af den effektive eurokurs. I dag er situationen vendt tilbage til et mere normalt niveau, som kan betragtes som værende tæt på det, man i akademiske eller analytiske arbejder kunne betragte som en afbalanceret eurokurs.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Fru formand! Tak, hr. kommissær, for Deres yderst relevante, korrekte og fuldstændige svar.

Jeg er nødt til at formulere mit tillægsspørgsmål ret omhyggeligt, for det ikke er Kommissionen, men Den Europæiske Centralbank, der fastsætter renten, og de to instanser er uafhængige af hinanden. Det lader imidlertid til, at inflationen og rentesatserne har en indbyrdes sammenhæng.

Nogle personer mener, at Den Europæiske Centralbank hævede rentesatserne på et tidspunkt, hvor det måske var unødvendigt at gøre det, og dermed skabte betydelige problemer for forbrugerne, mens vi nu oplever en anderledes proces, en slags konkurrence i rentenedsættelser. Jeg tror, at renten i USA er på 0,25 %, altså stort set nul.

Foretager Kommissionen en eller anden vurdering af Den Europæiske Centralbanks beslutningers betydning for inflationen, og forudser den, hvilke konsekvenser dette kan medføre i fremtiden?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Fru formand! Vores rapport om de første 10 år med euroen – EMU 10 – som jeg har haft lejlighed til at præsentere for medlemmerne her i Parlamentet og for Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, indeholder en analyse af inflationens udvikling og de instrumenter, der anvendes i bl.a. pengepolitikken.

Vi gennemførte denne analyse meget omhyggeligt for ikke at efterlade skyggen af tvivl om vores respekt for Den Europæiske Centralbanks uafhængighed. Jeg kan dog også sige, at hvis man kigger på inflationstallene for euroområdet fra 1999 til 2007, har den gennemsnitlige inflation i området ved udgangen af de enkelte år, når det er muligt at beregne den som gennemsnit over hele året, altid ligget lidt over ECB's mål for prisstabilitet, om end meget tæt på dette.

Derfor mener jeg, at man kan sige, at de årlige resultater siden euroens indførelse og siden ECB fik ansvaret for den monetære politik for euroen, har været entydigt positive og langt bedre end resultaterne i mange af økonomierne i euroområdet, da de havde deres egne monetære politikker og naturligvis deres egne centralbanker.

Af de grunde, jeg henviste til i mit første svar, har det seneste år, 2008, været langt mere kompliceret, fordi det har bestået af to radikalt forskellige halvdele. Det første halvår var kendetegnet af stigende priser forårsaget af et eksternt, ekstremt kraftigt inflationschok. I andet halvår styrted priserne af en række forskellige årsager, men især på grund af den økonomiske opbremsning og for vores vedkommende den recession, som vi desværre er ved at synke ned i.

Under disse omstændigheder er det meget let at kritisere en centralbank, hvad enten den ligger i Frankfurt, Washington, London eller andre af verdens hovedstæder. Men gennem hele krisen, lige siden august 2007, har ECB udarbejdet forsvarlige analyser, truffet besindige beslutninger og haft succes med sine politiske retningslinjer.

Det var banken, der førte an i reaktionerne på subprime-krisen i august 2007. Jeg mener, at dens handlinger har været konsekvente med det mandat, den er blevet overdraget af traktaten, Rådet, Parlamentet og EU i almindelighed. Lige nu mener jeg, at den gør det, en bank bør gøre, nemlig frem for alt at levere likviditet og forhindre manglende likviditet i at skabe en kreditklemme, som kan gøre tingene endnu værre.

Jeg kan ikke sige, i hvilken retning ECB's beslutninger vil gå i fremtiden. Hr. Trichet, som regelmæssigt mødes med Dem, kan fortælle Dem det med en centralbankdirektørs egne ord. Men efter i mange år at have fulgt meddelelserne fra ECB om torsdagen i den første uge hver måned, lige efter mødet i bankens styrelsesråd, mener jeg, at det er ret let ikke bare at finde frem til de beslutninger, den træffer, men også, uden at annoncere dem på forhånd, de markedsorienteringer og dens analysemetoder for dens monetære politik i de kommende måneder.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg er enig med kommissæren i hans beundring for de foranstaltninger, som Den Europæiske Centralbank har gennemført. Jeg mener, at de har været meget konsekvente og meget tilbageholdende. Men jeg har et spørgsmål til kommissæren, uanset Centralbankens uafhængighed, som vi alle støtter her i Parlamentet, og som han også selv går ind for. At holde inflationen under kontrol har bidraget til at skabe omkring 16 mio. arbejdspladser i euroområdet i de 10 år, hvor den har været brugt. Når nu inflationen er så lav, hvilke ting mener kommissæren da, at Den Europæiske Centralbank bør prioritere? Centralbankens selvstændighed skal beskyttes, men det hindrer os ikke i at have en mening. Så mener kommissæren, at ECB nu bør skifte prioritering, fordi inflationstakten er så lav, og renterne ikke længere kan bringe inflationen ned?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Hvor stor forskel er der på euroområdet og landene uden for euroområdet i denne henseende, og inden for hvilke sektorer forventer De den højeste inflationstakt i den nærmeste fremtid?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Fru formand! Hr. Mitchell, prisstabilitet er indskrevet i traktaten som den fornemmeste opgave. Den Europæiske Centralbanks vigtigste opgave er at holde priserne stabile. Når dette vigtigste mål er nået, eller for så vidt det er nået, består opgaven i at sikre, at den monetære politik koordineres med resten af målene for den økonomiske politik. Dette er noget, som ECB selv og de øvrige europæiske institutioner skal sikre.

Hvad mener ECB med prisstabilitet? Jeg mener, at man definerede det meget klart tilbage i 2003, hvis jeg husker rigtigt. Det betyder en inflation på under 2 %, men meget tæt på 2 % på mellemlangt sigt.

Gennem alle disse år fra 1999 og frem til i dag har det at opfylde dette mål på lige under 2 % betydet, at man skulle forsøge at holde inflationen nede. Hvis prognoserne er rigtige, vil prisstabilitet til næste år måske for første gang blive fortolket sådan, at man skal forsøge at nå op på 2 % uden at overskride denne sats, for vi vil formentlig befinde os i en situation, hvor ikke bare inflationen fra måned til måned, men måske også inflationsprognoserne på mellemlangt sigt falder til under 2 %.

Mandatet vil imidlertid fortsat være det samme. De anvendte instrumenter og de metoder, der benyttes til at nå målet, vil naturligvis være anderledes, men det vil fortsat være målet.

Det andet aktivitetsområde eller sæt af foranstaltninger for enhver centralbank og naturligvis for Den Europæiske Centralbank er at levere likviditet. Dette er kolossalt vigtigt i øjeblikket.

Jeg synes, at ECB gør det, den skal, men den gør ikke nogen hemmelighed af – den siger det helt åbent – at den leverer likviditet om morgenen, men inden lukketid om aftenen har den normalt modtaget likviditet fra de finansinstitutioner, der ikke har brugt denne likviditet til deres kreditoperationer. Dette har nu givet anledning til diskussion. I disse dage bringer aviserne udtalelser af ECB's næstformand hr. Papademos og af andre ledende medarbejdere om, at man i banken diskuterer, hvordan man skal bruge de nødvendige instrumenter til at sikre, at leveringen af likviditet er effektiv og ikke bare en operation, der går i ring, så pengene hver eftermiddag ender det samme sted, som de kom fra om morgenen.

Nu kommer jeg til det andet spørgsmål om forskellen. I nogle EU-medlemsstater uden for euroområdet er inflationen højere end i det store flertal af lande inden for euroområdet. Hvis man kigger på det notat, som Eurostat udsendte i morges om inflationen ved udgangen af november, kan man se, at de fleste EU-lande uden for euroområdet har en højere inflationstakt end det land inden for euroområdet, der har den højeste inflation.

Derfor er der højere inflation uden for euroområdet i øjeblikket, i høj grad fordi der findes lande uden for området, der gennemgår en hurtig konvergensproces, og hvor der findes et større inflationspres på grund

af en række mere intense virkninger af energiforbruget, større afhængighed af udenlandske energikilder, der er steget i pris, eller "Balassa-Samuelsøn-effekten" for at udtrykke det teknisk.

Hvis man sammenligner sektor for sektor, er inflationen helt klart højere inden for servicesektoren. På trods af et meget hurtigt fald i år-til-år-inflationen i de seneste måneder kan man se, at inflationen inden for servicesektoren har ligget ret konstant på 2,5-2,6 %. Inflationen på fødevarer, forarbejdede fødevarer og på industrivarer har svinget langt mere af de grunde, jeg tidligere har skitseret i mit svar til hr. Medina Ortega. Servicesektoren har imidlertid ligget på en inflationstakt, der ligger over målet for prisstabilitet, som skal være under 2 %. Alligevel ligger takten tæt på 2 %.

Formanden. – Spørgsmål nr. 40 af **Georgios Papastamkos** (H-0891/08)

Om: Tilrettelæggelse af den økonomiske styring i Den Europæiske Union

Som bekendt er der i forbindelse med den lovgivningsmæssige intensitet og lovgivningens bindende karakter tale om en manglende symmetri mellem den ufuldendte økonomiske union og den fuldstændige monetære union.

Hvilken strategisk vej bør man efter Kommissionens opfattelse slå ind på ved tilrettelæggelsen af den økonomiske styring i EU, således at der skabes symmetri?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Fru formand! Hr. Papastamkos spørger om styring i euroområdet.

Jeg har netop talt om styring inden for den monetære søjle i Den Økonomiske og Monetære Union, Den Europæiske Centralbank og det europæiske system af centralbanker. Jeg mener helt ærligt, at det fungerer meget godt. Jeg synes, at det er en succes.

Styringen under den anden søjle, den økonomiske søjle i Den Økonomiske og Monetære Union, virker, men der er stadig lang vej endnu. Koordineringen af finans- og budgetpolitikkerne fungerer, og jeg mener, at stabilitets- og vækstpagten og den budgetkoordinering, der ligger implicit i gennemførelsen af pagten, har fungeret ganske udmærket siden revisionen i 2005.

Vi bliver nu udsat for nogle meget alvorlige prøvelser, fordi de offentlige finanser på grund af den økonomiske opbremsning og de finanspolitiske stimuleringsforanstaltninger samt støttepakkerne til finanssystemet er under et kolossalt pres, og stabilitets- og vækstpagten skal gennemføres i en meget vanskelig situation.

Den skal gennemføres med den fleksibilitet, den rummer, idet man fastholder og overholder reglerne i pagten, og det bliver en vigtig prøve.

Der findes en anden faktor, som også analyseres i vores betænkning om de første 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union. Hvis man ser længere end koordineringen af vores finans- og budgetpolitikker, mener jeg, at det er nødvendigt at forbedre koordineringen af vores makroøkonomiske politikker. Der findes betydelige makroøkonomiske skævheder i nogle lande, herunder Ungarn og Letland, som i øjeblikket har store problemer med deres betalingsbalance og kræver betydelig økonomisk støtte fra os, fra den monetære fond. Dette viser, at der har været akkumulerede skævheder, som vi ikke har været i stand til at rette op på i tide gennem vores koordineringssystem.

Der er tale om lande uden for Den Økonomiske og Monetære Union, i den tredje fase med euroen. Også inden for euroområdet er der imidlertid forskelle i underskuddene på de løbende poster og udviklingen i arbejdskraftomkostningerne pr. enhed. Efter min mening er der brug for en langt mere effektiv koordinering, end det hidtil er lykkedes os at levere, trods eurogruppens forsøg på dette.

Jeg mener, at eurogruppen har arbejdet langt bedre, siden Luxembourgs premierminister Jean-Claude Juncker overtog formandsposten i 2005 og etablerede et stabilt formandskab. Der er imidlertid stadig lang vej igen med den interne koordinering af de makroøkonomiske politikker eller med bestemte strukturreformer, som går videre end budgetkoordinering, og helt klart lang vej igen med ekstern koordinering.

Jeg mener, at euroen som valuta er tilstrækkelig vigtig for os og for resten af verden til, at vi ikke kan tillade os den luksus at undlade at sikre, at euroens interesser, positioner og prioriteringer i landene i euroområdet er repræsenteret i multilaterale fora og institutioner på en sammenhængende, konsekvent og integreret måde.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne sige tak til kommissæren for hans svar. Jeg glæder mig over, at De nævnte, at den økonomiske styring stadig lader meget tilbage at ønske, og at De bekræftede asymmetrien mellem en stram monetær teori og en afslappet og ufuldstændig økonomisk styring. Jeg vil gerne spørge kommissæren:

Hånden på hjertet, ud fra Deres hidtidige erfaringer og under hensyntagen til den seneste finanskrise og det forhold, at den er blevet til en økonomisk krise, hvis vi skulle revidere traktaten i dag, hvad ville De da foreslå som institutionelt grundlag for at fremme den økonomiske styring i EU?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Fru formand! Det kan jeg vist besvare meget hurtigt, for ikke at gentage nogle af tingene fra mit tidligere svar.

Mine tanker om, hvad der skal gøres, kommer til udtryk i rapporten om de første 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union og i den mere politiske meddelelse, som Kommissionen vedtog på mit initiativ, og som vi har drøftet her i Parlamentet og i Rådet. Vi har behov for bedre koordinering af finans- og budgetpolitikkerne, ikke kun på kort sigt, men også på mellemlang og lang sigt. Vi har behov for koordinering – hidtil har den været meget svag – af de øvrige makroøkonomiske politikker ud over finanspolitikken, for at forbedre euroområdet økonomiers evne til at tilpasse sig og forbedre forberedelserne i lande, der ønsker at komme med i euroområdet i de næste par år, idet flere og flere ansøger. Vi har brug for koordinering på grundlag af en tydelig, præcis strategi med eksplicite prioriteringer og én stemme uden for euroområdet, og vi har brug for styring i form af at fortsætte bestræbelserne på at få eurogruppen til at arbejde mere effektivt i stil med det, vi har gjort under hr. Junckers formandskab siden den 1. januar 2005.

Armando França (PSE). – (PT) Fru formand! Jeg sætter stor pris på Deres meninger. Jeg vil gerne høre Deres mening om følgende: Efter min mening vil den økonomiske og monetære struktur i EU først blive fuldstændig, når det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed etableres. Vi har med andre ord brug for fælles love, som er ens for alle, og vi skal have domstolene til at anvende disse love på samme måde over hele EU. Men vi er langt fra at etablere et fælles område med frihed, sikkerhed og navnlig retfærdighed. Mit spørgsmål er følgende: Hvis Lissabontraktaten af en eller anden grund ikke træder i kraft, hvilket vi ikke ønsker at se, mener De så, at dette vil bringe den europæiske integrationsproces i fare, navnlig Den Økonomiske og Monetære Union?

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Fru formand! Hr. França, jeg er nødt til at give et kort svar på Deres ellers meget interessante spørgsmål.

Rent juridisk – i henhold til traktatens bogstav – må jeg sige, at det store flertal af de forskrifter i primærlovgivningen, som Den Økonomiske og Monetære Union har brug for for at kunne fungere, som vi alle ønsker, at den skal fungere, har stået i lovebøgerne siden Maastrichttraktaten og er blevet taget op i de efterfølgende traktater. I dag findes de i Nicetraktaten, og i morgen vil de være med i Lissabontraktaten.

Der findes nogle yderligere forbedringer i Lissabontraktaten, men de centrale forudsætninger, som Den Økonomiske og Monetære Union har brug for rent traktatmæssigt, har stået i lovebøgerne siden Maastricht.

Men Lissabontraktatens ikrafttræden skaber sammen med beslutninger, der har til formål at fremme den europæiske integration, som dem, der blev vedtaget i sidste uge i Det Europæiske Råd og her til formiddag her i Parlamentet, de nødvendige rammer for, at den økonomiske og monetære integration kan komme videre i den retning, vi ønsker. Traktatens ordlyd kan afgøre, hvor store fremskridt der sker med Den Økonomiske og Monetære Union, og hvorvidt den er på vej i den rigtige eller forkerte retning.

Jeg mener, at Lissabontraktaten som politisk målsætning og den politiske vilje, der udvises af lederne, medlemsstaterne, Parlamentet og Kommissionen til at komme videre med Lissabontraktaten, på trods af problemerne med flere på hinanden følgende nederlag ved folkeafstemninger, er det, Den Økonomiske og Monetære Union har brug for som et politisk rum, et politisk miljø, for at komme videre i den rigtige retning.

Spørgsmål 41, 42 og 43 vil blive besvaret skriftligt.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil ikke forsinke mødet. Jeg er klar over, at der er problemer, men i aftes blev spørgetiden til Rådet afløst.

Jeg arbejder i udvalgene som mange andre medlemmer her. Der findes andre, der ikke deltager i Parlamentets arbejde, hverken i udvalgene eller på plenum. Den eneste mulighed, vi får for at vise, at vi er med, er ved at tale på plenum.

Jeg kender medlemmer, der ikke kommer i Parlamentet, men de hæver deres løn. De af os, der kommer her, bør have mulighed for at stille spørgsmål til kommissærerne. Mit spørgsmål er to spørgsmål væk. Måske er tiden inde til at gå over til lodtrækning, så den enkelte kommissær skal besvare fire eller fem spørgsmål, mens resten besvares skriftligt. Men det er virkelig uacceptabelt at fortsætte med det nuværende system.

Tak for Deres tålmodighed. Jeg vil bare gerne have det ført til protokols, fordi jeg mener, at det er meget uretfærdigt.

Formanden. – Hr. Mitchell, jeg må sige, at det har været ret ubehageligt at sidde her i aften. Der er problemer, og vi er nødt til at finde en løsning.

Måske må jeg sige i forbindelse med høringen af medlemmerne af Kommissionen, at de måske vil forstå, at vi har en kø af medlemmer, der venter på deres svar, og selv om vi sætter meget stor pris på detaljerede svar, vil vi undertiden sætte pris på hurtigere svar. Jeg siger det ikke for at kritisere, men måske kan De notere denne bemærkning.

Formanden. – Spørgsmål nr. 44 af **Emmanouil Angelakas** (H-0890/08)

Om: Behandling med lægemidler - grænseoverskridende sundhedsydelse

I forslaget til direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (KOM(2008)0414) henvises der i artikel 14 til anerkendelsen af recepter, der er udstedt i en anden medlemsstat. Der er imidlertid de forhold at tage i betragtning, at ikke alle lægemidler er i fri handel i alle medlemsstaterne, det samme lægemiddel kan forekomme i forskellige doseringer og emballager, nogle lægemidler markedsføres i visse medlemsstater udelukkende under et bestemt varemærke og ikke under fællesbetegnelsen, og lægemidler kan på recepten være skrevet på et sprog, som den læge eller apoteker, der skal udlevere præparatet, ikke forstår.

Mener Kommissionen, disse forhold taget i betragtning, at der er sandsynlighed for, at et lægemiddel, der er udskrevet på recept, men ikke er i handel i en medlemsstat, erstattes af et andet lægemiddel (original- eller kopiproduct), selvom visse medlemsstater som bekendt forbyder denne fremgangsmåde?

Kan Kommissionen fremlægge mere detaljerede oplysninger om de foranstaltninger, den har i sinde at vedtage (jf. artikel 14, stk. 2, litra a) og b)) for at sikre kontrollen af receptens ægthed og korrekt identifikation af de ordinerede lægemidler?

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Som Kommissionen har bemærket og fremhævet gentagne gange, er reglen om at forbyde apoteker etableret i én medlemsstat at modtage recepter til personlig brug fra en læge, der er etableret i en anden medlemsstat, mere vidtgående end forordningens bestemmelser om beskyttelse af folkesundheden og strider derfor mod fællesskabslovgivningen, navnlig traktatens artikel 49. Hvis et lægemiddel derfor har en markedsføringstilladelse på en medlemsstats område i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal den pågældende medlemsstat sikre, at recepter udskrevet af godkendte personer i andre medlemsstater kan anvendes inden for dens område. Ifølge retspraksis ved EF-Domstolen må enhver begrænsning af denne anerkendelse ikke give anledning til forskelsbehandling og skal være begrundet og forholdsmæssig.

Kommissionen mener desuden, at det af hensyn til folkesundheden vil være hensigtsmæssigt, at man i den nationale lovgivning giver apotekerne mulighed for at afvise en recept, hvis de har legitime og begrundede tvivl om receptens autenticitet, og indføre en undtagelse for lægemidler, der kræver en særlig recept i henhold til artikel 71, stk. 2, i direktiv 2001/83.

Artikel 14 i forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse er udformet med henblik på at sikre anerkendelsen af recepter, der er udstedt lovligt i en anden medlemsstat inden for ovennævnte grænser. Formålet med artikel 14, stk. 2, er at lette anerkendelsen af recepter udstedt af en læge i en anden medlemsstat ved at godkende foranstaltninger, som kan hjælpe apotekerne med at udlevere lægemidler på recepter udstedt i en anden medlemsstat, når der hverken hersker tvivl om receptens autenticitet eller om den korrekte identifikation af lægemidlet på recepten. Kommissionen kan ikke komme med detaljer om de foranstaltninger, der skal godkendes under artikel 14, fordi disse naturligvis vil blive godkendt i henhold til forskriftsprocedure inden for rammerne af et udvalg bestående af medlemsstaternes repræsentanter, og Kommissionen kan derfor allerede nu foregribe, hvilke foranstaltninger medlemsstaternes repræsentanter vil indføre. Kommissionen ønsker ligeledes at understrege, at der i artikel 14, stk. 2, blot henvises til foranstaltninger, der vil sikre den korrekte identifikation af de udskrevne lægemidler, og at dette stykke ikke indeholder nogen specifik løsning med henblik på at nå dette mål.

Kommissionen er desuden opmærksom på den sag, som De henviser til i forbindelse med de politikker, som de forskellige medlemsstater følger med hensyn til muligheden for at erstatte et lægemiddel, der måske markedsføres som et patentlægemiddel, med et generisk lægemiddel, men dette er et spørgsmål, som medlemsstaterne selv tager stilling til. Fra Kommissionens side kan vi ikke tvinge medlemsstaterne til at beslutte, hvornår apotekerne kan erstatte et lægemiddel med et andet. Det er naturligvis op til medlemsstaterne.

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige, at en recept udstedt af en læge, der er etableret i en anden medlemsstat, rummer de samme garantier for patienterne som en recept udstedt af en læge, der er etableret i den pågældende medlemsstat, og i henhold til Domstolens dom af den 7. marts i Schumacher-sagen og i sagen Kommissionen mod Tyskland i 1990 gælder det samme for lægemidler, der er købt på et apotek i en anden medlemsstat.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne ønske kommissæren held og lykke i hendes anstrengelser med lovgivningsinstrumentet om grænseoverskridende sundhedsydelser. Jeg vil gerne stille følgende spørgsmål: Eftersom patienter, der rejser i medlemsstaterne, altid skal kunne finde deres medicin, og eftersom dette er særligt vigtigt for patienter med kroniske lidelser som hjertelidelser, mentale lidelser og andre tilsvarende lidelser, har De måske overvejet at oprette en database over de patentlægemidler, der er tilgængelige i EU, så lægerne ved, at en patient, der rejser fra medlemsstat A til medlemsstat B, kan være sikker på at finde sin medicin? Og hvis ja, hvordan forestiller De Dem det?

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne fortælle Parlamentet, at EMEA, der jo er Det Europæiske Lægemiddelagentur i London, i øjeblikket er i gang med et vigtigt projekt, hvor man etablerer en nøjagtig opgørelse over alle de lægemidler, der er godkendt i de forskellige medlemsstater, og som måske har de samme ingredienser, således at en apoteker, der tager imod en recept, ved, hvilket lægemiddel i hans medlemsstat der svarer til lægemidlet på recepten, naturligvis hvis det markedsføres under et andet navn i de forskellige medlemsstater. Jeg mener, at dette er et meget vigtigt projekt. Jeg ved ikke præcis, hvornår det bliver færdigt, men det er i gang.

Formanden. – Spørgsmål nr. 45 af **Ioannis Gklavakis** (H-0892/08)

Om: Mærkning af fødevarer

Den seneste fødevareskandale i Kina har endnu en gang vist, at det er nødvendigt at foretage en bedre mærkning af produkter og at gøre det lettere at spore de råvarer, som anvendes til fremstillingen af fødevarer. I henhold til den gældende fællesskabslovgivning om information af forbrugere om fødevarer, er visse angivelser frivillige, medens andre er obligatoriske.

Vil det blive obligatorisk at angive produktets oprindelsesland?

Vil der blive foretaget ændringer i mærkningen af forarbejdede produkter af animalsk oprindelse? Skal oprindelseslandet for de animalske biprodukter, der er blevet anvendt, anføres? Vil det være obligatorisk for alle medlemsstater?

Vil der blive fastlagt særlige bestemmelser for mærkning af forarbejdede produkter af animalsk oprindelse fra tredjelande?

Hvilke regler er der planer om, for så vidt angår fjernsalg eller elektronisk salg af fødevarer?

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne slå fast, at det grundlæggende princip i EU's fødevarerlovgivning er, at kun sikre fødevarer må markedsføres i Fællesskabet, og at alle fødevarer og alt foder, der markedsføres lovligt i EU, skal være sikkert uanset oprindelse. Der er indført en lang række fødevarsikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger, der skal gøre det lettere at tilbagetrække usikre fødevarer og usikkert foder fra markedet i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

I henhold til den generelle fødevarerforordning er sporbarhed inden for EU's område obligatorisk for fødevarerirksomheder på alle niveauer og trin i fødevarerækeden, lige fra importører til detailbutikker. Især med hensyn til produkter af animalsk oprindelse, herunder produkter fra tredjelande, sikrer fødevarerlovningen bedre sporbarhed for produkter af animalsk oprindelse, som er omfattet af forordning (EF) nr. 853/2004, hvori der indføres følgende krav:

Erhvervsdrivende på fødevarerområdet skal indføre systemer og procedurer, så de kan identificere de fødevarerirksomheder, hvorfra de har modtaget, og til hvem de har leveret produkter af animalsk oprindelse. Disse produkter skal også forsynes med et sundhedsmærke eller et identifikationsmærke. Kommissionen

påtænker ikke at ændre sporbarhedsreglerne eller sundheds- eller identifikationsmærkerne for forædlede produkter af animalsk oprindelse.

Med hensyn til obligatorisk angivelse af oprindelsessted for alle fødevarerprodukter i almindelighed skal det understreges, at angivelsen af oprindelsesstedet for fødevarer ikke er nogen fødevarer sikkerhedsforanstaltning. Det er et værktøj, som borgerne kan bruge til at genkende de enkelte produkter. Angivelsen af oprindelsesstedet er imidlertid en nødvendighed af principielle hensyn i tilfælde, hvor der er fare for at vildlede forbrugerne med hensyn til fødevarernes reelle oprindelsessted, samt i henhold til særlige regler såsom reglerne vedrørende frugt, grønsager, oksekød, vin, honning og fisk. I disse tilfælde er oprindelsesangivelsen obligatorisk. Der kræves også en oprindelsesangivelse for importeret fjerkrækød og fra den 1. juli 2010 også for færdigpakkede fødevarer, der er mærket som økologiske. I disse tilfælde er oprindelsesangivelsen nødvendig og obligatorisk.

Kommissionen er naturligvis klar over, at dette er en sag, der kræver yderligere diskussion, og vi ved, at borgerne ofte ønsker at kende produkternes oprindelse. Men det er ikke tilstrækkelig grund til at gøre oprindelsesangivelsen obligatorisk, netop fordi vi ikke mener, at det er nogen fødevarer sikkerhedsforanstaltning. Som jeg forklarede, er det et værktøj til at informere borgerne om kendetegnene ved produkternes oprindelse. Mærkning af fødevarer kan naturligvis være frivillig i stedet for obligatorisk, og så skal vi følge nogle bestemte regler, så der er overensstemmelse mellem alle medlemsstaterne.

Ikke desto mindre dækker Kommissionens forslag om fødevarerinformation alle metoder, der anvendes til at levere fødevarer til forbrugerne, herunder fjernsalg. Målet er at præcisere, at de relevante obligatoriske oplysninger i sådanne tilfælde, f.eks. ingredienser og allergener i fødevarer, også skal videregives til køberen ved fjernsalg, ikke kun ved levering af produkterne, men også fra det øjeblik, hvor nogen starter bestillingsprocessen, så de ved nøjagtig, hvilke ingredienser der er i produkterne, og om de produkter, de ønsker at bestille, indeholder allergener eller andre ting.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren. Men jeg vil imidlertid gerne sige følgende: EU har truffet alle de velkendte foranstaltninger inden for landbrugsproduktionen og vedrørende markedsføring af produkter på sit område, som er beregnet på at beskytte både forbrugerne og miljøet. Regner Kommissionen med at gennemføre garanterede foranstaltninger i denne sag vedrørende produkter fra tredjelande, så de selv kan styrke mærkningsreglerne? For selv om vi ser pålidelig mærkning inden for EU's område, er jeg bange for, at mærkningen fra tredjelande ikke er pålidelig.

Hvis man ikke gør noget ved dette, vil de europæiske landmænd, som er underlagt disse foranstaltninger, få en økonomisk omkostning og gå fallit, og de produkter, der kommer fra tredjelande, vil være af tvivlsom kvalitet for forbrugerne, hvilket betyder, at vi ikke gør noget, men svækker Europa.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne sige, at vi kræver, at bestemmelser, der gælder for varer fremstillet i EU, også indføres i lande, der eksporterer til EU. Jeg vil desuden minde Dem om noget andet: Hvis dette ikke gjaldt, ville vi ikke være i stand til at forbyde import af kød fra Brasilien, og vi ville ikke kunne standse importen af mælk og mejeriprodukter fra Kina osv. Det er netop, fordi vi har disse sikkerhedsregler, at vi kan føle os sikre på, at de varer, der importeres til EU, er lige så sikre som de varer, der fremstilles i EU.

Vi må naturligvis ikke tro, at der ikke forekommer svig, uanset om disse varer fremstilles inden for EU eller importeres. F.eks. har man fundet en lille mængde mejeriprodukter fra Italien, der var importeret ulovligt fra Kina, men det betyder ikke, at vi ikke har de rette bestemmelser. Det skyldes ganske enkelt, at borgerne ofte finder ulovlige metoder til import af sådanne varer.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Hr. kommissær, jeg vil påstå, at de eksisterende ordninger ikke virker. Det fremgår af de seneste erfaringer fra min egen valgkreds. Der har lige været en alarm på øen Irland på grund af dioxinforurenede foder i Republikken Irland, hvilket har påvirket landbrugsprodukter, der sælges på hele øen Irland.

I min valgkreds i Nordirland, hvor intet af det forurenede foder blev brugt, skulle alle produkter med svinekød fjernes fra hylderne. Hvorfor? Fordi vi ikke er i stand til at fastslå oprindelseslandet for svinekødsprodukterne.

Dette er en klar illustration af, at de nuværende ordninger ikke virker. Vi burde ikke være nødt til at påføre vores lokale svineindustri så store skader, fordi vi ikke ved, præcis hvor svinekødsprodukterne i vores butikker kommer fra. Så vil De i lyset af dette se nærmere på problemerne og fortælle os, hvad der er kommet ud af dette?

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg ønskede at stille kommissæren et specifikt spørgsmål om forædlede fødevarer fra tredjelande, navnlig kyllingefileter, der ankommer fra Sydamerika i frosne blokke på et ton, optøs i et EU-land, måske kommer man panering eller dej på dem, og så sælges de som EU-produkter. Hvordan kan Kommissionen acceptere det? De fortalte os, at angivelse af oprindelseslandet ikke er nogen garanti for sikre fødevarer. Det har De ret i, og det er et andet instrument, der kan hjælpe forbrugerne. Men det hjælper også producenterne, fordi forbrugerne så kan sammenligne på lige fod.

De sagde, at der i 2010 kommer et krav om, at man skal angive, hvor forædlede fødevarer sælges. Betyder det specifikt, at restauranter, hvor man sælger fødevarer osv., skal angive oprindelseslandet for animalske produkter?

Endelig, fru kommissær, vil jeg blot lykønske Dem med, at De er hårdtarbejdende og nyskabende.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Først og fremmest mener jeg, at spørgsmålet om krisen i Irland beviser, at vi har gode systemer. De er ikke enig, men jeg mener, at hvis vi ikke havde gode systemer, ville man ikke have opdaget krisen i Irland.

Det er rent faktisk, fordi vi har fundet ud af, at der var dioxin i dette kød – på grund af de erhvervsdrivendes sporbarhed, og hvor de køber og leverer deres kød – at vi straks kunne trække det tilbage.

(Indlæg fra salen)

Det var en forebyggende foranstaltning, som den irske regering besluttede at indføre. Det er muligt at spore produkterne, fordi de fører registre over, hvor de sælger deres produkter.

Det har De Deres mening om. Jeg er naturligvis sikker på, at mine tjenestegrene vil overveje krisen i Irland, fordi den har kostet EU mange millioner euro og ligeledes et stort beløb for den irske regering, så det er ikke noget, der vil blive forbigået i ubemærkhed, og vi vil undersøge det.

Men jeg mener, og dette er min personlige holdning, at det er takket være sporbarhedsreglerne, at vi var i stand til at håndtere krisen.

Formanden. – Jeg er ikke sikker på, om De besvarede fru Harkins spørgsmål.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det, jeg sagde om mærkning, drejede sig om importeret kylling. Da kyllingen blev importeret, skulle den mærkes, og jeg sagde specifikt, at det er nødvendigt med obligatorisk mærkning af fjerkrækød.

Men hvis kødet optøs og sælges i en anden form, skal man overholde reglerne inden for EU. Man behøver ikke overholde oprindelseslandets regler. Alle kødproducenter, uanset om det er den person, der fremstiller fjerkræ, eller den person, der fremstiller fødevarer, skal overholde vores meget strenge fødevarerlovgivning. Hvis det ikke er tilfældet, er vedkommende ansvarlig.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg modtog et brev præcis kl. 12 i dag fra tjenesten for mundtlige forespørgsler: "Deres spørgsmål er et af de første spørgsmål til Kommissionen. Det vil normalt blive besvaret mundtligt. Hvis De ikke er til stede, bortfalder spørgsmålet, og De vil ikke få et svar."

Så fordi jeg ønskede et svar, hvilket alle, der stiller et spørgsmål, gør, har jeg siddet her i en time på det, der formentlig er en af de travleste parlamentsdage i min karriere. Jeg skulle have været tre andre steder i løbet af den forgangne time.

Jeg klager ikke over Dem, fru formand, for De kan kun forvalte de regler, De får stukket ud. Men hvis De, når De beregner forholdet i tillægsspørgsmålene (og jeg får mere, end jeg er berettiget til), tager hensyn til, hvor længe medlemmerne sidder i salen, i stedet for at nogle medlemmer kan komme ind og få et tillægsspørgsmål med det samme, bare fordi De vil sikre balancen mellem de politiske grupper, eller hvad det nu kan være, mener jeg, at vi alle med stor glæde vil overholde Deres tommelfingerregel.

I øjeblikket står De med en umulig opgave. Vend tilbage til Formandskonferencen, og kig på systemet for, hvordan spørgsmålene indplaceres. Hvis vi ikke bliver i salen – i en time i mit tilfælde, for jeg blev inviteret herind, fordi et af mine spørgsmål skulle besvares – får vi ikke noget svar overhovedet, ikke en gang et skriftligt svar. Det er det, vi er frustrerede over. Tak for Deres tålmodighed.

Formanden. – Jeg forstår Deres frustration, fru Doyle, og tro mig: Tjenesterne og jeg forsøger at gøre vores bedste, og jeg ved, at vi burde gøre det bedre.

Tak for Deres tålmodighed, for dette er den sidste spørgetid inden jul, så jeg vil også gerne ønske Dem glædelig jul og godt nytår!

Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke er blevet besvaret, vil blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 19.55 og genoptaget kl. 21.05)

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

17. Europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse - Det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

-betænkning af Jan Andersson for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (KOM(2008)0179 – C6-0163/2008 – 2008/0069(COD)) (A6-0438/2008), og

-betænkning af Thomas Mann for Udvalget om forslag til Europa Parlamentets og Rådets henstilling om etablering af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) (KOM(2008)0180 – C6-0162/2008 – 2008/0070(COD)) (A6-0424/2008).

Jan Andersson, ordfører. – (SV) Hr. formand, hr. kommissær! Først vil jeg gerne sige lidt om værdien af erhvervsuddannelse. Det er vigtigt, at erhvervsuddannelse udvikles i alle EU's medlemsstater. Det er vigtigt for EU selv, for konkurrenceevnen og for, hvordan vi klarer os i verden, men det er også vigtigt for den enkelte, at vi har erhvervsuddannelse af høj kvalitet i EU. Det er den generelle baggrund her.

Vi ved, at erhvervsuddannelse tilrettelægges meget forskelligt i de forskellige medlemsstater. Dette forslag til en referenceramme er ikke en trussel mod den måde, hvorpå medlemsstaterne tilrettelægger erhvervsuddannelserne rundt om i Europa, men vi kan bygge videre på den tradition, vi har, uanset om den tilrettelægges på lokalt, regionalt eller nationalt niveau. Der har naturligvis været en fælles ramme for kvalitetssikring og erhvervsuddannelse tidligere, men medlemsstaterne ønsker nu at udvikle disse rammer, navnlig set i lyset af den øgede globalisering og behovet for uddannelse af bedre kvalitet.

Med hensyn til det arbejde, vi har udført vedrørende kvalitetsrammerne, vil jeg gerne takke Kommissionen og Rådet for deres fremragende samarbejde, som har gjort det muligt at nå frem til fælles løsninger.

Hvad drejer det sig så om? Medlemsstaterne har naturligvis været meget opmærksomme på, at vi ikke skal belære dem, men at der skal være tale om noget, som tydeligvis giver medlemsstaterne merværdi. Vi skal deles om erfaringer. Jeg har personligt besøgt pilotprojekter vedrørende kvalitetssikring inden for kurser i mekaniske køretøjer for unge i mit eget land, hvor der er tale om et igangværende samarbejde, der har vist sig at være fantastisk frugtbart.

Vi har et fælles arbejdsmarked, vi har fælles mål, og derfor er det vigtigt, at vi får denne form for erfaringsdeling og fælles rammer for denne erfaringsdeling. Sammen med medlemsstaterne har vi også været omhyggelige med at sige, at indikatorerne her ikke skal opfattes som et kontrolinstrument, men som en ressource for medlemsstaterne. Det skal være muligt at bruge dem, når de udvikler deres systemer, og når de foretager kvalitetssikring af disse systemer. Jeg håber og tror, at dette skridt med at nå frem til en aftale vil føre til udvikling inden for erhvervsuddannelser på det indre marked. Jeg er helt sikker på, at det vil ske, og jeg er også helt sikker på, at erfaringsdeling og de redskaber, der nu stilles til rådighed for medlemsstaterne, vil gavne medlemsstaterne selv, EU og den enkelte.

Thomas Mann, ordfører. – (DE) Hr. formand, kommissær Figel, mine damer og herrer!, Når emnet er uddannelse i Europa, taler alle om Bologna – med god grund. Siden EU's medlemsstater i 1999 besluttede at oprette et fælles europæisk område for videregående uddannelse inden 2010, har man fjernet mange hindringer for bevægelighed. Når man tænker i bachelor- og mastergrader og anerkender uddannelsesresultaterne ved hjælp af det europæiske meritoverførselssystem (ECTS), skaber man bevidsthed om behovet for en fælles indsats.

Det er tanken, at erhvervsuddannelse (EUD) skal udvikle sig i henhold til det selv samme princip. Barcelonatopmødet i 2002 var en milepæl, hvor man opfordrede til tværnational anerkendelse af uddannelsesresultater. Samme år iværksatte man Københavnprocessen om et styrket europæisk samarbejde inden for erhvervsuddannelse. I 2006 opstillede vi nye betingelser, nemlig den europæiske referenceramme for kvalifikationer. Jeg var ordfører for Europa-Parlamentets initiativbetænkning på daværende tidspunkt.

Den europæiske referenceramme for kvalifikationer har tre funktioner: for det første sammenkædning af nationale og sektormæssige referencerammer for kvalifikationer, for det andet at sikre sammenlignelighed for erhvervsuddannelser og almene uddannelser og for det tredje at sikre gennemsigtighed og åbenhed.

For at give mulighed for overførsel og anerkendelse af disse uddannelsesresultater har man nu oprettet det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse. Først når man har indført gennemsigtighed for kvalifikationer og færdigheder, vil man have fjernet alle hindringer for overførsel og anerkendelse af disse, både inden for medlemsstaterne og på tværnationalt plan. Derved bidrager ECVET til udbygningen af det europæiske samarbejde inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse.

ECVET vil skabe øget åbenhed over for bevægelighed og gøre det lettere at gennemføre karriereplaner og bør også øge den sociale integration af arbejdstagere og studerende. Det seriøse engagement i at overholde kvalitetskriterierne inden for EUD betyder, at der skal tages hensyn til de specifikke nationale kendetegn. Ikke alle er fortrolige med, hvordan det tætte samarbejde mellem skoler og erhvervsliv fungerer – dvs. det dobbelte system – og det er ikke alle, der er klar over de betydelige investeringer i færdigheder, tid og penge, der skal til for at få et svendebrev eller en anerkendelse som "Fachwirt" (en ikkeakademisk faglig kvalifikation). Medlemsstaternes aktiviteter bør suppleres og deres samarbejde styrkes. Med hensyn til meritoverførsel skal der være garantier for, at moduler til vurdering af viden og kompetencer kan tilføjes i nogle tilfælde, mens der fortsat kan være behov for en endelig undersøgelse i andre tilfælde. Denne frihed er yderst vigtig.

Det forhold, at Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender vedtog min betænkning næsten enstemmigt, gav mig en styrke, jeg kunne bruge i forhandlingerne med Kommissionen og Rådet. Vi mødtes i Bordeaux i udkanten af en uddannelseskongress, der blev afholdt af det franske formandskab. Jeg vil gerne takke alle skyggeordførerne for deres støtte til dette kompromis.

Jeg håber, at det arbejde, vi har udført sammen, vil blive anset for et meget kompetent bidrag til at gøre EUD effektive, gennemsigtige og mobile. Måtte ECVET blive en vigtig byggesten for det europæiske indlæringsområde.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne starte med at udtrykke min taknemmelighed og følelser, der svarer til dem, Jan Andersson udtrykte i sine indledende bemærkninger om EQARF-henstillingen vedrørende det særdeles fremragende arbejde og samarbejde mellem institutionerne. Udvalgene og Kommissionen håber på at komme meget tæt på en aftale ved førstebehandlingen om de to vigtige instrumenter.

For det første vil jeg gerne udtrykke min værdsættelse af det arbejde, som Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender har udført. Jeg vil også gerne nævne bidraget fra Ramona Mănescu og Kultur- og Uddannelsesudvalget og vedrørende det andet punkt – fordi vi kædede to punkter sammen – bidraget fra de samme udvalg: Kultur og Uddannelse samt Beskæftigelse. Jeg vil også gerne nævne Dumitru Oprea, som har bidraget med mange interessante punkter, som både Jan Andersson og Thomas Mann allerede har fremhævet.

Befolkningen og medlemsstaterne har talt meget om Bolognaprocessen, men nu siges der mere og mere om betydningen af kvalifikationer, erhvervsuddannelse og Københavnprocessen. I år afholdt vi den første EuroSkills-konkurrence, som vil bidrage til at styrke populariteten, tiltrækningsevnen, kvaliteten og udveksling af bedste praksis inden for det meget vigtige område EUD. Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om betydningen af de instrumenter, som vil blive vedtaget på plenum i morgen i kraft af Deres betænkninger.

Med hensyn til EQARF-henstillingen: Erhvervsuddannelse blev overskygget af reformprocesserne i Europa, men hvis vi virkelig ønsker at gøre vores Union mere konkurrencedygtig og styrke den sociale samhørighed i henhold til Lissabonstrategien, skal den dreje sig om betydningen og kvaliteten af både almen uddannelse og erhvervsuddannelse. Den ret tekniske karakter af den første henstilling bør ikke fjerne noget af dette instruments betydning. Kvalitetssikring er grundlaget for alle politiske initiativer vedrørende EUD. Det bidrager til at opbygge gensidig tillid og til at modernisere EUD-systemer gennem forbedring af uddannelsens effektivitet.

Kvalitetssikringsrammerne er beregnet til en løbende forbedring af erhvervsuddannelserne. De er baseret på en kvalitetscyklus, der sikrer sammenhængen mellem de fire faser: planlægning, implementering, evaluering

og revision. De omfatter metoder til overvågning af resultaterne med EUD, og de sikrer forbedringer af EUD på både system- og udbyderniveau. Tilgangen til kvalitetssikring afspejles i de generelle principper, der findes i bilaget til henstillingen fra 2007 om oprettelse af den europæiske kvalifikationsramme, så den er allerede en del af den etablerede EQARF.

Kvalitet, metoden med uddannelsesresultater og kvalifikationsrammerne går hånd i hånd. Vi har brug for disse instrumenter i en mosaik. Kvalitetssikring er en forudsætning for tillid mellem systemer og lande med henblik på at overføre undervisningsresultaterne. Jeg mener, at det kompromis, vi har opnået i denne proces, er meget vigtigt. Kommissionen støtter den foreslåede tekst. Deres bidrag forbedrer teksten, f.eks. den nye frist for udførelse af en national metode, en direkte henvisning til inddragelsen af lokale og regionale myndigheder. Deres bidrag forklarer, at rammerne er at betragte som en såkaldt værktøjskasse, og De bidrog dermed også til at præcisere betydningen af den oprindelige tekst.

Med hensyn til det andet instrument vil jeg blot gerne sige, at det også er nødvendigt, hvis vi virkelig ønsker at fremme livslang uddannelse og lette den reelle bevægelighed. Jeg plejer at sige, at vi er borgere, ikke turister, i en europæisk Union. Vi har brug for denne bevægelighed for både undervisere og arbejdstagere, så man kan udnytte rigdommen i de forskellige europæiske systemer for almen uddannelse og erhvervsuddannelse på nationalt eller endda regionalt plan. Dette er kun muligt, hvis den enkeltes uddannelsesresultater vurderes korrekt, når man går fra den ene undervisningssammenhæng til den næste.

Dette skal nu åbnes langt mere gennem ECVET, det europæiske meritoverførselssystem for EUD. ECVET har to formål: for det første at støtte og fremme tværnational bevægelighed og for det andet at give adgang til livslang uddannelse for at reagere på de reelle behov hos den enkelte, arbejdsmarkedet og vores samfund.

Jeg vil ikke sige mere, men blot forsikre Dem for, at dette instrument er og fortsat vil være foreneligt med det andet, det europæiske meritoverførselssystem for almene videregående uddannelser (ECTS), og med de forskellige kvalifikationssystemer, som allerede findes i Europa. Det vil blive gennemført i henhold til regler og juridiske instrumenter i de enkelte deltagerlande.

Hr. Mann understregede, at medlemsstaterne deltager frivilligt. Dette er tegn på mangfoldigheden i vores systemer, men også modenheden med hensyn til at finde fælles instrumenter som følge af vores samarbejde og vilje til at skabe forudsætninger og mulighed for overførsel mellem forskellige systemer. Under denne proces kan vi se, hvordan en ikkehierarkisk fremgangsmåde har hjulpet med til at analysere og forme instrumenterne i begge tilfælde.

I denne forbindelse vil jeg også gerne sige, at det opnåede kompromis er acceptabelt og meget vigtigt, ikke kun for konklusionen, men også for at kunne imødekomme alle ønsker og behov. Jeg mener, at det endda forbedrer teksten. Jeg sætter navnlig pris på bidraget om en styrket rolle for de nationale og regionale myndigheder og ligeledes fremhævelsen af betydningen af en prøveperiode under gennemførelsesprocessen. Så Kommissionen støtter forslaget og det opnåede kompromis.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, for PPE-DE-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Jeg er særlig stolt over at være den første efter ordførerne til at fremhæve den store betydning af at styrke erhvervsuddannelserne og erhvervsuddannelsessystemernes store betydning for alle Europas borgere hvad angår de særlige kendetegn ved uddannelsessystemerne i de enkelte medlemsstater og gennem koordinering, så de kan tilbydes inden for en fælles ramme og anvendes som værktøjer, hvilket Kommissionen helt korrekt understregede, og ordførerne gjorde os opmærksom på i udvalget gennem deres meget fine arbejde.

Vi har kunnet give unge europæere en start, så de har to muligheder for at komme videre: videregående uddannelse, teoretisk uddannelse, og praktisk uddannelse, som udelukkende drejer sig om praktisk og kreativt arbejde. Erhvervsuddannelse på alle niveauer er Europas fremtid, det er fremtiden for de enkelte medlemsstater, det er forværelset til kreativitet og produktivitet, der fører til fremgang og innovation. Jeg tror på, at disse to direktiver, som snart bliver vedtaget og omsat i praksis, kan bruges af myndighederne i de enkelte medlemsstater og af uddannelsesinstitutionerne, så vi får resultater til næste år, som er året for kreativitet og innovation.

Corina Crețu, for PSE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne byde kommissær Figel velkommen til denne forhandling og udtrykke min glæde over hans interesse for disse betænkninger. Jeg vil naturligvis også gerne lykønske vores kolleger, hr. Andersson og hr. Mann.

I min egenskab af skyggeordfører for PSE-Gruppen for denne betænkning og som medlem af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at man har besluttet at iværksætte

det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse. Dette er et vigtigt skridt i retning af harmoniseringen af uddannelseslovgivningen i EU-landene og fjernelse af de forhindringer, der stod i vejen for erhvervsuddannelse ved flytning fra en erhvervsuddannelse og et erhvervsuddannelsessystem til et andet.

Højt kvalificerede arbejdstagere bliver den økonomiske drivkraft for EU i henhold til Lissabonstrategien og de seneste møder vedrørende erhvervsuddannelse. I den moderne økonomi betyder dette arbejdstagere, der taler flere sprog, og som har erfaring med at arbejde i multikulturelle miljøer. I lyset af de nuværende forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til definition af kvalifikationer og eksamensbeviser er det kolossalt vigtigt at skabe forudsætningerne for grænseoverskridende bevægelighed inden for uddannelsessektoren. Dette vil lette uddannelsen af højt kvalificerede arbejdstagere, der er i stand til at opfylde de nye krav i den europæiske økonomi.

En anden konsekvens af denne lovgivningsramme vil være større bevægelighed for studerende og elever fra vores lande, de nye medlemsstater, hvis erhvervsuddannelsessystemer kun er delvis integreret på europæisk niveau. Det europæiske meritssystem vil gavne studerende og elever, der ikke tidligere har været lige så heldige med at kunne arbejde og modtage uddannelse i flersprogede og tværkulturelle miljøer som elever og studerende fra de gamle EU-lande.

Gennem mine ændringsforslag opfordrer jeg til, at man indfører dette system hurtigst mulig, idet det har til hensigt at lette samling, overførsel og anerkendelse af resultaterne for personer, der ønsker at opnå en erhvervs-kvalifikation, uanset hvilken EU-medlemsstat de kommer fra eller bor i. Vi er nødt til at oprette levedygtige netværk på europæisk plan mellem nationale og regionale udbydere af erhvervsuddannelse baseret på de eksisterende strukturer. For at sikre, at disse netværk og partnerskaber er så effektive som mulig, skal vi sikre et højt kvalitetsniveau overalt. I denne forbindelse glæder jeg mig over hr. Anderssons betænkning om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse.

Jeg vil også gerne understrege behovet for, at de instrumenter, der er tilgængelige inden for disse rammer, også anvendes hurtigst mulig af medlemsstaterne, så vi kan opnå de bedst mulige fælles kvalitetsstandarder på uddannelsesområdet. Vi er nødt til klart at definere betingelserne for at opnå fuldstændige kvalifikationer med udgangspunkt i delvise kvalifikationer. Det er på høje tid, at vi giver bevægeligheden for EU's arbejdsstyrke et skub fremad.

Hannu Takkula, for ALDE-Gruppen. – (FI) Hr. formand! Jeg vil også gerne sige et par ord om denne fremragende betænkning. Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Andersson, og de øvrige, der har taget ordet her i dag, navnlig kommissær Figel.

Det er vigtigt for os at tale om erhvervsuddannelse, fordi vi i fællesskab har besluttet, at Europa skal have et indre marked. Hvis vi ønsker et fungerende indre marked, betyder det, at vi også skal have en levedygtig og veluddannet arbejdsstyrke, således at vi sikrer, at når vi opbygger Europa, tager vi ikke kun højde for de økonomiske aspekter, men også for aspekter vedrørende arbejde og kvalifikationer.

Denne betænkning drejer sig ikke bare om almen og faglig uddannelse, men også om kultur og beskæftigelse, og vi træffer også beslutninger om faglige kvalifikationer som led i Bologna- og Københavnprocesserne, som også er værd at tage hensyn til i denne forbindelse.

Jeg har én bemærkning. Selv om jeg ved, at uddannelse og erhvervsuddannelse i meget vid udstrækning falder ind under medlemsstaternes kompetence, kan vi ikke desto mindre tilskynde dem til på europæisk plan at arbejde for en reel sikring af erhvervsuddannelsernes kvalitet, uddannelsens standard og resultaterne af uddannelsen. Dette er meget vigtigt for bevægeligheden.

Stillet over for truslen om økonomiske nedgangstider skal vi huske på, at investeringer i uddannelse fører til en arbejdsstyrke, der er pålidelig, af god kvalitet og kvalificeret. Det er vigtigt, hvis vi ønsker at skabe fornyelse og opnå nye færdigheder og kompetencer, og hvis vi ønsker at styrke vores økonomiske grundlag og dermed øge vores BNP.

Dagens beslutningstagere glemmer ofte, at almen uddannelse og erhvervsuddannelse er selve nøglen til at skabe en bedre fremtid og styrke vores økonomisk fundament. Det er det budskab, vi skal sende til medlemsstaterne og deres beslutningstagere, og som repræsentanter for EU bør vi tilskynde dem til dette. Vi har brug for et levedygtigt og kvalitetsbetonet arbejdsmarked og en kvalificeret arbejdsstyrke.

Sepp Kusstatscher, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Disse to henstillinger fra Europa-Parlamentet og Rådet burde være en effektiv drivkraft, der kan sikre løbende forbedringer af erhvervsuddannelserne (EUD) over hele Europa gennem koordineret planlægning,

energisk gennemførelse, evaluering og revision. Dette kræver større gennemsigtighed i de mange forskellige EUD-systemer for at sikre sammenlignelighed og gensidig anerkendelse af EUD-kvalifikationer og sikring af større åbenhed.

Vi taler om en kultur med løbende kvalitetsforbedringer. En bedre uddannelse er mere end blot et spørgsmål om kvalifikationer, mere end en åben dør til arbejdsmarkedet og også mere end blot et bidrag til at forbedre konkurrenceevnen for virksomheder og arbejdstagere. I denne henseende generer det mig at høre de hyppige henvisninger til "menneskelig kapital", som om mennesker bare er en produktionsfaktor.

EUD's status varierer kraftigt blandt de 27 medlemsstater. Det er korrekt, at vi ikke har brug for en bureaukratisk harmonisering af bestemmelserne med kontrol fra Bruxelles, som hr. Takkula netop var inde på. Men vi burde lægge et pres, i det mindste et blidt pres, for at sikre, at de bedste modeller og standarder gradvis vinder indpas i alle EU's medlemsstater, og hellere i dag end på et tidspunkt langt ude i fremtiden.

Vi kan og bør tage ved lære af hinanden. Under alle omstændigheder bør EUD nyde samme status som almen uddannelse rundt om i Europa.

Jeg vil gerne takke både hr. Andersson og hr. Mann for deres betænkninger.

Jiří Maštálka, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Jeg vil også gerne starte med at takke ordførerne, hr. Mann og hr. Andersson, for deres arbejde og navnlig for den tålmodighed, de har udvist under forhandlingerne om dette kompromis. Efter min mening fastslår hr. Andersson i sit forslag helt korrekt behovet for at overholde bestemmelserne om subsidiaritet, og på den anden side beskriver man på udmærket vis de mekanismer og frister, som gælder for, hvornår systemet for vurdering af referenceindikatorerne skal være i gang i medlemsstaterne. Efter min mening støtter det også en højere grad af aktivitet fra alle de involverede i erhvervsuddannelses tilbuddene, herunder støtten til selvevaluering som et supplerende værktøj til at højne kvaliteten.

Jeg glæder mig over, at kompromiset også indeholder det, jeg anser for et særdeles vigtigt forslag, som blev vedtaget af Beskæftigelsesudvalget, og som især indeholder en opfordring til medlemsstaterne om at gennemføre mere effektive foranstaltninger på dette område, en understregning af de studerendes rolle i forbindelse med vurdering af tilfredsheden med uddannelsesresultaterne og støtte til dem, der leverer uddannelsen. Jeg anser det for vigtigt at støtte punkt 1 i udkastet til betænkning af hr. Mann, hvori han fremhæver den grundlæggende betydning af den enkeltes personlige og faglige udvikling. Sammenfattende vil jeg gerne understrege, at det foreslåede kompromis indeholder udtrykket "livslang uddannelse" og dermed helt korrekt udvider kredsen af borgere, der deltager i uddannelsesprocessen, og derfor støtter jeg det.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Kvalitetssikring af erhvervsuddannelser er vigtigt, ikke kun for at certificere den livslange uddannelsesproces for den enkelte europæiske arbejdstager, men også for at lette bevægeligheden over hele EU. Et vigtigt element i denne proces er vurderingen af selve erhvervsuddannelsen. I denne forbindelse er det vigtigt at fremme udvekslingen af bedste praksis på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.

Den indførte referenceramme respekterer subsidiariteten, fastlægger fælles principper, kvalitetskriterier og indikatorer, der kan anvendes til at vurdere og forbedre de udbudte tjenester. Disse indikatorer kan fungere ikke som et kontrolinstrument, men hovedsagelig som en værktøjskasse, der bidrager til at nå målene i Lissabonstrategien med hensyn til almen og faglig uddannelse.

Kommissær Figel, efter at have lykønsket Jan Andersson med hans fremragende betænkning vil jeg gerne nævne et par ting i Thomas Manns betænkning, og her vil jeg også gerne lykønske ordføreren. Jeg skal understrege det vigtige i at kæde denne certificeringsproces sammen med meritoverførsel inden for de videregående uddannelser. På denne måde kan vi sikre, at certificeringsprocesserne supplerer hinanden, og at betingelserne for de europæiske arbejdstageres og unges bevægelighed på arbejdsmarkedet forbedres. Det er også vigtigt ikke blot at fremme, men også at tilskynde til lokale og regionale myndigheders deltagelse i sammenkoblingen af de regionale og nationale kvalifikationsrammer med det europæiske meritssystem for erhvervsuddannelse.

Kun på denne måde kan vi øge bevægeligheden og overførslen af kvalifikationer mellem forskellige sektorer af økonomien og mellem forskellige arbejdsmarkeder, således at vi yder et afgørende bidrag til social samhørighed og til mere lige muligheder over hele EU.

Endelig vil jeg vende tilbage til Andersson-betænkningen, og her vil jeg gerne understrege betydningen af at støtte strategien for livslang uddannelse og fremme en kultur med kvalitetsforbedring på alle niveauer ved

at udbygge forbindelserne mellem formel uddannelse og praktisk uddannelse samt af at udvikle valideringen af de indhøstede erfaringer. På denne måde kan vi forbedre de unges uddannelsesniveau og ligeledes den faglige uddannelse af arbejdstagere, som af hensyn til den økonomiske og sociale udvikling er vigtig for at opnå en europæisk social model.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske hr. Andersson og hr. Mann med deres fremragende arbejde og det flotte resultat. De fleste af os her i aften er enige i, at en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse vil være et meget nyttigt instrument, der kan hjælpe medlemsstaterne med at fremme og overvåge de løbende forbedringer af deres erhvervsuddannelsessystemer.

Disse rammer vil være baseret på fælles europæiske referencer og vil bygge på den begrænsede anvendelse og den begrænsede succes med de tidligere rammer, der kaldtes for de fælles kvalitetssikringsrammer.

Vi har udnyttet vores erfaring med de tidligere rammer ved udformningen af det nuværende forslag, og jeg mener, at vi har forbedret det eksisterende betydeligt.

De foreslåede rammer vil bidrage til kvalitet og effektivitet gennem investering i menneskelig kapital på forskellige måder, og jeg vil blot nævne tre: ved at tilbyde bedre uddannelse og kvalifikationer, ved at forbedre standarderne og ved at fremme bevægeligheden. Det er frivilligt at indføre disse rammer, og jeg håber, at kommissær Figel har ret, når han siger, at det ikke kun er udtryk for vores mangfoldighed, men også for vores modenhed. Det giver os en fælles ramme med fælles kvalitetskriterier, og det resultat kan kun opnås gennem en indsats på fællesskabsplan. Ved at gøre dette har vi undgået et minefelt af forskellige bilaterale aftaler, og ved at minimalisere de administrative standarder skaber vi en god mekanisme, som kan bruges til at benchmarke kvalitetsstandarder.

Dette er en god og praktisk lovgivning, der vil skabe gode resultater. Hver gang det lykkes Parlamentet at udforme lovgivning af denne art, udfører det et godt stykke arbejde.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Hr. formand, hr. kommissær! Processen med at udforme henstillinger vedrørende forbedring af kvaliteten af erhvervsuddannelserne har været en uomtvistelig succes.

Eftersom politikken på dette område er et nationalt anliggende, er der store forskelle i kvaliteten af erhvervsuddannelser medlemsstaterne imellem, og det bidrager ikke til graden af bevægelighed på arbejdsmarkedet eller dynamikken i den økonomiske og teknologiske udvikling. Det gør det vanskeligt at nå Lissabonmålene. Det bidrager heller ikke til at skabe lige vilkår for udviklingen af en videnbaseret økonomi.

Baseret på den nye fremgangsmåde med referencerammerne kan medlemsstaterne få hjælp til at overholde de generelle kriterier, sammenlignelighed og forenelighed i deres uddannelsesstilbud. Graden af koordinering i henhold til henstillingerne, herunder i forhold til partnere og faglige organisationer, skaber flere muligheder. De vil helt sikkert bidrage til at forbedre uddannelsesmarkedet, som skal følge eksemplet fra arbejdsmarkedet.

Dette vil bestemt hjælpe især de lande, hvor denne proces er i problemer på grund af de forandringer, der foregår inden for deres økonomier. Hvis man kan indføre en standardiseret basislinje, vil det garantere gennemsigtighed, konsekvens og portabilitet blandt de mange udviklingstendenser inden for EU's grænser.

Dette bør være opnåeligt uden at gribe ind i medlemsstaternes ansvar for deres egne erhvervsuddannelsessystemer. Samtidig vil det imidlertid skabe et fælles miljø og en forudsætning for et fælles grundlag af høj kvalitet og en effektiv tilgang til uddannelse af specialister.

Vi bør også alvorligt overveje behovet for at synkronisere virksomhedernes behov med økonomien og den teknologiske udvikling for at gøre systemerne til uddannelse af kvalificerede medarbejdere endnu mere effektive. Dette vil bidrage til at løse en række af de problemer, der har givet anledning til migrationsstrømme af forskelligt omfang.

Desuden kan en målrettet fremgangsmåde benyttes til at løse problemerne med forskellige erhvervstendenser. Gennemsigtighed, samarbejde og høje standarder for tilrettelæggelse af processer til sikring af kvaliteten af erhvervsuddannelser gennem deltagelse i det europæiske kvalitetsnet skal være de grundlæggende nationale retningslinjer i denne proces.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). - (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne ganske kort nævne, at erhvervsuddannelse i EU fungerer selvstændigt på nationalt og regionalt plan i henhold til forskellige standarder og dermed skaber et bredt spektrum af forskellige videnområder og forskellige kvalifikationer. Europa har derfor behov for

fælles kriterier til at sikre gennemslagskraft og overførselsmuligheder mellem de mange uddannelsesinstitutioner i Europa. Derfor skal de almene uddannelsessystemer og erhvervsuddannelsessystemerne være tilstrækkeligt fleksible til at reagere effektivt, især på arbejdsmarkedets behov. Effektiviteten af de tilbudte uddannelser med hensyn til opfyldelsen af disse behov skal vurderes regelmæssigt, overvåges og udvikles i henhold til kendsgerningerne. Det er et positivt tegn, at principperne for at sikre en høj kvalitet inden for erhvervsuddannelserne rent faktisk omfatter henstillinger om indførelse af en europæisk kvalifikationsramme. Jeg anser personligt de europæiske referencerammer for et redskab, der kan sikre kvalitetsforbedringer inden for erhvervsuddannelsessystemerne i de forskellige medlemsstater.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Forslaget drejer sig om erhvervsuddannelse på forskellige niveauer, der afhænger af intelligens, motivation, interesser og markedsbehov. Fælles arbejdsmarkedsstandarder kræver harmonisering af uddannelsesmodeller fra Spanien til Rumænien.

Jeg vil gerne understrege, at vi, når vi fremmer universitetsuddannelser, ikke må undergrave erhvervsuddannelserne på et lavere niveau – på det lave trin eller det øvre sekundærtrin. Man behøver ikke nogen universitetsgrad for at være tjener. Undertiden er det nok med et kort kursus. På det seneste har man skåret ned på denne type af uddannelser i lande som Polen. Som lærer vil jeg gerne sige, at jeg så vidt muligt vil støtte fleksible uddannelsesprogrammer, der er skræddersyet til de studerendes behov med hovedvægten lagt på kunnen inden for fremmedsprog, således at alle kan klare sig i et fremmed land.

Endelig, hr. kommissær, vil jeg gerne sige, at investering i uddannelse er en af de bedste investeringer i Europa. Vi må ikke begrænse uddannelserne. Vi må ikke forholde de kommende generationer denne finansiering.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Erhvervsuddannelse er et vigtigt værktøj, der sikrer Europas borgere evner, viden og færdigheder til at blive integreret på arbejdsmarkedet og i det videnbaserede samfund. Denne henstilling er overordnet set fremragende. Men jeg føler, at den burde dække flere områder, som jeg har fremhævet: oprettelsen af et rådgivningssystem for de europæiske borgere, som kan hjælpe dem til at vælge den rette type studium og specialisering, der passer til deres personlige færdigheder, og eventuelt oprettelse af en platform for kvalitet i uddannelserne.

Jeg vil gerne understrege, at vi skal anvende en supplerende fremgangsmåde på uddannelsesområdet, således at vi letter en mere hensigtsmæssig tilpasning af uddannelsesprocessen til arbejdsmarkedets reelle behov. Strategierne for livslang uddannelse og bevægelighed er af central betydning med henblik på at øge muligheden for at finde beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Jeg vil også gerne takke begge ordførerne og ønske Dem en glædelig jul.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Hr. formand. I EU står de personer, der gerne vil bruge erhvervsuddannelseskvalifikationer eller -moduler, som de har erhvervet i et andet land, i deres eget land stadig over for en række forhindringer. Dette afskrækker mange mennesker og forårsager tilbagegang i den grænseoverskridende bevægelighed. Derfor kan oprettelsen af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) fremme bevægeligheden hos studerende og arbejdstagere. Jeg mener også, at Thomas Mann i sin betænkning på udmærket vis har identificeret de forbedringer, som dette system vil medføre, samt de problemer, der kan opstå, når det er indført.

Heldigvis kan vi henvise til de erfaringer, vi har indhentet som led i meritoverførselssystemet (CTS). Jeg er selv lærer og har skullet forholde mig til meritssystemet, og jeg er enig i ordførerens henstillinger. Vi har brug for et kvantitativt standardniveau på europæisk plan i forbindelse med tildeling af meritter, og der skal indføres klare kriterier for at sikre, at de europæiske lande anser systemet for gensidigt relevant, gennemslagskraftigt, sammenligneligt og tillidvækkende. Jeg er også enig i, at man bør indføre en prøveperiode, før systemet indføres, da de europæiske lande har forskellige uddannelsessystemer, og jeg tror, at der er behov for mere tid til at harmonisere de 27 erhvervsuddannelsessystemer.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg er her for at støtte min nabo, Thomas Mann, og jeg vil gerne lykønske både ham og den anden ordfører med deres arbejde. Men der er opstået et særligt problem, i hvert tilfælde i mit land og måske også i Deres, hr. formand. Byggeboomet har efter min mening skabt et kolossalt problem, navnlig for unge mænd, der ikke blev tilskyndet til at satse på almen eller faglig uddannelse, fordi de var tiltrukket af høje lønninger inden for byggesektoren.

Det er desværre for tidligt nu, og mange mennesker i denne kategori står uden uddannelse og dermed uden adgang til andre jobs, der måtte dukke op. Så jeg mener, at de enkelte medlemsstater og helt sikkert Irland er nødt til at gå målrettet efter netop disse grupper, således at de vil være uddannet til andre jobs, når de gode tider kommer (og vi håber, at de snart vender tilbage). Det er klart, at princippet om kvalitetssikring og

kontrol er af central betydning. Jeg er bekymret over, at uddannelse nu er en forretning uden det element af kvalitetskontrol, og idéen om arbejdstageres grænseoverskridende bevægelighed kræver, at vi har en EU-dækkende og koordineret fremgangsmåde for erhvervsuddannelse.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Det foreslåede system for meritoverførsel inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse burde bidrage til bevægelighed for arbejdstagerne inden for EU's grænser. Hvis EU skal konkurrere med tredjelande, hvis vores økonomi skal vokse, hvis vi skal have en højere beskæftigelsesgrad og færre forskelle mellem regionerne, er vi nødt til at fremme livslang uddannelse. Vi har brug for ældre mennesker. EU har brug for deres erfaring, kvalifikationer og viden.

Hvis vi ønsker en videnbaseret økonomi og et videnbaseret samfund, bør vi investere i uddannelse. Vi skal forhindre, at nogen forlader uddannelsessystemet uden kvalifikationer. Det er også vigtigt at fremme adgangen til uddannelse og kvalifikationer, navnlig for mennesker med økonomiske problemer, herunder indbyggere i småbyer og landsbyer, som stadig ikke har nem adgang til uddannelse.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, kommissær Figel! Jeg vil gerne lykønske Dem af hele mit hjerte! Jeg synes, at dette er en af de største udfordringer inden jul. Når vi kigger på det kommende år, på finanskrisen, er der meget, vi nu skal videre med, og almen og faglig uddannelse spiller virkelig en nøglerolle.

Vi har tre indikatorer, der vil hjælpe os med at klare krisen: forskning og udvikling, infrastruktur samt almen og faglig uddannelse. Jeg mener, at vi nu skal indføre nye standarder for at vise befolkningen, at livslang uddannelse spiller en helt central rolle, navnlig for små og mellemstore virksomheder, at vi ønsker bevare beskæftigelsen i disse virksomheder, og at vi ønsker at uddanne dem bedre for at sikre dem fremtidsmuligheder på markedet.

EU spiller en meget central og vigtig rolle på dette område, og jeg vil blive meget glad, hvis vi vedtager Small Business Act i morgen. Det vil give os ekstra finansiering på dette område.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg skal gøre det ganske kort, fordi jeg talte ganske længe i begyndelsen af forhandlingen. Jeg vil fortsætte, hvor den seneste taler slap, nemlig med krisen.

Vi er nødt til at investere bedre og mere i almen og faglig uddannelse. Ikke mindre, men bedre og mere, hvilket betyder effektivitet, kompatibilitet, relevans osv., og så mere endnu. Det er Kommissionens holdning, og jeg mener naturligvis, at den også gælder her.

Budskaberne i aften om bevægeligheden for en kvalificeret arbejdsstyrke, livslang uddannelse, akkumulering og overførsel af viden samt en kvalitetskultur er meget vigtige for vores nationale almene og faglige uddannelsessystemer, og de bør virkeliggøres.

Jeg vil blot gerne bekræfte, at de instrumenter, vi vedtager – i morgen skal De forhåbentlig stemme om kompromisteksten eller de fremsatte ændringsforslag, som jeg bekræfter og hilser velkommen – gør Europa mere kvalifikationsvenligt. Det betyder mere menneskevenligt eller borgervenligt, og det er noget, vi virkelig skal være fælles om, måske mere end tidligere. Gennem sådanne instrumenter kan vi skabe bedre betingelser for motivation, mobilisere i retning af innovation og alle disse vigtige mål.

Under det tjekkiske formandskab vil Kommissionen forsøge at hjælpe med til at afholde konferencer: den store startkonference for begge instrumenter og herefter mere specifikke konferencer om den videre gennemførelse. Måske kan de to ordførere hjælpe os eller være med ved disse begivenheder. Gennemførelsen er naturligvis den vigtigste del, vi har foran os.

Jeg vil også gerne slutte mig til de mange andre, der har ønsket glædelig jul og godt nytår – det europæiske år for kreativitet og innovation – 2009.

Formanden. – Tak, i lige måde til Dem og hele kollegiet og Deres medarbejdere.

Jan Andersson, ordfører. – (SV) Hr. formand! Hr. Takkula er gået, men han stillede et spørgsmål om, hvorvidt der er en konflikt mellem at have mål på EU-niveau og det forhold, at uddannelsessystemet i hovedsagen stadig vil være et nationalt system. Jeg ser ikke noget modsætningsforhold her. Jeg mener, at denne referenceramme bygger på mål på EU-plan, mens vi samtidig har tillid til medlemsstaterne. Vi giver dem muligheder og det, vi kalder for en værktøjskasse. Jeg mener ikke, at der er tale om nogen konflikt.

Jeg vil gerne understrege det, hr. Figel sagde om, at det er vigtigere end nogensinde at investere i uddannelse med den krise, vi nu befinder os i inden for økonomi og beskæftigelse. Det er det, der vil fremme EU's

konkurrenceevne, men det vil også give den enkelte redskaberne til at skabe fremgang i sit liv og til at benytte sig af videreuddannelse i løbet af sin levetid.

Jeg vil gerne slutte med endnu en gang at takke Kommissionen og ligeledes alle skyggeordførerne. Vi har haft et fantastisk godt samarbejde gennem hele processen, og jeg vil gerne ønske Dem alle glædelig jul og godt nytår.

Thomas Mann, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne sige kommissær Figel' mange tak for hans og hans medarbejders fremragende samarbejde. Vi slog så at sige virkelig pjalterne samme denne gang. Jeg mener, at vi på den måde opnåede et godt resultat.

Hr. Kusstatscher har fuldkommen ret – EU er yderst ambitiøst inden for erhvervsuddannelse. I sidste ende ønsker vi hverken mere eller mindre, at erhvervsuddannelserne emanciperes fra de videregående uddannelser. Fru Panayotopoulos-Cassiotou har helt ret, vi skal skabe konkrete resultater. Vi ønsker realiteter, ikke de sædvanlige hensigtserklæringer, ikke de sædvanlige smukke taler. Så vil fasen med et overvejende tilfældigt samarbejde give plads for en periode med mere intensiv koordinering.

I øjeblikket er der betydelige forskelle mellem uddannelsesresultaterne i medlemsstaterne. Derfor har vi brug for aftaler mellem virksomhederne og de nationale myndigheder om uddannelsesinstitutionerne. Hr. Takkula har fuldkommen ret: Vi ønsker ikke mere, at EU skal fungere som babysitter, og det er der absolut ingen planer om. "Blød" lovgivning eller at fange andre menneskers interesse og involvere dem – det er, hvad vi virkelig har brug for.

Vi ønsker at samle eksperterne – ved høringer, i arbejdsgrupper og ligeledes til udarbejdelse af undersøgelser. Dernæst har vi brug for uddannelsesinstitutionerne. Hr. Maštálka har fuldkommen ret. Vi kan også gøre brug af de eksisterende netværk og arbejdsmarkedets parter til dette. Først da vil fordelene blive synlige for arbejdsgivere og arbejdstagere og for de private og offentlige uddannelsesinstitutioner: en klassisk situation, hvor alle er vindere. Både hr. Ferreira og hr. Rübig henviste til betydningen af livslang uddannelse, og det med rette, eftersom det er her, vi virkelig kan gøre en forskel.

Fru Harkin, i lighed med Dem kan jeg se det vigtige i, at disse rammer bliver frivillige, fordi de omfatter alle aktører. På grundlag af en stadig større tillid vil vi se de første medlemsstater samarbejde fra 2012. Det er nødvendigt med en prøvetid, det er klart. Vi vil indarbejde evalueringen af niveau 1 til 8 i EQR, og min fremragende nabo har naturligvis helt ret i, at dette skal gøres. De unge har ret til at se, at de kan bruges, at de er nødvendige, og at de kan fremme deres personlige udvikling, altid i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning. De andre lande har så mulighed for at komme ombord på et senere tidspunkt og gå med i ECVET-systemet, når de er klar. Jeg mener, at chancerne for dette er usædvanligt gode. Hvis vi bliver ved med at drøfte tingene i denne samarbejds ånd, vil det lykkes os at gøre flere fremskridt. Jeg mener, at vi har været i stand til at sætte noget i bevægelse her.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag den 18. december 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I min egenskab af ordfører for udtalelsen om det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse vil jeg gerne endnu en gang understrege betydningen af at oprette og indføre dette system, der har til formål at forbedre kvaliteten og det attraktive ved erhvervsuddannelse.

Behovet for at indføre ECVET skyldes ønsket om at mindske variationerne i uddannelsesresultaterne, fordi der findes forskellige erhvervsuddannelsessystemer. Vi er nødt til at skabe større gennemsigtighed med hensyn til erhvervs kvalifikationer og livslang uddannelse.

Gennemførelsen af ECVET skal være baseret på et fælles engagement i at overholde principperne om at sikre erhvervsuddannelser af god kvalitet. Et centralt element skal være at tilskynde til partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder og nationale myndigheder med henblik på at udvikle et miljø med gensidig tillid.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne nævne, at ECVET lægger hovedvægten på resultaterne af uddannelsen og ikke på, hvor lang tid man bruger på at erhverve viden, færdigheder og ekspertise.

18. Evaluering og udbygning af FRONTEX og EUROSUR

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Javier Moreno Sánchez for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om evaluering og fremtidig udbygning af FRONTEX-agenturet og det europæiske grænseovervågningssystem EUROSUR) [2008/2157(INI)] (A6-0437/2008).

Javier Moreno Sánchez, ordfører. – (ES) Hr. formand, hr. næstformand for Kommissionen, mine damer og herrer! Akronymerne FRONTEX og EUROSUR minder os om en barsk virkelighed, som vi skal bekæmpe, nemlig at tusinder af mennesker fortsat ankommer ulovligt til Europa hver eneste dag på flugt fra fattigdom og i søgen efter en bedre fremtid. De tvinges hertil af et kolossalt pres fra samfundet og familien i forventning om, at de kan sende penge hjem. Desværre betaler mange af dem for deres europæiske drøm med livet.

Vi, de politisk ansvarlige i Europa, skal løse denne situation med et fælles svar baseret på respekten for indvandrernes værdighed og grundlæggende rettigheder. Vi skal åbne vores grænser for lovlig indvandring og integration af arbejdstagere med rettigheder og pligter og lukke dem for ulovlig indvandring, for kriminelle organisationer og for menneskesmuglere.

Til det har vi FRONTEX og EUROSUR, instrumenter, der skaber merværdi i medlemsstaternes arbejde og afspejler den nødvendige europæiske ånd med samarbejde og solidaritet.

Vi forfølger et mål om at udvikle et integreret europæisk forvaltningssystem for alle EU's eksterne grænser baseret på operationel koordinering og interoperabilitet mellem nationale overvågningssystemer, for når en rute for ulovlig indvandring lukkes, etablerer de kriminelle organisationer en ny rute på mindre end en uge.

Vi er enige i Kommissionens fremgangsmåde som skitseret i betænkningen af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender.

Nu da agenturet har taget sine første positive skridt, skal vi definere dets fremtidige rolle og dets udviklingstempo.

Mine damer og herrer, FRONTEX virker. Tallene for Hera-operationerne på De Kanariske Øer og de tusinder af liv, der er blevet reddet i Middelhavet, bekræfter dette, og det samme gælder den forbedrede koordinering, udvekslingen af bedste praksis og specialuddannelserne på områder som asyl, havret eller grundlæggende rettigheder.

Så vidt, så godt, men vi skal videre. FRONTEX skal have tilstrækkelige materielle og logistiske ressourcer til at kunne gennemføre enkeltstående fælles operationer samt permanente overvågningsmissioner i højrisikoområder.

Nogle medlemsstater taler om solidaritet, men praktiserer det ikke, hvilket begrænser FRONTEX' effektivitet. I lyset af denne situation opfordrer vi Kommissionen og medlemsstaterne til at vælge en af to muligheder: Enten ændrer vi FRONTEX-forordningen for at gøre solidariteten obligatorisk som i RABIT-forordningen, eller også giver vi FRONTEX mulighed for at købe eller leje sit eget udstyr.

Det betyder naturligvis en kraftig forøgelse af dets budget, men det styrker agenturets europæiske dimension og gør dets materielle ressourcer lettere tilgængelige, især på kort sigt.

Desuden opfordrer vi Kommissionen til at foreslå en revision af dets mandat for at løse problemet med det juridiske tomrum, der hæmmer indsatsen ved sørednings- og tilbagesendelsesoperationer.

Uden samarbejde med oprindelseslandene vil vi ikke kunne forvalte indvandringsstrømmene effektivt. Eksperimenter som samarbejdet mellem Spanien og Senegal har givet yderst positive resultater, som skal opskaleres på europæisk plan.

Vi opfordrer derfor Kommissionen til at medtage samarbejde om indvandring i alle de aftaler, den indgår med tredjelande, og til at tilrettelægge informationskampagner sammen med dem om risikoen ved ulovlig indvandring.

FRONTEX skal fortsat kunne udvide fungerende aftaler og indgå samarbejde med oprindelseslandene i henhold til sine specifikke behov. Det er også vigtigt at udforske samarbejdsmuligheder med regionale

instanser som Mercosur eller Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater, som er styret af princippet om personers fri bevægelighed.

Vi skal huske på, at FRONTEX og EUROSUR ikke er noget mirakelmiddel, men værdifulde redskaber for den europæiske indvandringspolitik, hvis endelige mål er, at indvandring skal være en udviklingsfaktor, både for værtslande og for oprindelseslande, men mest af alt for indvandrerne selv.

Indvandring må ikke fortsat være en dødsfælde. Vi skal tage skridt til at sikre, at indvandringen ikke længere skal være en nødvendighed, men et reelt og personligt valg.

Jacques Barrot, næstformand for Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil naturligvis gerne rose betænkningen om evaluering og udbygning af FRONTEX-agenturet og af EUROSUR, det europæiske grænseovervågningssystem. Jeg er hr. Moreno Sánchez taknemmelig.

Europa-Parlamentet har altid støttet FRONTEX-agenturet siden dets oprettelse, især med hensyn til at stille økonomiske ressourcer til rådighed. Jeg er glad for at se denne støtte bekræftet på ny i dette vigtige øjeblik i agenturets historie, hvor vi overvejer muligheden af at udvide dets mandat.

Næsten alle punkter i betænkningen er i overensstemmelse med vores meddelelse og har min fulde opbakning. Jeg bemærker f.eks. en specifik opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til en udvidelse af agenturets mandat, opfordringen til permanent patruljering i højrisikoområder og behovet for at gøre den europæiske solidaritet effektiv på tidspunkter, hvor vores grænser skal kontrolleres. Der findes imidlertid en række punkter, der skal præciseres.

I øjeblikket leverer medlemsstaterne teknisk udstyr på et frivilligt grundlag. Kommissionen har ved adskillige lejligheder insisteret på, at medlemsstaterne efterkommer deres forpligtelse til at sikre, at udstyret virkelig stilles til rådighed for fælles operationer, navnlig i højrisikosektorer.

Erfaringerne fra i år viser imidlertid, at der stadig er problemer med at indsætte et tilstrækkeligt antal skibe. Derfor må man overveje andre løsninger. Disse omfatter f.eks. at tvinge medlemsstaterne til at levere bestemt udstyr til agenturet eller at give agenturet mulighed for at leje eller købe sit eget udstyr. Dette vil være et centralt spørgsmål, der skal undersøges inden for rammerne af det forslag, Kommissionen vil fremlægge om tilpasning af de juridiske rammer for agenturet.

I denne henseende vil jeg gerne påpege, at resultaterne af den uafhængige vurdering af agenturets mandat i henhold til artikel 33 i FRONTEX-forordningen vil være klar i 2009. På det tidspunkt vil Kommissionen offentliggøre sit forslag om agenturets fremtidige mandat. Denne revision kan omfatte specifikke bestemmelser vedrørende søredning, deltagelse i tilbagesendelsesaktiviteter og intensivere samarbejde med tredjelande.

Det er også korrekt, at Kommissionen ønsker at intensivere informationskampagner gennem sine delegationer i tredjelande inden for rammerne af EU's politik for relationerne udadtil og på grundlag af den fælles definition af FRONTEX' mandater og rolle. Kommissionen vil undersøge, hvilken form for støtte der kan tilbydes EU's nabolande.

Jeg hører til dem, der tror på, at, hvis FRONTEX kan udføre sine overvågningsoperationer så tæt som muligt på tredjelandenes kyster, vil det kunne forhindre humanitære katastrofer og give mulighed for en langt mere effektiv overvågning af vores grænser.

Jeg er under alle omstændigheder taknemmelig for denne betænkning fra Europa-Parlamentet, hvori man gentager Kommissionens forslag. Jeg vil derfor gerne takke Dem for Europa-Parlamentets vigtige og omfattende støtte til Kommissionens meddelelse om FRONTEX. Jeg mener, at vi er nået til enighed mellem de europæiske institutioner om de brede retningslinjer for den fremtidige udvikling af FRONTEX.

Tobias Pflüger, ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget. – (DE) Hr. formand! Hvad har FRONTEX-agenturet at gøre med udvikling? Det har forfærdelig meget med udvikling at gøre, hvilket FN's tidligere særlige rapportør om retten til mad, Jean Ziegler, forklarede så udmærket i tidsskriftet "Le monde diplomatique" i marts i år. Han skrev: "Det fører os frem til FRONTEX og hykleriet hos kommissærerne i Bruxelles, som skaber sult i Afrika med den ene hånd, mens de med den anden kriminaliserer ofrene for deres politikker, flygtningene fra sulten."

Et specifikt eksempel er, at EU udfører landbrugsdumping, så man ødelægger den lokale dyrkning af fødevarer i Afrika og derved forstærker tendensen til, at folk flygter fra deres hjemlande. Et andet specifikt eksempel er EU's fabriksskibe, der tømmer fiskebankerne inden for de afrikanske landes eksklusive økonomiske zoner.

Der sker også en hastig ødelæggelse af de traditionelle fiskerbyer, f.eks. i Sahel-bæltet, men Mali og Guinea-Bissau er også eksempler på dette.

Det betyder, at vi i FRONTEX har en institution, der fysisk forsejler Europa og tilrettelægger deportationer uden hensyntagen til FN-konventionen om flygtninges status. I mellemtiden tilrettelægger man massedeportationer – som den, der fandt sted fra Wien fra 11 EU-medlemsstater den 14. november. Der tales meget om "solidaritet" i betænkningen. Men den solidaritet, man henviser til her, er ikke solidaritet med medmennesker, som flygter fra deres lande, men snarere solidaritet mellem medlemsstaterne. Det er helt klart, hvad der er behov for, nemlig solidaritet med mennesker, der flygter fra utålelige leveforhold. Det eneste, FRONTEX opnår, er at forlænge menneskers flugtruter. Det bidrager helt sikkert ikke med nogen løsning. Derfor vil det eneste fornuftige være at nedlægge FRONTEX.

I denne forbindelse vil jeg råde Dem til en gang imellem at se på holdningerne i Afrika, f.eks. fra Malis tidligere kultur- og turistminister, Aminata Traore, som sagde det meget klart: "De menneskelige, økonomiske og teknologiske ressourcer, som Europa sætter ind mod indvandringssølgerne fra Afrika er i virkeligheden våben i en krig mellem denne globale magt og unge afrikanere fra både by og land, hvis ret til uddannelse, økonomisk deltagelse, arbejde og mad ignoreres fuldstændig i deres oprindelseslande under den strukturelle konformitets tyranni." Jeg synes, at disse ord siger det klart.

Formanden. – Jeg er sikker på, at Malis turistministers synspunkter er vigtige, men vi ville hellere høre Deres, hr. Pflüger.

Simon Busuttil, for PPE-DE-Gruppen. – (MT) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest takke min kollega Javier Moreno Sánchez for hans betænkning og takke ham, fordi han er åben for vores idéer og vores ændringsforslag i konklusionerne i hans betænkning. Personligt kan jeg ikke påstå, at jeg er tilfreds med FRONTEX og dets arbejde. Mod slutningen af sidste sommer henviste agenturets administrerende direktør til missionen i Middelhavet ved navn NAUTILUS som en fiasko. Så hvordan kan jeg være tilfreds? Det ville være at bede om det umulige. Fra FRONTEX' administrerende direktør ville jeg forvente at høre ikke om en fejlslagen mission, men om, hvordan FRONTEX kan arbejde vellykket og effektivt. Jeg vil gerne tilføje, at på trods af dette, har Europa-Parlamentet altid stået fast i sin støtte til FRONTEX-agenturet, som kommissæren så rigtigt sagde. År efter år har vi forhøjet budgetposten til dette agentur med det formål at gøre dets missioner mere permanente og produktive. Hvordan kan vi gøre FRONTEX mere effektivt? For det første ved at overveje, hvordan vi kan udvide dets mandat, som det allerede har været foreslået af både kommissæren og i betænkningen. Vi skal også styrke dets effektivitet ved at se på, hvordan vi kan overtale medlemsstaterne til at honorere de løfter, de afgav, da de forpligtede sig til at levere udstyr til FRONTEX-missioner. Ellers har vi også den mulighed, at FRONTEX får sit eget udstyr. Det andet element, der skal til for at forøge effektiviteten, er internationalt samarbejde. For nylig var Europa-Parlamentet i Senegal, hvor man ved selvsyn kunne iagttage den samarbejdsmetode, der anvendes af Spanien og Senegal. Det er denne type samarbejde, som vi skal kopiere til andre områder og zoner, som f.eks. Middelhavet og i nærheden af Grækenland. Afslutningsvis vil jeg sige, at nogle hævder, at FRONTEX ikke respekterer eller ikke har mandat til at respektere menneskerettighederne. Jeg er helt uenig. Jeg mener faktisk, at hvis det ikke var for FRONTEX, ville langt flere mennesker drukne eller dø, end det er tilfældet i dag. Dette viser, at FRONTEX gør sit arbejde med respekt for menneskeliv og menneskerettigheder. Men vi skal gøre mere, vi ønsker, at FRONTEX skal være mere produktiv i sine operationer. Hvis det lykkes, vil vi have slået to fluer med ét smæk. Vi vil først og fremmest have sat en stopper for de hemmelige indrejser, og for det andet vil vi have standset de menneskelige tragedier, der ofte forekommer på vores have, og som er en skændsel for os alle.

Inger Segelström, for PSE-Gruppen. – (SV) Hr. formand, hr. Barrot, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Moreno Sánchez og udvalget, for vi har haft en konstruktiv diskussion om FRONTEX og EUROSUR denne gang, men jeg vil også gerne takke dem, fordi de fortsat følger arbejdet med FRONTEX så tæt. Det er en nødvendighed, fordi så mange mennesker interesserer sig for, hvordan FRONTEX skal udvikles, hvis det skal være EU's ringmur over for resten af verden og fattige verden over.

For nylig kom det frem, at FRONTEX ikke havde forstået, at en af dets opgaver var at bekæmpe menneskehandel. Det glæder mig, at jeg har fået opbakning til dette nu, og at vi får det præciseret. Jeg mener, at alle her er enige om det vigtige i, at vi på alle måder forhindrer, at mennesker selv havner i fare, når de forsøger at komme ind i EU. De er ikke kriminelle, men fattige mennesker, der søger et bedre liv for deres familier. Det glæder mig også, at jeg får opbakning til en udvidelse af de regler, der gælder på havet, navnlig Middelhavet, i EU-lovgivningen og i den internationale lovgivning.

Det er uacceptabelt, at fiskere, der samler flygtninge op, mistænkes for at være menneskesmuglere, og der skal skabes klarhed om, hvorvidt de kan sætte flygtningene af i den nærmeste havn, og hvilke regler der gælder. Derfor er det godt, at vi i det kommende program for EU- asyl samt flygtninge- og indvandringspolitik nu også finder ud af, hvordan vi kan bruge FRONTEX bedre i det fremtidige arbejde. Før jeg slutter, vil jeg gerne ønske alle medlemmerne, vores fantastiske Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, formanden og kommissær Barrot en glædelig jul og et godt nytår.

Adina-Ioana Vălean for ALDE-Gruppen. (EN) – Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske ordføreren hr. Moreno Sánchez med denne afbalancerede betænkning. Det glæder mig, at han har taget højde for de fleste af mine ønsker og endda mine kritikpunkter.

FRONTEX er et vigtigt instrument i indvandringspolitikken, og det har vist sig at være nødvendigt og effektivt. Men det er stadig et overpolitiseret organ, der i høj grad er afhængigt af medlemsstaternes gode vilje og af de nationale interesser, der dikteres af pressen og den offentlige opinion.

Det var vigtigt at minde medlemsstaterne om deres moralske pligt og engagement. Det er også vigtigt at erindre om, at FRONTEX er et organ under Fællesskabets første søjle. Dermed skal det ikke bare respektere EU's grundlæggende værdier i sit arbejde, men også arbejde for at fremme disse, navnlig inden for områder, der vedrører kritiske spørgsmål i forbindelse med indvandring og fri bevægelighed.

Men det kan sættes spørgsmålstegn ved lovligheden af agenturets foranstaltninger. Først og fremmest fordi de koordinerede og efterretningsstyrede operationer, der gennemføres af FRONTEX, er baseret på risikoanalyser og trusselsvurderinger, der gennemføres under fortrolighedsreglen. Dette betyder begrænset gennemsigtighed og ingen demokratisk ansvarlighed. For det andet fordi den fælles operation koordineres af FRONTEX og dermed skaber en eksternalisering af grænsen, som skaber tvivl om overholdelsen af EU's forpligtelse til at overholde princippet om beskyttelse af asylansøgere og flygtninge.

Jeg opfordrer derfor til, at der gennemføres en omfattende evaluering og gennemgang af FRONTEX' operationer og dets ansvarlighed, hvor Parlamentet også skal inddrages. Jeg vil også bede Kommissionen foretage en fuldstændig evaluering af FRONTEX' aktiviteter med hensyn til deres indvirkning på de grundlæggende friheder og rettigheder, herunder ansvaret for at beskytte flygtninge.

Endelig mener jeg, at man hidtil har fokuseret kraftigt på spørgsmål vedrørende havet, men som nævnt skal man se på alle indvandringsruterne. Ruterne over land kræver også en nærmere undersøgelse, langs østgrænsen, og for en gangs skyld bør vi være proaktive og løse nødsituationen, før den også opstår der.

Giusto Catania, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at vi skal forsøge at gøre status over FRONTEX' fiaskoer gennem de seneste tre år. Hvis vi gør dette, vil vi erfare, at der har været tale om en hel del propaganda.

Det er gennemført lidt over 30 fælles operationer ved grænserne, antallet af dødsfald til søs er steget i de seneste tre år, og langt de fleste ressourcer, som desværre bliver flere og flere, anvendes til beskyttelse af søgrænserne, selv om FRONTEX selv fortæller os, at kun 15 % af de ureglementerede indvandrere ankommer til EU via havet. Lad os kalde dem det, ureglementerede indvandrere. Jeg ved, at jeg har kommissær Barrots støtte på dette punkt, så lad os holde op med at kalde dem for illegale indvandrere.

En af de ting, FRONTEX har vist os, er, at det er muligt at bruge skydevåben på en vilkårlig og tilfældig måde. Ved en fælles operation i september omkring Lampedusa så vi ravagen. På trods af det forhold, at nogle af vores punkter er taget med i Moreno Sánchez' betænkning, ønsker jeg at understrege denne kritik, fordi jeg er ret overbevist om, at Parlamentet hurtigt kan ændre holdning til FRONTEX. For et stykke tid siden var jeg fuldstændig isoleret, når jeg sagde, at det var nødvendigt at ændre FRONTEX' mandat ved at prioritere søredning, men i morgen kan dette endelig blive det generelle synspunkt her i Parlamentet.

Jeg vil fortsat være kritiker af FRONTEX, for jeg mener ikke, at agenturet ved sine aktiviteter respekterer asylansøgenes rettigheder. At afvise mennesker ved grænserne er en reaktionær utopi, og jeg tror, at det er meget vanskeligt at hindre mænds og kvinders fri bevægelighed. I dag er FRONTEX symbolet på Fort Europa og et konkret værktøj til militarisering af vores grænser.

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Fort Europa starter nu på det afrikanske kontinent, hvor illegale indvandrere standses af myndighederne, før de når til EU, og dette sker med økonomisk og logistisk støtte til de lokale myndigheder fra EU. Derfor fungerer den europæiske støtte til de afrikanske lande med hensyn til at imødegå uønsket indvandring, men er det den virkning, vi havde forventet?

Jeg er klar over, at vi ved hjælp af FRONTEX har reddet mange mennesker på havet, men jeg frygter for dem, der er flygtet af politiske eller religiøse grunde. Ifølge rapporter fra Amnesty International og UNHCR sendes folk tilbage til deres oprindelseslande uden nogen form for undersøgelse. Medlemsstaterne ønsker at forhindre, at illegale indvandrere kan benytte vores retssystemer og det med fuld ret. Det giver dog anledning til det moralske spørgsmål om, hvorvidt denne fremgangsmåde giver politiske og andre flygtninge adgang til asylproceduren.

Overholder de afrikanske lande flygtningetraktaten? I den forbindelse vil jeg opfordre Kommissionen og kommissær Barrot til at kæde bistanden til de afrikanske lande med en human behandling af politiske flygtninge i overensstemmelse med FN-konventionen om flygtnings status. Jeg støtter ændringsforslag nr. 4 til hr. Moreno Sánchez' betænkning.

Dermed har FRONTEX' aktiviteter ført til et nyt problem, hvad enten vi bryder os om det eller ej. Derfor bør FRONTEX tage det fulde ansvar. Jeg opfordrer til, at man træffer foranstaltninger på meget kort sigt for at sikre, at politiske og andre flygtninge fortsat kan regne med en human behandling, idet FRONTEX' succes til en vis grad vil afhænge af dette.

Philip Claeys (NI). – (NL) hr. formand! Jeg havde æren af at udarbejde en udtalelse om FRONTEX for Udvalget om Udenrigsanliggender, men den blev forkastet med et snævert flertal, fordi venstrefløjen nægtede at acceptere, at problemerne med Libyen og Tyrkiet blev nævnt udtrykkelig i teksten. Forestil Dem min overraskelse og tilfredshed, da jeg så, at Udvalget om Borgernes Rettigheder senere tog hensyn til mine ønsker.

Libyen er et vigtigt transitland for ulovlig indvandring i retning af Europa. Det samme er Tyrkiet rent faktisk, bortset fra at dette land også leverer mange af indvandrerne. Det er derfor vigtigt, at disse lande og deres grænsekontrolmyndigheder samarbejder fuldt ud med FRONTEX. Det glæder også tilbagesendelsesaftaler, hvor Tyrkiet i mange år har været ubøjeleg i sin afvisning af at deltage. Tyrkiet nægter at underskrive en aftale, og landet foretager heller ikke nogen effektiv overvågning af grænserne mod Europa. Man ville forvente, at et land, der ønsker at komme med i EU, ville gøre en større indsats. Det er uhyrligt, at Kommissionen og Rådet ikke minder Tyrkiet om dets ansvar.

FRONTEX og EUROSUR er centrale instrumenter i kampen mod ulovlig indvandring og kan også sættes ind mod grænseoverskridende kriminalitet, narkohandel, menneskesmugling og våbenhandel. Uden en effektiv forvaltning af de fælles ydre grænser kan Schengen ikke fungere, og vi kan ikke så meget som overveje at vedtage en fælles indvandringspolitik. Det er derfor ikke bare et spørgsmål om midler, men især også et spørgsmål om politisk vilje. Når jeg hører Fort Europa nævnt, bliver jeg trist over at se, at det lader så meget tilbage at ønske, at vi måske i stedet burde kalde det for Si Europa.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Hr. formand, hr. næstformand for Kommissionen, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne lykønske ordføreren, Javier Moreno Sánchez, med hans fremragende arbejde og ligeledes min kollega, Simon Busuttil, der har fungeret som skyggeordfører for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater. Et område uden indre grænser kan ikke fungere uden et fælles ansvar og uden solidaritet i forvaltningen af de ydre grænser. Dette er vigtigt for at håndtere indvandringen på en global og harmoniseret måde, bekæmpe ulovlig indvandring og sikre en integreret grænseforvaltning med fælles anvendelse af fysiske og menneskelige ressourcer.

Grænsekontrol er ikke kun fokuseret på uautoriseret krydsning af grænserne, men også på andre aspekter af grænseoverskridende kriminalitet såsom bekæmpelse af terror, menneskesmugling, narkosmugling og ulovlig våbenhandel, således at man bidrager til at styrke den indre sikkerhed som helhed.

Jeg tvivler ikke på, at FRONTEX kan spille en væsentlig rolle i denne integrerede strategi for EU's grænser. Efter den kraftige forhøjelse af budgettet, som Parlamentet krævede, og som kommissær Barrot støttede, mener jeg, at det næste skridt må være at revidere dets mandat for at fjerne de juridiske tomrum vedrørende søredningsoperationer, samarbejde om tilbagesendelsesoperationer og endda muligheden for, at dets udstyr kan benyttes af tredjelande, som næstformand Barrot allerede har nævnt.

Jeg er således enig i, at FRONTEX' rolle bør styrkes, men det skal ske gradvis og i henhold til de faktiske behov. Jeg anerkender også betydningen af at optimere udnyttelsen af alle overvågningssystemer og -værktøjer, vigtigst af alt ved at udvide deres nuværende dækningsområde, skabe synergier og fremme samarbejdet med europæiske agenturer som Europol samt med andre internationale organisationer.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne udtrykke min tilfredshed med den operation, som det hurtige grænseindsatshold (RABIT) gennemførte ved Rumæniens østgrænse sidst i oktober, og som var koordineret af det europæiske agentur FRONTEX. Denne type operation, den tredje af sin art indtil videre, har vist den vigtige rolle, som FRONTEX spiller som støtte for de medlemsstater, der udgør EU's ydre grænse, og som derfor kræver større teknisk og operationel bistand.

Jeg glæder mig også over aftalen, som blev underskrevet først på måneden mellem FRONTEX og det georgiske grænsepoliti, som markerer et vigtigt skridt i retning af grænsesikkerhed og bekæmpelse af ulovlig indvandring. Den langsigtede term strategi, som Kommissionen foreslog til forvaltning af grænserne, er velkommen i disse tider, hvor medlemsstaterne med de ydre grænser mod syd står over for store problemer forårsaget af ulovlig indvandring. Denne strategi skal suppleres af en indsats fra nabolandene, der skal styrke sikkerheden ved deres egne grænser. Resultatet er, at handlingsplanerne, der er en del af den europæiske naboskabspolitik, skal fremme projekter og økonomisk bistand med henblik på at gøre grænserne mod tredjelande sikrere.

Med hensyn til Parlamentets vurdering af strategipakken for den langsigtede forvaltning af EU's grænser beklager jeg, at behandlingen af FRONTEX- og EUROSUR-betænkningerne ikke faldt sammen med behandlingen af Kommissionens forslag om indrejse-/udrejsesystemet, programmet for rejser registrering og det elektroniske system for rejsetilladelser (ESTA), så vi kan danne os en overordnet vision om, hvordan forvaltningen af EU's østgrænser vil udvikle sig fremover.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! 670 km af Sortehavets kyst har nu udgjort en del af EU's ydre grænse mod øst i mere end to år.

Inddragelsen af grænsekontrolltjenesterne fra Bulgarien og Rumænien i generelle projekter og aktiviteter tilrettelagt af FRONTEX giver gode resultater. Men den militære konfrontation mellem Rusland og Georgien tidligere på året og de fortsatte spændinger mellem de to lande sætter sammen med den generelle ustabilitet i Kaukasusregionen fokus på, at vores fælles Sortehavsgrænse stadig står over for store udfordringer.

For at løse disse udfordringer skal der udformes en sikkerhedsstrategi for Sortehavsregionen for at gøre den til et område med sikkerhed og stabilitet. Denne strategi skal rettes mod at få centrale lande i regionen inddraget i de projekter og aktiviteter, som EU-medlemsstaterne gennemfører. Kun på denne måde kan vi sikre en korrekt beskyttelse af Sortehavsgrænsen og give vores borgere fred i sindet.

Et andet vigtigt initiativ, som skal tildeles flere ressourcer og mere finansiering, ikke kun fra de europæiske institutioner, men også fra medlemsstaterne, er mere uddannelse af personale, der deltager i FRONTEX' logistik og operationer. I vore dage beskytter man ikke grænser ved bare at bevogte dem fysisk, men også ved hjælp af aktiviteter, der kræver yderligere viden og færdigheder på en række områder.

For at give dem mulighed for at udføre de opgaver, de er blevet tildelt, på bedste vis, skal personalet ved medlemsstaternes grænsekontrolmyndigheder være velbevandrede i international ret og havret samt asyllovgivning og grundlæggende menneskerettigheder.

Jeg vil gerne tilslutte mig bemærkningerne fra ordføreren, hr. Sánchez, om, at der skal udformes en omfattende, generel plan, som skal indeholde de overordnede rammer for EU's strategi for grænsekontrol.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne understrege den særlige betydning af nogle af påstandene i hr. Moreno Sánchez' betænkning og i Kommissionens meddelelse. Jeg henviser til de punkter, hvor vi mindes om udfordringen ved indvandringsruterne over land ved EU's østgrænse. Jeg vil derfor gerne fremhæve, at EU's østgrænse skal have mere opmærksomhed og flere ressourcer.

I henhold til nogle skøn stammer omkring 25 % af de illegale indvandrere, der i øjeblikket befinder sig på EU's område, fra landene langs østgrænsen, og de er kommet ind i EU ved at krydse disse østgrænser. EU's ydre grænse mod øst er ikke kun meget lang, men også meget problematisk på grund af vores naboregioner. Bortset fra problemet med ulovlig indvandring skal vi også huske på faren ved organiseret kriminalitet, hvis hovedruter også krydser hinanden i dette geografiske område.

Som medlem af Europa-Parlamentet fra Rumænien, der forvalter over 2 000 km af EU's ydre grænse mod øst, vil jeg også gerne understrege, at det er vigtigt for os at vie denne grænse vores fulde opmærksomhed.

Czesław Adam Sikiński (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! EU mangler i øjeblikket en overordnet plan for samarbejde med landene ved vores østgrænser.

Ud over det langsigtede mål, som EU har opstillet for disse lande, skal vi også definere specifikke, kortsigtede mål samt indføre et system, så vi kan vurdere, i hvilken udstrækning disse lande overholder de etablerede principper for grænseoverskridende samarbejde. Med hensyn til vores grænser med tredjelande bør FRONTEX-agenturets arbejde omfatte foranstaltninger til bekæmpelse af menneskesmugling. Vigtigst af alt skal alle højrisikoområder have fælles, regelmæssige, permanente og operationelle overvågningspatruljer året rundt.

Som et nøgleelement i EU's globale strategi for indvandring bør FRONTEX-agenturets opgave være at sikre Unionens ydre grænser, idet man samtidig sørger for, at det ikke bliver et instrument, der skaber nye grænser – barrierer, der deler Europa – og nye mure.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Hr. formand! Jeg sætter pris på de dele af betænkningen, der drejer sig om det hellige menneskeliv, og at vi skal overholde flygtninges rettigheder i forbindelse med tilbagesendelse, dvs. retten til ikke at blive sendt tilbage til en uacceptabel situation. Jeg er ikke desto mindre meget bekymret over, at FRONTEX bliver et led i opbygningen af Fort Europa.

Efter min mening lader det til, at vores solidaritet med hinanden i forbindelse med lukningen af vores grænser er større end vores solidaritet med de mennesker, der kommer til os. Vi har en forfejlet idé om, at Europa ville modtage en uforholdsmæssig stor andel af verdens flygtninge. Det er overhovedet ikke sandt. Det er verdens fattige lande, der tager imod langt de fleste flygtninge. Vi modtager kun en lille andel af disse mennesker. Når vi taler om at integrere tilbagesendelsesaftaler i alle aftaler med andre lande, mener jeg, at vi er på det helt gale spor.

Vi bør først generere udvikling ved hjælp af retfærdige handelsaftaler, og derefter vil vi måske få nogle færre flygtninge. Det er en langt bedre politik både for os og for andre lande.

Jacques Barrot, næstformand for Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg har lyttet opmærksomt til alle indlæg. Først vil jeg gerne sige, at jeg helt ærligt ikke kan lade det stå uimodsagt, at FRONTEX skulle være symbolet på et Fort Europa, der er lukket for alle, som har brug for beskyttelse eller ønsker at komme til Europa. Det er helt forkert! Som hr. Busuttil, hr. Coelho, fru Cederschiöld og fru Vălean så rigtigt sagde, er det helt klart, at FRONTEX har reddet mange liv indtil nu, og jeg kan heller ikke tillade at lade det stå uimodsagt, at FRONTEX derfor skulle være udtryk for en vis militarisering af Europa. Jeg kan ikke lade det stå uimodsagt.

Det er ikke desto mindre korrekt, at vi skal komme videre. Fru Cederschiöld sagde helt rigtigt, at FRONTEX kan hjælpe os i kampen mod menneskesmugling, mens fru Vălean også påpegede, at vi skal holde øje med landegrænserne og minde landene om deres forpligtelser.

I øjeblikket administreres 80 % af disse ulovlige grænsekrydsninger i praksis af smuglere, af skruppelløse bagmænd. Det skal frem, at for at blive fragtet fra Libyen til en af De Kanariske Øers kyst, betaler folk i dag kolossale beløb – 2 000 eller 3 000 EUR – og de udsættes desuden for risikoen for at lide skibbrud og drukne, før de når kysten. Derfor kan jeg ikke lade det stå uimodsagt.

Jeg mener, at FRONTEX har en rolle at spille, tilmed en positiv rolle. Vi har brug for denne integrerede grænseforvaltning, som hr. Coelho talte om, og det er korrekt, at vi nu skal til at overveje et nyt mandat til FRONTEX. FRONTEX skal indtage sin plads i denne overordnede sammenhæng, hvor man sammenkæder udvikling og koordineret forvaltning af indvandringsstrømme. Det er det sande svar på Deres spørgsmål.

Jeg vil også gerne minde Dem om, hvis det skulle være nødvendigt, at Kommissionen naturligvis skal udforme retningslinjer for de fælles operationer til søs, som tilrettelægges af FRONTEX. Eksperter fra FN's Flygtningehøjkommissariat og Den Internationale Organisation for Migration samarbejder med eksperter fra medlemsstaterne og FRONTEX om netop at sikre, at FRONTEX overholder reglerne i konventionen om sikkerhed for menneskeliv på søen, hvori det hedder, at reddede personer efterfølgende skal huses på et sikkert sted, et sted, hvor deres liv ikke længere er i fare, og hvor deres krav kan opfyldes, mens deres skæbne bestemmes.

Det var, hvad jeg ønskede at sige. Jeg er udmærket klar over FRONTEX' mangel på ressourcer, og det bliver formentlig nødvendigt på den ene eller anden måde enten at tvinge medlemsstaterne til at stille ressourcer til rådighed for FRONTEX eller udstyre FRONTEX med egne ressourcer, hvilket i lyset af de aktuelle budgetrammer forekommer vanskeligt.

Under alle omstændigheder er det korrekt, at FRONTEX' mandat skal udvides. Det skal have mulighed for at samarbejde med de tredjelande, som indvandrerne stammer fra, for at kunne garantere en intelligent,

menneskelig overvågning af denne form for ulovlig indvandring, der som sagt finder sted på bekostning af de involverede.

Jeg vil gerne takke hr. Moreno: Hans betænkning er afbalanceret og baner vejen for et FRONTEX, der vil være bedre udstyret, og som samtidig vil stå bedre rustet til at beskytte menneskeliv. Det er, hvad vi tænker, når vi tænker på FRONTEX. Det må vi ikke glemme. Det er kort fortalt, hvad jeg ønskede at sige efter at have lyttet opmærksomt til alle bidragene under denne forhandling, og jeg kan forsikre Dem for, at jeg naturligvis vil huske på denne forhandling, når vi skal udforme retningslinjerne for FRONTEX.

Javier Moreno Sánchez, ordfører. – (FR) Hr. formand, hr. Barrot! Jeg mener, at vi er på rette spor. De, der har fulgt det europæiske eventyr gennem mange år, ved, at når Parlamentet og Kommissionen går fremad hånd i hånd, sker der fremskridt i EU.

Jeg synes, at vi er på rette spor, og derfor ønsker vi at fortsætte.

(ES) Jeg vil gerne sige tak, først og fremmest til alle de medlemmer, der har taget ordet i aften. Det har været en forhandling med forskellige holdninger, som alle dem, der foregår her i Parlamentet og som demokratiet selv, men jeg mener, at der hersker ret betydelig enighed her. Jeg ønsker naturligvis at takke skyggeordførerne fra de andre politiske grupper og medlemmerne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, fordi deres bidrag har givet os mulighed for at udarbejde noget, der er blevet beskrevet som en afbalanceret betænkning, som efter min mening er fuldstændig.

Jeg vil også gerne takke FRONTEX' administrerende direktør, Ilkka Laitinen, og hans viceadministrerende direktør, Gil Arias, som altid har givet mig alle de oplysninger, jeg har bedt dem om, samt hele agenturets personale.

Jeg har haft mulighed for med egne øjne at se – f.eks. da vi var i Senegal og også i hovedkvarteret i Warszawa – at alle de mænd og kvinder, der arbejder for FRONTEX, er meget engagerede i deres arbejde og meget bevidste om det arbejde, de udfører. Derfor har jeg bedt formanden for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, hr. Deprez, afholde en høring i samarbejde med Budgetudvalget, så de kan forklare os alt, hvad de laver.

Det er ikke kun et spørgsmål om operationer. De gør et fremragende arbejde med uddannelse af medarbejdere, som hr. Marinescu har forklaret, med RABIT-operationer og med at identificere falske rejsehjemler. Det er et fantastisk vigtigt arbejde, som sjældent bliver nævnt. Derfor har jeg foreslået, at vi afholder denne høring.

Efter min mening er der to principper, som vi skal diskutere meget grundigt. Jeg mener, at det er blevet sagt her – næstformanden for Kommissionen har nævnt det, og det samme gælder resten af os – at FRONTEX skal være baseret på den størst mulige grad af retssikkerhed, for uden en sådan sikkerhed er det ofte ude af stand til at handle og befinder sig så i umulige situationer.

Med dette nye reviderede mandat skal vi vide, hvad det kan og ikke kan i forbindelse med søredning eller tilbagesendelse.

Her til sidst vil jeg sige, at det vigtigste, hvilket vi har set på delegationsrejserne til forskellige lande, er det europæiske mærke og den europæiske ånd. Mange lande vil hellere se navnet "Europa" i stedet for navnet på et bestemt land, der har været kolonimagt en gang i fortiden, og de ser det ikke så klart. Jeg betragter dette som en merværdi. Jeg mener, at vi skal investere i FRONTEX og komme fremad. Vi skal tænke på hastigheden og overbevise medlemsstaterne.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag den 18. december 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – Jeg vil gerne først og fremmest udtrykke min optimisme med hensyn til fremtiden for FRONTEX-agenturet i lyset af de ret opmuntrende tal fra aktivitetsevalueringen af agenturet.

Men jeg er fuldstændig enig i ordførerens holdning om, at FRONTEX skal ledsages af en juridisk indvandringspolitik for at kunne bekæmpe den ulovlige indvandring effektivt. Det er ikke fornuftigt at forsøge at opbygge et Fort Europa ved udelukkende at fokusere på illegale indvandrere, for så længe der findes forskelle i den økonomiske udvikling, vil der også forekomme migration. Jeg er desuden enig i behovet for at respektere

den menneskelige værdighed og de grundlæggende rettigheder, mens vi samtidig beskytter vores ydre grænser, fordi dette er en del af de europæiske værdier.

Jeg vil også gerne understrege betydningen af solidariteten mellem EU's medlemsstater. I lyset af afskaffelsen af grænsekontrollen inden for Schengenområdet kan medlemsstaterne ikke være mere gensidigt afhængige, men har et fælles ansvar for grænsesikkerheden. Derfor bør alle medlemsstaterne involvere sig i FRONTEX-aktiviteterne og stille de nødvendige ressourcer til rådighed. Sidst, men ikke mindst, bør samarbejdet med tredjelande også være en prioritering for at øge FRONTEX' effektivitet.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Arbejdet i FRONTEX-agenturet interesserer mig, fordi det er den eneste EU-institution, der ligger i Polen. Til trods for tidligere bekymringer over, hvor sikker EU's østgrænse er, viser det sig, at den største trussel i form af ulovlig indvandring kommer fra Middelhavsområdet. Størstedelen af FRONTEX' arbejde drejer sig således om det område. Jeg har haft mulighed for at besøge Malta og se lejrene for afrikanske flygtninge der, så jeg har forståelse for problemets alvor og den ufattelige menneskelige desperation, der fører til de desperate forsøg på at krydse havet og nå til Malta og til EU's fastland.

Illegal indvandring udgør en udfordring for os alle, og det kræver en fælles strategi og fællesskabsinstrumenter. Siden 2005 har FRONTEX leveret disse instrumenter samt et overvågningssystem for EUROSUR-grænserne. Parlamentet er opmærksomt på det stigende behov for finansiering og har for tredje år i træk anmodet om en forhøjelse af budgettet til FRONTEX-agenturet. Indtil i dag har de enkelte medlemsstaters grad af engagement været meget ulige, og der findes betydelige skævheder med hensyn til finansiering, udstyr og operationelle anliggender. Geografiske årsager og forskelle i opmærksomhed om problemet med indvandring betyder, at medlemsstaternes forskellige engagement i dette område af Fællesskabets politik synes at være et permanent problem, der er vanskeligt at løse.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) I lyset af truslen fra ulovlig indvandring skal Europa forvalte sine grænser på en mere integreret måde og benytte en harmoniseret metode over for fænomenet indvandring, herunder forvaltningen af lovlige indvandring. Selv om vi accepterer, at de enkelte medlemsstater skal føre kontrol med deres egne grænser på grund af situationen ved vores øst- og sydgrænser, skal vi samarbejde om at deles om de tilgængelige materielle og menneskelige ressourcer for at bekæmpe dette fænomen.

Indførelsen af egnede grænsekontrollsystemer vil begrænse den grænseoverskridende kriminalitet, hvilket igen vil bidrage til at forbedre vores indre sikkerhed. Ud over foranstaltningerne til bekæmpelse af tilstrømningen af illegale indvandrere bør FRONTEX også bidrage til at styrke et globalt partnerskab med tredjelande og være ansvarligt for at træffe bestemte beslutninger vedrørende asylretten.

Illegal indvandring fører også til et stort antal dødsfald, når mennesker forsøger at krydse grænserne illegalt. I lyset af dette bør vi etablere patruljering året rundt i højrisikoområder, hvor folk risikerer at miste livet. Det er også vigtigt at oprette separate divisioner, hvoraf den ene skal overvåge landegrænserne, mens den anden skal overvåge søgrænserne, idet man navnlig fokuserer på indvandrerens brug af ruter ved østgrænserne.

Der findes også et betydeligt behov for at fortsætte uddannelsen af det personale, der er involveret i FRONTEX' aktiviteter, med henblik på at opnå større effektivitet og en højere grad af professionalisme samt at skabe et fælles system for informationsudveksling med henblik på at optimere FRONTEX' aktiviteter.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

19. Betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel - Forfalskninger set fra et forbrugerbeskyttelsessynspunkt (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

- betænkning (A6-0447/2008) af Gianluca Susta for Udvalget om International Handel om betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel [2008/2133(INI)] og

- mundtlig forespørgsel (B6-0486/2008) af Arlene McCarthy for PSE-Gruppen til Kommissionen om forfalskninger set fra et forbrugerbeskyttelsessynspunkt (O-0097/2008).

Gianluca Susta, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke alle, der har samarbejdet med mig om udarbejdelsen af denne betænkning, herunder skyggeordførerne, uanset hvilken holdning de enkelte politiske grupper indtager ved afstemningen om betænkningen.

Bekæmpelse af varemærkeforfalskning er frem for alt en måde, hvorpå man kan støtte konkurrenceevnen i det europæiske system, og det passer glimrende med det grundlæggende rationale bag Lissabonstrategien. Jeg mener, at det også bør overvejes med hensyn til de juridiske og strafferetlige følger i vores globaliserede verden. I en OECD-rapport fra 2005 får vi at vide, at der sælges forfalskede produkter for omkring 150 mia. EUR verden over, og her er indenlandsk varemærkeforfalskning eller digital piratkopiering ikke medregnet. En kommentator siger, at i virkeligheden ligger omsætningen ved varemærkeforfalskning på omkring 500 mia. EUR.

Gennem overtrædelse af varemærkerettigheder, patentrettigheder og intellektuelle ejendomsrettigheder udgør varemærkeforfalskning derfor en hæmsko på styrken i vores industri, vores innovationsevne og vores kreativitet. Denne situation kræver stærkt koordinerede og målrettede foranstaltninger, betydelig omhu i forbindelserne med forskellige områder i verden og efter min mening også en anden tilgang til forholdet mellem Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne.

Betænkningen er udarbejdet af Udvalget om International Handel, og på grund af det institutionelle ansvar har man valgt at fokusere på de eksterne aspekter af varemærkeforfalskning, men sammenhængen mellem de eksterne og interne aspekter af varemærkeforfalskning i Europa – som stadig er det største marked i verden og den næststørste importør i verden – er meget klar.

Så sammenfattende skal vi på ny bekræfte visse grundlæggende forudsætninger for at bekæmpe varemærkeforfalskning: Der er behov for at styrke vores forsvar mod indførsel af forfalskede produkter, og dette indebærer også en koordinering mellem de politistyrker, der har ansvaret for at kontrollere produkter ved grænserne, samt en styrkelse af toldkontrollen. Vi bør imidlertid også fokusere kraftigt på at harmonisere de civile og strafferetlige bestemmelser i vores interne retssystemer og inden for Verdenshandelsorganisationens arbejde for at styrke de instrumenter, som WTO allerede har udstyret sig selv med.

Det er klart, at når vi oftere vender os mod Verdenshandelsorganisationen i forbindelse med løsningen af visse problemer i forbindelse med tvister, der er opstået, hjælper det med til at styrke kampen mod varemærkeforfalskning, og vi mener ligeledes, at der skal findes en eller anden form for straf for lande uden for EU, der erklærer sig parat til at bidrage til at få disse produkter ind i Europa og til omsætningen af sådanne produkter på verdensplan.

Vi har brug for bedre beskyttelse af intellektuel ejendomsret, en bedre evne til at forsvare os i de vigtige geopolitiske regioner i verden og til at beskytte os mod de store lande, der dukker op på verdensmarkedet. Derfor ser vi på ACTA med stor interesse. Dette vil være en vigtig international aftale inden for en multilateral ramme, som ikke vil berøre gyldigheden af bilaterale rammer mellem USA, Japan og Europa, der også har plads til Brasilien, Indien, Kina og verdens andre vigtige handelsområder. Den vil have et dobbelt fokus. På den ene side vil den fokusere på gennemsigtighed og respekt for borgerrettigheder og politiske rettigheder og på privatlivets fred. På den anden side vil den samtidig med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder også fokusere på at styrke handelsinteresserne, hvilket for os er interesser, der hænger nært sammen med udvikling og dermed også med friheden for vores lande i EU og for EU selv som en vigtig politisk aktør på verdensmarkederne.

Derfor mener jeg, at vi skal sætte ind med uddannelse af forbrugerne, harmonisering af straffelovgivningen, strammere kontroller og brug af forskellige redskaber til at udøve pres. Med hensyn til visse udviklingslande har vi den generelle toldpræferenceordning, og vi skal sikre, at dette system styrkes, men samtidig at det også bruges til at bekæmpe visse landes vilje til at fungere som indførselsruter for disse forfalskede varer.

Betænkningen sigter mod at skabe rammer, der forener vigtige interesser som frihed, frihandel, borgerlige frihedsrettigheder, politisk frihed og frihed til udvikling mens man forsøger at rette et slag mod et fænomen, der i øjeblikket gør tingene meget vanskelige for EU's konkurrencesystem. Vi kunne bestemt have håbet på lidt mere i den forstand, at nogle spørgsmål er blevet ladet i baggrunden af betænkningen som f.eks. oprettelsen af et observatorium eller indførelse af bestemmelser om sporbarhed. Disse aspekter kunne der ikke opnås flertal for.

Vi mener imidlertid, at vi har ydet et vigtigt bidrag til Kommissionen og Rådet og navnlig til Kommissionen, så vi fremover kan hjælpe den med at foretage en gennemgribende revision af reglerne for at beskytte Europa mod dette skadelige fænomen.

Eija-Riitta Korhola, spørger. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne udtrykke min tak til ordføreren for hans grundige arbejde. Varemærkeforfalskning og piratkopiering dræner Europas og verdens økonomi, og stort set ingen brancher går fri af denne ulovlige aktivitet. Det skader lovlige virksomheder, og det er især efter IMCO-Udvalgets mening skadeligt for forbrugerne.

Problemet er alvorligt og bliver stadig mere alvorligt, men alligevel er forfalskede og piratkopierede varer stadig frit tilgængelige inden for det indre marked. For at bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering skal vi for det første styrke håndhævelsen, hjælpe toldmyndighederne med at opdage overtrædelserne og indgå aftaler om at bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering, der hvor overtrædelserne har sin oprindelse. Der er også behov for handling for at forhindre internettet i at blive en endnu mere fremtrædende distributionskanal for forfalskede og piratkopierede produkter ved at give adgang til effektive retsmidler.

For det andet har vi brug for offentlige bevidstgørelseskampagner. Alt for ofte er forbrugerne ikke klar over problemets omfang og følger. Forbrugernes liv bringes i fare på grund af farlige produkter, især falske lægemidler. De statslige kampagner bør i stigende grad fokusere på de samfundsmæssige omkostninger ved varemærkeforfalskning og piratkopiering, f.eks. omkostningerne for sundhed og sikkerhed.

For det tredje har vi brug for mere dataindsamling, evaluering og forskning. Omfattende og sammenlignelige data er vigtige for både de juridiske håndhævelsesforanstaltninger og bevidstgørelseskampagner. I år vedtog Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse den nye varepakke, som skabte nye rammer for markedsovervågning og for håndhævelsen af hele EU-lovgivningen for at garantere sikkerhed i forbindelse med de varer, der er til rådighed på det indre marked. Tidligere i denne lovgivningsperiode vedtog vi en moderniseret toldkodeks og instrumenter, der skal bidrage til at skabe et effektivt og papirløst toldvæsen. På denne måde har vi forsøgt at forbedre den operationelle effektivitet hos toldmyndighederne ved EU's ydre grænser – den sidste stødpude af beskyttelse – der skal forhindre forfalskede varer i at komme ind på det indre marked.

Bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering er et spørgsmål, som fortsat skal stå højt på vores politiske dagsorden. I Parlamentet opfordrer vi Kommissionen til at samarbejde med regeringer, toldmyndigheder, industrien og forbrugerne i alle EU-medlemsstater. Vi skal handle i fællesskab, hvis vi skal bekæmpe det effektivt. Med denne forhandling i aften kræver vi, at Kommissionen leverer en sammenhængende og koordineret fremgangsmåde til løsning af problemer med varemærkeforfalskning og piratkopiering. Kun på denne måde kan vi sikre forbrugernes tillid til de produkter, der sælges på det indre marked.

Jacques Barrot, næstformand for Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne takke hr. Susta for hans betænkning om varemærkeforfalsknings indvirkning på den internationale handel, og naturligvis vil jeg også takke Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. Problemerne med varemærkeforfalskning og piratkopiering fortjener virkelig, som fru Korhola netop tydeliggjorde, al vores opmærksomhed og beslutsomhed.

Kommissionen er fuldt ud engageret i at fremme en højt grad af beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret og respekten for den intellektuelle ejendomsret i lande uden for EU. I overensstemmelse med Europas rolle i verden og Kommissionens strategi til sikring af overholdelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder, samarbejder vi med partnere, der deler vores holdning. Det drejer sig om USA, Japan, G8 og OECD-landene. Vi ønsker at sikre, at de mest moderne og innovative europæiske industrisektorer, de sektorer, der er mest fokuseret på kvalitet, som er blevet identificeret som et af vores største aktiver i den globale konkurrenceevne, ikke misbruges eller sågar ødelægges af lande uden for EU.

Europa-Parlamentets engagement i dette spørgsmål er velkomment. Tak. Kommissionen har fulgt udarbejdelsen af hr. Sustas betænkning, og jeg takker ham for at have indtaget en meget ambitiøs og konstruktiv holdning. Vi noterer os forslaget om samarbejde med Kina, anvendelsen af WTO's tvistbilægelsesmekanisme, vores toldpræferencesystem og behovet for at yde større hjælp til vores små og mellemstore virksomheder.

På flere områder udgør den endelige udgave af betænkningen imidlertid et tilbageskridt sammenlignet med den oprindelige tilgang. I betænkningen anlægger man også en mere reserveret og defensiv tone, navnlig med hensyn til ACTA, handelsaftalen til bekæmpelse af forfalskning. Formålet med ACTA er at bekæmpe

ulovlige aktiviteter i stor stil og beskytte EU's opfindere. Man forsøger ikke at begrænse borgernes rettigheder eller udøve pres på forbrugerne.

Som Kommissionen gentagne gange har sagt til Europa-Parlamentet, vil ACTA ikke gå videre end EU's nuværende system for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det nuværende system respekterer de grundlæggende rettigheder og borgernes rettigheder, herunder beskyttelse af personoplysninger. Indførelsen af strafferetlige sanktioner skal forhandles af EU-formandskabet på medlemsstaternes vegne.

Med hensyn til de punkter, der tages op af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, vil jeg gerne understrege, at siden den seneste konference på højt niveau, som blev afholdt i maj måned med Europa-Parlamentets medlemmer, har Kommissionen overvejet de mest hensigtsmæssige metoder til støtte af medlemsstaterne, de juridiske og politimæssige myndigheder, virksomhederne og forbrugerne i deres kamp mod disse kriminelle. Det er korrekt, at disse komplekse problemer hænger sammen med forskellige områder og hører under forskellige generaldirektoraters ansvarsområder inden for Kommissionen. Det er behov for et forstærket samarbejde.

Først på året – og dette er vigtigt – oprettede vi en enhed, der er specialiseret i håndhævelse af industrielle og intellektuelle ejendomsrettigheder. Det vil jeg gerne understrege. Desuden skal vi have en solid videnbase for at kunne indføre en permanent strategi for bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering. Her har vi imidlertid et problem: udarbejdelse af statistikker. Vi har brug for statistikker til at opnå en nærmere idé om problemets omfang og størrelse. OECD understregede også dette punkt i sin rapport om de økonomiske virkninger af varemærkeforfalskning og piratkopiering.

Derfor skal vi handle for at sikre os muligheden for at indsamle præcise og fuldstændige oplysninger. Virksomhederne ligger inde med vigtige data, men nogle af disse anses for følsomme. Det skal siges, at de eneste statistikker, medlemsstaterne er forpligtede til at levere, er statistikker vedrørende toldvæsenets beslaglæggelser.

Det er ligeledes vanskeligt at få oplysninger om, hvor mange der har lidt tab på grund af forfalskede produkter. Selv om vi kan hente nogle oplysninger fra Fællesskabets system for hurtig udveksling af information om andre forbrugerprodukter end fødevarer (RAPEX), er de ikke fuldstændige. RAPEX-systemet var beregnet til at forhindre ulykker forårsaget af farlige produkter. Det er korrekt, at forfalskede produkter kan tilhøre denne kategori. Den største fordel ved RAPEX er, at det giver mulighed for, at information om farlige forbrugerprodukter, der er fundet i én medlemsstat, hurtigt kan kommunikeres videre til de andre medlemsstater og Kommissionen for at forhindre andre forbrugerne i at købe dem.

Eftersom RAPEX dækker alle farlige forbrugerprodukter, er det imidlertid ikke nødvendigvis det mest hensigtsmæssige værktøj til indsamling af information om tab forårsaget af forfalskede produkter.

Den europæiske database om ulykker, der modtager data via den systematiske overvågning af fysiske skader, indsamler data om ulykker og fysiske skader, som indberettes af hospitalernes skadestuer. Oplysningerne om årsagerne til fysiske skader er imidlertid nogle gange for generelle, og detailgraden er utilstrækkelig til, at det kan fastslås, hvorvidt skaderne er forårsaget af forfalskede produkter. Desuden gør forskelle i de metoder, medlemsstaterne anvender til at registrere årsagerne til ulykker, sammenligning og udarbejdelse af statistikker til en vanskelig øvelse, der savner præcision.

Det er derfor klart, at vi bør arbejde på at oprette hurtige udvekslingsnetværk ved hjælp af nationale kontaktpunkter. Denne fremgangsmåde vil gøre det muligt at intensivere koordineringen og informationsdelingen mellem de administrative organer, de retlige og politimæssige myndigheder og de involverede økonomiske sektorer over hele EU. På dette punkt kan et observatorium være meget nyttigt. Kommissionen undersøger i øjeblikket de mest hensigtsmæssige praktiske muligheder vedrørende oprettelsen af et observatorium.

I henhold til subsidiaritetsprincippet har medlemsstaterne pligt til sørge for, at de produkter, der markedsføres, er sikre, og at markedsovervågningen udføres effektivt, men tidligere er denne overvågning ikke blevet udført med samme stringens i alle medlemsstater. Derfor fremsatte Kommissionen et forslag til en forordning om akkreditering og markedsovervågning, som blev vedtaget af Rådet i juni 2008.

Forordningen indeholder fælles rammer vedrørende markedsovervågning. Den vedrører det system, der indføres ved direktivet om generel produktsikkerhed, men tilføjer yderligere aspekter til dette. Den indeholder fælles krav vedrørende markedsovervågning, og alle medlemsstaterne skal overholde disse krav. Med forordningen indføres en samarbejds mekanisme mellem myndighederne, både på nationalt og på

grænseoverskridende niveau. Mekanismen bør gøre det muligt at videreformidle nyttig information på en effektiv måde, så der kan slås alarm, når der ankommer farlige produkter til et indrejsested.

I juli måned vedtog Kommissionen en meddelelse om en strategi for industrielle ejendomsrettigheder i Europa. Vi vil derfor gerne indføre en integreret strategi, der også omfatter ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, for at styrke gennemførelsen af disse bestemmelser. Denne strategi vil gøre det muligt at udvikle en ny handlingsplan for toldområdet med henblik på at bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering og for at etablere nye fremgangsmåder, der vil gøre det muligt at forbedre informationsindsamlingen, fremme bevidstgørelseskampagner over for offentligheden og forbedre effektiviteten af netværkssamarbejdet på alle niveauer.

Rådet har erklæret, at det i høj grad er tilhænger af denne fremgangsmåde. Den 25. september 2008 vedtog det en omfattende europæisk plan til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering. Denne beslutning, hvori man fastlægger den omfattende europæiske plan for bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, er et vigtigt politisk signal. Det beviser, at medlemsstaterne tillægger respekten for intellektuelle ejendomsrettigheder stor betydning.

I denne sammenhæng mødtes Kommissionen med generaldirektørerne for medlemsstaternes toldmyndigheder på et seminar på højt niveau i Paris den 25. og 26. november 2008. Ved seminaret udstak man de brede retningslinjer for en ny toldplan til bekæmpelse af varemærkeforfalskning for perioden 2009-2012.

Kommissionen vil udarbejde denne toldplan til bekæmpelse af varemærkeforfalskning under det kommende tjekkiske formandskab. Kommissionen lægger stor vægt på betydningen af at beskytte og sikre respekten for de intellektuelle ejendomsrettigheder på markederne i tredjelande. Den har etableret dialoger om spørgsmål vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder med sine vigtigste handelspartnere som f.eks. Kina. Kommissionen har foreslået, at man indfører detaljerede bestemmelser vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, som er rettet mere specifikt mod kontrollen af deres anvendelse i bilaterale og regionale handelsaftaler.

Med hensyn til bevidstgørelse og advarsel af forbrugerne om de stadig større risici mener Kommissionen naturligvis, at dette er et vigtigt spørgsmål. Det er vigtigt, at vi kan indsamle og analysere troværdige data for at støtte vores arbejde og give os mulighed for at udvikle effektive politikker og strategier. Når først vi har information af høj kvalitet, vil vi kunne informere og undervise forbrugerne uden at give anledning til mistillid eller bekymring i forbindelse med følsomme produktlinjer som farmaceutiske produkter eller fødevarer. Medlemsstaterne har en vigtig rolle at spille på dette område med hensyn til at sikre udvekslingen af oplysninger af denne art.

Fru formand, jeg er ved at være færdig. Undskyld, at jeg har talt lidt længe. Vi ønsker at støtte medlemsstaterne, så de kan bidrage mere effektivt til at fremme innovation og beskytte forbrugernes sundhed og sikkerhed, og vi skal anlægge en global tilgang. Derfor koncentrerer Kommissionen sin indsats om at indføre en mekanisme, der vil gøre det muligt at udvikle viden og samarbejde mellem medlemsstaterne, forbrugerne og virksomhederne.

Som De kan se, hr. Susta, kommer Deres betænkning netop i rette øjeblik. Dette bringer os til det centrale i et tema, som jeg personligt altid har lagt stor vægt på, nemlig varemærkeforfalskning. Vi kan ikke beskytte et innovativt Europa, hvis vi ikke bekæmper varemærkeforfalskning effektivt. Derfor vil jeg gerne takke Europa-Parlamentet for at have været opmærksom over for dette vigtige problem. Tak for Deres opmærksomhed. Nu vil jeg lytte opmærksomt til medlemmernes bemærkninger.

Eva Lichtenberger, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget.* – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Hr. Susta har allerede klart beskrevet, hvor vigtigt dette emne er, så det vil jeg ikke gentage.

Retsudvalget har behandlet dette emne, især vedrørende internationale forhandlinger i relation til ACTA, og gjorde opmærksom på følgende punkter: manglende gennemsigtighed, f.eks. ved internationale forhandlinger, forholdet mellem internationale aftaler og organisationer som TRIPS eller WIPO, manglende retsgrundlag for definitionen af arten og omfanget af strafferetlige bestemmelser – et punkt, der også er meget vigtigt for medlemsstaterne.

Jeg vil gerne kort opsummere dette i en konklusion, nemlig at uanset hvad medlemsstaterne eller vi mener om harmoniseringen af straffebestemmelser, eller lige så snart en sådan harmonisering finder sted, skal vi kunne træffe beslutninger om selve sagen. Det skal ikke tillades, at internationale forhandlinger uden den rette gennemsigtighed på forhånd begrænser EU's og institutionernes handlefrihed i et sådant omfang, at Europa-Parlamentet ikke længere kan træffe en beslutning af netop denne grund. Vi skal ikke foregribe

begivenhedernes gang. Europa-Parlamentet står på sine rettigheder. I sidste instans er områder som privatlivets fred, databeskyttelse og borgernes rettigheder også involveret og risikerer også at blive berørt i negativ retning.

Vi kan godt komme til at stemme om to beslutninger i morgen, forudsat at Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater ikke stiller sig hindrende i vejen ved at forsøge at ændre en af beslutningerne med mundtlige ændringsforslag. Jeg håber stadig, at denne holdning kan ændres.

Corien Wortmann-Kool, for PPE-DE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Hr. Barrot, det er rigtigt. De talte længe på dette fremskredne tidspunkt. Hvis De derved ønskede at understrege, at Kommissionen vil opprioritere kampen mod varemærkeforfalskning, er De tilgivet. Hvad mere er, ville vi være lykkelige, hvis De opfyldte Deres store ambitioner, for det er stadig et vigtigt problem, som bliver stedse alvorligere. Det drejer sig ikke længere om nuttede Gucci-tasker, men om de europæiske borgeres, de europæiske forbrugeres sundhed og sikkerhed.

Jeg vil gerne overbringe min dybtføjte tak til ordføreren for hans fremragende betænkning, som vi i Udvalget om International Handel har vedtaget enstemmigt bortset fra to stemmer. I sidste uge indgik vi i vanskelige forhandlinger om nye beslutningsforslag, men det glæder mig, at vi fandt fælles fodslag. Derfor håber jeg, at vi i morgen kan vedtage beslutningen fra Udvalget om International Handel med stort flertal. Det glæder os, at Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har trukket det alternative beslutningsforslag tilbage.

Vi skal have et langt bedre samarbejde, hvis vi ønsker at vinde i kampen mod varemærkeforfalskning. Her spiller toldvæsenet en vigtig rolle, som det også fremgår af de fem europæiske landes koordinerede indsats, hvor toldvæsen og erhvervsliv har arbejdet tæt sammen og ødelagt en stor mængde forfalskede varer. Fortrinligt!

Vi skal også have en bedre koordinering, men vi foreslår ikke et nyt europæisk agentur i vores beslutningsforslag, om end vi bestemt har overvejet det. I den forbindelse vil jeg gerne gøre Dem opmærksom på hr. Martins forslag om at oprette en europæisk resultattavle. Det er en fremragende idé.

Jeg vil også nævne straffebestemmelserne, især for kommissæren for retlige anliggender. Jeg håber, at De tager vores forslag seriøst og indarbejder dem i Deres eget.

David Martin, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Først vil jeg takke hr. Susta for hans gode samarbejde om denne betænkning. Vi har ikke været enige om alting, men han er altid meget samarbejdsvillig og har været så fleksibel, som han nu kunne.

Hr. Susta har givet os nogle overordnede tal om varemærkeforfalskningens omfang. Så sent som i denne uge har to særskilte begivenheder i min valgkreds rettet søgelyset mod varemærkeforfalskningens omfang på regionalt plan. Først undersøgte Det Forenede Kongeriges grænseagentur et skib i Grangemouth i min valgkreds i Skotland og beslaglagde for 3,6 mio. GBP falske designvarer. Skibet kom til Skotland via Holland fra Kina.

Og igen i denne uge i Skotland blev det meddelt, at det skotske politi i år indtil nu har beslaglagt en halv million cd'er og dvd'er med en salgsværdi på 5 mio. GBP. Politiet sagde videre i deres pressemeddelelse, at distributionen af disse stjalne dvd'er og cd'er næsten udelukkende kontrolleres af organiserede kriminelle bander. Så dette er helt klart et massivt problem i hele EU.

Som andre også har sagt, opfattes forfalskninger ofte som en forbrydelse, hvor der ikke er nogen ofre, men sådan forholder det sig naturligvis ikke, så langt fra. Der findes mindst tre grupper af tabere i forbindelse med forfalskede varer.

Den første gruppe er naturligvis erhvervslivet. Handelen påvirker detailhandlende og andre virksomheder, der overholder loven og betaler skat, beskæftiger folk og genererer indtægter. Og varemærkeforfalskninger betyder også, at forfattere, kunstnere og forskere ikke får et rimeligt udbytte af deres talent og investeringer. Der er eksempler på kunder, som fru Wortmann-Kool også sagde, som er blevet dræbt, såret eller lignende af falske produkter. Så er der den tredje gruppe mennesker, ofrene for kriminalitet og asocial adfærd, som ofte finansieres af udbyttet fra forfalskede varer.

PSE-Gruppen er i vid udstrækning enig i det, kommissæren har beskrevet som de tre områder, hvor der skal sættes ind for at løse problemet. For det første skal vi indføre skarpere indgreb over for tredjelands, der tilskynder til eller vender det blinde øje til forfalskninger og ikke beskytter andres intellektuelle

ejendomsrettigheder. Vi tror ikke, at ACTA i sig selv er nok til at løse dette problem, og vi mener bestemt, at hvis ACTA bliver etableret, skal det være mere gennemsigtigt, demokratisk og generelt multilateralt. Som fru Wortmann-Kool siger, mener vi, at en del af løsningen er en international resultattavle, hvor man offentliggør navnene på de lande, der ikke respekterer andres rettigheder i forbindelse med forfalskede varer.

Det andet område, hvor vi skal sætte ind, er det løbende arbejde, der udføres af de retshåndhævende instanser såsom politi, embedsmænd, der arbejder med handelsstandarder, og toldmyndigheder. Vi ser frem til at se det tjekkiske forslag næste år om et bedre europæisk samarbejde på dette område.

Det tredje og sidste område er behovet for at bevidstgøre offentligheden om de skader, som varemærkeforfalskninger medfører, og forklare for unge, at de personer, som arbejder med at skabe film, tv-indhold og musik, har ret til at kunne leve af det.

Hvad vi ikke mener, er, at vi skal kriminalisere den enkelte, som downloader en piratkopieret sang eller piratkopieret musik i ny og næ, eller som køber en falsk cd eller fodboldtrøje. Vi ønsker ikke at kriminalisere disse mennesker; vi ønsker at uddanne dem og få dem over på vores side, så vi sammen kan tage hånd om de virkelig kriminelle i denne proces.

Carl Schlyter, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (SV) Fru formand! Tak, hr. Susta. Det burde naturligvis have været let for os at nå frem til en solid aftale på dette område. Desværre tvinger Parlamentets forretningsorden os til at fremsætte separate beslutningsforslag uden mulighed for at stemme om enkelte ændringsforslag. Det gør det vanskeligt at nå et kompromis, hvor flertallets ønsker her i Parlamentet har en chance for at blive korrekt repræsenteret. Det er utrolig uheldigt, for det betyder, at hvis vores beslutningsforslag f.eks. ikke bliver vedtaget i morgen, vedtager vi et forslag, som medfører kontrol med internettet og dets indhold, og det betyder, at distributørerne bliver gjort ansvarlige. Det vil være meget uheldigt, for det er ikke en gang Parlamentets hensigt.

Piratkopier og forfalskninger kan udgøre en trussel for forbrugerne og mennesker generelt. De kan udsættes for miljøskadelige varer eller forfalskede lægemidler, der er sundhedsfarlige, og dermed påvirkes de direkte. Men de kan også blive udsat for truslen om overdrevne foranstaltninger for at beskytte varemærker og især ophavsrettigheder. Det er et spørgsmål om at finde den rette balance. Jeg mener, at Parlamentets klare budskab til Kommissionen og Rådet, når de fortsætter deres forhandlinger, er, at vi, uanset resultatet af afstemningen i morgen, klart vil sige, at personlig brug, der ikke sker med henblik på at tjene penge, ikke skal behandles som en forbrydelse. ACTA skal ikke give adgang til private computere, musikanlæg o.l. Det er et klart budskab fra Parlamentet.

Med hensyn til strafferet skal vi stemme for De Grønnes alternative forslag, hvis vi ikke ønsker at få et image som dem, der pludselig indfører strafferet på europæisk niveau. Sådan noget har vi naturligvis på ingen måde mandat til. Spørgsmålet er, om det ville fungere, og hvordan kan skabe en balance i en straffeskala i et land, når den samme straffeskala i et andet land viser noget helt andet. Det ser således ikke ud til, at dette vil kunne fungere på internationalt plan. Derfor er De Grønnes forslag bedre.

Ifølge det oprindelige forslag skal der ikke gøres undtagelser for rejsende. At sætte lighedstegn mellem rejsende, som medtager varer til en værdi af ikke over 400 EUR, og en forretningsmand, der kan medbringe 50 containere, er ikke rimeligt. Frem for alt er det urimeligt at stemme for en fjernelse af reglerne om internettets kvalitative indhold, kvalitative statistikker, der regulerer indholdet, og også sekundært ansvar og mellemmands ansvar.

For at gøre det muligt for flere medlemmer af stemme for De Grønnes forslag, vil vi indgive et mundtligt ændringsforslag for at få fjernet artikel 15, som tydeligvis er ret kontroversiel, og så håber jeg, at mange af Dem kan støtte vores forslag.

Pedro Guerreiro, for *GUE/NGL-Gruppen*. – (PT) Fru formand! Det fremgår af Europa-Parlamentets beslutning af den 13. december 2007 om tekstilsektoren, at halvdelen af alle europæiske toldprocedurer imod forfalskninger vedrører tekstiler og beklædning. Det understreges i den samme beslutning, at det er vigtigt at anvende bindende regler om oprindelsesbetegnelser for tekstiler, der importeres fra tredjelande, og Rådet blev opfordret til at vedtage forslaget til forordning om oprindelsesbetegnelser for at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse og støtte den europæiske industri.

Sagen er, at der siden 2005 har foreligget et forslag fra Kommissionen om dette spørgsmål. Vores spørgsmål er derfor: Hvornår indfører EU regler om oprindelsesbetegnelser for import eller for produkter, der er fremstillet i de forskellige medlemsstater?

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for hans værdifulde betænkning. Forfalskninger er ikke kun en økonomisk svøbe, men også en trussel mod forbrugernes sikkerhed og folkesundheden. Vi bør ikke blot prioritere produktion, men også handel med og transport af forfalskede produkter.

I sidste måned aflagde jeg et utrolig udbytterigt arbejdsbesøg i Kosovo, hvor situationen er alarmerende. Den kaotiske, delvist overlappende internationale tilstedeværelse kombineret med den svage regering i Pristina danner et fremragende udgangspunkt for smuglere i Kosovo. Det er forargeligt at se forbrydere fra Albanien og Serbien samarbejde harmonisk i en multietnisk indsats.

Jeg opfordrer EU til at indsætte Eulex-missionen i Kosovo i kampen mod dette smugleri. Det er uacceptabelt, at EU bare ser til, mens der opstår et sort hul ved vores grænser. Kampen mod forfalskede varer skal ikke kun stå ved forhandlingsbordet, men lige så meget i marken. Jeg håber, at Kommissionen vil gøre en indsats på dette område. Jeg talte faktisk med Kommissionen i Pristina om dette meget vigtige emne. Det er af afgørende betydning for vores kamp for at beskytte intellektuelle ejendomsrettigheder, ikke mindst i Vestbalkan.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Fru formand! Dette er naturligvis et utroligt bredt emne. Som jeg sagde tidligere, omfatter det alt fra lægemidler, reservedele til biler og designerprodukter til ulovlige downloads. På dette område er det helt klart, at forfalskninger er et enormt problem, og at forfalskede produkter er en trussel mod varer til enorme værdier og endog for sikkerheden. Men der hersker usikkerhed om, hvor store disse summer rent faktisk er, og hvor mange af disse produkter der findes på det europæiske marked. Derfor mener jeg, det er vældig godt, at Kommissionen vil undersøge sagen.

Jeg har valgt at fokusere på ACTA, dvs. handelsaftalen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning, som USA, Japan, EU og andre lande forhandler om. Her er der naturligvis alt for meget hemmelighedskræmmeri. Vi reagerer alle på rygter om, hvad det er, der sker. Der findes berettiget bekymring – bekymring over, at grænsekontrollen vil lede efter alt fra computere til mp3-afspillere. Vi har hørt rygter om et forbud mod kodefri dvd-afspillere. Jeg vil mene, at denne usikkerhed og disse rygter i sig selv skader bekæmpelsen af piratkopier og forfalskninger. Derfor mener jeg, at vi alle har en fælles interesse i mere åbenhed. Vi skal have et klarere billede af, hvilket mandat dette er baseret på, hvad det er, at Kommissionen ønsker at opnå, og hvad der betragtes som uacceptabelt.

I mit ændringsforslag til betænkningen, som heldigvis også har været genstand for en høring, fokuserede jeg på, hvad vi ikke ønsker i ACTA. Jeg påpeger i ændringsforslaget, at vi ikke skal have foranstaltninger, der begrænser privatlivets fred, og vi skal ikke gå længere end den eksisterende lovgivning på dette område og sidst, men ikke mindst, at det ikke skal hæmme innovation og konkurrence.

Det er ikke desto mindre blevet sagt, at vi på et så vigtigt område skal fastlægge, hvad vi ikke skal gøre, når der er så mange vigtige ting, vi skal gøre. Men grunden til dette er netop det hemmelighedskræmmeri og den usikkerhed, som hemmelighedskræmmeriet skaber. Vi må ikke ende i en situation, hvor kampen mod fænomenet og de værktøjer, vi bruger, bliver til større problemer end selve piratkopierne. Det er det, jeg er bekymret over.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Fru formand! Også jeg takker Kommissionen for den gode fremlæggelse af problemstillingen. Jeg sidder i Udvalget om det Indre Marked og har været med til at formulere det spørgsmål, vi har stillet til Kommissionen, om hvad der skal gøres ved forfalskninger set fra et forbrugerbeskyttelsessynspunkt. Jeg vil godt starte med at slå fast, at jeg synes, det er utroligt vigtigt, at vi faktisk gør en indsats for at reducere omfanget af forfalskninger. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Men jeg synes også, at det er utroligt vigtigt, at vi får mere viden om konsekvenserne for forbrugerne. Der er ikke nogen tvivl om, at det hendes betyder rigtig meget for virksomhederne. Men vi er begyndt at gå og bruge det argument, at der er problemer – også for forbrugernes sikkerhed og forbrugernes sundhed. Og derfor synes jeg faktisk, at selv om det er vanskeligt at skaffe rigtig og god statistik, bliver vi nødt til at gøre en indsats for at finde ud af, hvor farligt det egentlig kan være med forfalsket medicin, eller hvad der kan være af andre produkter. Jeg har været på besøg hos de danske myndigheder, der arbejder med det her, og der har jeg set beslaglæggelser af tyggegummi og af vand og af vaskepulver og alle mulige andre hverdagsprodukter. Og det siger jo sig selv, at det jo godt kan have nogle konkrete konsekvenser for forbrugerne, hvis vi indtager tyggegummi, som er forfalsket og formodentlig ikke overholder nogen regler om, hvad der må være i tyggegummi – eller hvad det nu kunne være. Jeg tror bare, vi har brug for information. For hvis ikke vi får den information om skader eller konsekvenser for helbredet, så tror jeg, det kan være svært at få forbrugerne med i denne kamp for at gøre noget ved vareforfalskninger. Forbrugerne skal vide, at det har en konsekvens, for at de også vil være med til ikke at købe de billige og de forfalskede produkter. Så det er derfor, det er så

afgørende nødvendigt, at vi får viden og data på det hendes område. Så jeg ser frem til, at Kommissionen vil komme med et konkret forslag til, hvordan vi kan håndtere det her.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Forfalskninger, altså efterligninger, er et juridisk problem med indlysende økonomiske følgevirkninger. Den juridiske dimension vedrører overtrædelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Den økonomiske dimension vedrører tabte told- og momsindtægter, som udgør en vigtig del EU's budget, EU's egne indtægter.

Problemets økonomiske dimension er indlysende. Forfalskede produkter skader europæiske virksomheders konkurrenceevne og dermed også beskæftigelsen. Den mest foruroligende dimension ved problemet er truslen mod sundheden og forbrugernes liv. En intensivering af arbejdet med vores handelspartnere er én foranstaltning, men jeg vil mene, at oprettelse af et europæisk observatorium for varemærkeforfalskning og piratkopier og godkendelse af en oprindelsesbetegnelse også vil være et skridt i den rigtige retning.

Selv om kommissæren ikke har den relevante portefølje, vil jeg gerne sige til ham og minde medlemmerne om, at der ikke længere findes kvantitative restriktioner på import af beklædningsgenstande. Da jeg var medlem af det græske parlament, blev der lukket fabrikker i min valgkreds, tusindvis af arbejdstagere blev arbejdsløse. Der var ikke noget toldsamarbejde med importlandene. Det har Kommissionen også selv indrømmet. Toldsamarbejdet kom først senere, og EU betaler nu for at få indført et toldsamarbejde. Det var noget, der blev overset. Det overså Kommissionen. Vi reviderede sukkerordningen, og de, der ifølge de officielle statistikker blev rige, var de multinationale sukkereksporterende virksomheder, ikke producenterne fra de fattige udviklingslande.

Jeg ønsker ikke et Europa, som er lukket over for verden. Vi ønsker et Europa, der er åbent over for resten af verden, men med regler, principper, gennemsigtighed og ensartede spilleregler. Der importeres produkter til EU med social dumping, med miljødumping, og Kommissionen gør ikke noget. Kommissionen spiller en suveræn rolle i den fælles udenrigshandelspolitik. De forhandler med partnere i tredjelande. De bestemmer betingelserne for samarbejdet. Heldigvis ændrer Lissabontraktaten betingelserne for vores interinstitutionelle forhold, og Europa-Parlamentet vil lovgive sammen med Kommissionen, og så får vi også en anden samarbejdskultur mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet. Det glæder vi os til.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Fru formand, hr. næstformand i Kommissionen, mine damer og herrer! Varemærkeforfalskning er en alvorlig trussel mod de mest legitime socioøkonomiske interesser i EU, skader erhvervslivets konkurrenceevne, skader beskæftigelsen, skader forbrugernes sundhed og sikkerhed og skader i høj grad medlemsstaterne og EU selv. Derfor er det vigtigt at sætte kraftigt ind på dette område.

EU er på grund af vores markeds åbenhed og gennemsigtighed, fordi vi er verdens næststørste importør af varer og tjenesteydelser, og fordi vores økonomi er specialiseret i værditilførte produkter, særligt sårbar over for forfalskninger. De negative virkninger af dette har spredt sig over hele økonomien, men har især skadet de små og mellemstore virksomheder, som naturligt nok ikke er klædt på til at håndtere en så alvorlig trussel.

Bekæmpelse af denne meget alvorlige forbrydelse kræver et styrket samarbejde, både internt i EU og eksternt i vores relationer med andre lande eller regionale blokke, som også har dette problem.

Internt skal der træffes foranstaltninger i to henseender: den gradvise harmonisering af medlemsstaternes lovgivning, især strafferetten, og en styrkelse af toldsamarbejdet. På grund af de små og mellemstore virksomheders særlige situation er det som allerede nævnt vigtigt at etablere en teknisk hjælpetjeneste for disse virksomheder, fordi de er mindre velforbredte på at håndtere problemer af denne art. Det er den eneste måde, vi kan forsvare deres rettigheder på.

På et bredere internationalt plan skal de nuværende initiativer videreføres, både i henseende til bilaterale aftaler og i den bredere sammenhæng med multilateral regulering af den internationale handel. Derved styrker vi den rolle, som Verdenshandelsorganisation kan og skal have på dette område gennem tvistbilæggesorganet.

Varemærkeforfalskning er en trussel mod selve fundamentet i vores økonomiske og sociale model. Det skader investeringer i forskning og innovation, forringer det intellektuelle arbejde og kvalificeringsindsatsen, tilskynder til organiseret kriminalitet og svækker helt klart retsstatsprincippet. Det er grunden til, at bekæmpelse af varemærkeforfalskning skal være et absolut krav i alle EU's medlemsstater.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Varemærkeforfalskning er en økonomisk, social og sundhedsmæssig trussel af et omfang, der efter min mening ofte undervurderes. Nogle

skønner, at en tredjedel af varerne i containerne i Antwerpen eller Rotterdam er forfalskede. Ja, jeg sagde en tredjedel, og disse skøn stammer fra officielt hold.

Jeg vil gerne meget klart sige, og her lægger jeg ikke fingrene imellem, at jeg er endog meget skuffet over Europa-Parlamentets forslag og forhandlingen her i aften. For en gangs skyld er jeg mere skuffet over Parlamentet end Kommissionen eller Rådet, for her har Rådet og Kommissionen gjort deres arbejde.

Handlingsplanen af den 25. september, seminaret den 25. november og det forslag, som hr. Barrot netop har skitseret for Kommission, er konkrete handlinger, ikke fine ord. Det, jeg simpelthen gerne vil sige til kommissæren, er, at jeg virkelig godt kunne tænke mig, at observatoriet gøres operationelt i løbet af første halvdel af 2009, og at Rådet vedtager forordningen om markedsovervågning, så den kan blive vedtaget her i Parlamentet.

Med hensyn til hr. Susta vil jeg ikke tale om hans alternative beslutningsforslag, som vi desværre ikke skal drøfte. Jeg taler om hans betænkning. Den er alt for svag, alt for tilbageholdende, og den indeholder intet om oprindelsesbetegnelse, intet om observatoriet og er håndsky og tilbageholdende vedrørende beskyttelse af intellektuel og industriel ejendomsret. De taler om ACTA og siger, at vi skal indføre det, men De siger, at vi ikke skal bruge de midler, der ville være effektive til at håndhæve den. Og så vil jeg sige, at jeg blev chokeret over bemærkningerne fra mine kolleger fra Sverige, som giver det indtryk, at faren ikke kommer fra forfalskningen, men fra kampen mod forfalskningen.

Vi gør det helt forkerte, hvis vi ikke handler resolut. Vi behandler dette emne, som om det ikke var andet end en marginal økonomisk aktivitet, men det kan betyde døden for vores industrier, og vi må ikke glemme, at det kan være udtryk for udbredt udnyttelse af arbejdstagere fra de nye vækstøkonomier, og endelig kan det også være til skade for forbrugernes sikkerhed. Vi er nødt til at handle!

Malgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Jeg behøver ikke minde de tilstedeværende, som deltager i denne forhandling, om farerne ved forfalskede varer. Der er mange eksempler på, at forfalskede produkter udgør en risiko for forbrugernes sundhed, ja, endog for deres liv, og det er ikke nødvendig at sige mere om det. Det er tilstrækkeligt at påpege, at forfalskede produkter ikke kun er kopier af luksusvarer og cd'er, men også lægemidler, forbrugervarer til både børn og voksne samt reservedele til biler. De udgør ofte en sikkerhedsrisiko, og tabene påvirker ikke kun SMV.

Folk, der deltager i forfalskningsaktiviteter, er medlemmer af kriminelle bander. Deres aktiviteter er en del af en yderst rentabel branche, som vi skal søge at bekæmpe. Derfor skal vi handle i fællesskab, ikke kun på told- og afgiftsområdet, men også et tæt, administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, der efter min opfattelse lader en del tilbage at ønske.

Kun Kommissionens indsats for at forhindre smugleri af forfalskede cigaretter er et positivt eksempel på et sådant samarbejde. Jeg synes, vi skal bruge erfaringerne herfra i kampen mod forfalskede produkter. Problemet med forfalskning henhører under en række af Kommissionens generaldirektorater. Derfor vil det være en god idé at oprette ét enkelt generaldirektorat med ansvar for disse anliggender og at fastlægge dets mandat.

Parlamentet er i øjeblikket i besiddelse af en skriftlig erklæring om efterligninger, som jeg også har bidraget til. En række originale produkter kopieres, så de bliver til efterligninger. Ofte fremgår det ikke klart, hvilken lovgivning der kan bruges til at retsforfølge personer, som laver efterligninger, om dette henhører under lovgivningen om unfair konkurrence eller intellektuel ejendomsret. Forbrugere, der køber efterligninger, lider ofte under den vildfarelse, at der er tale om mærkevarer. Det er vanskeligt at fastslå problemets omfang på det europæiske marked.

Derfor spørger jeg Kommissionen, om den vil reagere på vores anmodning og undersøge omfanget af og status for efterligninger på det indre marked.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Et særligt stort antal forfalskede produkter, der sælges via internettet eller de legale produktionskæder, er forfalskede lægemidler. Det medfører en indlysende trussel mod sundheden hos de patienter, der bruger disse produkter uden at vide, at de er forfalskede. Disse produkter fremstilles på fabrikker eller værksteder, som ikke følger reglerne for forsvarlig produktion, og i mange tilfælde indeholder de ikke nogen spor af farmaceutisk aktive stoffer. I en meddelelse for nylig erklærede præsident Kovács, at toldmyndighederne ved kontroller rundt om i EU i de seneste par måneder har fundet mere end 34 mio. forfalskede lægemidler i form af antibiotika, kræftmedicin og andre lægemidler. Hr. kommissær, måske er tiden inde til, at EU åbner kontorer, der skal føre tilsyn med lægemiddelsport, f.eks. i Kina og Indien, i henhold til samme principper som FDA, der åbnede sådanne kontorer i sidste måned. De

bør være klar over, at uden et obligatorisk samarbejde med lægemiddelagenturerne i disse lande vil det være umuligt at kontrollere de 3 000 farmaceutiske fabrikker i Indien og de 12 000 fabrikker i Kina.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Der er ingen tvivl om, at problemet med forfalskede varer og piratkopiering på det seneste er blevet et centralt tema i den internationale samhandel.

EU er den næststørste importør i verden og er særligt udsat for at blive oversvømmet med falske mærkevarer, legetøj og lægemidler, især fra de asiatiske lande. Det skal understreges, at dette fænomen har langt større rækkevidde og langt alvorligere konsekvenser, end vi forestiller os. De produkter, der når frem til det europæiske marked, og som krænker de intellektuelle ejendomsrettigheder, er i det store og hele af en lavere kvalitet, og derfor er de ofte også betydeligt billigere end de originale produkter. Derfor foretrækker forbrugerne af økonomiske årsager at købe de falske varer.

Fremstillingen af forfalskede varer og piratkopiering er en form for tyveri, og jeg støtter derfor alle initiativer til bekæmpelse af dette fænomen. Jeg er navnlig bekymret over, at dette fænomen på det seneste er taget til. Derfor skal vi indføre afgørende foranstaltninger, ikke bare på europæisk plan, men også inden for rammerne af WTO. Vi må ikke tillade, at disse mennesker ustraffet berøver os.

Jacques Barrot, næstformand for Kommissionen. – (FR) Fru formand! Først og fremmest har jeg naturligvis lyttet meget opmærksomt til alle indlæggene. Jeg vil naturligvis tage dem med til min kollega, hr. McCreevy, som er ansvarlig for det indre marked.

Jeg synes, at Parlamentet ganske godt har forstået fænomenets alvor og dets virkninger. Hr. Toubon fortalte os, at dette er en økonomisk, social og sundhedsmæssig trussel. Det er klart, at EU skal være åben over for handel, men ikke kan tillade handel, hvis den ikke overholder de basale regler og er skadelig for forbrugerne. Vi skal derfor bestemt gribe ind, og jeg vil gerne minde Dem om et par punkter.

For det første, og her henvender jeg mig især til hr. Toubon, etablerer Kommissionen i foråret 2009 det europæiske observatorium for varemærkeforfalskning og piratkopiering. Dette observatorium skal levere statistiske data om det indre marked.

Observatoriet skal identificere sårbare geografiske områder og websteder, der ulovligt sælger forfalskede varer. Det skal også tilrettelægge det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, informationsudvekslingen og, som hr. Martin sagde, øge forbrugernes bevidsthed. Det er en yderst vigtig opgave for observatoriet.

Desuden er det korrekt, at Kommissionen i 2006 stillede forslag om de strafferetlige bestemmelser, og at vi har Parlamentets støtte, men Rådet har stadig ikke taget skridt i retning af at vedtage disse bestemmelser.

På dette område bør samarbejdet ikke kun omfatte toldmyndighederne, men også politiet, de retslige myndigheder og generelt alle, som kan deltage i overvågning af og kontrol med varemærkeforfalskning og piratkopivirksomhed.

Til dem, som har understreget behovet for at få oprindelsesbetegnelser på produkter, vil jeg gerne understrege, at vi har foreslået en sådan mærkning, men at dette endnu ikke er vedtaget i Rådet. EU må ikke være bange for en sådan mærkning, som vil gøre det muligt for forbrugerne selv at vurdere produkterne og undgå at blive offer for en praksis, der overtræder alle regler.

Lad mig tilføje, at ACTA ikke kan beskyldes for at gå længere end EU's nuværende system for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og især, at det ikke kan beskyldes for at overtræde de grundlæggende frihedsrettigheder eller bestemmelserne for beskyttelse af personoplysninger. ACTA holder sig inden for rammerne af EU's nuværende system.

Under alle omstændigheder takker jeg Parlamentet for at støtte Kommissionen i dens forsøg på at få indført en effektiv bekæmpelse af forfalskninger. Vi har taget denne betænkning til efterretning og ligeledes Europa-Parlamentets ønske om at bekæmpe dette system.

Jeg er sikker på, at jeg ikke har besvaret alle spørgsmål. Nogle produkter kan også beskrives som lignende, og også her har vi regler, der gør det muligt at forebygge misbrug, der sker på forbrugerens bekostning, og som skal fordømmes på det kraftigste. Det var mine afsluttende bemærkninger, men De kan være sikker på, at alle de bemærkninger, vi har hørt i aften, vil blive viderebragt til kommissærerne, for dette er et vanskeligt område, som kræver mange forskellige indgreb fra Kommissionens side, og som også kræver et aldrig svigtende engagement fra Rådets og Parlamentets side.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, den 18. december 2008.

20. Dagsorden for næste møde: se protokollen

21. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.40)